உ

கடவுள் துணை.

# பெரிய சர்வசமய சமரசக் கீர்த்தனைகள்.

இவை

மாயூரம் முன்சிப்

ச. வேதநாயகம் பிள்ளை அவர்களால்

இயற்றப் பட்டு,

———*———

கோளம்பாக்கம்
பெ. சிங்காரவேலு முதலியாரால்,

டைடல் பேஜ் மாத்திரம்
முராஹரி அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1915

உ

கடவுள் துணை.

சர்வசமயசமரசக்கீர்த்தனைகளின்

# அகராதி.




| கீர்த்தனைகளின் ஆதி. | பாட்டு இலக்கம். | பக்கம். |
|---|---|---|
| அடித்தாலும் | ௧௯௮ | ௧௯௧ |
| அனுதினம் இந்தப்படி | ௧௭௬ | ௧௫௨ |
| அந்தப்பெரியதுரை | ௧௮௬ | ௧௩௨ |
| அபயம்நீயருளுவாய் | ௭௪ | ௯௭ |
| அப்பா இதென்ன | ௧௭௮ | ௧௯௬ |
| அப்போதனைத்தொழில் | ௩௭ | ௩௯ |
| அம்புயப்பதம் | ௩௦ | ௩௭ |
| அருள்புரிவாயே | ௬ | ௬௧ |
| அருமைமைத்துன | ௨௱௭ | ௨௱௫ |
| ஆண்டருளே | ௮ | ௯ |
| ஆதரித்திடநல்ல | ௪௩ | ௪௯ |
| ஆதிபரமநாதாஞான | ௫௩ | ௫௬ |
| ஆதிபரமநாதாநல்ல | ௫௭ | ௫௩ |
| ஆதிமூலனே | ௧௩௩ | ௧௧௪ |
| ஆதியேபரஞ்சோதி | ௨௭ | ௨௮ |
| ஆரணமயநய | ௭௭ | ௯௧ |
| ஆர்வேணுமோ | ௧௮௮ | ௧௭[illegible] |
| ஆளாயோஎனையே | ௧௩௯ | ௧௧௭ |
| ஆள்வாயெனதுளம் | ௨௪ | ௨௫ |
| இந்த உத்தியோகம் | ௧௮௩ | ௧௯௯ |
| இந்த உபகாரம் | ௧௯ | ௨௦ |
| இந்த நிமிஷமே | ௧௮ | ௧௯ |
| இந்தப் பிழைகளெல்லாம் | ௧௧ | ௧௨ |
| இந்தமனம் | ௧௩௫ | ௧௧௩ |

| கீர்த்தனைகளின் ஆதி | பாட்டு இலக்கம் | பக்கம். |
|---|---|---|
| இந்தவரந்தருவாய் சுவாமி | க௫ | க௯ |
| இந்தவரந்தருவாய் | ௫௪ | ௩க |
| இந்தவழக்குக்கெல்லாம் | க௭௭ | க௫௯ |
| இந்தவேளை | ௯௦ | ௭௯ |
| இப்படிப்பட்டோன் | க௨௰ | ௱௨ |
| இரக்கஞ்செய்வாயே | ௫௯ | ௫௪ |
| இவ்வளவுதான் | ௪௮ | ௪௫ |
| இனியாகிலுமனமே | க௪௩ | க௨௨ |
| இன்னமுந்தாமதம் | ௮௭ | ௭௭ |
| இன்னம்தாமசம் | ௭௯ | ௭௦ |
| இன்னமும் என்மீது | கக௯ | ௱க |
| இன்னம்தான்பராமுகமோ | க௨௭ | ௱௮ |
| இன்னம்பராமுகமேதோ | ௬க | ௫௬ |
| இன்னம்பராமுகமாமோ | க௨௩ | ௱௫ |
| ஈசனேமலநாசனே | ௩௫ | ௩௫ |
| ஈசாவின் | ௨௯ | ௨௭ |
| உடலைநம்பாதே | க௯௦ | க௪க |
| ☞ உடலைநம்பாதே | க௯க | க௪௨ |
| உதவிசெய்ய | ௯௪ | ௮௨ |
| உய்யும்வகை | க௯௮ | க௫௰ |
| உற்றவரோஎன்னை | க௯௦ | க௭௫ |
| உனக்கேநமஸ்காரம் | க௩௭ | கக௫ |
| உனைநானே | ௮௦ | ௭க |
| உன்னிடத்தில் | ௫ | ௭ |
| உன்னைஎனக்கு | ௮௪ | ௭௪ |
| உன்னைததவிர | ௮௮ | ௭௭ |
| உன்னைநம்பினேன் | ௬௰ | ௪௭ |
| உன்னைப்போல்எனக்கு | ௱௩ | ௮௯ |
| உன்னைமறவாமல் | ௯௫ | ௮௩ |
| ஊருக்கெல்லாம் | ௨௱ | க௯௪ |
| எக்காலமும் | க | ௩ |
| எத்தனைகவி | ௱௩க | ௱௰ |
| எத்தனையானாலும் | க௯ | க௯௨ |
| எந்தனிலும் | ௱௮க | க௯௪ |
| எந்தவிதமும் | ௱௨க | ௱௩ |
| எந்தையேஉனக்கும் | ௱௩௯ | கக௪ |
| எப்படியும்பரமே | ௮௩ | ௭௩ |

| கீர்த்தனைகளின் ஆதி. | பாட்டு இலக்கம். | பக்கம். |
|---|---|---|
| எவளோ அவளே | ௧௯௩ | ௧௮௨ |
| எவ்வகையிலும் | ௩௮ | ௩௭ |
| எனக்குக்கட்டிய | ௪௨ | ௪௰ |
| எனை ஆதரிப்பாயே | ௩ | ௫ |
| என் பிழைகள் | ௯ | ௮ |
| என்னசொன்னாலும் | ௬௧ | ௮௮ |
| என்னவந்தாலும் | ௧௮௪ | ௧௯௭ |
| என்னை நீ ஆளுவாய் | ௪௪ | ௪௨ |
| என்னை ஆளையா | ௧௨ | ௧௩ |
| ஏகநாதா | ௧௨௪ | ௬௫ |
| ஏகபராபரனே | ௫௯ | ௫௨ |
| ஏகாகனயோகா | ௬௨ | ௬௪ |
| ஏகாதிபரனே | ௯௭ | ௯௨ |
| ஏதுக்குவாங்கிறீர் | ௧௮௭ | ௧௭௰ |
| ஏதுபராமுகம் | ௭௯ | ௯௮ |
| ஏதோ இன்னம் | ௬௫ | ௯௧ |
| ஏதோசோதனை | ௭௫ | ௯௭ |
| ஏழைக்கிரங்க | ௪௫ | ௪௩ |
| ஏனின்னம் | ௪௭ | ௪௪ |
| ஐயனேஉயர் | ௩௨ | ௩௩ |
| ஐயனேஉன்னழகை | ௪௩ | ௪௧ |
| ஐயாஎனை | ௧௪ | ௧௫ |
| ஒருவர்மேலும் | ௧௮௫ | ௧௯௮ |
| ஓ ஓ. லோகநாதா | ௧௧௪ | ௧௯௭ |
| ஓ ஓ பிரபுத்துவமே | ௧௮௯ | ௧௭௩ |
| ஓகோகாலமே | ௧௭௫ | ௧௫௭ |
| ஓடினான்உனை | ௨ | ௪ |
| கடைக்கண்ணால் | ௫௧ | ௪௮ |
| கருணாகடாக்ஷம் | ௫௯ | ௫௨ |
| கருணாகரப்பரம் | ௪௯ | ௪௪ |
| கருணாமூர்த்தி | ௮௧ | ௭௨ |
| கருணாசாகரா | ௯௯ | ௯௩ |
| கருணாலயநிதியே | ௧௨௮ | ௬௯ |
| கருணைநீசெய்ய | ௭௩ | ௯௯ |
| காக்கவேண்டும் | ௩௪ | ௩௪ |
| காசினனக்கு | ௯ | ௰௧ |
| காத்தருள்வாய் | ௭௧ | ௯௫ |

| கீர்த்தனைகளின் ஆதி. | பாட்டு இலக்கம். | பக்கம். |
|---|---|---|
| கேளும்புமான்களே | உாங | ககசு |
| ☞ கேள்மனமேநான் | கசுரு | ககஎ |
| சஞ்சலமாய் | அரு | எரு |
| சமயம்ஈதையா | ககஎ | ா |
| சம்மதிஎனக்கு | ஙக | ஙஉ |
| சரணம்சரணம் | உக | உங |
| சரணம்சர்வேசா | எஅ | எ0 |
| சருவஜீவாதார | கஙஅ | ககசு |
| சருவவிநோதா | கஙய | ாய |
| சருவேசாசரணம் | ககசு | சுசு |
| ஜாலம்செய்வதேதோ | சய | ஙக |
| சித்தம்இரங்கி | கக | கஉ |
| சித்தம்உவந்தருள் | ச | சு |
| சித்தம்எப்படியோ | அஉ | எசு |
| சிந்தைக்குள் | உ0 | உஉ |
| சீச்சீநீர்லஞ்சம் | கஅசு | ககக |
| சீலம்நீதா | உஉ | உச |
| செய்யவேண்டுமோஜல் | கஎக | கருங |
| ஜெகநாதா | ருஅ | ருச |
| ஞானகுருபரவடிவே | ாக | சுங |
| ஞானமார்க்கம் | சுங | அக |
| ஞானோதயவரம் | கஙஉ | கயக |
| தஞ்சம்நீயே | சுச | ருக |
| ததிபிதென்முகம் | ஙக | ஙஅ |
| தயைபுரிய | எ0 | சச |
| தயைபுரியே | கஉரு | ாசு |
| தருணம்கருணை | கங | கச |
| தருணமீதையா | கஎ | அச |
| தருணம்தருணம் | அசு | எசு |
| தேவநாயகனே | உரு | உசு |
| தேவனேஉனை | உஅ | உக |
| தேவாதிதேவபல | சுஉ | அய |
| தேவாதிதேவனேஜீவனே | சுக | அசு |
| தேவாதிதேவனேதயை | கஎ | கஅ |
| தேவாதிதேவே | சுசு | சுக |
| நமபாதேவாழ்வை | கருக | கச0 |
| நம்மனை [illegible]வே | சுஅ | அரு |

| கீர்த்தனைகளின் ஆதி. | பாட்டு இலக்கம். | பக்கம். |
|---|---|---|
| நல்லபெண்ணே | க௯௪ | க௮௩ |
| நல்லவரம் | க௨௯ | ௱௭ |
| நாதனே தயை | ௯௩ | ௫௮ |
| நாதா அடியேன் | ௱௨ | ௮௮ |
| நாதாகனவேதா | க௧௨ | ௯௬ |
| நாதா இடையாதா | க௨௯ | ௱௯ |
| நாதா நிரந்தரவினோதா | ௩௩ | ௩௩ |
| நாயகர்பக்ஷமடி | க௯௭ | க௯௰ |
| நாளே நல்லநாள் | ௱௪ | ௯௦ |
| நானே உனை | ௮௯ | ௭௮ |
| நானே பொதுநீதி | க௭௬ | க௫௮ |
| நிச்சயம் இதுதானே | ௬௮ | க௬௩ |
| நிதம் நிதம் | ௱ | ௮௭ |
| நித்தியானந்தத்தை நாடு | க[illegible]௦ | க௨௮ |
| நித்தியானந்தமே | க[illegible]௩ | க௩௪ |
| நிரந்தரமே | ௩௬ | ௩௫ |
| நினைப்பதெப்போது | க௮௨ | க௬௫ |
| நின்பதமே துணை | ௫௯ | ௨௫ |
| நீமலைக்காதே | க௪௮ | க௨௬ |
| நீயே கதியெனக்குன் | ௬௫ | ௬௦ |
| நீயே சர்வசக்தன் | ௱௬ | ௯௨ |
| நீயே துணைபரனே | க௧ | ௯௬ |
| நெஞ்சே இந்த | க௪௬ | க௨௪ |
| நெடுநாள் நம்பினேனையா | க௰ | க௧௮ |
| பஞ்சநதீர் | க௪௧ | க௧௯ |
| பஞ்சவர்ணக்கிளி | க௯௫ | க௮௫ |
| பணமே உன்னால் | க௬௨ | க௪௪ |
| பணமே உன்னால் | க௬௩ | க௪௫ |
| பத்தினிபோல் | க௯௬ | க௮௯ |
| பரபிரமமே | ௱௯ | ௯௪ |
| பரனே அடியார் | ௨௯ | ௩௰ |
| பரனே பக்தர் | ௬௰ | ௫௫ |
| பாசத்தால் | ௫௨ | ௪௯ |
| பாதம் நம்பினேனே | ௱௰ | ௯௫ |
| பாழ்மனமே உன்னை | க௪௭ | க௨௫ |
| பிச்சை அருள் | க௩௪ | க௧௨ |
| புண்ணியம்போல் | க௫௩ | க௩௨ |

| கீர்த்தனைகளின் ஆதி. | பாட்டு இலக்கம் | பக்கம். |
|---|---|---|
| புண்ணியம்போல் | ௧௫௪ | ௧௩௪ |
| புத்திரிதுமகளே | ௧௯௨ | ௧௮௰ |
| புத்தியாய்வாழ்வீர் | ௨௱௮ | ௨௦௭ |
| பாட்டெல்லாம் | ௧௭௨ | ௧௫௪ |
| பெண்ணாசையே | ௧௯௭ | ௧௬௯ |
| பொருளைவிரும்ப | ௧௫௫ | ௧௩௫ |
| போதந்தாளென்ன | ௧௧௫ | ௯௮ |
| போதும்போதும | ௧௭௯ | ௧[illegible]௧ |
| போனதுபோகட்டும் | ௧௬௯ | ௧௨௭ |
| மங்களம்மங்களம் | ௨௱௯ | ௨[illegible]௮ |
| மயங்கிறாய்மனமே | ௧௭௩ | ௧௫௫ |
| மறவாதேகருணும் | ௧௪௫ | ௧௨௩ |
| மனமேஉனக்கு | ௧௯௯ | ௧௬௮ |
| மனமேஉனக்குஎன் | ௧௫௭ | ௧௩௭ |
| மனமேநான் | ௧௫௩ | ௧௨௯ |
| மனமேநீசன் | ௧௬௨ | ௧௨௧ |
| மனமேமயங்குவ | ௧௭௬ | ௧௫௯ |
| மனமேமறவாதே | ௧௬௩ | ௧௨௧ |
| மாதவைவிடாதே | ௧௯௪ | ௧௬௯ |
| மாதேஉன்வார்த்தை | ௨௱௬ | ௨௦௧ |
| மார்க்கம்அல்லடிமானே | ௨௱௧ | ௧௯௫ |
| மார்க்கம்இதுமகனே | ௧௯௧ | ௧௭௮ |
| மெய்ஞ்ஞானம | ௯௧ | ௭௯ |
| மெய்யிது | ௱௮ | ௯௪ |
| மைத்துனரேநாளும் | ௨௱௯ | ௨௦௩ |
| மைத்துனனுரே | ௨௦௫ | ௨௦௨ |
| வழியிதுஉய்வதற்காமே | ௧௯௯ | ௧௫௧ |
| வாவாஜகநாதா | ௭௨ | ௯[illegible] |
| வாவாவா | ௧௧௮ | ௱௧ |
| வாவாவாதேவே | ௯௯ | ௮௩ |
| வாழ்வைமேவாதே | ௧௫௮ | ௧௩௯ |
| விதையைப்படியுங்கள் | ௨௱௨ | ௧௯௯ |
| வினையேனினையே | ௭ | ௯ |
| வின்கர்வமேன் | ௧௫௯ | ௧௩௯ |
| வேதநாயகனெவ்வித | ௪௧ | ௩௯ |
| வேதநாயகனேமெய் | ௧௧௩ | ௯௭ |
| வேதநாயகா | ௯௨ | ௫௭ |

## சர்வசமயசமரசக் கீர்த்தனைகளிலுள்ள இராகங்களின் அகராதி.

| இராகம். | கீர்த்தனைகளின் இலக்கம். |
|---|---|
| அசாவேரி | 5-52-170-18-199 |
| அடாணா | 26-69-148 |
| அபூர்வம் | 130 |
| அமீர்கல்யாணி | 129 |
| அம்சத்தொனி | 132 |
| ஆகிரி | 31-63 |
| ஆனந்தபைரவி | 36-37 |
| ஆரபி | 25 |
| இந்துஸ்தான்காப்பி | 102-118-119-150-153-158-160 165-206 |
| ஈசமனோகரி | 74-108 |
| உசேனி | 23-97-124-141-194 |
| எதுகுலகாம்போதி | 56-61-164-148 |
| கண்டா | 96 |
| கமாஸ் | 40-55-77-138-161-164 |
| கரகரப்பிரியை | 51-208 |
| கல்யாணி | 13-19-84-144 200 |
| கற்கடா | 22 |
| கனகவசந்தம் | 111-155-159 |
| கன்னடகௌளம் | 53 |
| காப்பி | 104 |
| காம்போதி | 4-29-38- 2-57-174-201 |
| குந்தளவராளி | 100-142 |
| கெங்காதரங்கணி | 80 |
| கேதாரகௌளம் | 3 20 35-154 |
| கேதாரம் | 28-32 |
| கௌளிபந்து | 114-116-166 |
| சங்கராபரணம் | 60-162-168-187 |
| சஹானா | 74-83-90-94-145-192 |
| சரசாங்கி | 131 |
| சாமந்தா | 91 |
| சாமா | 91-88-101-109 |
| சாரங்கா | 49-198 |
| சாவேரி | 405-176-198 |
| சாளங்கபைரவி | 15 |
| சுத்தசாவேரி | 86-89 |
| சுப்பிரதீபம் | 7 |
| சுருட்டி | 17-120-149 |
| செஞ்சுருட்டி | 39-43 |
| சைந்தவி | 45 |

| இராகம். | கீர்த்தனைகளின் இலக்கம். |
|---|---|
| சௌராஷ்டிரம் | 135-167-177-180-186-195-196 |
| ஜங்கலா | 326 |
| ஜயந்தஸ்ரீ | 13 |
| ஸ்ரீராகம | 62 |
| தர்பார் | 12-175 |
| தன்னியாசி | 46-68-157-169-171-189 |
| தீரசங்கராபரணம் | 183 |
| துசாவந்தி | 2-27 |
| தேசமுகாரி | 115 |
| தேசிகம் | 209 |
| தேசிகதோடி | 14-137 |
| தேவகாந்தாரி | 1 |
| தேவமனோகரி | 87-156 |
| தோடி | 70-72-76 107-139-151-163207 |
| நாகத்தொனி | 99 |
| நாதநாமக்கிரியை | 10-15-50-113-117-178-192202 |
| நீலாம்புரி | 67 |
| பங்களா | 85 |
| பந்து | 106 |
| பந்துவராளி | 51-172 |
| இபா | 8-58-65-82-92-205 |
| பலஹம்சா | 93 |
| பியாகடை | 30-75-188 |
| பியாகு | 18-64-103-110-134-147-190 |
| பிலஹரி | 128-197 |
| புன்னாகவராளி | 34-125-179-204 |
| பூபாளம் | 66 |
| பூரணகோலே | 6 |
| பூரணச்சந்திரிகை | 127 |
| பூரிகல்யாணி | 81-98 |
| பைரவி | 16 112-122-140-185 |
| மத்தியமாவதி | 48.59 |
| மணிரங்கு | 11 |
| மனோகரம் | 136 |
| மாஞ்சி | 44 |
| முகாரி | 24-71-184 |
| மோகனம் | 9-47 121-123-183-191-203 |
| யமுனாகல்யாணி | 21-152 |
| ரீதிகௌளை | 78 |
| லலிதா | 79 |
| வசந்தா | 178 |

உ

கடவுள் துணை.

# சர்வசமய சமரச ஸ்தோத்திரம்.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

சீர்கொண் டிலங்கிடுஞ் சிருட்டி திதி சம்மாரஞ்
  செய்ய முக்குண வஸ்துவாய்
செப்பரிய சகுணமாய் நிர்க்குணத் தாரமா
  தீண்டிடா ஞானவொளியாய்
பார்கொண் டிலங்கிடும் பாவையுந் தந்தாளும்
  பானுப் பரஞ்சுடருமாய்
பக்தரி னுளத்தினி லாடுந்தெய்வீகனாய்
  பாவமெனுந் திமிரமோட
பேர்கொண் டிலங்கிடும் தாகம தாய்வேதம்
  பேசரிய கலையாகிய
பெட்புநிறை யானந்த முச்சுடரு மாய்நிற
  பெருமை நிறை யாவும் வல்ல
வார்கொண் டிலங்கிடும் தாதாவுமாகிய
  வள்ளலே கருணைதாவே
வந்துமரு சுந்த்ரபதந் தந்தருள் நிந்தையகல
  மாசிலா ஜகதீசனே. (க)

எங்கும் நிராதார நிர்க்குண நிராலம்ப
  ஏகாந்த காருண்ணிய
மென்றுந் துலங்கிட மனோதீத மதினினைந்
  தெழிலாகும் பரமகுருவாய்
துங்கமெனு மெய்ஞ்ஞான தீபமாயடியவர்
  துகளனைத்துந் தீர்த்தரு
டுய்யசை தந்யமாய திருமறைக ளோதிதொழும்
  சுத்தசின் மயவடிவமாய்
புங்கவர்க ளென்றுந் துதி செய்திடுங்காரணப்
  பூரணப் பொருளாகி
போதகங்க ளியாவுக்கு முதன்மையாய் நின்றெழுதும
  புண்ணியவாழ் வதனையென்றும்
மங்களாகரமாக வருள் மனோதீதனே
  வள்ளலே கருணைதாவே

வந்துமது சந்த்ரபதந் தந்தருள் நிந்தையகல
  மாசிலா ஜகதீசனே. (௳)

பூதலமெலாப பரவு நாத நாதாந்தனே
  பொற்பிலகு மானந்தனே
புகழ்தங்கும் ஞானகா ருண்ணியனே தொண்டரின்
  புரையனைத்தையுந் தீர்த்திடும்
வேதனே வேதாந்த சமரசக்கியானியர்கள்
  விரும்பியே துதிபாவும்
விமலனே அமலனே வித்தகநிராலம்ப
  விபுதனே சுகுணமலியும்
போதனே பூசுரர்க ளுளமதனிலே நீடும்
  பூரணா னந்தவாழ்வே
போக்குவர வில்லாத புண்ய கருணும்பரா
  பொய்யிலா ருண்மை வடிவே
வாதனையு மும்மலச் சேட்டையுமொழித்திட
  வள்ளலே கருணைதாவே
வந்துமது சந்த்ரபதந் தந்தருள் நிந்தையகல
  மாசிலா ஜகதீசனே. (௯)

அண்டர்கள் பணிசெய்யு மாதிமத்யாந்தகா
  அற்புதா காசிலனே
அவனியுட னதிலுள தியாவையு மமைத்தருளும்
  ஆனந்த மறைமூலனே
பண்டைவினை யாவையும் தீர்த்தாண்டு கருணைதரும்
  பரனே நிரந்த்ரவடிவே
பகாதிய சுகுணமே பதமருளும் நம்பனே
  பக்ஷமது வைத்தருள் செய்வாய்
எண்டிசையும் துதிமலியும் ஏகவைம்பாகனே
  ஏதிலார்க்கருள் தியாகனே
எப்பாருமுனதன்பி லாமல்திக ழாதென்வே
  என்னுளம் நினைந்துருகலால்
மண்டல மெலாம்புகழ சமரசக்கீர்த்தனை
  வழுத்தினேன் கருணைதாவே
வந்துமது சந்த்ரபதந் தந்தருள்நிந்தையகல
  மாசிலா ஜகதீசனே. (௰)

கடவுள் துணை.

# சர்வசமய சமரசக் கீர்த்தனைகள்.

௧-இராகம்-தேவகாந்தாரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எக்காலமும் உந்தன் பொற்கால்பணிந்துகொண்
டிருக்கநீவரம் அருள்வாய். (எக்கா)

அநுபல்லவி

தக்கோர்அபிமான ஞானசீலா
சகலபுவனாக்ஷ காநுகூலா. (எக்கா)

சரணங்கள்.

௧ சந்தமேவுபிர பந்தமாலைபாடி
கந்தமார்உன்அர விந்தபாதம்சூடி
வந்தனுதிகள் அனந்தமேசொலி
விழுந்துபூமியில் எழுந்துநைந்துருகி (எக்கா)

௨. துங்கசாதுஜன சங்கமோடுகூடி
பொங்கும்ஞான அகலங்கவாரிஆடி
அங்கமேபரவ சங்கொளப்பலப
தங்களோடுசெப மங்களங்கள்சொலி. (எக்கா)

௩. பழுதிலாதுதினம் முழுதும்உன்னைநாடி
தொழுதுநேசமுடன் அழுதுபாடிஆடி
ஒழுகுசெந்தமிழின் மெழுகுபோல்மனம்
இளகியேஅதிக புளகிதாங்கமுடன். (எக்கா)

௪. பூதலம்பரவு பாதவேதநாதா
சாதகம்செயும் அபேதநீதேதாதா
போதநாயகனே பூதநாயகனே
தேநாயகனே வேதநாயகனே (எக்கா)

## உ. இராகம்-தசாவந்தி-ஆதிதாளம்.

### பல்லவி.

ஓடி நான் உன்னைத் தேடிவந்தேன்-எனக்
குதவிசெய்தருள் ஐயனே. (ஓடி)

### அநுபல்லவி.

நாடிஉன்பதம் தொட்டேன்
கோடிதரம் கும்பிட்டேன்
நாதவிநோத பிர[illegible]கபிரபோல
அபேத அதித நிர்விரதயாதனே. (ஓடி)

### சரணங்கள்.

க. அற்பமானபதார்த்தம் - சற்றும்விரும்பேன்
ஐயாஇது யதார்த்தம்
அற்புதபரமார்த்தம் - கொடுத்தருளில்
அதுவேஉப யோகார்த்தம்
பற்பல விசித்திரனே
கற்பனை சமுத்திரனே
பாச விநாச சுரேச நரேச
பிரகாச விகாச உலாச விலாசனே. (ஓடி)

உ. வந்துனையே அடுத்தேன் - கீர்த்தனமாலை
வகைவகை நான்தொடுத்தேன்
வந்தனம்கைஎடுத்தேன் - நீவசிக்கஎன்
மனக்கோயிலுங் கொடுத்தேன்
அந்தமனை உனக்கே
உந்தன் மனைஎனக்கே
ஆய விதேயர்கள் நேய சகாய
அகாய உபாய நியாய விதாயனே. (ஓடி)

ங. அன்பர்உபாசனனே - பூதலந்தன்னில்
அதர்ம விமோசனனே
இன்பசிவேசனனே - வேதாந்திகள்
இதய சிம்மாசனனே
என்பவங்களைத தீர்ப்பாய்
உன்பதந் தன்னிற்சேர்ப்பாய்
ஏக அநேக திரிலோக நிர்வாக
தெய்விக விவேக அமோக தியாகனே. (ஓடி)

## ௩-இராகம்-கேதாரகௌளம்-ஆதிதாளம்.

### பல்லவி.

எனை ஆதரிப்பாயே - என்மன இருள்
தனையேபிரிப்பாயே. (எனை)

### அநுபல்லவி.

வினையே அரிக்குஞ்சொல்வா
வீணனுன் ஒருபுல்லா
இனியா என்மனங்கல்லா
இதம் அதனுடன்மல்லா

விசயபிர போதனே
அக்ஷயப் பிரக்கியாதனே
சஜ்ஜனப் பிரசாதனே
துர்ஜ்ஜனப் பிரமாதனே. (எனை)

### சரணங்கள்.

௧. துக்கப்பிர பஞ்சத்தொல்லை
சொல்வதற் குண்டோஎல்லை
திக்குவே றெனக்கில்லை
தெய்வமேகேள் என்சொல்லை

சிஷ்டர் சமுதாயனே
துஷ்டர்கள் அபாயனே
இஷ்டர்கள் சகாயனே
அஷ்டகுண நேயனே. (எனை)

௨. அடியனுன் வினைவசம்
ஆயினன் இதுநிசம்
படியிற் கருணைசரம்
பாலித் தருள்கலசம்

பக்தஜன நேசனே
சுத்தமன வாசனே
சித்தமல நாசனே
வித்தக விலாசனே. (எனை)

௩. மருவிய பாசவலை
மாட்டி உற்றேன்கவலை
தரும சைதன்னியநிலை
தந்தென் மயக்கந்தொலை

சங்கட நிவாரகா
எங்கள்குல தாரகா
பொங்குசுக தாயகா
துங்கவேத நாயகா. (எனை)

௪-இராகம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சித்தம்உவந்தருள்செய்ய - இத்தனைதாமதமேது
சீலனேபுவனபரி - பாலனேமூலனேநீயுன் (சித்தம்)

அநுபல்லவி.

நித்தனேபுவியெங்கும்-பிரசித்தனேநிகிலலோக
கத்தனேஜீவகோடிகட்-கத்தனேசுத்தனேநீயுன் (சித்தம்)

சரணங்கள்.

௧. அசடனுனென்பதென்ன ரகசியமா - பெற்ற
அன்னையிடம்உண்மை சொல்லவேபயமா
வசஞ்செய்தருள்வ துனக்கோர்விஷயமா-யாவும்
வல்லஉனக்கிதென்ன அதிசயமா

வசனசாதுரியனே
மனனமாதுரியனே
சஜனர்கள்பிரியனே
சார்தொழும்பெரியனே. (சித்தம்)

௨. நிதமும்உனதுபத கைங்கரியமே-செய்ய
நீயருளெனக்குச் சுதந்திரியமே
அதுவேயெனக்குப்பெருஞ் சௌகரியமே-இனி
ஐயனேவேண்டேன் வேறுஐசுவரியமே

அதிசய அப்பிரமேயா
அகணித சுப்பிரகாயா
விதிநெறி செப்பும்வாயா
விநய சங்கற்பதுாயா (சித்தம்)

௩. பூதபௌதிகமெல்லாம் நிறைவோனே-நல்ல
புண்ணியத்திருமறையை அறைவோனே
வேதநாயகன்மனம் உறைவோனே-ஞான
விழியில்லாதவருக்கு மறைவோனே

போதகப்பிர காசனே
புண்ணியப் பிரதேசனே
சாதகக்கிரு பேசனே
தாசருட் பிர வசனே (சித்தம்)

---

ரு-இராகம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உன்னிடத்திற்சொல்லாமல் யாரிடத்திற்சொல்லுவேன்

ஓ-ஓ-ஜகதீசா

அநுபல்லவி.

பொன்னிடத்தாசையறு புனிதர்கள்தமகின்பம்
பொழிதருவே இதைப் புவியில்நான்படுந்துன்பம. (உன்னி)

சரணங்கள்.

க. வயிறுபசிக்கும்பிள்ளை மாதாஇடம்போமன்றி
மற்றொருவரிடத்திற் சேருமோ-நாளும
அயர்வுறும்பெரும்பிணி அருமருந்தாலன்றி
அயலொன்றினாலே அகுதிருமோ-உன

வெயிலால் வருந்துவோரே
வேண்டுவர் நிழல்நீரே
உயிர்ப்பயி ரோம்புங்காரே
உனையன்றிக் கதியாரே.

உலைவுறுசல்லடை போற்பல ஓட்டை
உளதாகியவெறும் புழுபலக் கூட்டை
நிலையெனமனக்கனி செயும்பல சேட்டை
நித்தியமநான்அத னாற்படும பாட்டை. (உன்னி)

உ. நாதனேநான்பிழை யாதுசெய்யினும்நின்னை
நம்பினேன் என்வேலின்னம சூஷாத்திரமா-பாரில்
ஓதரும்புலச்சக்தி ராதியர்கையில் என்னை
ஒப்புவிக்குதல்தர்ம சாஸ்திரமா-மறு

மாதர்மேற் செல்லுங்கேேத்திரம்
வாயே அபதத பாத்திரம்
தீதுரைகொள்ளுஞ் சுரோத்திரம்
சிற்றின்பம் வேண்டுங்காத்திரம்.

தீய அவயவங்கள் செயுந்தினமோசம்
சிந்தையிற்குடிகொண்ட தாசாபாசம்
நாயன்செய்கைகளே ஆபாசம்
நான்குபக்கத்திலும் நானபடும்கிலேசம் (உன்னி)

௬. எத்தனைசுமைபாவம் வேண்டுமோனுலுமூர்த்தி
எனக்குக்கொடுக்கலாம் அச்சாரமே-என்தன்
அத்தனேநானுஞ்சேயென் றறிந்தும்நோய் செய்யுமாயைக்
கார்தந்தார் இந்த அதிகாரமே-சர்வ

உத்தமஞ்சேர் நிர்தோஷ
உன்னதமா விசேஷ
பத்தர்நித்திய சந்தோஷ
பரசமயத்து வேஷ

பாக்கியமலர்ந்தருள் பழுக்கும் உத்தியான
பலபுவனத்மகோடிகள் அபிமான
ஆக்கியவேத நாயகன்ஸ்வாதீன
அன்னைதந்தைகுருதெய்வஞ் சகலமுமான. (உன்னி)

---

௬-இராகம்-பூரணகௌளை-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

என்பிழைகள் பொறுத்தருள்வாய் - எனை அலைக்கும்
துன்பவினை அறுத்தருள்வாய்

அநுபல்லவி.

முன்பாவியே ஜெயிக்கும்
அன்பர்கள் அனுபவிக்கும்
இன்பமே அவர்விரும்பும்
நின்பதகமலம் நம்பும். (என்)

சரணங்கள்.

௧. நேசனைப்போல்விவகரிப்பேன்-அதிகவிகள்
ஆயிரம் உண்டாக்கிவிரிப்பேன்-என்செய்கையெல்லாம்
வாயின் அன்பலாதுமனந்-தோயும் அன்புளதோசிறு
நாயின் அன்புமேயிலாமல்-தீயவம்பளுப்பதிரியும் (என்)

௨. என்னவொன்றுமோ என்பயமே-ஐயனே இந்த
மண்ணினில் என்ஜன்ம பவமே-தினந்தினமும்
உண்ணலும்நித்திரைதனை-எண்ணலும்பெரும்பவங்கள்
பண்ணலும் அல்ல துன்பதம்-எண்ணல்செய்தறியேன்சுவாமி.

௩. போதகம் என்னிடமலையமே-என்மனம்பஞ்ச
பாதகங்கட்காலயமே-புவனமிசை
மாதவம்புரிபவர்க்கு-கோதகலும் இகபர
சாதகங்கொடுத்தருளும்-வேதநாயகா இறங்கி. (என்)

---

எ. இராகம்-சுப்பிரதீபம்-திரிபுடை.

பல்லவி.

வினையே எனையே மேவாதருளே

அநுபல்லவி.

நினையேநம்பினேன் சின்மயப்பொருளே. (வினை)

சரணங்கள்.

௧. கனவிலுந்தருமத்தைக் கண்டறியேனே
அனவரதமுமுனை தருள்குறியேனே. (வினை)

௨. பாவமென்பதற்கொரு பதியானேனே
ஜீவனும்வழிதெரி யாமற்போனேனே. (வினை)

௩. உதரபோஷணையன்றி உனைநினையேனே
இதயந்தனில் உன்னடி இணைபுனையேனே. (வினை)

௪. பூதலந்தொழும் அதி புண்ணியர்மித்திரனே
வேதநாயகன்தொழும் விமலபத்திரனே. (வினை)

---

அ. இராகம்-பரசு-ரூபகம்.

பல்லவி

ஆண்டருளே-கருணை-பூண்டருளே.

அநுபல்லவி.

ஆண்டருஞ் சடாக விளங்கும்
சோதியே-உயர்நீதியே-எனை. (ஆண்ட)

சரணங்கள்.

௧. என்னை ஆள்வது பாரமா என
திடம்வர வெகு தூரமா
அன்னைக்கும் உப சாரமா எனக்
கருள்புரிய இந் நேரமா கன

ஆரியனே - மெய்ஞ்ஞான
சூரியனே - சர்வலோக
காரியனே - கிருந்தஒளி
தாரியனே - ஜகந்தனில்.

உன்னையல்லது பின்னையார்துணை
யோகனே-சு-போகனே-எனை. (ஆண்ட)

௨. எனதுடலெனும் புல்லையே காக்க
எவர்க்குங் காட்டுவன் பல்லையே
தினமும் ஆயிரந் தொல்லையே இதில்
சிறிது மேசுகம் இல்லையே கன

சேதனனே - பெரியபு
ராதனனே - பாவவி
கேதனனே - மெய்ஞ்ஞான
சாதனனே - அநுதினம்

உனது பாதம் நம்பினேன் அதி
நேசனே-பிர-காசனே-எனை. (ஆண்ட)

௩. பொறுமை உனக்குச் சொந்தமே நான்
புரியும்பிழை அநந்தமே
மறுமையுறு நிர்ப்பந்தமே கெட
மலர் பாதார விந்தமே கன

மாக்ஷியனே - அமரர்கண்
காக்ஷியனே - சர்வாண்ட
சாக்ஷியனே - தனி அர
சாக்ஷியனே - தினந்தினம்

சிறுவன் வேதநாயகன் பணி
கீர்த்தியே - அற - மூர்த்தியே - எனை. (ஆண்ட)

### ௯. இராகம்-மோகனம்-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

காஷிஎனக்குக் கொடாமலிருக்கின்ற
காரணம் ஏதையா. (காஷி)

அநுபல்லவி.

சாக்ஷியாய்நிற்கும் சருவாதிகாரனே
மாக்ஷியுடையோர்மகிழ் நிர்விகாரனே. (காஷி)

சரணங்கள்.

௧. அந்தரங்கபக்தி அற்றவனென்றோ
அக்கிரமத்தில்பெயர் பெற்றவனென்றோ
பந்தப்பேய்க்குள்ளத்தை விற்றவனென்றோ
பாதகங்களெல்லாங் கற்றவனென்றோ. (காஷி)

௨. மறந்தும்ஒருமெய்சொல் லாதவனென்றோ
மருந்துக்கும்நன்மைஇல் லாதவனென்றோ
சிறந்தமெய்ஞ்ஞானங்கல் லாதவனென்றோ
தேசத்தார்க்கெல்லாம்போல் லாதவனென்றோ. (காஷி)

௩. எசிமறையை இகழ்ந்தவனென்றோ
ஈனமதத்தைப் புகழ்ந்தவனென்றோ
நீசெய்தநன்றி மறந்தவனென்றோ
நீசர்க்குள்மெத்தச் சிறந்தவனென்றோ. (காஷி)

௪. ஆதிமத்தியாந்த ரஹிதமகேசா
அற்புதசின்மயா னந்தவிலாசா
வேதவேதாந்த விதிஉபதேசா
வேதநாயகன் இதயப்பிரகாசா. (காஷி

---

### ௧௦. இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

அருள்புரிவாயே-எனதுள
மருள்தெரிவாயே.

அநுபல்லவி.

இருளை நிகரும் சுருள் கொள்ஓதியர்
இலகும்பொருள்-உலகபுரி-கலகம்படா விலகும்படி. (அருள்)

சரணங்கள்.

௧ வினையெல்லாம் உன்வினையதாயென் நெஞ்சமுன்னுதோ-பழி
புனையும்வாய்வெறும் பேச்சைவிட்டுனைப்புகழ்ந்து பன்னுதோ
தினையளவு மெய்தனைவிடாது [சிறு
சிந்தித்துனை-வந்தித்திடு-புந்தித்திடம்-வந்துத்திட. (அருள்)

௨. எத்திசையும் உன்னுருவமாகவே இலகக்காண்னே-சொந்த
அத்தம்யாவும்நீயென்றேமிக ஆசைபூணேனே-கன
மத்தியாயுனை நித்தம்போற்றிப்
பாடித்தினம்-நாடித்தவம்-நீடிக்கதி கூடிக்கொள. (அருள்)

௩. நீதமாயரும் போதமாயெங்கும் நிறையுங்கர்த்தாவே-நாளும்
வேதநாயகன் காதல்மனப்பெண்மேவுமபர்த்தாவே-கொண்ட
ஏதமறப்பிர சாதமுதவி
இழிவண்டிய-பழிவின்செல்-வழிகொண்டுனை-விழிகண்டிட.

---

௧௧. இராகம்-மணிரங்கு-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

சித்தம்இரங்கிநல் முத்தர்தங்கோஷ்டியிற்
சேர்த்தெனைக் காத்தருளே.

அநுபல்லவி.

உத்தமசிலர்தஞ் சித்தமலர்உறை
வோனே-கோனே-வானே-தேனே. (சித்த)

சரணங்கள்.

௧. நின்னடித்தொண்டனு னென்ன அறியும்
நிதம் உலகர்தானே
என்னஉன்தொண்டின் பலனென்றெனைப்புவி
ஏசில்என் சொல்வேனே

பன்னரும் உன்னருள் என்னருகாக்கிடப்
பண்ணே-கண்ணே-என்னே-விண்ணே. (சித்த)

௨. பொய்த்தெய்வர்தங்களைப் போற்றிப்பெரும்பழி
பூண்டவர்தம்முனமே
மெய்த்தெய்வம்உன்னைத் தொழும்எனக்கென்ன
விசேஷப் பிரயோஜனமே

கைத்தொழில் அண்டம் அனைத்துந்தாங்கிடு
கையா-ஐயா-மெய்யா-ஜயா. (சித்த)

௩. கழுவக்கழுவ அழுக்குடல்மீது
கலந்தடருந்தன்மையே
தழுவி என்னெஞ்சுறு மாசுகள்நீங்கிடத்
தந்தருள்வாய் நன்மையே
எழுமன்போடுவேதநாயகன்போற்றிடும்
ஏகா-யோகா-வாகா-தியாகா. (சித்த)

---

௧௨. இராகம்-தர்பார்-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி

என்னை ஆளையா-என்விண்ணப்பம்
தன்னைக்-கேளையா

அநுபல்லவி

மின்னிகரும்வாழ்வை வெறுப்பவர்க்குரியோனே
அன்னைபிதாசற்குரு வாகியபெரியோனே. (என்னை)

சரணங்கள்.

௧. அடியன்மேற்சினமா - என்குறை நீக்கி
ஆள்வதுகனமா
கடினம்பின்பனமா - எனதுநெஞ்சக்
கவலைக்காசனமா
படியில் என்னகத்துறு பாவ இருளைமாற்றித்
திடமுறமேவமெய்ஞ்ஞான தீபமதனையேற்றி. (என்னை)

௨. என்றுஞ்சஞ்சலமா - ஐயனேமாயைக்
கிவளவுபலமா
வென்றுகொள்புலமா - அதனால் ஏழை
மெலிவதுநலமா
நன்றுருவாகியநாதா என்முகம்நோக்கிக்
குன்றெனநான்செயும் கொடுவினைகளைப்போக்கி (என்)

௩. கைவிடலாமா - என்னிடபவாக்
கால்மலர்நேமா
நைவினைபோமா - இனிமைதங்கும்
நன்னயநாமா
தெய்வநாயகனாகித் திகழுறும் அகளங்கா
கைவல்லியஞானநெறி கமழ்மதுராப்பிரசங்கா. (என்னை)

௪ தித்திக்குந்தனே - அமுதேகன
தேவர்கள்கோனே
எத்திக்குந்தானே - எள்ளுளெண்ணெய்போல்
இருக்குங்கோமானே
புத்தியுடையோர்சூட்டும் புகழ்மாலை அணிவோனே
பத்தியுடனேவேத நாயகன்பணிவோனே (என்னை)

கஉ-இராகம்-கல்யாணி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தருணங்கருணைபுரிகுவாய்-ஐயா-உனக்கனந்தங்கோடி
சரணஞ்சரணந்-தெரிகுவாய்மெய்யா.

அநுபல்லவி.

அருணகோடி தேஜோமயனே பொன்
திரணமென்றெண்ணுவோர்பயனே இத். (தருணங்)

க. இந்திரியசத்துருக்கள் செய்மோசம்
என்னசெய்வேனிர்வகித்தல் பிரயாசம்
சிந்தனையான அரு பந்தபாசம்
நீங்கச்செய்வாய்புண்ணிய உபதேசம்
நீயேகதியென்றே ஒரு
தாயேதுயர்ஒன்றே சிறு
நாயேன்கெடல்நன்றோ கன
தீயேன்உடல்குன்றோ இது (தருணங்)

உ. கோரமாய்த்தன்பிள்ளைசெய்பிழைநீது
கோபித்துநீக்கிடுந்தாயுண்டோ ஓது
காரமானான்செயும்பாவம்போ ரூது
கைவிடில்வேறெனக்காதரா வேது
காயத்தைஎடுத்தேன் அரு
மாயத்தைஅடுத்தேன் அனி
யாயத்தைஉடுத்தேன திரு
நேயத்தைவிடுத்தேன் இது (தருணங்)

ங. நச்சமரத்தையும்வைத்தவன் தானே
நாள்தோறுங்காவல்செய்யாமல்இ ரானே
இச்சகமீதில்எனை அமைத் தோனே
என்னை நீஆளாவிடிற்பிழை யேனே

ஏகந்தழையுருவே — சுக
போகந்தழைதருவே — கன
யோகந்தழைதிருவே — முதிற்
பாகந்தழைகுருவே — இது (தருணம்)

௪. விதமும்நாளும்பாதகச் — சேறு
நீக்கிடப்போதுமோவின்னருள் — ஆறு
விதியுங்கதியும்இல்லையே — வேறு
வேதநாயகனே அருள் — பேறு

வேதந்தருவோனே — பல
பூதப்பெருமானே — கன
போதத்தமர்கோனே — இரு
பாதத்தைவிடேகன — இது (தருணம்)

---

௧௪-இராகம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஐயாஉனை ஆண்டருளே - உனை
அண்டினனே-மனம்-வேண்டினனே. (ஐயா)

அநுபல்லவி

பொய்யாம்வாழ்வினில்நான்குழையாமல்
போகாதிகளில்என்மனம் நுழையாமல். (ஐயா)

சரணங்கள்.

௧. ஒருநிமிஷமுமுனதடிமறவாமல்
உலகழியினுமுனதருள் துறவாமல்
இருதயமதனிலோரிடர்பிறவாமல்
இழிவுறுபனியொடுகோனிறவாமல் (ஐயா)

௨. உன்னையலாதொருவரையும்தொழாமல்
உதரநிமித்தம்எங்கும்ஓடியழாமல்
இந்நிலமீதுதுராசைஎழாமல்
இறந்துபின் ஞெனிரயகில்விழாமல். (ஐயா)

௩. நல்வழிதனைஎந்நாளும்விடாமல்
நாட்டில்அசடனெனநான்பேரெடாமல்
பல்வகையாகியபழிகள்தொடாமல்
பாவையர்மோகத்திற்படிந்துகெடாமல். (ஐயா)

௪. என்னுயிர்போல எவ்வுயிரையும்பேண
இகசுகபோகத்தை என்றுமேநாண
மின்னுங்குறைபா ணர்தனைப்பூண
வேதநாயகனே நானுனைக்காண. (ஐயா)

---

௧௫-இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்தவரந்தருவாய் - ஸ்வாமி - இந்த

அநுபல்லவி.

பந்தவினையெலாம் அறவேண்டும் - உன்
பாததரிசனம் பெறவேண்டும் (இந்த)

சரணங்கள்.

௧. தினமும்உன்பதமலர் தொழுவேண்டும்-நான்
தேகபாவசமா யெழுவேண்டும்
அனல்மெழுகாயுருகி யழுவேண்டும்-இனி
ஆனந்தக்கடலில்நான் விழுவேண்டும் (இந்த)

௨. தேகவிஷயாதிகள் கெடவேண்டும்ஞான
தீபத்தைஎன்னுளத்தில் இடவேண்டும்
பாகஅறப்பயிரை நடவேண்டும்-அந்தப்
பயிர்க்குன் அருட்புனலை விடவேண்டும் (இந்த)

௩. மோகப்பசாசுதனை வெலவேண்டும்-நல்ல
முத்திநெறியிலே செலவேண்டும்
நாகமெனும்புலனைக் கொலவேண்டும்-வேத
நாயகனேயுன்னைமஞ் சொலவேண்டும் (இந்த)

---

௧௬-இராகம்-பைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்தப்பிழை ளெல்லாம் பொறுப்பாயே - பாச
பந்தக்களைகளை வேறுப்பாயே. (இந்த)

அநுபல்லவி.

சொந்தப்பிள்ளைகளான தாயவர்க்குப்பிதாவே
அந்தப்பரமசுகம் அளிக்குங்கனதாதாவே (இந்த)

சரணங்கள்.

௧. ஆதியானபரஞ்சோதி உன்னைநான்வெறுத்தேன்
  என்மனந்தனை
ஆசமாதிகள்சொல் யோகசாதனையிலிருத்தேன்
  அனுதினமும்
வேதவேதியர்கள்ஓது நீதியையுமறுத்தேன்
  சமர்த்தன்போலே
வீம்புபேசிப்பெரும்பாம்பு போலவிடம்பொறுத்தேன்
  சதாகாலமும்

பூதலவாழ்வுதனைநாடினேன் மறு
மாதர்கள்சுகந்தனைத்தேடினேன் பஞ்ச
பாதகமோடும்உறவாடினேன் ஷ்ண
காதகனென்றுபெயர் சூடினேன்

  ஆதுலர்க்குதவியாமலேதடுத்தேன்
  சாதுஜனங்களைக்கண்டேதடிஎடுத்தேன். (இந்த)

௨. நேயமானதந்தைதாயைச்சற்குருவைப்பழித்தேன்
  ஜெபதபத்தை
நித்தியகர்மங்களைப்பத்திமார்க்கங்களைஒழித்தேன்
  கைப்பொருளெல்லாம்
காயமோசசமாயவாழ்விற் செலவழித்தேன்
  உனைத்தொழாமல்
காட்டில்வாழ்மிருகக்கூட்டம்போலநாள்கழித்தேன்
  அனுதினமும்

தூயரைக்குறைசொல்லித் தூற்றினேன் பெருந்
தீயரைதினந்தினம் போற்றினேன் நல்ல
ஞாயவழக்குகளை மாற்றினேன் பதி
னாயிரம்பொய்சொல்லத் தேற்றினேன்

  வாயில்வந்தபடிவம்புகள் தொடுத்தேன்
  கோயில்மணியமெனக்குடிகளைக்கெடுத்தேன். (இந்த்)

௩. பூவிலேபாவியென்றுபேரெடுத்தேன்
  புரட்டுருட்டும்
பொய்யும்வஞ்சனையுஞ்செய்யுமார்க்கந்தனையடுத்தேன்
  உன்னுமந்தனை
நாவிலேஎனதுபாவிலேசொலாமல்விடுத்தேன்
  ஞானியைப்போல
நாட்டில்மாயவேஷங்காட்டி என்னாயகெடுத்தேன்
  அனுதினமும்

பாவமும்பழிகளுந்தாங்கினேன் பெருங்
கோபமுங்குரோதமும் ஓங்கினேன் புண்ணிய
ஜீவனஞ்செய்யாமல்தூங்கினேன் நல்ல
பாவனைசெய்யும்வழிநீங்கினேன்

ஆவலாகப்பலர்பொருள் அபகரித்தேன்
காவலாநெறியைக்கடந்துசஞ்சரித்தேன். (இந்த)

௪ வாரங்கூலிகளிற்சோரஞ்செய்துநான்குறைத்தேன்
பிறரிடத்தில்
வாங்கியபொருள்களைவாங்கிலையென்றுநான்மறைத்தேன்
பஞ்சத்திலேவியா
பாரஞ்செய்யப்பலசேரில்நெல்லைக்கட்டிநிறைத்தேன்
நல்லதண்ணீரைப்
பாழிலேசகலசாதிகையும் விழலுக்கிறைத்தேன்
முதலினொடு

கோவட்டிதனைக்கூட்டினேன் வெகு
தூரம்அகவிலையைநீட்டினேன் வழக்
கோரஞ்சொல்லிச்சண்டைமூட்டினேன் உப
காரஞ்செய்தோர்க்குக்கத்திதீட்டினேன்

தாரம்பிள்ளைகளுக்குந்தான்செய்தேன்வஞ்சம்
நேரில்வேதநாயகாநின்னடிதஞ்சம். (இந்த)

---

௧௭-இராகம்-சுருட்டி-திசிரஜாதி-ரூபகம்.

பல்லவி.

தேவாதிதேவனே-தயை-தயை-செய்தருள்வாயே.

அநுபல்லவி.

பாவஉடலம்எடுத்தநானும்
பாதகனும்என்னைநாளும்
பந்தப்பகைசாடாமல்
சிந்தைத்துயர்கூடாமல்
நிந்தைப்பழிமூடாமல்
இந்தப்படிவாடாமல். (தேவாதி)

சரணங்கள்.

௧. கற்பகோடிகாலம்போலஅற்பவாழ்வினை மதித்தேன்
காமாகளங்கோரமும் அலங்காரமுநெஞ்சினிற் பதித்தேன்
தற்பராஉன்பொற்பாதாம்புயந்தாழ்ந்திடா தனைத்துதித்தேன்
சாந்தமாம்போகாந்தமார்க்கஞ்சார்ந்திடாமற் குதித்தேன்

நற்பதந்தனைநாளும் சார்ந்து
நாசவினைகள்யாவுந் தீர்ந்து
ஞானந்தனிலே நீட
மோனந்தனையே நாட
வானந்தனையே தேட
ஆனந்தமே கூட (தேவாதி)

உ. பாசமாம்பிசாசமனன்மனம்வாசஞ்செய்வது நிலையே
பாபமுங்கடுங்கோபமும்பலர்சாபமும்பெரு மலையே
நேசமும்விசுவாசமும்பிரகாசமுமெனக் கிலையே

ஈசனேஎன்பாவம் நீக்கி
என்னையேஉன்தாச னாக்கி
இன்பக்கடலே தோத்
துன்பக்கடலே பேர
அன்பர்க்கினமே சார
என்பொய்க்குணமே தீர (தேவாதி)

ங. அன்பர்களிக்கஇன்பம்அளிக்கும்ஆனந்தப்பெரும் நதியே
அனவரதமுங்கனவிரதர்கள் அகத்தில்ஒளிரு மதியே
துன்பசாகரமென்பதுகெடத்தோன்றிமேபா கதியே
தொண்டன்வேதநாயகன்மனப்பெண்டகமகிழ் பதியே

நின்பதந்தன்னைநாளும் ஏத்தி
நேசமாய்க்கவிமாலை சாத்தி
நீதிப்பயனே விள்ள
ஆதிப்பயனே தள்ள
வேதப்பயனே கொள்ள
போதக்கனிலே துள்ள (தேவாதி)

---

கஅ-இராகம்-பியாகு-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இந்தவிஷமேபாயநிவர்த்தி
எனக்கருள்வாய்சுவாமி.

அநுபல்லவி.

எந்தவிஷத்தில்சாவுவருமோவென்
றேங்கியேநான் பயந்தேனேஉயிர்
நீங்கிடிலென்னசெய்வேனே-சார்வோனே.

சரணங்கள்.

௧. காலையோமாலையோகானையோசாவெனுங்
காலங்கணக்கறியேனே வந்த
வேலைமுடியுமுன் ஓலையனுப்பிட
வேண்டாஞ்சொன்னேன்சிறியேனே என்னை
ஆண்டாலுனைப்பிரியேனே பெரியோனே (இந்த)

௨. பொட்டென்றுதேகந்தான்சட்டென்றுவீழ்ந்திடில்
கிட்டஒருவரில்லாரே குழி
வெட்டென்பர்பிரேதத்தைக்கட்டென்பர்மண்ணைமேற்
கொட்டென்பர்போவர்பொல்லாரே யான்படு
கட்டம்வராமற்கண்பாரே துயர் (இந்த)

௩. கப்பமில்லாமலேஎப்படியேனுங்
கடலைக்கடக்கவொண்ணாதே நாளும்
அப்படிநின்பதத்தெப்பமில்லார்க்கந்த
ஆநந்தவீடொண்ணாதே நல்ல
ஞானந்தருவாயிப்போவே கைவிடாதே (இந்த)

௪. ஆதிமத்தியாந்தாதிதப்பிரபோத
அபேதபுராதனநாதா நாளும்
காதலுடன்வேதநாயகனுள்ளக்
கமலந்தங்குந்திருப்பாதா எனக்
கமலந்தாஇன்னம்வாதா கிடையாதா (இந்த)

---

௩௩-இராகம்-கல்யாணி-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

இந்தஉபகாரமறவேனே-பூமி
அந்தரமளங்குநிறை-கோனே.

அநுபல்லவி.

விந்தைஐன்மம்தான மேவஅருள்நோக்கினாய்
தந்தைதாய்மனைசேயர்தந்தகுறைநீக்கினாய். (இந்த)

சரணங்கள்.

௧. குருதியாகியசேறு கூட்டி நல்ல
கொழுமாமிசச்சுவரை நாட்டி
வரிஎன்புவிட்டங்கள் பூட்டி நட்டும்
வடமாசரம்புகளை மாட்டி

இருகாவல்லவவாசல் உடல்மனையை வீக்கினாய்
இன்பங்கள்நுகா அந்திரியம் ஆக்கினாய்
அரிய ஆன்மா அங்குகுடியுறப் போக்கினாய்
அந்த ஆன்மாவில்நல்லறிவினைத் தேக்கினாய் (இந்த)

உ. பூமியாகியவீ டமைத்தாய் பஞ்ச
பூதாதிஜீவியர் சமைத்தாய்
மாமதுரஉணவுகள் கொடுத்தாய் அந்த
வானமாம்பந்தலும் எடுத்தாய்

சோமசூரியதாரகாதிபா ஏற்றினாய்
சுகவாயுவால்உஷ்ண சோகத்தை மாற்றினாய்
சேமஉணவாக்கவேதேயுவினை ஆற்றினாய்
சீதக்கடங்கொண்டுதெண்ணீரை ஊற்றினாய் (இந்த)

ந. கடலாறுகுளம்ஓடை தந்தாய் மலர்க்
காவுகளும்உதவினை யெந்தாய்
தடைமலிதருக்களும் வகுத்தாய் வசனம்
சார்மிருகபக்ஷிகள் பகுத்தாய்

திடமானநவமணிஉலோகாதி நீட்டினாய்
ஜெகஜோதியாகவேசிங்காரம் காட்டினாய்
அடமினறிநானாவினோதங்கள் ஊட்டினாய் (இந்த)

ச, சிலபரவைகானஇசை பாடும் வேறு
சிலபறவைதிருநடனம் ஆடும்
பலமிருகம்நார்வேலை புரியும் நல்ல
பசுவாதிபாலினைச் சொரியும்

மலர்களிகள்கால்விழுலமரமெல்லாம் நீட்டுமே
மண்ணன்னம்விளைவித்தவயிறு ஊட்டுமே
கலதாமுமென்களைத்தலைமுழுக் காட்டுமே
சர்வபொருள்களும்நல்லசந்தோஷ மூட்டுமே (இந்த)

ரு. பித்தர்க்குநீசெய் பாரகமே வளம்
பெரிதெனினுமீ தற்பசுகமே
சத்தர்க்குநீசெய் போககமே பரம
சுகமெனவிரும்புமென் அகமே

பத்தர் அநுகூலநற்பரமகா ருண்ணியனே
பகிரண்டகோடிகள்பரித்திடுந் திண்ணியனே
வித்தகசொரூபமேமேவுநற் புண்ணியனே
வேதநாயகனுள்ளமீதுவளர் ண்ணியனே (இந்த)

உ௦-இராகம்-கேதாரகௌளம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிந்தைக்குள் உறைந்தும்நீ சிந்தைத்துயரந்தனைத்
தெரியாயோசுவாமி.

அநுபல்லவி.

அந்தரம்புவியெங்கும் அரசாக்ஷி யளிப்போனே
எந்தபொருளினுள்ளும்இருந்தகவகளிப்போனே (சிந்தை)

சரணங்கள்.

௧. பாலையும்விஷம்ஆக்கும் பாம்புபோல்கொடுமனம்
பலசுகந்தையும்துனபம் ஆக்குமே
பூலோகமெல்லாம்வசம யினும்வேறொரு
புவனத்தையும்பிடிக்க நோக்குமே
காலமுழுதும்இந்தக் கருத்தே யாதனுரூபம்
கலியாணவீட்டிலும்கட்டிக்கொண் டழும்சோபம்
மேலவனேஎனக் கிதுவாய்த்த தென்னபாவம்
வேதநாயகனேபா ாயோஎன் பரிதாபம் (சிந்தை)

௨. இருதலைக்கொள்ளிநடுவிருக்கும்எறும்புபோல
எந்நாளுந்தொலையா விசாரமே
ஒரு சாணுமிப உதரக்குழியடைக்க
உலகில்படுங்கஷ்டம் அபாரமே
த ணியில்வாழ்வென்பதுதானே விஷவிருக்ஷம்
சார்வதா இதில் கும் சங்கடப் கோலக்ஷம்
தருமயோகாந்தமே சார்தல் உத்தமபக்ஷம்
சர்வாநுகூலாஉனக் கெல்லாம் பிரத்தியக்ஷம் (சிந்தை)

௩. போர்க்களநடுவிலேகுடியிருப்பதுபோலப்
புலச்சத்துருக்களின்போ ராட்டமே
சேர்க்குந்தனையடிவாந் தேகமிதுபிணியுந்
தீவினைகளும்வளர் தோட்டமே

பார்க்கின்இதுவேன்சா பசா நடனசாலை
பகலும்இரவும்இதுபடியுமே மோகவேலை
தீர்க்கவைத்தியார்க்குத்தினமுங் கொடுக்கும்வேலை
தினம்வேதநாயகா சேர்ந்தேன் உன்திருக்காலை (சிந்தை)

---

உ.௬-இராகம்-யமுனகல்லியாணி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சரணம்சரணம் நாதா-உன்
சரணந்தா ஒன்னுதா

அநுபல்லவி.

திரணமாகிய காயமே இதில்
தினம்அனந்தம் அபாயமே
மரணம்வருமுன் னேடமே பெற
மகிழ்ந்தருள் சகாயமே கோடி (சரணம்)

சரணங்கள்.

க. பாவியேன்இரு தயமே பவ
பாதகங்களின் மயமே
மேவிடுந்தர்வி ஷயமே வினை
விலக்கி அருள்நன் னயமே

மாயவினைகளை மாற்றுவாய் எதிர்
வந்தென்சிந்தையில் தோற்றுவாய்
சேவைவந்தெனைத் தோற்றுவாய் இந்தத்
தீயக்கரை யேற்றுவாய் (சரணம்)

உ. மதம்இராகது வேஷம் பொய்
வஞ்சகம்பல தோஷம்
எதிலுட்நான் விசேஷம் எனக்
கில்லைபுண்ணிய விசேஷம்

மதனப்பேயை ஓட்டுவாய் நல்ல
மார்க்கத்திலெனைக் கூட்டுவாய்
விதனகரைப் பூட்டுவாய் உன்
வீட்டுக்குவழி காட்டுவாய் (சரணம்)

௩. தாசர்கள் பரிபாலா கன
சாத்விக குணசீலா
நீதர்கள் பிரதிகூலா சத்ய
நீதியுறு செங்கோலா

ஆறுமுதல் நூலனே அபி
லான் கோடிவி சாலனே
நாசமித மூலனே வேத
நாயகன் அநு கூலனே (சரணம்)

---

உ௨-இராகம்-கற்கடா-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

லெம்நீதா தேவாதி
சிறியன்மீது வாதா-அபேதா

அநுபல்லவி.

மூலகாரணதயாபர வேதா
மோக்ஷசாம்பிராச்சியப்பிரதாதா (லெம்)

சரணங்கள்.

௧. நன்மைதுன்மைஇன்ன தென்பதுதெரியேன்
ஞானமார்க்கந்தனையே அநுசரியேன்
சின்மயானந்தனே ஜெயம்புரியேன்
தியனுனநான பாபத்திற்பெரியேன் (லெம்)

௨. தயிருக்கப்பிள்ளை தயங்குதல்சரியோ
சாமிநீஎன்மனம் வாழ்வுமவரியோ
நீயிருக்கஎன்தன் துன்பம்உபரியோ
நீயேதாமசிக்க என்னுடல்கிரியோ (லெம்)

௩. ஜீவசிருஷ்டிஸ்திதி லயஅதிகாரா
ஜென்மசாபல்லியப்பிர தானஉதாரா
தேவதவகன பூசிதநிரா
சிறியனவேதனா யகன்உபகாரா. (லெம்)

## 23-ம்-உசேனி-ஆதிதாளம்.

### பல்லவி.

நின்பதமேதுணை ஐயா-மனத்
துன்பம்அகல அருள்செய்வாய்

### அநுபல்லவி.

இன்பமகோததியே இனிய யானிதியே
அன்பர்பாகெதியே அமார்கதிபதியே (நின்)

### சரணங்கள்.

க. என்மனம்இளகாத பொருப்பே மாயை
என்றைக்குஅதிற்குடி யிருப்பே
தன்மமேஅதற்கரு வருப்பே கெட்ட
தாமசகுணமென்றும் விருப்பே
நன்மைகெடுக்கும்இச்சை நாசக்கொடி நெருப்பே
துன்மையெல்லாம்அகலத் திருவருட்கண்திருப்பே. (நின்)

உ. ஏதும்அறியேன்ஞான சாஸ்திரம் புவ
னேசாஉனக்குநான் எம் மாத்திரம்
சோதனைக்கெளியேன அபாத்திரம் அதி
தூயனே என் இன்னம் க்ஷாத்திரம்
வேதனைமிகக்கொண்டு மெலிவுற்றேன் அகோராத்திரம்
சாதகமுறவே நீ தருவாய்மெய்ஞ்ஞான நேத்திரம் (நின்)

ங. நீசனென்வினைக்கெல்லா மூலம் என்தன்
நெஞ்சஞ்செய்வதும் பிரதிகூலம்
பாசபந்தஉலக ஜாலம் தன்னில்
படிந்துநொந்தேன் பலகாலம்
ஈசனேகேளாயோ ஏழைநானிடும் ஓலம்
தாசன்வேதநாயகன் தனக்குநீயருள் சீலம் (நின்)

---

## உச. இராகம்-முகாரி-ஆதிதாளம்.

### பல்லவி.

ஆள்வாயெனதுள மூன்வாயெனக்குன்றன்
அடியிணையே துணையே

### அநுபல்லவி.

நீள்சகக்கனியனே நேசருக்கினியனே
நாள்வளர்தனியனே யெமறைத்தொனியனே (ஆள்)

சரணங்கள்.

க. பேதைநான் பயனில்லாப் பேசிச்சண்டப்பிர சண்டம்
பிறைமயக்குவதிற் பெரியஉற்பாத பிண்டம்
வேதவினைஎனக்கு வினைசருக்கரைக் கண்டம
விரைந்தருள்புரிஉனக் காயிரங்கோடி தண்டம்

வேதனே-வரப்பா-சாதனே-ஆசீர்
வாதனே-சார்புகழ்கொள்-காதனே-நாதனே எனை. (ஆள்)

௨. மனமெனுங்குரங்குக் கன அறமே உபேக்ஷை
வாதனைநீக்கிடாமல் எதின்னமும் பரீக்ஷை
தினகாருபனே நிவயமெல்லாஞான தீக்ஷை
திடமுடன்கொடுத்தருள் அதுவேஎன தபேக்ஷை

தேவனே-மனோ-பாவனே-மறைசொல்
நாவனே-தயைநிறை-சுபாவனே-ஜீவனே எனை (ஆள்)

௩. நிகரில்கனதெய்விக நின்மல சலக்ஷண
நித்தியம்வினையும்பக்தர் நெஞ்சப் பிரதக்ஷண
சகலஜீவாத்மகோடி தாங்கும் சம்ரக்ஷண
சாஸ்திரம்புகலும்சார் ஸ்தோத்திர வீர்தபக்ஷண

தாங்குவாய்-நெஞ்சில்-ஓங்குவாய்துயரம்
நீங்கவே-வேதநாயகன்-பாங்காய்-நின்றனுதினம். (ஆள்)

௨௫-இராகம்-ஆரபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தேவநாயகனே என்மீதிலுன்
திருவுளம் இரங்குவையே.

அநுபல்லவி.

ஜீவன்முக்திபூர்ஜித சீலவிதரார்ஜித
நாவில்அதிபூஜித சர்வசமயோசித (தேவ)

சரணங்கள்.

க. கரதலாமலகம்போல் உனக்குயாவுந் திர்ஷ்டாந்தம்
கர்த்தனே அறியாயோ நீஎனது விர்த்தாந்தம்
பாவம்பதக்கனென்றால் பாலகர்க்குப் ஆனந்தம்
பலபதக்கேட்டுநிதை பண்ணியே தோசித்தாந்தம்

பற்பல-கற்பல-உற்பவ-வுற்பன
கற்பனை-செப்பரும்-அற்புத-உற்பன (தேவ)

உ. தனமிகுவேண்டுவோர்க்குச் சல்லியோடு தனமோ
தாசமுள்ளோர்க்குக் கானல்ஜலமது பானமோ
கனசுகந்தேடெனக்குக் கவலைசன் மானமோ
கதியருள்வாயுனக் கதுபாய தீனமோ

கர்த்த-சமர்த்த-பிம்வர்த்தன
பக்தர்கள்-சித்த-அகத்துறு-மீர்த்தன (தேவா)

ங. தினமும்அனர்த்தபாவஞ் செய்வதென் சாம்பிரதாயம்
சிந்தைக்கறங்கசப்புசேர்வேப்பிலைக் கஷாயம்
இனவேதநாயகனென்றேற்றேன் உன் னுமதேயம்
எனக்கல்லாவிடினும் அப்பெயர்க்கேனுஞ் செய்சகாயம்

எம்பர-உம்பரும்-நம்பிய
அம்பர-சம்பிரம-இன்பம்-விம்பிய. (தேவா)

---

உசு-இராகம்-அடாணா-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஈசாவின்பொற்பாத மலர் நம்பினேன் என்னை
இக்ஷணமேவந்து ரக்ஷணஞ்செய்தருள்

அநுபல்லவி.

தாசர்மனகம லாசனகேசா
சாசுவதயோக சாம்ப்ராஜ்யபிரகேசகா
ஆசைக்கினிய அவாங்மனோகேசரே
அண்டபிரமாண்ட அகண்டசாரசா (ஈசா)

சரணங்கள்.

க. எத்தனையோபேர் சுசித்தமர் வீட்டில்
எனக்கிடம்பூச்சியமா தவை
சித்தக்கொள்வாயெனப் பித்தனெனக்குத்
தினமனோராச்சியமா நல்ல

சித்தனே இன்ப மிருத்தமுத்தி நலன்
நீதரில்வானவ ரோதுவரோ கலன்
சத்தில்வழக்கவர் பேசிஎன்ன பலன்
தாயேஉற்றதுணை நீயேயின்வேறி லேன் (ஈசா)

௨. மாருணபாகசை யோகமின்றிப்புவி
வாழ்ந்தவர்தாமெவரோ எங்கும்
எரும்பெஞ்சுன்னரு காகவாதிதற்
கேகுறுக்ளச்சுவரோ விஷ

நாகமாயைக்கெங்குஞ் சர்வ கொள்ளையோ
நான்பயனில்லாமற் பேசிடுங் கிள்ளையோ
ஆகிலுமென்புத்தி தான்சுத்த வெள்ளையோ
ஐயனேநானென்ன தாயிலாப் பிள்ளையோ (ஈசா)

௩. வந்துன்தரிசனந் தந்தருளிலென்
மனக்குறைதீரேனோ உனதன்
சுந்தரபாதமென் சிந்தனையூன்றிற்
சுகக்கடல்சாரேனோ பெரும்

பந்தமெருப்புக்கென் சிந்தனை செத்தையா
பாவியென்றென்னைக்கை நீவிடில் சத்தையா
விந்தைநலந்தந்திடல் பெரு வித்தையா
வேதநாயகன்பங் கென்ன சொத்தையா. (ஈசா)

---

௨௭-இராகம்-தவாந்தி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆதியே பரஞ்சோதியே எனை
ஆதரித்தருள்வாயே.

அநுபல்லவி.

நிதிஉடனே ஒன்று தோங்குங்குணக
நீதிவடிவமுறு நின்மலசாகர. (ஆதியே)

சரணங்கள்.

௧. உலககாரியத்தில் நான்வெகுதிராணி உன்னை
உன்னுவதிற்கேவலம் அப்பிராணி
நலம்என்பதெனக் குண்டோமாகாணி என்தன்
நவையேற்றப்போதுமோ ஆயிரந்தோணி
மலசமாகிச் சேர்ந்தேன்
தலைவாஉன்னடி சார்ந்தேன்
மதிக்கும்அடியர்கள் துதிக்கும்ஆரிய
குதிக்காதெனை உதிக்கும்வீரிய. (ஆதியே)

உ. கண்ணுள்ளபோதல்லவோ கண்காட்சி சீவன்
கழியுமுன்னல்லவோ புண்ணியகாட்சி
மண்ணில்எனக்கு ஞானஅரசாட்சி
வாய்க்கும்படிஐயனே நீகடாட்சி
எண்ணரிய பிரதாப
நண்ணரும் சுப்பிரதீபா
இணங்கும அமரர்கள் வணங்கும்பெருவா
மணங்குலாவு சுகுணங்கொள்குருபர (ஆதி)

ங. நீறுபொறுத்தல் தெய்வகுலதர்மமே
செய்கையாளே மனுஷகுலதர்மமே
ஓதிவிட்டேன் உனக்கென் உள்மர்மமே-என்மேல்
ஓகோஐயனே இன்னம்ஏன்வர்மமே
பாதகம்அனி வேதநாயன்பனி
படர்ந்ததிருவருள் அடர்ந்திடும்பரம
கடந்தஞானியர் தொடர்ந்தசம்பிரம. (ஆதியே)

---

உஅ-இராகம்-கேதாரம்-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

தேவனே உனைநம்பினேன்
அடியேனை ஆண்டருள்

அநுபல்லவி.

தேவா-துரித-அபாவ-சுகுண-சுபாவ
மகாநு-பாவா-வாவா (தேவனே)

சரணங்கள்.

க. ஐயாநிலைஅறு பொய்யாம்உலகினில்
நையாவகைஅருள் செய்யாயோஉயர். (தேவனே)

உ. வாராயோமுகம் பாராயோ அருள்
கூராயோவினை தீராயோகன. (தேவனே)

ங. பெரியாய்கைவிடல் சரியாநான்வினை
புரியாவிதம்அருள்சொரியாயோஉயர். (தேவனே)

௪. நொந்தேன்வினையுட வெந்தேன்உனதிடம்
வந்தேன்சுகமில தந்தேஅருள்புரி. (தேவனே)

௫. தாதா அருள ஒண்ணாதாமனம்இரங்
காதா அநுதினம்வேதநாயன்பணி. (தேவனே)

---

௨௬-இராகம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பரனே-அடியர்மனோ-கரனே-விமலதினே
கரனே-நீஅருள்-தரனே.

அநுபல்லவி.

உரனேதிருப்புவன தரனேஅகண்டசரா
சரனேபரமசுக கரனேதீரனேஅரும் (பரனே)

சரணங்கள்.

௧. என்னைவந்திருக்கும்ஏழை தன்னைநாந்தள்ளிவிடில்
ஈசனேகோபம்பண்ணாயோ தந்தை
அன்னையேஎனையிரக்கும் என்னைநீதள்ளில்எனக்கும்
அவ்விதமென்றே எண்ணாயோ
முன்னைநீஅநேகரை உன்பொன்னடியிற்சேர்த்தனை
இன்னமும்பலபேர் தமைப் பின்னும்வினைதீர்த்தனை
என்னவோநாட்கேட்டுன்மீது சொன்னன்பலகீர்த்தனை
பின்னையொன்றும்வேண்டேன் அருள் உன்னையிதெப்ராத்தனை
(பரனே)

௨. உத்தமனேநான் பெரிய பித்தனாயினும்உனை
அடுத்தவனென உன்னாயோ பாரில்
சித்தமிசைபத்திபமிகுத்தபாலகனைக்கை
விடுத்தலுவதாளாயோ
முத்தொழிலில்முதல்தொழில்கொண்டுசெய்தாயென்சடம்
முத்தஞானம்அளித்தெனைக்காத்தருளாயென்னுடம்
அத்தனே அவ்விரண்டாந் தொழிலில்என்சங்கடம்
அதுதரில்மூன்றாந்தொழிற்கஞ்சிடேன்இதுதிடம் (பரனே)

உ பாடுகளிலிற்கற்பனை தேடுவதல்லாம் உன்னருள்
கூடும்வகைகுறியேனே எனை
நாடும்எவரோடுமே வாதாடுவதல்லால்என்வாயை
மூடும்வகை அறியேனே
வாடுதலிற்பாதமலர் சூடுபெரியோராக
வாசபுவனேச வுபாசகினைமாரக்
ஓடுதவுதியாக அலையாடுகெடற்பாராக
மீதுவேதநாயகன் எப்போதுமேகொள்தாக. (பானே)

---

௰-இராகம்-பியாகடை-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

அம்புயப்பதம்நம்பினேன்ஐயா-பரலோகசாதக
சம்பிரமத்தைவிரும்பினேன் மெய்யா
கதியளிக்கையா

அநுபல்லவி.

தம்பமாம்அவலம்பம்வேறில்லையே தேவாதிதேவர்கள்
சகிதமாகியசுகிதமாமல்லையே மெய்ப்போதமில்லையே. (அம்புய)

சரணங்கள்.

௧. தினமும்அலையுமென்மனமேகீசகமா - அடியேனுன்பால் இஷ்
டசித்திவேண்டியே நித்தியம்யாசகமா
கனஅநீதனென்மீதரோசகமா - என்சொல் உன் காதுக்குக்
கடினமாகிய கொடியவாசகமா
நானொருவாசகமா. (அம்புய)

உ. மண்ணின்வாழ்க்கையில் எண்ணியாதனையே அதுநீங்கவே யரு
மன்னிடாமலேன் இன்னஞ்சோதனையே
தின்னியப்பெறு புண்ணியசாதனையே - அடியேனுக்கேஸ்வாள்
தினமாகச்செய்ஞானபோதனையே
செய்தேன்வந்தனையே. (அம்புய)

௩. எண்ணிமகிழ்ந்திடு புண்ணியவிக்கிரகமே-பரிசுத்தசீலர்கள்
இஷ்டபூரண துஷ்டநிக்கிரகமே
விண்ணிஞேர்தினம் நண்ணுசக்கிரகமே-இனிநீபுரிந்தருள்
வேதநாயகன் தனக்கனுக்கிரகமே
பணியார்உக்கிரகமே. (அம்புய)

௧௧ இராகம்-ஆஹிரி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

சம்மதியெனக்குமெய்யனே உனைவிளக்க
நன்மதிதந்திடில் ஐயனே.

அநுபல்லவி.

அம்மவென்றழ மேன்மேலும்
வெம்மனநோயே சூழ்ந்தாலும் (சம்மதி)

சரணங்கள்.

௧. தன்னைஉன்னவே கூடாதென்றே தடைசெய்வோன் நான்
இந்நிலத்துண்டோ குணக்குன்றே
நின்னையே தொழவிரதம்
நேர்ந்தனை அனவரதம்
உன்னவே என்மனோரதம்
உதவுவாய் கருணாமிர்தம்
ஓங்கிவளர்தனம் நீங்கியொழியினும்
வீங்கியுடல்பிணி தாங்கியழியினும் (சம்மதி)

௨. பதமலர்மேல்ஆசைகொண்டேனே உலகவாழ்வு
சதமலவென்றுமைகண்டேனே
இதமுனைப்பணியுமதி
ஈகோ இல்லையோவிதி
அதிற்குறையுமோஉன்நிதி
அண்டினேனுனுன் சந்நிதி
அடாரும்வறுமையோ டிடர்கள்சூழினும்
பாருமனத்துயர்க் கடலில்ஆழினும் (சம்மதி)

௩. உத்தமபிரமசைதன்னியமே சௌஜன்னியமேமெய்ப்
பத்தர்கள்அல்லா தாக்கன்னியமே
சத்தமதுரபாஷணா
சோபனகுணபூஷணா
வித்தவிசேஷணா
வேதநாயகன்போஷணா
விலகியேஎனை உலகம்நகைக்கினும்
கலகமாகவே பாலர்கள்பகைக்கினும் (சம்மதி)

## ௩௨-இராகம்-கேதாரம்-ஆதிதாளம்.

### பல்லவி.

ஐயனே-உயர்-மெய்யனே.

### அநுபல்லவி.

உய்யவே அருள்புரி செய்யபதந்தந்தெனை (ஐயனே)

### சரணங்கள்.

க. ஈசனேநான்ஆத்ம இரக்ஷண்ணியமே பெற
இரங்கியருள்கடாக்ஷ வீக்ஷண்ணியமே
தாசன்நானுனக்கென்றுந் தாக்ஷண்ணியமே கொண்டு
தந்தருள்வாய்விவேக தீக்ஷண்ணியமே. (ஐயனே)

உ. இகமினிஅழிந்து போமில்லாது அதை
ஈந்தனம்போது மென்றால்சொல்லாது
மிகள்நித்தியசுகந் தந்தால்அல்லாது சற்று
மில்லாமல்நச்சும் என்வாய்பொல்லாது (ஐயனே)

௩. கோதையர்மைந்தர் முதற்பரிஜனமே சந்தைக்
கூட்டம்அவர்மேற் கொள்ளுந்தரிசனமே
வேதநாயகனுக்குன் தெரிசனமே, (ஐயனே)

---

## ௩௩-இராகம்-ஜயந்தஸ்ரீ-ஏகதாளம்.

### பல்லவி.

நாதாமிர்தா-விநோதா-உன்தன்
பாதாரவிந்தம்-எனக்-காதாரம்-தாதா.

### அநுபல்லவி.

வேதாந்தசார நயபோத பஞ்ச
பூதாந்தகால விபரீதா பிரக்கியாதா ஜெக. (நாதா)

### சரணங்கள்.

க. பேசருஞ்சர்வ புவனேசா நல்ல
தாசர்மனாலயவாசா பாவநாசா ஜெக (நாதா)

௨. மாவக்தாலாகாதா வினை
போவெனநீசொலிற் போகாதாசாகாதாபுவி(நாதா)

௩. மாயையின்சப்தயேபிசமா அந்தப்
பேயைக்கொல்வ துனக்கவசமாதாமசமாதெய்வ

௪. அடியன்மனங் கடினஇரும்பா அருள்
கொடியவினை அதற்குக்கரும்பா நாளுேர்அரு
[ம்பாஜெக (நாதா)

௫. ஆதிமத்திய அந்தரஹிதா சுயஞ்
சோதியய அமரர்சஹிதா கனசுகிர்தாமகி()

௬. மயாந்தகாரம் அகில்காணு வேத
நாயகன்தொழுமலர்ச்சாணு அந்தக்காணு தெய்வ (நாதா)

---

௪௪-இராகம்-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

காக்கவேண்டும்-கடவுளே-நோக்கவேண்டும்

அநுபல்லவி

காக்கவேண்டும் எனை அன்பன் ஆக்கவேண்டும் என்கவலை
நீக்கவேண்டும் பாவமெலாம் போக்கவேண்டும் தினமெனைக்

சரணங்கள்.

௧. பண்ணியவினையுமனம் எண்ணிடும்வினையும்வாக்கில்
நண்ணியவினையுந்தீரக் கண்ணியவாந்தந்தெனைக்(காக்)

௨ ஆரணனேநீகொடுத்த தாரணிசெல்வத்தின்மனம்
பூரணமானேன்பவவி வாரணசுகந்தந்தெனைக (காக்க)

௩. எந்தவேளைமரணமோ அந்தவேளைவந்துன் அர
விந்தமலரேங்கருஞ் சுந்தரஅடிதந்தெனைக் காக்க)

௪. பூதமுதலானஜீவ பேதகாரணனேநாளும்
வேதநாயகன்பிரக் யோதபூரணனேஎனைக்

௩௮-இராகம்-கேதாரகௌளம்-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

ஈசனேமல நாசனேமல வாசனேபிர காசனே.

அநுபல்லவி.

பாச இருளினை நீக்குவாய் உன்தன்
பாதத்துக்கெனை உறவாக்குவாய். (ஈசனே)

சரணங்கள்.

௧. சிறியன்மதிவெறும் ஸ்தூலமே அதன்
செயலெலாம்அலங் கோலமே
குறிகொள்பாச நிர் மூலமே செய்து
குணர்ந்திட இது காலமே
அறியநாடும் ஓலமே செவிப்
பொறிகொண்டுதே வனு கூலமே. (ஈசனே)

௨. அடருங்காமங்கொள் பேழையே நீர்
ஆகும்உடலெனும் பாழையே
திடமென்றுன்னும்நான் ஏழையே குறை
தீரக்கற்றறி மோழையே
மிதாடுசிலேட்டுமக் கோழையே உயர்ந்த
திடுமுன்தொலைப்பவப் பீழையே. (ஈசனே)

௩. என்னைக்கெடுத்திடக் கச்சையே இடை
இறுக்கிக்கட்டிக்கொண் டிச்சையே
முன்னைவருந்திடக் கொச்சையே கொண்டுன்
முன்வந்திரந்தனன் பிச்சையே
உன்னுமாவாத தியாக மழைபொழி
பன்னு வேதநா யகன்வெவ் வினையொழி. (ஈசனே)

---

௩௯-இராகம்-ஆனந்தபைரவி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சிரந்தனே மா தாந்தனே சன
நிர்மலத்துவ தர்மகர்த்தத்துவ.

அநுபல்லவி.

பரந்தபொருள் சாந்தகாத்தருள்
வரந்தந்தெனவினை விரைந்துதீர்த்தருள். (சிரந்தனே)

### சரணங்கள்.

௧. சித்தமிரங்கிஎன் எத்தனைநிலைதயை
செய்திற்பிழையேனோ-கன
சித்தனேஎன்பிழை எத்தனைஎன்னினும
நீங்கிநீதழையேனோ-நல்ல
உத்தமன்என்னிடம் சுத்ததரித்திரம்
ஒன்றேபலவிதம் என்றுர்ச்சரித்திரம்
சித்தமென்னெஞ்சம் உபித்தமால்வஸ்திரம்
நீங்கினைச்சேர் சௌபாக்கியசமுத்திரம் (நிரந்தரனே)

௨. உதிமதிகதிர் முதலெல்லாஞ்செல்லும்
உன்ஆணைவழியே-எந்த
கதியொன்றேஅந்த விதியைக்கடந்து
வளர்க்குமாபழியே-இந்தப்
பொதிமதிக்கேன் தனியாசாக்ஷியே
புனிதஞ்செய்குவ துன்பெயர்மாக்ஷியே
புனிதனுனென்பதற் கென்செய்கைசாக்ஷியே
பாவன்னியென ஈவாய்அத்தாக்ஷியே (நிரந்தரனே)

௩. பாரிருள்நீக்காத சூரியனுமிலஅப்
பாருக்கென்னசாரம்-ஞான
சூரியனேஉன்முன் சுரலாமோஎன்
அகத்தில்அந்தகாரம்-நாளும்
சாரமில்லாச் சமுசாரகோலாகலம்
சாருமெனக்கென்றுந் திராவியாகூலம்
வீரனேநீயறிவா யென்பலாபலம்
வேதநாயகனே நீதருவாய்நலம் (நிரந்தரனே)

---

இராகம்-ஆனந்தபைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அப்போதணைந்தொழல் அரிதையா-உனை
இப்போதேதொழ அருள்செய்வாய்

அநுபல்லவி.

முப்போதும்உணரு முதலேசுரர்தொழும்
அப்பாமரணம்உற் றடியேன்உடல்விழும் (அப்போ)

சரணங்கள்.

௧ திடமாய்க்கற்பாறைபோலே திரண்டுகோழைகள்மட்டும்
சிறிதும்பேசாதவண்ணஞ் சேர்ந்திறுகிப்பல்கிட்டும்
படர்ஜீவவாயுவெளிப் படஎங்கும்ஓடுமுட்டும்
வாரிதுவேளையெனப் படுமாயைதொடைதட்டு
பலங்கொள்உணர்வது கலங்கிநிலைகெட
இலங்குடலைஉயிர் விலங்கிமெலிவுறும் (அப்போ)

௨. மனைவிசேய்கடன்காரர் மண்டிவார்த்தைவிரிப்பார்
வகையெமக்கென்னவென்று மணல்கயிறுத்திரிப்பார்
மனையிற்பொருளையெல்லா மாவலைபோட்டரிப்பார்
வகையெ றுமின்றேற்கையால் மணித்தொண்டையைநெரிப்பார்
மடங்குகழல்நா முடங்குசெயலோடு
திடங்கொள்கானமும் அடங்கிமாளுறும் (அப்போ)

௩. அழுகைக்குரலும்பல முழக்கும்நாளுபேதம்
ஆகப்பலபக்கத்துக்கும் அடக்குமேகடளுதம்
விழுகையுறும்உடலின் வேதனையும்பிரமாதம்
வேதநாயகனேஅப் போதனைஉன்னவேதம்
விரிக்கும்இடர்பல தரிக்கும்உடலினை
முரிக்கும்இசிவொடு மரிக்கும்வேளையில். (அப்போ)

---

௩௮-இராகம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

எவ்வகையிலும் நானே-நல்வழிபற்றி
உய்வகை அருள் கோனே

அநுபல்லவி

செல்வழிநிற்போர்மனத் தேன் கள்வளரும்பூவே
பௌவமாகப்பேரின்பம் பழுக்குங்கற்பகக்காவே. (எவ்வ)

சரணங்கள்.

௧. வறியாக்கிடவென்றுலென் குறியகைகளிற்குலை
வாங்கீட்டின்உலகும் வானமும்எந்தமூலை
பிறர்நோய்செய்யில்எனக்குப் பெருங்கோபாக்கினிச்சுவாலை
பேதைதனன்பிழைசூ திடவேண்டுங்கோடியோலை.(எவ்)

உ. நால்வழிநடக்கவென் றால்இருகாற்குருடனை
நாலுந்தர்வழிநடப் பதில்எனக்குண்டோகனை
புல்லினையென்செவி பொய்கள்நுழையும்வளை
யுண்ணியோபதேசமென்றால் புகஅதில்லவதுகனை (எவ்)

ங. உன்னைத்துதிக்கவென்றால் உலகில்என்வாய்க்குநோயே
வர்வம்புபேசஎனக் குடம்புமுழுதும்வாயே
மின்னிகர்பிரபஞ்ச வேதனைக்குவாயே
வேதநாயகனுக்குச் சாதகமானதாயே (எவ்)

---

## ௩௯-இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ரூபகதாளம்.

### பல்லவி.

ததியிதென்முகம் பாரையா
கதியினையன்றி ஆரையா.

### அநுபல்லவி.

மதியுள்மீளார்கள் சிரிக்கும்அமிர்த
வாரியேஅருள்மாறியே (தயி)

### சரணங்கள்.

க. உனக்கென்னெண்ணம் அந்தரங்கமா
உதவிதான்செய்யிற் பங்கமா
எனக்கிங்கெஷய அங்கமா
இன்னமென்ன ஆடங்கமா
தனக்குநிகரில்லா த-ஞானசாகரர்-குணகரா (தயி)

உ. அதஞ்செய்யும்வினை கற்கண்டோ
அதைத்தொலைப்பதேன் பலங்கொண்டோ
கிதம்தான்செய்வது வீண்தொண்டோ
நீயல்லாற்கதி வேறுண்டோ
பாதகமலங்கள் பாவும்பத்தாவன்-பாக்கியமே-மனோக்கியமே (தயி)

௩. அனைக்குப்பிள்ளைமேற் குரோதமா
அருள்செய்வது பிரமாதமா
வினைக்குநான்முதற் பாதமா
விலக்கஇன்னம் விவாதமா
நினைக்கும்வேதநாயகன்பணிநீதனே-பிரபோதனே. (தயி)

௪0-இராகம்-கமாஸ்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஜாலஞ்செய்வதேதோ-ஐயா
சீலம்-ஈயொண்ணுதோ-மெய்யா

அநுபல்லவி.

ஞாலமெல்லாந் தாங்குங்கையா
சற்குணமில் லார்க்குவெய்யா. (ஜாலம்)

சரணங்கள்.

௧. பெண்டுபிள்ளை யோ டினமே
பேய்ச்சுரை படர் வனமே
அண்டும் இவரால் தினமே
ஐயையோ நொந்தேன் மனமே. (ஜாலம்)

௨. பாழுமனமே மற் கடம்
பண்ணும் அகட விகடம்
ஊழ்வினை தரும் சங்கடம்
ஒழித்தரு யருள்வாய் திடம் (ஜாலம்)

௩. நீதிவழுவாச் செக் கோலா
நித்திய சங்கீத லோலா
வேதியர் பாவுஞ் சீலா
வேதநாயகன் சேர் காலா (ஜாலம்)

---

௪௧-இராகம்-சாமா-திரிபுடை-தாளம்.

பல்லவி.

வேதநாயகனே-எவ்விதமும்-உன்
பாதமலர்-அருளே

அநுபல்லவி.

போதநாயகனே பொய்நீங்கிய
புனிதநாயகனேமெய்தாங்கிய (வேத)

சரணங்கள்.

௧. என்னுமனமேநூர்க் குணங்கள்கொள் பாண்டம்
ஏதும் அருமிலன் ஞான காண்டம்
பன்னும்பாவங்களே பிர மாண்டம்
பகரும் வார்த்தைகளே அபாண்டம் ()

உ. மண்ணில்அறு திணம்பூத தேகம்
வளர்ப்பதெனக் ககலாஉததி யோகம்
உண்ணியஉடல் வளர்ந்திடும் வைதிகம்
பூண்டிலேன் அருள்வாய் விவேகம்

௩. விதவிஷதரு கிரகஸ்தாச் சிரமம்
விரும்புவோர்க்கிதில் விலகிடாச் சிரமம்
இதங்கொண்டேன் இந்தவாழ்விலே பிரமம்
நீங்கவேதநாயகனே அருள் கிரமம் (வே)

பல்லவி.

எனக்குக்கட்டியவீட்டை—எனக்குக்கொடாதிருப்ப
தென்னஞாயம் ஸ்வாமி.

அநுபல்லவி

இனிக்கும்அவ்வீடுசெய்தெங்கள்நித்தியமே
என்றுநீசெய்ய வில்லையோவாக்குதத்தமே
உனக்குநான்பிள்ளை யென்பதுலகப்பிராசித்தமே
உவந்துகேளாயோ என்பிரலாப சத்தமே. (எனக்கு)

சரணங்கள்.

க. சித்தவிகாரமுற நார்க்குச்செய்யிவ்வுலகம்
சிறப்புள்ளதெனின்கோனே நல்ல
உத்தமர்க்கமைத்தநித்தி யானந்தமுத்தியின்பம்
உணர்வதெப்படிநானே
சத்தமணிபொன் அங்கேதரும்புகள் ஈட்டமே
சொல்லுலகின்பமெல்லாந் துன்பம்போக்கோட்டமே
அத்தமியாநித்திய சூரியர்அன்பர்கூட்டமே
அநுதினம்எனக்கந்த வீட்டினில் நாட்டமே (எனக்கு)

உ. முகமுகமாகஉனைத் தரிசிக்கும்பாக்கியத்தை
மொழியவினைக்க ஒண்ணுமோ இந்த
இகவிசைமனமொடு புலன்கட்கெட்டாதஅந்த
இன்பம்எப்போது நண்ணுமோ

அகமிசைஉன்னஉன்ன ஆனந்தமபொங்குமே
ஆயிரக்கோடி சூரியர்ஒளிமங்குமே
விசாறுகித விநோதங்கள்எங்குமே
விரதிசயானந்தம் நிரந்தரம்தங்குமே (எனக்கு)

௩. இசமனைகட்டிநகர் கும்பாபிரதிஷ்டைசெய்த
இணையறும் சந்தாயே நித்திய
சசமனை தன்னில் பிரவேசிக்கவேநல்ல
சுதந்தரம் அருள்வாயே
அகிலலோகப்பிரபஞ்ச நாடகசூத்திரனே
அற்புதபாமசித்தி யானந்தக்ஷேத்திரனே
விகாறுசௌந்த்ர நிர்மதகாத்திரனே
நிதம்வேதநாயகன்தொழும் குணபாத்திரனே (எனக்கு)

---

௪௩-இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஐயனே-உன்-அழகைக்காண
ஆசைநான்-கொண்டேனே. (ஐயனே)

அநுபல்லவி.

வையமீதுபல அழகையும்
வகைவகையா வகுத்துக்காட்டும் (ஐயனே)

சரணங்கள்.

௧. உதயசூரியன் சோமன் தாரகை
உனமுன்னே மின்மினியே
விதிரவமணி யென்னும்குப்பைகள்
விசுருமோஉனை இனியே. (ஐயனே)

௨. கனியுந்தேனும் பாலும்சீனியும்
கன்டுங்கரும்பும் சிறுமை
இனியஉனது தரிசனத்தின்முன்
இவைகள்யாவும் வெறுமை (ஐயனே)

௩. செழுமையாகிய வன்னமலர்கொள்
சிங்கார வனக்காட்சி
அழகின்ஆலய மானஉன்முன்
அதற்கெடுதனையோ தாட்சி (ஐயனே)

௪. அதிசவுந்திர மயில்குயில்கிளி
பாசிபறவைக் கூட்டம்
விதியின் அவை செய்யின்னழகின்முன்
வெட்கிப்பஞ்சபோலோட்டம். (ஐயனே)

௫. சத்தஸ்பரிச ரசரூபகந்தந்
தான் அல்லாத பொருளே
எத்தன்மையுடை தாருவென்றறிய
இன்பக்காட்சினருளே. (ஐயனே)

௬. பதியில்நீசெய் பலப்பொருள்களைப்
பார்க்கபார்க்க வடிவே
அதிசயந்தரும் உந்தன் அற்புத
அளவிலுக்குண்டோ முடிவே. (ஐயனே)

௭. பிறந்தநாள்முதல் தாயைக்காணாப்
பிள்ளைதன்னை ஒத்தேனே
சிறந்தவேத நாயகாஉன்மேல்
சிந்தையாவும் வைத்தேனே. (ஐயனே)

---

௪௩-இராகம்-மாஞ்சி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

என்னைநீ ஆளுவாய்-ஏகனே-யோகனே-என்னை

அநுபல்லவி.

பொன்னைமாதைப்பூவை எண்ணம்
பூண்டோன்கெடாத வண்ணம் (என்னை)

சரணங்கள்.

௧. யாதனுசரீரமே யாதுமில்லாசாரமே
வாதபித்தவிகாரமே வாதனைகள் அபாரமே
மலவிவாரணு வடிவபூரணு
நலஉதாரணு ஞானகாரணு (என்னை)

௨. என்னாளும்மிலேசமே என்னெஞ்சிற்பிரவேசமே
பந்தவினைபைநாசமே பண்ணிநீசெய்வாசமே
பதிதபாவனு பரமஜீவனு
அதிகசோபனு அகிலஸ்தாபனு (என்னை)

௨. அன்னைதந்தைநீ அலவோ ஆயிரந்தரஞ்சொல்லவோ
என்னைமாயைகொல்லவோ எங்குநான் இனிச்செல்லவோ
ஏகபேதகா விமலநாயகா
வேதநாயகா விமலநாயகா

௪௫-இராகம்-சைந்தவி-திரிபுடைதாளம்.

ஏழைக்கிரங்கலன்றோதா-இந்த-ஏழை

அநுபல்லவி.

ஆழக்கடல்உலகை ஆளும்விநோதா (ஏழை)

சரணங்கள்.

௧. சாடும்பிரசண்டக் காற்றிலே-திசை
தப்பியேஅலைபடும் கப்பலைப்போலே
நாடும்பிரபஞ்ச மாலே-என்னை
நைவிக்கவாடினே னான்புவிமேலே (ஏழை)

௨. நீசெய்வதெல்லாம் சகாயம்-இங்கே
நிரந்தரம்என்செய்கை யாவும்அன்னியாயம்
ஈசனேநின்பத நேயம்-எனக்
கெள்ளளவுமில்லை ஈதென்ன நியாயம் (ஏழை)

௩. அற்பசுகத்துக் குழைத்தேன்-பாரில்
அநுதினம்ஆயிரம் பொய்சொல்லிப்பிழைத்தேன்
பற்பலதீவினை இழைத்தேன்-துன்பப்
பாரம்பொறுமலே பரிந்துன்னை அழைத்தேன் (ஏழை)

௪. ஆன்மபத்தினி மணவாளா-அகி
லாண்டபிரமாண்ட அகண்டகோளா
வான்மகிழ் தீனதயாளா-தினம்
மகிழ்வேதநாயகன் வணங்கும்பொற்பாதா (ஏழை)

## ௪௬-இராகம்-தன்யாசி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

கருணாகரப்பரம்பொருளே அடியனைக்
கண்பார்த்தருள்வாயே (கருணா)

அநுபல்லவி.

இருணசஞ்செயும் இரவிசமான
தெருளுடைய தேஜோமயம் ஆன (கருணா)

சரணங்கள்.

க. தோன்றினநாள்முதல் கருணையொன்றறியேன்
சொப்பனந்தன்னிலுந் துர்க்குணம்பிரியேன்
நன்றவநீயென என்றுமேகுறியேன்
என்னசெய்வாயோ வென்றேங்கினன்சிறியேன் (கருணா)

௨. தாரணியில்நான்ஒரு தருவெனமுளைத்தேனே
தமகுணம்யாவுமே சாகையாக்கிளைத்தேன்
கருமமாகியவிஷக் கனிகளைவிளைத்தேன்
கண்டனைசெய்வை யென்றஞ்சியேகளைத்தேன் (கருணா)

௩. நிகிலலோகங்கட் கெல்லாமதியதிகாரி
நிச்சயமானஎன் மனம்தினக்கொருபகாரி
அகிலந்தனிலே அந்தமனம் அகங்காரி
அடக்கிஆளாவிட்டால் அழியாளோநாரி (கருணா)

௪. அழகுக்காலயமான அமிதசுந்தரமே
அன்பருக்கருண்மழை பொழியுங்கந்தரமே
தொழுதிடும்வேதநாயகன் சுதந்தரமே
துணை நீ உனை நம்பினேனிரந்தரமே (கருணா)

## ௪௭-இராகம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஏனின்னம் தாமதமையா
என்னிடம்வா (ஏனின்)

அநுபல்லவி.

தானேஉமக்குமுத்தித் தலமொன்றுமில்லையோ
தானமுத்தரைவிட்டு வாமனமில்லையே (ஏனின்)

சரணங்கள்.

௧. சூரியனைத்தானண்ட அகன் றீரோ-அந்தச்
சோமனுக்கொளிதாச் சென் றீரோ
பாரினைப்புரட்டியே யின் றீரோ-அதில்
பகல்இரவுண்டாக்க முயன் றீரோ
காரிலிருந்து கனமழைசொரிக்கிறீரோ
கர்ப்பத்தில்சிசுக்களையே புரிக்கிறீரோ
சாரும்பல்லுயிர்க்குயிராய் விரிக்கிறீரோ
சர்வலோககாரியஞ் செய்துதிரிகிறீரோ (ஏனின்)

௨. அண்டகோடிகளைத் தூக்கினீரோ-நவம்
ஆகச்சிலஅண்டம் ஆக்கினீரோ
கண்டகர்உலகை நீக்கினீரோ-கடல்
கரையைக்கடவாமல் தேக்கினீரோ
அண்டும்பல்லுயிர்க்கமு தூட்டுகின் றீரோ
ஐம்பூதங்கட்கும் வேலைநாட்டுகின் றீரோ
மண்டுங்கனிக்குச் சுவைகூட்டுகின் றீரோ
மலருக்குபலவன்னந் தீட்டுகின் றீரோ (ஏனின்)

௩. மாஞ்செடிபயிர்கள் நிறைத்தீரோ-அவை
வளரவேதண்ணீரை இறைத்தீரோ
சுரர்கள்இசைகேட்டுக் களித்தீரோ நல்ல
தொண்டர்இதயத்தில் ஒளித்தீரோ
பரமகிருப கர பரஹிதநேசரே
பாமதகண்டன பாபவிநாசரே
சருவவிநோத சராசரவாச ர
தாசவேதநாயகன் தன்பிராணேசரே (ஏனின்)

---

௪அ-இராகம்-மத்தியமாவதி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இவ்வளவுதான்ஐயனே-அதிகம்அல்ல
இரங்கிய அருள்மெய்யனே

அநுபல்லவி.

அவனியில்வளரும் மூவாசையைப்பரிகரி
எவளவுமேதுன்பம் இல்லாமல்ஆதரி
இதயமலர்தரி விதனமதுபிரி
நிதமும்அருள்புரி இதுவேசரிசரி (இவளவு)

### சரணங்கள்.

௧. எனையெந்நாளும்நீ நீங்காதே-நான்போய்
இடமெங்குங்கூடவாபின் வாங்காதே
வினையனென்றென்மேற்கோபம் வீங்காதே
வேஷசமக்களன்றால் தாங்காதே

நினைவிலும்நிதைநான் நினையாமற்பாத்திரு
நித்திரைசெயும்போதென் பக்கத்தில்காத்திரு
நெடியவினைபெரு கொடியபிழைபொறு
அடியன்மனமுறு கடிதுயர் அறு

௨. மாயையில்மனம்புக ஓட்டாதே-என்னை
வஞ்சனைக்காளென்று சுட்டாதே
ஆயிரம்தண்டமென்சொல்தட்டாதே-உன
தனுக்கிரகமின்றி நலங்கிட்டாதே

நாயேன்விரும்பிய நல்லவரங்கள்கொடு
நரகையடைத்துமோக்ஷ நாட்டைத்திறந்துவிடு
நனவுகொடுகொடு சினமும்விடுவிடு
தினமுமகிழ்வொடு-கனசுகுணம்இடு

௩. நலமன்றிக்குறைய ஆராயாதே-ஒரு
நன்மைகள்கொடுப்பதில் ஓயாதே
பலவேலையிட்டேனென்று காயாதே-அற்பப்
பாக்கியம்நான்கேட்கினும் ஈயாதே

புலனில்வேதநாயகன் புகழும்சுகுணசீலா
பூதபவிஷ்யவர்த்த மானமெனுந்திரிகாலா
போதமழைபொழி-மாதர்மயலழி
பாதகமதொழி-ஏதமறவிழி (இவளவு)

---

### ௪௩-இராகம்=சாரங்கா=அடதாளசாப்பு.

### பல்லவி.

ஆதரித்திடால்ல தருணம்-என
தையாவுனக் கனந்தஞ்சரணம்

### அநுபல்லவி.

பாதகனாசனா-பரமகிருபாசனா
சாதகமோசனா-தர்மப்பிரயோசனா (ஆதரி)

சரணங்கள்.

௧. என்பழிமறைப்பதில் யானையதப்பாதாளம்
இதரர்பழி தூற்றலில் என்வாய்பெரியமேளம்
அன்பின்போசை அம்புவியினும்நீளம்
அண்டம்வசமானாலும் அடங்காப்பெரும்வேதாளம்

ஆட்டிமயல்வலை-பூட்டுமநுதினம்
கோட்டிசெயும்வினை-ஓட்டி அடியனை (ஆதரி)

௨. ஓடிஅலையநெஞ்சக் குலகமும்வானும்அற்பம்
உன்னிடம்வரவென்றால் ஒழியாதஅசந்தர்ப்பம்
தேடிசற்கருமங்கள் செய்வதுக்கஜகர்ப்பம்
தீவினைசெய்வதேஎன் சிந்தனையின்சங்கற்பம்

திருத்தமுடனேஎன் கருத்தாலமிசைப்
பொருத்தமுறச்செய்து வருத்தந்தொலைத்தேனை (ஆதரி)

௩. என்குறைகாணவென்றால் என்விருகண்ணும்ஊனம்
இதரர்பிழைக்காணக்கண் இரவிகோடிசமானம்
வன்கண்மொழிகளுக்கென் வாயேமுக்கியஸ்தானம்
மதுரச்சொல்பேசவென்றால் மாறாத்தீர்க்கமோனம்

வாதமொடுபலபூதகாரண
வேதநாயக நீதனேஎனை (உன்னை)

---

௰௬-இராகம்-சாதநாமக்கிரியை-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

உன்னைநம்பினேன்ஐயனே-எனையாதரி (உன்னை)

அநுபல்லவி.

உன்னைநம்பியஏழை தன்னைமுகம்பாராமல்
அன்னியதாவே கைவிடலாமா
நான் கெடலாமா
துன்பப் படலாமா

சரணங்கள்.

௧. தனமுமின்னார்கள்பு வனமும்உலகவாழ்வின்
கனமும்வேண்டிலன்இது தோராயோ
தினமும்உனைக்கருது மனமும்உனதுதரி
சனமும்வேண்டினன் அருள்கூராயோ

அருள் தீராயோ
பொருள் தாராயோ (உன்னை)

ச. படிமீதினில்என்ன முடியாஉடமைகள்
அடியேனுறச்செய்த பெரியானே
கொடியேனடைந்தனை நொடியாகினும்தொழும்
படியே அருள்விலம் பிரியானே

ஞாயர்க் குரியானே
தீயர்க் கரியானே (உன்னை)

ரு. அயமேபெருங்கல்லின் மயமேயெனும்இரு
தயமேவெழுகின உருகாதோ
ஸ்வயமேபராமாதி சயமேவேதநாயகன்
நயமேவினதெய்வம் பருகாதோ

தன்பு கருகாதோ
இன்பு பெருகாதோ

---

௩௪ இராகம்-பந்துவராளி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி

கடைக்கண்ணால் எனைப்பாராய்உன
நடைக்கலம் வினைதீராய் (கடைக்)

அநுபல்லவி.

கிடைக்கென்னைப் பதந்தாராய் நலம்
படைக்கவேஅருள்கூராய் அருட்
கொடைக்குநானென்னவே யவதரித்த
காலாகல-மூலா-அநு-கூலாகுண சீலாஹிதம் (கடைக்)

சரணங்கள்.

க வஞ்சகமாயையில் ஆழ்ந்தேன்-ஒரு
தஞ்சமென்றுன்னடி தாழ்ந்தேன்
அஞ்சலென்றேஎனை ஆதரித்தாளுவாய்
ஐயாமிகு பொய்யால்மனம்-நையாதருள்-மெய்யா-ஒரு (கடை)

உ. ஐயனேதீரா வென்பாபம்அருள
செய்யஉனக் கென்னலோபம்
வையமோதி வளர்அண்டம்யாவினும்
வாசாபுவ-நேசாமற-நாச-பிர-காசா-ஒரு (கடைக்)

௩. அஞ்சலெனில் உன்வாய் நோமோ ஏழை
நெஞ்சம்வருந்திட லாமோ
பஞ்சமோனைப்பொருள் கொஞ் மோபூபரி
பாலா-அநு-கூலா-ஒரு-மேலா முதல-மூலா-ஒரு (கடைக்)

௪. இத்தனைமீதினில் நீயே நல்ல
பத்தரைக்கார்க்கவர் தாயே
சித்தமுவந்தெனின் சித்தமும் ஆளொணிர்
தேகா-கன-யோகா-அதி-தியாகா-தனி-ஏகாகுணிர் (கடைக்)

௫. பூதலம்போற்றும்பொற் பாதா அரு
மாதவஞானப்பிர சாதா
வேதநாயகன்பாடுந் தமிழ்க்கருள்
வேதா உயர்-நீதாகன தயாளய-போதா உன் (கடைக்)

---

௫௨-இராகம் அசாவேரி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

பாசத்தால் மனம்வாடினேன்-உந்தன்
வாசத்தால் மலர்சூடினேன்

அநுபல்லவி.

நேசத்தோர்கள்கை வல்லியமே உயர்
நிர்மலாதித்த துல்லியமே கன
மாசற்றோருக்கும் பிரபல்லியமே ஜெகம்
மகிழும்பக்தவாற் சல்லியமே மல (பாசத்)

சரணங்கள்.

௧ வினைவிலேன் பிழையாமே என்னை
வினைக்குர்தானென்ன சாத்தியமா
எனைவருத்தும் இந்திரியப்பேய்தனக்
கித்தனை ஆகாத்தியமா
வினை எனக்கு விரோதியா என்றும்
விலகிடாக்கர்ம வியாதியா கொடு
மனமுமே பிரதிவாதியா கெட்ட
மாயை என்ன தாயாதியா ஐயா (பாசத்)

உ. இருதலைக்கொள்ளி-எறும்புபோலெனக்
  கிடைவிடாமன வாட்டமே
மருவும்பந்தப்பசாசு தன்னொடு
  மாறிடாத போராட்டமே
கருமமாயா விகாரமேசெய்யும்
  கலகஜாலம் விஸ்தாரமே நல்ல
தருமம எனக்குத் தூரமேயின்னும்
  தப்புகள்கற்பக பாரமே ஐயா (பாசத்)

௩. வளர்கல்யாணத்தில் தாலிபூட்டிட
  மறக்குமூடர்கள் போலவே
தளர்பிரபஞ்சவியாபாரத்தால் உந்தன்
  தாள்மறந்தனன் சாலவே
உளவியாதிக்கா ரோக்கியமே நிதம்
  உன்னுவோர்கள் மனோக்கியமே நலம்
விளையமாமறை வாக்கியமே-தொழும்
  வேதநாயகன் பாக்கியமே-பந்த (பாசத்)

---

௫௩-இராகம்-கன்னடகௌளை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆதிபரமாதா-ஞான-ஜோதிதா ஒன்றுதா

அநுபல்லவி.

பூதம்பாவும் விநோதனேகன அ
நீதமாய் இருள் பேதமாகவே (ஆதி)

சரணங்கள்.

க. காமக்குரோதமத லோபம அகங்
காரம்பொய்மாற்சரியக கோபம இன்னும்
பூமிசிற்பலபல பாபம் செய்யும்
புல்லன்மனம் அவித்யா ரூபம் நல்ல (ஆதி)

உ. பெண்டுபிள்ளைகள சமுசாரம் மூதற்
பேசும்லௌகீக வியாபாரம் தன்னில்
மண்டுமேமோகாந்த காரம் துயர்
மாற்றியருள்வை நிர்விகாரம் நல்ல (ஆதி)

௩. பாவக்கடல்கடக்குங் கலமே தொண்டப்
பயிர்கள்வளருந்தெய்வ ஜலமே கன
நாவலர்போற்றிடும் நிர்மலமே வேத
நாயகனுனன் அடைக்கலமே (ஆதி)

---

௰௪-இராகம்-கரகரப்பிரியை-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இந்தவரந்தருவாய் எனக்
கெந்தவரங்களு மில்லையென்றாலும்

அநுபல்லவி.

சுந்தரமாகத் துலங்குந்தெய்விகனே
சந்ததமும்புவி தாங்கும்நிர்வாகனே (இந்த)

சரணங்கள்.

௧ காமிகவிமித்தங் கலங்கி கையாமல்
கண்டவர்க்கெல்லாம நான்தொண்டு செய்யாமல்
மாயாப்பிரபஞ்சத்தில் மாட்டி வையாமல்
மாதர்கண்ணம்பென் மனதில் தையாமல் (இந்த)

௨. எங்கெங்குமேஉன் னுருவாய் மின்ன
எண்ணம்வேறின் றிஉனைமன் முன்ன
மங்களநாமமென் வாய்நிதம் பன்ன
வார்த்தைகள்யாவுமுன் வார்த்தையாய் மன்ன (இந்த)

௩. சத்தசைதன்னிய நிலைமையில் சார
தோஷகர்மானுபவ தங்களுந் தீர
அத்தனேநித்த முனக்கன்பு கூர
ஆனந்தவீட்டிலே நான்வந்து சேர (இந்த)

௪. குதுபொறுமைபோய் கோபமில்லாமல்
சோரமுலோபந்தன் மார்க்கங்கல்லாமல்
வேதநெறியை விலகில்லாமல்
வேதநாயக விளம்பஞ்சொல்லாமல் (இந்த)

---

௫௯-இராகம்-கமாஸ்-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

ஏகபராபரனே-கருணைப்பிர
வாகமனோகரனே

அநுபல்லவி.

தேகமுறுப் பல மோகவுபாதிகள்
ஏகவெனக்கு விவேகமருந்தருள். (ஏக)

சரணங்கள்.

௧. சஞ்சலமானேனே-மனம்நொந்து
தளர்ந்துபோனேனே
அஞ்சலெனத்தானே-அடியேனை
ஆண்டருள்வாய்கோனே
பஞ்சபூதாதிபிரபஞ்சமெலாஞ்செய்து
தஞ்சம்செய்யும்விஷ்பிர பஞ்சபொருளான (ஏக)

௨. சங்கடமாற்றாயோ-எளியேன்
தன்முனந்தோற்றாயோ
இங்கிதஞ்சாற்றாயோ-தமியனை
யேகரையேற்றாயோ
அங்குமிங்கும்புவி-எங்கும்உயிரெனத்
தங்கும்படியருள்-பொங்குங்குணாகர (ஏக)

௩. நேயர்சகாயனே-அருமறை
நீதிசொல்வாயனே
தூயவியாகனே-அமரர்கள்
சூழ்சமுதாயனே
மாயாவியாதி-நோயணுகாமலே
தாயெனவேவேத நாயகனே ஆளும் (ஏக)

---

௬௰-இராகம்-எதுகுலகாம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கருணைகடாக்ஷஞ் செய்வாயோ-சுவாமி

அநுபல்லவி

மருணைசமாகவே மகிழ்வாகநீயே (கருணை)

சரணங்கள்

௧. அரியாயம் உலகவிர்த்தாந்தம்-இதில்
அறியாதவண்ணம்நீ அருள்வைடபசாந்தம்
தனிஉன்றனோடு மேகாந்தம்-கொள்ள
சர்வதாகாலமு மெனதுசித்தாந்தம் (கருணை)

௨. நாமரூபகமாம் பிரபஞ்சம்-ஆன்ம
நன்மையை அழிக்கும் எந்நாளும்இதுவஞ்சம்
காமவிஷயாதிகளில் நெஞ்சம்-நாளும்
கலங்கினேனின்பாத கமலமேதஞ்சம் (கருணை)

௩. போதாந்தவிலைமை யுறுதேவே-நல்ல
புவனகோடிகள்செய் தனிக்கின்றகோவே
வேதாந்தரச மொழுகுகாவே-நிதம்
வேதநாயகன் இதய வண்டுவளர்பூவே (கருணை)

---

௬௭-இராகம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆதிபரமநாதா-நல்ல
அற்புதநெற்பதம்பெறப் பொற்பதம் எனக்கருள்செய்

அநுபல்லவி.

ஓதரும்உயிர்க்குயி ரோங்கியெங்குப்நிறையும்
பூதசராசரப் பொருள்கள் எல்லாம்உறையும் (ஆதி)

சரணங்கள்.

௧. ஜீவன்பிழைக்கும்வழி அறியேனே-நல்ல
தெற்குவடக்கறியாச் சிறியேனே
பாவலரிகொண்ட வெறியேனே-பந்த
பாசக்கனையைவெட்டி எறியேனே
ஆவலுடனேஎங்கும் அலைந்தகப்வெம்பினேன்
வேதநாயகனே உன திருவடிநம்பினேன் (ஆதி)

௨. ஐயனேஎனக்கருள் காட்டாயோ-கெட்ட
அகங்காரமெனும்பேயை ஓட்டாயோ
உய்யவழியெனக்குக காட்டாயோ-எந்தன்
உள்ளத்தில்உன்பதத்தை நாட்டாயோ
பொய்யுலகநடையைப் பொருளெனநாடினேன்
மெய்யறிவில்லாமலே மிகமிகவாடினேன் (ஆதி)

௩. அடங்கள்படைத்தனித் தழிப்போனே-கணம்
ஆறப்பல்கோடிகாலங் கழிப்போனே
தொண்டர்மனத்துயரம் ஒழிப்போனே-நல்ல
சுகமுத்தரோடுகூடிச் செழிப்போனே
அண்டம்வேதநாயகன் அகத்தொளிர்ஜோதியே
மண்டும்வினைகளெல்லா மாற்றுதல்நீதியே (ஆதி)

---

௩அ-இராகம்-பரசு-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ஜெகநாதா-வினை-அகலாதா

அநுபல்லவி

பகலோனெனஅரும் பவஇருள்நீக்கும் (ஜெக)

சரணங்கள்.

௧. பரிதாபம்பரிதாபம் ஐயாஎன்னிலைமை
பஞ்சப்புலாதியர்க் கார்தந்தார்தலைமை
தனாயிசைஎன்செய்கை யாவுமேபுலைமை
தந்தருள்நிஞான சாஸ்திரப்புலமை (ஜெக)

௨. அநுகூலசத்துரு வாகுமென்னுள்ளம்
அநுதினஞ்செய்வதெல்லாம் பெருக்கள்ளம்
தினமுமேபடித்திடேன் தீவினைப்பள்ளம்
தீர்த்தெனையாட்டுவை திருவருள்வெள்ளம் (ஜெக)

௩. ஈசனேஅறநெறி எனக்கென்றும்விலக்கம்
என்பிழைகளைஎண்ண இல்லையேஇலக்கம்
கூசினேநான்மிகக் கொண்டேன்கலக்கம்
குணவேதநாயகா கொடுத்தருள்துலக்கம் (ஜெக)

---

௩௯-இராகம்-மத்தியமாவதி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

இரக்கஞ்செய்வாயோ-ஐயாஎன்மேல்

அநுபல்லவி.

இரக்கஞ்செய்வாயோ புரக்குமெந்தாயே
ஏகமாகிய-யோகபூரண-மாகமேபெற-மோகமேஅற (இரக்)

௧. தேகநிமித்தம் செய்வனர்த்தம்
ஏகப்பிரசித்தம் ஏங்கினேன் சித்தம்
இன்பமேவிய நின்பதாம்புய
அன்புதங்கிட் துன்பமங்கிட (இரக்)

௨. நானொருமூடன் நாயினுங்கேடன்
ஈனர்கள்சேடன் என்றும்பொய்வேடன்
ஈனமும்அவ மானமுங்கெட
ஞானமுங்கன மோனமுந்தொட (இரக்)

௩. உலகவியாபாரம் ஓயாவிசாரம்
கலகம் அபாரம் கர்மவிசாரம
கஷ்டமுங்கெட நஷ்டமும்பெற
துஷ்டனானுன் இஷ்டனாகவே (இரக்)

௪. தாசர்கள்நேசா தர்மவிலாசா
பாசாவிநாசா பாக்கியப்பிரதேசா
பாதமேதொழும் வேதநாயகன்
மீதருள்மற வாதநாதனே (இரக்)

---

௪௰-இராகம்-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பரனேபக்தசுகந்-தானேநாளும்
பக்ஷம்வைத்தென்னைசம்-ரக்ஷணைசெய்தருள்

அநுபல்லவி.

இரவிகோடியென ஒளிவீசிடும்
ஏகஅநேகவைபோகநிர்தேகதற் (பர)

சரணங்கள்.

௧. உன்னையல்லால்கதி பின்னையில்லையென்
றுனக்குத்தெரியாத நாளும்
உற்றதன்பிள்ளையைப் பெற்றதாய்தள்ளின்
உலகஞ்சிறியாதா மேகம்
தன்னைப்பயிர்வேண்டு முன்னே அருமழை
சொரியாதோ அந்தத்
தன்மைபோல்நீஉயிர் நன்மையுதவிலென்
தாபம் மரியாதா

இப்புவிமீதினிலென்னைப் போலோர்ஜடன்
இல்லையேபைங்கிளிச் சொல்லைப்பற்றுநடன்
மன்னிமோகக்கடல் தன்னில்விழும்விடன்
மாளுமுன்னாளும் வந்தாளுவதுன்கடன் (பா)

௨. மிகையண்டங்கள் மேவினகாயத்தில்
நிற்கச்செய்தாய்யே எங்கள்
நெஞ்சம்உடைதாளிணைக் கஞ்சம்பதிந்திட
நேரஞ்சவாயே உனக்
கோவியமோ இது காவியங்கொள்ளாரும்
உத்தமனந்தாயே எனக்
குன்னைத்தருமட்டும் மின்னை அலட்டா
தொழியுமோ என்வாயே
நிவினாசனெனப் புகழ்மாலையே
சேர்ந்தவனக்கென்ன சார்தர்கன்வேலையே
பட்டேன்பொய்விட்டேன் கும்பிட்டேன்உள்காலையே (பா)

௩. நிதசாலும்பஞ்ச பூதம்வளர்சர்வ
சாதகபூமியே வினை
தீர்ந்திடவேஞானக் காந்திசேர்ரியுஞ்
சர்வாந்தரியாமியே என்றும்
தேதநாயகன்மீ தருள்மறவாத
ஸ்வாமியே உண்மை
விளங்கவேபல வளங்கள்காரும்க்ஷே
களங்க நேமியே
போதனேநீங்காயென் பாதகவெட்டையே
பொய்புருவாகிய மெல்பெனுங்கட்டையே
நாதனேநீக்குமுன் பாதகவிட்டையே
நண்ணிடப்பண்ணுவாய் புண்ணியப்பிரதிஷ்டையே (பா)

---

௧௧-இராகம்-யதுகுலகாம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இன்னம்பாராமுகம்-ஏதோஎந்தன்
முன்னம்வந்தாள்-ஒன்றேதோ

அநுபல்லவி.

தன்னவரைரக்ஷிக்கத் தானேசன்னிதமே
தரித்தவனேஎனை ஆதரித்தல்வந்தனமே (இன்னம்)

| | | |
|---|---|---|
| க. | யார்க்கோசொல்வதுபோல் | நீ அசட்டை-செய்யில் |
| | எப்படித் தழைப்பேன | என் மன்மக்கட்டடை |
| | மார்க்கமுடையனே நீ | மெஞ்ஞான்விஷ்டை-தரும் |
| | மட்டும்நான்விடுவேனோ | என் அசட்டை |
| | மூர்க்கவினைகளுக்கு | நானொருபையோ |
| | மூடமனமுமாயையும் | ஒருகையோ |
| | தீர்க்கம கடனை நான் | அடுத்ததுபொய்யோ |
| | தெய்வமே நீகைவிடில் | என்செய்வேன் ஐயோ (இன்) |
| உ. | தீனருக்குதவுவதே | தியாகம்-பெருஞ் |
| | செல்வருக்கீவது | துர்விநியோகம் |
| | மானமுள்ளோர்க்குந் | அருள்பிரவாகம்-பின்னும் |
| | கலம் அவர்க்கீவதில் | என்னுபயோகம் |
| | ஈசனுனெனக்கு | ஞானசையோகம் |
| | ஈவதுவேகல்லதி | யாகப்பிரயோகம் |
| | நானுஞ்சந்ததி | அதிலென்னசந்தேகம் |
| | நான்விடேன்விடேன் | பூர்வாஜிதவாகம் (இன்) |
| ௩. | பிள்ளைக்கும்தாய்க்கும் | உண்டோகணக்கு-மிகப் |
| | பெருகும் உன் கருணைக் | குண்டோ கணக்கு |
| | சள்ளமபதூறு | மென்மனக்குணக்கு |
| | கனங்கொள் நன்மார்க்கத்தில் | எனை இணக்கு |
| | தள்ளரியதாகிய | பரமசத்துவமே |
| | சாக்ஷாதுலகெங்கும் | விளங்குந்தத்துவமே |
| | விள்ளரிதாகிய | சர்வஞ்ஞத்துவமே |
| | வேதநாயகன் | தனக்குரியசொத்துவமே (இன்) |

---

௧௨-இராகம்-ஸ்ரீராகம்-அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

வேதநாயகா-நம்பினேன்-உனை

அநுபல்லவி.

ஏகமும்விபரீதமுங்கெட
நீதமுஞ்சன போதமுங்கொடு (வேத)

சரணங்கள்.

௧. தினமும்உன்பணி விடையே-நான்மறவாமல்
செய அருள் நன்னடையே
இனமாகும் அருட்கொடையே-வழங்கிட
ஏனின்னமுந் தடையே
கனமுமேலவர் இனமும்நிர்மல
மனமுமுடன் தரி சனமுமேயருள் (வேத)

௨. பொய்வளர்மெய்க் கும்பமே-உடயமுன்
போதிபுண்ணி யாரம்பமே
தெய்வநி ராலம்பமே-என்கவிகளைச்
செவிகொண்டு சிரக்கம்பமே
செய்குவாயுளம் வைகுவாயருள்
பெய்குவாய்வினை எய்குவாயுயர் (வேத)

௩. தயைசெய்யிற் பொல்லாங்கா-எந்தனையாளத்
தாமதஞ்செயல் பாங்கா
பயவுதவிடில் தீங்கா-வேதநாயகன்
பாவுங்குண தாராங்கா
நயமும்ஆணவ ஜெயமும்நாளும்அ
பயமும்பாதபங்கயமுமேயருள் (வேத)

---

௩௩-இராகம்-ஆஹிரி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

நாதனே தயைபுரிவாய்-எனக்குமெய்ப்
போதமா-மழைசொரிவாய்

அநுபல்லவி.

நீதகல்பாம்பர திவ்யதுரைடம்பர
ஓதருஞ்சயம்வா உலகமுடன் அம்பர (நாத)

சரணங்கள்.

௧. நன்னிநல்வினைகளைப் பண்ணியறிகிலாத
நான்நான்போவியா இந்த
மண்ணின்மிசைஎனக்கும் புண்ணியமென்பதற்கும்
மத்தியில்வேலியா எந்தன்
எண்ணமெல்லாந கறுப்பே
எனக்குன் னடிவெறுப்பே
பண்ணுதே மறுப்பே
புரிந்தான்வ தன்பொறுப்பே (நாத)

உ. என்பாட்டில்இரங்காமல் உன்பாட்டில்சும்மா
இருந்திடில்அது தருமமா என்றும்
தன்பாட்டில்மகிழ்வோனே இப்பூட்டுஞ்சதியுந்தன்
தயையின் றிக்கைபுகுமா எந்தன
அன்பெல்லாம் வெறும்பாச்சே
அறமென்பதுமேற் பூச்சே
துன்பப்பிரளயம் மீச்சே
தொல்புவி எங்கும்எச்சே (நாத)

ங. இனியளவுமென்னெறி தனையறியாதநான்
இவினைக்கேயிலக்கா பாரில்
வினையன்றிமற்றெவையும் வினையும்என்னெஞ்சுக்கு
மோத்திரம்இலக்கா நன்மை
புனையுஞ்சித்ப்பிரமாண
புவனகோடிநிர்மாண
வினயநித்தியகல்யாண
வேதநாயகன்பிராண (நாத)

---

உச-இராகம்-பியாகு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தஞ்சமீயே-தயைபுரிவாயே-தஞ்சம்

அநுபல்லவி.

அஞ்சலென்றேதினம் ஆளும்எந்தாயே (தஞ்)

சரணங்கள்.

க. தினமனவேதை சேர்ந்தநான்பேதை
உனதடிப்போதை உறஅருள்பாதை (தஞ்)

உ. பாதகபஞ்சனு பண்டிதரஞ்சனு
போதககஞ்சனு புண்ணியநிரஞ்சனு (தஞ்)

ங. தருமசிங்காரா சருவசங்காரா
வரும்வேதநாயகன் மனஅலங்காரா (தஞ்)

---

௩௫-இராகம்-பரசு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நீயேகதியெனக்குன் அருள்கூரே தந்தை
தாயேயின்னல்லது துணையாயே

அநுபல்லவி.

தூயகருணைமழை சொரிகாரோ
சோலஅரு-நலமுறு-தலமிசை-நில்வெண
மலஇருள்-செலஅருள்-அலரும்-உதாரா (நீயே)

சரணங்கள்.

௧. முத்தியென்பதெவர்க்குஞ் சமுதாயம் அது
முத்தர்மட்டுக்குமென்ப தென்னஞாயம்
நித்தியனேவிடுவேனே என்தாயம் நீ
நீதியின்படிசெய்குவாய் விதாயம்
சத்தியனேஎதோ உன் அபிப்பிராயம்
தகவென-தகமிசை-மிகமதி-புகஅரும்
இகபர-சகமருள்-அகல்ஜகநாதா (நீயே)

௨. வாழ்மனைதந்திடில் வேண்டாமே என்று
மாநிலத்துன்போ மறுப்பவர்தாமே
ஆழவேநீயெனது மனப்பூமேல் குடி
ஆகிடின்உனக்கென்ன குறைவாமே
சூழநீகுடியுறில் வினைபோமே
அதிபுரி-விதியின-கதியெனும்-நிதிபெற
அதிசயை-பதவுறும்-அதிசயயோகா (நீயே)

௩. சாகனேஎன்துயர் தெரியாயோ நல்ல
சர்வாந்தர்யாமியெனும் பெரியாயோ
பாதகம் அறஅருள் புரியாயோ பரி
பக்குவஞானமழை சொரியாயோ
வேதநாயகன் மனந்தரியாயோ
மிடலுற-சடாவன் உடுபதி-தடவரை
கடவிட-முடன்இட-கெடஅடர்-தேவா. (நீயே)

௬௪-இராகம்-பூபாளம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தேவாதிதேவே திருவருள்
செய்தென்னை-காவீவ

அநுபல்லவி.

ஜீவசமாக்ஷணை செய்யுங்கிருபாநிதியே
கொடுந்துஷ்டர்கள் இனஞ்சுட்டலர்
முனஞ்சிஷ்டர்கள் இனஞ்சுட்டமர் (தேவா)

சரணங்கள்.

௧. பாழுமனமேகுத்த பாஷாணம்-பெரும்
பாவமென்றால் அதற்குக்கலியாணம்
வாழும் இந்நாளொழிந்து கிரியாணம்-கிட்டி
வருமுன்னம் அருள் புண்ணியப்பிரமாணம்
ஏழையென்செய்கையுன்னில் எனக்குமேவரும்நாணம்

இழைக்குஞ்சுகம் அழைக்குந்தகை
தழைக்கும்படி பிழைக்கும்படி (தேவா)

௨. அருள்செய்யின் . அலதுன்னைவிடுவேனோ-உனை
அன்றிமற்றோரைக் கும்பிடுவேனோ
மருவுமயலிற்சிக்கிக் கெடுவேனோ-உன்பால்
வழக்கிட்டிறக்கபயப் படுவேனோ
மருள்செயும்பொருளை வழங்கினுந்தொடுவேனோ

மனந்தந்திடும் அனந்தத்துயர்
முனஞ்சிந்திடு கனந்தங்கட (தேவா)

௩. சிஷ்டபாலகங்கண தாரணனே-பெரும்
தியபசாசகண மாரணனே
துஷ்டகண்டன் மந்திரோச்சாரணனே-நாளுஞ்
சுயம்பிரகாச நிஷ்காரணனே
இஷ்டவேதநாயகன் ) எதநிவாரணனே

இணங்கண்டர்கள் கணங்கண்டடி
வணங்கும்படி குணங்கொண்டபர் (தேவா)

—————

௭௭-இராகம்-கேதாம்புரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஏகாதிபரனே-அருள்புரி-யோகாதிகாரனே

அநுபல்லவி.

ஆகாமியமுறும் மகாமியம்அறும்
அகணுதசிற்பர அதிகுணதற்பர
இகபரசற்பத இணையறும்அற்புத (ஏகாதி)

சரணங்கள்.

௧. பழிக்குநான்குருபீடம் பத்தனைப்போல்நான்
தரிப்பதுவெளிவேடம்
அழிக்கும்பொய்வாய்பாடம் கொடுமோயைக்கென்
அகாம நடனகூடம்
செழிக்கும்வரங்கள் ஈவாய்
சிந்தையிற்குடி யாவாய்
தினகரசுந்தர திருவளர்மந்தர
அனகநிரந்தர அமலதுரந்தர (ஏகாதி)

௨. படியாக்கொடுமொஞ்சமா ஐயனே அது
படருந்துற்குண புஞ்சமா
அடியேன் துயர்கொஞ்சமா வரப்பிரசாதம்
அருள்உனக்குப் பஞ்சமா
படியெல்லாம் ஈன்றதாயே
பாரில்நற்கதி நீயே
பரமபவித்திர பதிதஉபத்திர
தருமசமுத்திர சகலவிசித்திர (ஏகாதி)

௩. சுரசேவிதபாதா மலரகித
சஜ்ஜவற்சகலதாதா
வரதாயகநாதா வேதநாயகன்
மனவாலயவியாதா
நரபரிபாலன நயகுணலாலன்
நாகரிகத்துவ நாமமகத்துவ
போகபிரபுத்துவ புண்ணியதத்துவ (ஏகாதி)

## ௰-இராகம்-தன்னியாசி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

நிச்சயம்இதுதானே மதி நீயருள்கோனே

அநுபல்லவி.

நச்சுமரம்போல் நாளும்தளர்ந்தேன்
இச்சகந்தனில் இதயந்தளர்ந்தேன் (நிச்சயம்)

சரணங்கள்.

௧. அல்லும்பகலும் பொருளில்ஏக்கம்
அநித்தியசுகங்களே என்றேக்கம்
நல்லவர்சபை எனக்குநீக்கம்
ஞானவழியில் நாளுந்தூக்கம் (நிச்சயம்)

௨. துஷ்டர்களுடனே அன்யோன்யம்
துர்க்குணமெல்லாம் சர்வமான்யம்
இஷ்டம்வைப்பது வேதனதான்யம்
ஈசனேஎனக் கதிவுசூன்னியம் (நிச்சயம்)

௩. நீதுறும்எனக் குணதுவேதம்
செவிடன்காதில் சங்குநாதம்
வேதநாயகனே என்பாதம்
விரும்பிவாழ்ந்த லேபிரமாதம் (நிச்சயம)

---

## ௧௧-இராகம்-அடாணா-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கருணாசாகரா கனஉபகாரா
காத்தருள்வாய்கோவே

அநுபல்லவி.

அருணோதயமென அடியர்க்குக்காட்டும்
ஆத்மகோடிகள் உஜ்ஜீவநஅமுதூட்டும் (கருணா)

சரணங்கள்.

௧. நிச்சயஞானமே நினைதன்வாதீனம்
நீதாவிடில்எனக் கேதுமெஞ்ஞானம்
அச்சமில்லாமலே அபயப்பிரதானம்
அருட்செய்வேனடிபேறக் இல்லைசமானம் (கருணா)

௨. சிவடல் போல்யாவர்க்குந் இயலியப்பிரசங்கம்
செய்வதிலேனெனைப் போலெவர்சிங்கம்
சட்டமாய்நடப்பதே சர்வவில்லங்கம்
சாமிநீ அறியாயோ தமியன் அந்தரங்கம் (கருணை)

௩. எத்தனையோசெய்வதேன் உனக்கபராதம்
இதுநிமித்தம்உனக் கென்மேல்விரோதம்
அத்தனேபிழைபொறுத் தாள்வதேநீதம்
அருள்புரிய இனி வேண்டாம்விகாதம் (கருணை)

௪. தலைவன் இல்லாவிடில் தழைக்குமோராச்சியம்
தரையிலேயல்லால் சகலமும்பூச்சியம்
விலகிடாதருள்உயிர் விமலசாம்பிராச்சியம்
வேதநாயகா இன்னந் தாமென்னவியாச்சியம் (கருணை)

---

௭௨-இராகம்-தோடி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

தயைபுரிய இன்னந்தாமசமோ

அநுபல்லவி.

பயநிவாரணா பாக்கியபூரணா
உயரும்ஆரணா உலககாரணா (தயை)

சரணங்கள்.

௧. அத்தனேஒருசா ணாகியகுக்ஷிக்
காகநான்வரெல்லாம் அலைந்திடும்பக்ஷி
நித்தமும்பேச வன் ஆயிரங்கக்ஷி
நீதிநெறியில்லா நிரக்ஷாகுக்ஷி

௨. தத்துவஞானத்தைத் தள்ளியேபோட்டேன்
சாமிநான் இந்திரிய வாசலைப்பூட்டேன்
உத்தமம்எனக்கருள் பலதரங்கேட்டேன்
உதவிசெய்யாவிடில் உனைவிடமாட்டேன் (தயை)

௩. சர்வவிநோத விசித்திரநிர்மாணா
சாசுவதமங்கள சத்தகல்யாண
பரமநித்தியானந்த பாக்கியஉக்கிராணா
பாலவேதநாயக பிரமாணா (தயை)

௭௧-இராகம்-முகாரி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

காத்தருள்வாய்-எனைக்-காத்தருள்வாய்.

அநுபல்லவி.

சாஸ்த்ரம்வேதம் ஸ்தோத்திரமேசெய்யப்
பாத்திரனேதயை நேத்திரனேதயை (காத்தருள்)

சரணங்கள்.

௧. ஆனாலும்என்பாபம் அநியாயம்அநியாயம்
ஞானியைப்போல்நான்காட்டும் நடையேமுழுமாயம்
ஈனமுறுந்தமகுணங்கள் எந்தனுக்கேசுந்தாயம்
நீயெனென்மேல்நீகோபஞ் செய்யிலென்ன ஆதாயம் (காத்)

௨. மாதாநீஉன்மகனுன் மன்னவரீகுடிநானே
தாதாநீயாசகநான் ஸ்வாமிநீ அடியேனே
சாதகஞ்செய்தற்குநீ தமியேன்சிஷன்தானே
ஆதாரமாகஉனை அடுத்தவந்தேன்சார்கோனே (காத்)

௩. வாக்குமனம்எட்டாத வாசமகோசனே
பாக்கியபலதான பரிபாலபரமேசுரனே
தேக்குமலவிருள்நாசஞ் செயும்உதயபாஸ்கரனே
ஆக்கும்வேதநாயகனுக் கனுக்கிரகதயாபரனே (காத்)

---

௭௨-இராகம்-தோடி-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

வாவாஜகநாதா-வாவாஜகநாதா

அநுபல்லவி.

பாவங்களை நிர்மூலமாகப்
பரமாத்தர்கள் கொடுத்துக்காக்க

சரணங்கள்.

௧. தர்மாதர்மந் தெரியேன் ஜெப
தபசாதிகள் புரியேன்
கர்மம்அது சரியேன்
கண்டால்இனிப் புரியேன (வாவா)

௨. எனை நீ விடலாமா பல
இடர்நான் படலாமா
வினையே தொடலாமா ஏழை
வீணே கெடலாமா (வாவா)

௩. வர்மஞ்செய்தால் முறையா எந்தன்
வாழ்நாள்வளா பிறையா
தர்மந்தனிற் குறையா இன்னரு
சலஞ்சாதித்தல் பொறையா (வாவா)

௪. ஆலோகித முகனே நித்திய
அமலானந்த சுகனே
மேலோர்கள் சமூகனே தயை
மிகும்வேத நாயகனே (வாவா)

---

௭௩-இராகம்-சஹானு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கருணைநீசெய்யவேண்டுமேசுவாமி

அநுபல்லவி.

சரணகதியென உனையடைந்தேனே
சாதம்வேண்டியே உனைத்தொடர்ந்தேனே (கருணை)

சரணங்கள்.

௧. மாயவாழ்வெனும்பெரு வாரிதிச்சுழலே
மாட்டியேஅலைப்படும் நானொருவிழலே
காயமாகியசிறு காற்றடைசுகுழலே
கழியும்போதுநற் கதிமலர்க்கழலே (கருணை)

௨. சலத்தையல்லாது தாமரைக்குண்டோநிலையே
சுனையில்லையன்றுப்பயிர் எடுக்குமோதலையை
நிலத்திலேயேயலால் நிலையெனக்கிலையே
நீமுகம்பார்த்தருள் நிரஞ்சனமலையே கருணை)

௩. சந்திரசூரியர்உள்ள மட்டும்வாழ்நாளா
சாவையேஜெயித்திட என்கையில்வாளா
தந்தையேபுனிதசோ தனக்குநான்ஆளா
சர்வசாதக பரமதயாளா (கருணை)

௪. அகணிதகுண அகிலாண்டவிலாசா
அபரிமிதானந்த காமரமேசா
விகசகிருபாகர விமலப்பிரகாசா
வேதநாயகன் இதயநிவேசா (கருணை)

---

௭௪-இராகம்-சுசமனோகரி-ரூபகதாளம்

பல்லவி

அபயம்நீ அருள்வாய்-ஆதியே-அநுதினம்

அநுபல்லவி.

உபயபாதம் நம்பினேன் ஓ அநாதியே அநுதினம் (அபய)

சரணங்கள்.

௧. அலைகடற்சிறுதுரும்புபோல அலைந்துவாடினேன்
உலைமெழுகெனஉள்ளமுருகி உன்னைநாடினேன்தினமும் ()

௨. நீர்க்குமிழியையிகரும் வாழ்வைநிலையென்றெண்ணினேன்
மூர்க்கமாகக்கொடிய பாவமுழுதும்பண்ணினேன் தினமும் ()

௩. பாசக்காற்றிற்பஞ்சுபோலப் பறந்துதயங்கினேன்
ஆசைக்கடலில்மூழ்கிமூழ்கி அறிவுமயங்கினேன் தினமும் ()

௪. ஆண்டவநீ அடிமைநான் என்னை ஆளவொண்ணாதோ
மீண்டவுலகம்ஏழுமென்றெனைநிந்தப்பண்ணாதோ தினமும் ()

௫. புவனரக்ஷணகாரணார்த்தபுருவேஷனே
பவவிமோசன வேதநாயகபலவிசேஷனே தினமும் (அபய)

---

௭௫-இராகம்-பியாகடை-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

ஏதோசோதனை-இன்னம்என்சாதனை
ஏகாதிபதியே-நிதியேஎளியன்மேல்

அநுபல்லவி.

போதேபகா பூஜிதபாதா
பூதபேத காரணககதாதா (ஏதோ)

சரணங்கள்.

க. தந்தைதாயொடு பலதனயரையெடுத்தாய்
தாங்கள்மூவர்க்குச் சாசுவதம்கொடுத்தாய்
சொந்தமாகியவுடற் சுகத்தினைக்கொடுத்தாய்
ஸ்சுவாமிநீயிந்த வாறுகைவிடுத்தாய் (ஏதோ)

உ. ஒருகையால்அடிப்பாய் ஒருகையாற்பிடிப்பாய்
உதவியில்லாமலே என்னென்னமுடிப்பாய்
பெருமலைகளையுமே பிடுங்கிப்பந்தடிப்பாய்
பிரம்மாண்டங்களைப் பிளந்திடஇடிப்பாய் (ஏதோ)

ஙு. அன்பஞ்செய்வதுபோல் சுகங்களைக்கொடுப்பாய்
துஷ்டர்கள்மீதில் எப்போதுங்கையெடுப்பாய்
அன்புள்ளதாயைப்போல் அடியரை அடுப்பாய்
அவர்களைத்துயரணுகாமலே தடுப்பாய் (ஏதோ)

ச. அதுலஅக்ஷயகுரு பரமரவேஷா
அமிர்தவருண துல்லியமிருதுபாஷா
நிராவிர்தோஷ நிர்விகற்பவிசேஷா
வேதநாயகவர நிர்குணபூஷா (ஏதோ)

---

எசு-இராகம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஏதுபராமுகம்-ஏழையென்மீது
ஏகனே-யோகனே-மாகனே-தியாகனே

அநுபல்லவி.

வேதபோதக-அநாதரக்ஷணனே
மோகவாகன தெய்வீகலக்ஷணனே

சரணங்கள்.

க. அநித்தியசுகந்தாய் அதைநான்கேட்டேனோ
ஆனந்தநித்தல் அநுபவிக்கமாட்டேனோ
இனித்தவன்பாகத்தில் இதயம்நாட்டேனோ
ஈனமாரம்பையை எதிர்த்துவாட்டேனோ (ஏது)

௨. ஐயனேஎன்னைக் கேளாமல்முன்னீயே
அரியமானிட ஜன்மந்தந்தாயே
வையகமீதுநான் உனக்கொருசேயே
மதியருள்வாய்பெற்று வளர்ந்திடச்செய்தாயே (ஏது)

௩. முந்தினீபலருக்குக் காட்டினையுகியே
முக்தர்க்குகொடுத்தனை மோக்ஷமாமணியே
பந்தியிலாகுமோ ஓரவஞ்சனையே
பக்ஷமாயெனக்கருள் பாககந்தனையே (ஏது)

௪. அட்டநாடகன்சா மர்த்தியப்பிரதாபா
அச்சுகஜனவாற் சல்லியநிஷ்கோபா
சகலசுலக்ஷண தத்துவசொரூபா
தாசனவேதநாய கன்மனேதீபா (ஏது)

---

௭௭-இராகம்-கமாஸ்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

ஆரணமயநயபூரணனே
உனதமல அடிசரணம்

அநுபல்லவி.

பாரகோரபரி காரகுணாகர
வீரதிரஉப காரமனோகர (ஆரண)

சரணங்கள்.

௧. உனிதம்மினையுறும்எனை அடர்வினை அகலாதா-நாதா
உலககலகமயல்விலக இலகருளீதா
கனஉலகஜநகஅநகதிகரமெய்
காவலா-அடியர்-ஆவலாயருள்செய் (ஆரண)

௨. துரிதாஹிதகுண சரிதகவிர்தபுரமேசா-நேசா
சஜ்ஜனபஜனமிர்த வசனரசன இதிகாசா
சாதவாதஅனவாதவிரதரா
சாபமோசனபிர-தாபவிலாசன (ஆரண)

௩. கனககனபுவன பவனகவனபரிபாலா-மூலா
காரணசாரணகுண சிரணபாணஅநுகூலா
வியவிலயஸ்வயவிஜயமய அபய
வேதனாயகன்மனோதய அதிசய (ஆரண)

எஅ-இராகம்-ரீதிகௌளை-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சரணஞ்சர்வேசா-எனைரக்ஷிக்கத்
தருணமிதுபிரகாசா

அநுபல்லவி.

கருணாலயபராகாயப்பிரவேசா
பரமசுகோதயபாபவிநாசா (சரணஞ்)

சரணங்கள்.

௧ நீயேகுருமூர்த்திஉனக்குச்சிறு
நாயேன்விர்த்தியாதி

தூயஉபதேசஞ் சொல்லிவிஷ்டபூர்த்தி
ஈயிற்குருசேஷர் இருவர்க்குங்கீர்த்தி (சரணஞ்)

௨. நீதான்பரஞ்சோதி-எனஉலகின்
மீதேபெருங்கியாதி

வேதாமலவிருள்விலக்குதல்நீதி
ஆதாரமாகஎன்னருளைப்பிரசாதி (சரணஞ்)

௩. ஆதிகாரண நாதாபரமஞான
ஜோதிமய அபேதா

பாக்கமோசனபாக்கியப்பிரசாதா
நீதவேதநாயகநித்தியசங்கீதா (சரணஞ்)

---

எகூ-இராகம்-லலிதா-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இன்னந்தாமசமேது-ஜகநாதா

அநுபல்லவி.

என்னையமதாக-உனை நம்பினவனுன் அலவோ (இன்னந்)

சரணங்கள்.

௧. சீலம் அருளிற் செலவோ
சேயுனக்குநான் அலவோ
மேலுமென்னதான் சாலவோ
வேலையுனக்குப் பலவோ (இன்னந்)

உ. சாதுஜன ரக்ஷணனே
தாசர்கள்பிர தக்ஷணனே
திதோயிர்த பக்ஷணனே
கீர்த்திகொள் சுலக்ஷணனே. (இன்னார்)

ங. ஈசனேநான் உன்னடிமை
எப்பொருளும் உன்னுடைய
நேசமுடன் என்மடமை
நீக்கிடுவ துன்கடமை (இன்னார்)

ச. சாதக குணபரனு
சர்வபுவ நாதரனு
வே நாயகன் ஸ்மரனு
வேகதுரி தஹரனு இன்னார்)

அ०-இராகம்-கெங்காதரங்கணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உனைநானே தொழுவரம் அருள்கோனே
வியேசஜன சேவிதபெருமானே

அநுபல்லவி.

வேதமுடிவில்நடனம்புரிவோனே (உனை)

சரணங்கள்.

க. சிந்தைமீதுனது பாதமேதியானம்
செய்யநீயருள்வாய் திவ்யஞானம்
தந்தைநீயறியுமே சமஸ்தானம்
தநயன்மீதில்லையோ அபிமானம் (உனை)

உ. ஈசனேஎனது வார்த்தைகள்பொய்யே
இந்தவார்த்தையொன்று மாத்திரமெய்யே
பாசமூடுமனம வெளியுறசெய்யே
பாவம்நீங்கும்படி தயைசெய்ய (உனை)

ங. அடருமலசாதிகள் கிறையேழை
ஆனமாயஉட லாமியபாழை
திடமென்றெண்ணிநிறைப்பேன் அதிற்கூழை
சினஞ்செய்யாதேநான் மிகஏழை (உனை)

௪. சகலலோகம் அடங்காதயர்காத்ரா
சமமிலாக்கபட நாடகசூத்ரா
சுகப்பிரதாயக கிருபாகரநேத்ரா
துதிவேதநாயகன் மனக்ஷேத்ரா (உன்)

---

அக-இராகம்-பூரிகல்யாணி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

கருணாகரமூர்த்தி-காப்பதுவேகீர்த்தி.

அநுபல்லவி.

அருணோதயமாசரீர
அற்புதநராவதார (கரு)

சரணங்கள்.

௧. தேகம்வளர்ப்பதே என்விர்த்தி
தினர்துர்க்குணமே பிரவர்த்தி
ஏகமான சக்கரவர்த்தி
எனக்குநீஅருள் பாபநிவர்த்தி (கரு)

௨. அற்பமானபோக போக்கியம்
அழிந்துபோம் இதுவேதவாக்கியம்
தற்பரானினைக்காணும் பாக்கியம்
தந்திடில்அதுசர்வ சிலாக்கியம் (கரு)

௩. பாதகந்தனைச்சர்வ நாசம்
பண்ணுவதில்உண்டோ பிரயாசம்
வேதநாயகா நின்னேசம்
விளங்கிடஅருள்வாய் பிரகாசம் (கரு)

---

அஉ-இராகம்-பரசு-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

சித்தம்எப்படியோ ஐயாநின் சித்தம்எப்படியோ

அநுபல்லவி.

உத்தமனுகஎன்னை உயர்த்திடுவாயோ
கர்த்தனே நீயென்னைக் கைவிடுவாயோ (சித்)

க. அருள்புரிவாயே அருந்தவப்
பொருள்சொரிவாயே
தருமவானும்படி தான்தெரிவாயோ
இருள்மூடும்பாவியென் றெனைப்பிரிவாயோ (சித்)

உ. பாதஞ்சேர்ப்பாயோ எந்தன்மனக்
கேதந்தீர்ப்பாயோ
ஆதன்செய்வினை அடியோடே பேர்ப்பாயோ
ஏதுங்கதியில்லானென் றிரங்கிப் பார்ப்பாயோ (சித்)

ங. வாடிநொந்தேனே மெய்ஞ்ஞானக்கண்
மூடிநைந்தேனே
நாடியாள்வாயென்று நம்பிவந்தேனே
பாடும்வேதநாயகன் பருகுஞ்செந்தேனே (சித்)

---

அங-இராகம்-சஹானா-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

எப்படியும்பரமே நலம்பெற
ஈந்தருள்வாய்வரமே.

அநுபல்லவி.

செப்பருமாணிக்கதீபசொரூபனே
தேவேமனமேநொந்தேன்-காவேயெனவேவந்தேன் (எப்)

சரணங்கள்.

க. தேவலம்வாடினேன்கேள்விமுறையில்லையோ எந்தன்
சீவன்பிழைக்கச்செய்ய வல்லனீயல்லையோ
பாவனானெனைப் பண்ணுதல்பாரமோ
பாகேகனியேசத்தே ஓகோதனியேவித்தே (எப்)

உ. அற்பன்ஆனாலும் அன்னைக்குப்பிள்ளையல்லவோ
பற்பலவாய்படித்து படித்துச்சொல்லவோ
கற்பகோடிகாலன் கண்டுமுடிவில்லாக்
கண்ணேமணியே பொன்னே மின்னே அணியேசொன்னேன்

௩. இன்பதுன்பங்கள் இரண்டிற்சமித்தமே-தந்து
நின்பதசேவையிலிலக்கச் செய்வ யநித்தமே
அன்பன்வேதநாயகன் அகத்தேயணி
ஆனிப்பொருளேமுத்தே காணப்பெறுவோர்கொத்தே (எங்)

---

அ௮. இராகம்-கல்யாணி அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

உன்னையெனக்குக்காட்டையா-காட்டாமல்சும்மா
ஒளித்தென்ன விளையாட்டையா.

அநுபல்லவி.

தன்னைப்பாராமலே தன்பிள்ளைகண்மூடி
தனம்வைட்டுக்காயுண்டோ சாமிநேயைக்கூடி (உன்னை)

சரணங்கள்.

௧. கறவைதனைப்பிரிந்த கன்றுகதறல்போலும்
கணவன்தனைப்பிரிந்து கலங்கும்உத்தமிபோலும்
இறகுகள்பறிகொடுத் தேங்கும்பறவைபோலும்
இருகண்ணுந்தெரியாத ஈனக்குருடர்போலும்
ஏங்கினேன்சுகம்-நீங்கினேன்துயர்
தாங்கினேன்மனம் வீங்கினேன்-நீ (உன்னை)

௨. நினைக்கநினைக்கஎந்த னெஞ்சமெல்லாம்ருசிக்கும்
நின்னைப்புகழும்வாயே நித்தியாமிர்தம்புசிக்கும்
கலக்கும்நின்னடிகாணக் கண்கள்தினம்பசிக்கும்
கர்த்தனேஉனைக்கண்டாற் கவலையெல்லாம்நசிக்கும
கனத்திலேனுங்க-கனத்திலேனுமென்
மனத்திலேனும்சொப் பனத்திலேனும்-நீ (உன்னை)

௩. விண்ணேநினையல்லாமல் வேறொன்றைத்தொடுவேனோ
மேதினியெங்கும்தேடி வேதனைபடுவேனோ
கண்ணேமணியேநினைக் கண்டால்நான்விடுவேனோ
கட்டிக்கொண்டாலந்தக் கலக்கப்பின்னிடுவேனோ
கருத்தில்மூடுவன்-வருத்தப்போடுவன்
நிருத்தமாடுவன்-விருத்தம்பாடுவன்

௪. தேவனே உனைக்கண்டால் திட்டிதோஷந்தொடுமோ
திவ்யதேஜோமயம் என்தேகந்தனைச்சுடுமோ
கூவுங்கோழியிதித்தா குஞ்சுமுடம்படுமோ
கொல்லுஞ்சிங்கயானாலும் குட்டிகள் அஞ்சிடுமோ

கோலனே அநு-கூலனே பரி
பாலனே கன-மூலனே நீ (உன்னை)

௫. ஆணல்லபெண்ணல்ல ஐம்பூதஞ்சடமல்ல
அரியயன்சிவனல்ல அதுவல்ல இதுவல்ல
காணருமுன் திவ்ய காந்திவிரியுமல்ல
கனவடிவினைக்காணக் காதல்கொண்டேன்வல்ல

காரணசக-பூரணகுண
தாரணகன-ஆரணநீ (உன்னை)

௬. தேனேகனியேதெவிட் டாததெள்ளமிர்தமே
சீனியேகரும்பே தித்திக்கும்இரதமே
வானபுவியேசுக வாழ்வேபெரும்பதமே
மதிக்கும்வேதநாயகன் மகிழுமனோரதமே

வாடினேன்கவி-பாடினேன்உனை
நாடினேன்தினந்-தேடினேன் நீ (உன்னை)

---

## அ௬-இராகம்-பங்களா-ஆதிதாளம்.

### பல்லவி.

சஞ்சலமாய்நெஞ்சமிக உடைந்தேனே-இனித்
தஞ்சமெனஉன்சரணம் அடைந்தேனே-ஸ்வாமி.

### அநுபல்லவி.

வஞ்சகப்பிர பஞ்சமெனும்
கஞ்சநதிமூழ்கியே (சஞ்)

### சரணங்கள்.

௧. இட்டவலைபட்டாரும் மான்போலே வெயில்
சுட்டசலம்விட்டகலும் மீன்போலே ஸ்வாமி (சஞ்)

௨. பொய்யுலகைமெய்யெனவே தடுமாறி நாளும்
ஐயகோகோ-மயலெனுங் கடுமீறி ஸ்வாமி(சஞ்)

௩. கொட்டுமெத்திற்பட்டிடையுந் தயிர்போலே சலத்
தட்டுவாக்கெட்டு வரும்பயிர்போலே ஸ்வாமி(சஞ்)

௪. பாய்புலியின்வாயில் உறுபசுப்போலே பெற்ற
தாய்காம்விட்டே அலறுஞ்சிசுபோலே ஸ்வாமி(சஞ்)

௫. ஈயவேசகாயமொன்றும் கிடையாதோ நல்ல
ஆயமனம்நீயருளத் தடையேதோ ஸ்வாமி(சஞ்)

௬. மாயமலநோயகலும் விசுவேசா வேத
நாயகனன்னையமனக் குகைவாசா ஸ்வாமி(சஞ்)

---

### ௮௨-இராகம்-சுத்தசாவேரி-ரூபகதாளம்.

#### பல்லவி.

தருணந்தருணந் தயைசெய்வாயையா-ஓ
தேவதேவா.

#### அநுபல்லவி

ஒருவனே ஐன்மலய அபாவா
ஓமகாநுபாவா (தருணம்)

#### சரணங்கள்.

௧. சித்திரஞ்சேற்றில் நட்டகம்பம்
ஜெகத்தில்இடற்குத் தினமும்கம்பம்
சித்தங்கலங்க கிறைதருகும்பம்
நீயேஇனியெனக் கவலம்பம்(தருணம்)

௨. சோதனைக்குநான் பாத்திரவானோ
துன்பமூட்டை சுமக்கநானோ
சாதகஞ்செய்யிற் பழுதுதானோ
தள்ளினாலும்நான் போவேனோ(தருணம்)

௩. வயிறுவளர்ப்பதே என்வேலை
மற்றநாம் விஷயலீலை
உயிருக்குயிரே ஞானப்பாலை
ஊட்டுவாய்தொழுதேன் உன்காலை(தருணம்)

௪. சப்தஸ்பரிச ரசகந்தா
தர்மரூபயிர் மாநந்தா
சித்தசுக நாதபந்தா
வேதநாயகம் பிரபந்தா(தருணம்)

அ௭-இராகம்-தேவமனோஹரி-ஏகதாளம்

பல்லவி.

இன்னமும்தாமதமேன்-என்ஸ்வாமி (இன்ன)

அநுபல்லவி

உன்னதமாகியதுரியாதீதா
உலகாதிசர்வகாரணபூதா

சரணங்கள்.

௧. மழைமுகங்காணும் பயிர்போல்வாடி
மாதைதனைவிட்ட சேய்போலாடி
தழையும்உன்குணசரித் திரந்தனைப்பாடி
சாமிநானுனை யடைந்தேன்கதிதேடி (இன்னம்)

௨. பத்தனைப்போலநான் பாடுவேன்வெளிச்சம்
பாவத்தின்கடலுக்கு நானொருமச்சம்
அத்தனேமுனியாதே கொண்டேன்அச்சம்
அருவினைபோக்கி நீயருள்வாய்ஸ்வச்சம் (இன்னம்)

௩. அரசேநீயெனைக் கைவிடலாமா
அருளேசெயில்உன்கைப் பொருளேபோமா
திருவாமசயா விடில்வினைசாயா
தேவமனோகர திவ்யசோமா (இன்னம்)

௪. அனவாதசுகிர்த ஆத்மசொரூபா
அனந்தகல்யாணகுண அனகப்பிரதாபா
தினகாதினகா ஞானதீபா
சிறிடன்வேதநாயகன் இதயசல்லாபா (இன்னம்)

---

அ௮-இராகம்-சாமா-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

உன்னைத்தவிரவேறெனைத்தாங்கிடப்
பின்னைத்துணையில்லைமன்னர்க்கரசே. (உன்னை)

அன்னைக்கினியாகியகனவிரபுவே
உன்னர்க்கரிதாகியமாவிபுவே. (உன்னை)

சரணங்கள்

௧. நீமுகம்பார்த்திடில் அணுவும்பர்வதமே
நீமுனிந்தால் பெருமலைகளும்அதமே
நாமதபநீசெயிற் பிழைப்பதெவ்விதமே
தயைநீபுரிய இச்சமயம்உசிதமே (உன்னை)

௨. நீரைஅடுத்தவர்க் குண்டோஜலகஷ்டம்
நின்னையடுத்தவர்க் குண்டோகஷ்டம்
ஆரையடுக்கினும் உண்டோஅதிஷ்டம்
ஐயாவினக்கன்பனாக என்னிஷ்டம் (உன்னை)

௩. ஊரார்மெச்சிடப் பாடுவேன்பாட்டு
உனபுகழ்பாடவென்னால் வாய்ப்பூட்டு
சேரியபெரியோர் சபைநீட்டு
நீயோருடன் எனக்கனுதினங்கூட்டு (உன்னை)

௪. ஆதிமத்தியானந்த அபாவப்பிரகாரா
அண்டசராசர அகிலாதாரா
பூதநிர்மாண நிர்வாகசங்காரா
போதவேதநாயக புண்யசரீரா (உன்னை)

---

௮௧-இராகம்-சுத்தசாவேரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நானேஉன்னைநம்பினேன்-நலம்
தானேயருள்கனவானே (நானே)

அநுபல்லவி.

வானேஎனச்சுகத்தனேபொழிந்திடுமே
மன்னுயிர-சன்னுதினம் என்னுவுறும்-முன்னுதினம் (நா)

சரணங்கள்.

௧. காயம்நவதுவாரக் கந்தல்அதைக்
காக்கநான்போடுவேன் வாய்ப்பந்தல்
மாயவலையிற்பட்டு மதியும்விதியும்கெட்டு
மண்டுவினை-கொண்டுமிக-அண்டுறய-குண்டுதினம் (நா)

௨. அருணகோடிப் பிரகாசகாத்திரா அதி
அற்புதவேதாகம சாஸ்திரா
கருணானந்தநேத்திரா கனபக்தஜனஸ்தோத்திரா
காப்பாய்முகம்-பார்ப்பாய்-வினைதீர்ப்பாய் அடிசேர்ப்பாய்நிதம்

௩. விபுதகணவந்திச் சரணாளும்
வேதநாயகன் அந்தக்கரணா
சுபமங்களதாரணா சஜாகுலாதாரணா
ஞாயாகன-நேயாபுவித்-தாயான-சகாயாநிதம். (நானே)

## ௧௦-இராகம்-ஸஹானா-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்தவேளை-வந்துன்-அருள்-தந்தருள்வாய் (இந்த)

அநுபல்லவி.

வந்தனை நிரந்தரம் புரிந்தேன் ஐயனே (இந்த)

சரணங்கள்.

௧. அன்னைபிதாஉன்னையன்றிப் பின்னையாரையா
என்னைவிதந்தின்னும்வினை தன்னைத்திரையா
மின்னுகின்றபொன்னுலகந் தனில்வாழ்மெய்யா (இந்த)

௨. பூதலத்தில்ஆதாவுன்பாத இணையே
பேதகமாயேநனக்கிங்கோத இணையே
நீதகுஞ்சாதகர்க்கபேத துணையே (இந்த)

௩. நீயநெஞ்சில்தூயஅறந்தோய இலையே
மாயையெனு பேய்செய் அநியாயமலையே
நேயன்வேதநாயகனுக்காய நிலையே (இந்த)

## ௧௧-இராகம்-சாமந்தா-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

மெய்ஞ்ஞானக்கொடுப்பாய்-ஸ்வாமி
அஞ்ஞானந்தடுப்பாய்-ஸவாமி (மெய்ஞ்)

அநுபல்லவி.

பொய்ஞ்ஞானியர் அல்லார்மேற்கருணை
பூண்டவனே என்ஆண்டவனே. (மெய்ஞ்)

சரணங்கள்.

க. ஆஸ்திகள்பாஸ்திகள் யாவையும்வேண்டேன்
அநித்தியப்பொருள் நீ அருளிநூந்தீண்டேன்
சாஸ்திரஞ்சொல்லும் வழி இனித்தாண்டேன்
தருவெனநீண்டேன் திருவடிபூண்டேன் (மெய்ஞ்)

உ. அகமேகட்டுக் கடங்காக்கானை
ஐயோவினை அழித்தநானை
இகமேலேகம்பினேன் மலர்த்தானை
என்னவேநானை இதுநல்லவேனை (மெய்ஞ்)

ங. அந்நியர்க்குரைப்பேனுன் உபதேசம்
அடியேன்செய்கைகளே ஆபாசம்
என்னசொல்வேன்என் இதயப்பசாசம்
இதற்குன்மேல்நேசம் இல்லவலேசம் மெய்ஞ்)

ச. அத்தனேஎளியர்க் கன்னமுமூட்டேன்
அறுத்தகைக்குச் சுண்ணாம்புமேநீட்டேன்
உத்தமமார்க்கத்தில் உள்ளத்தைநாட்டேன்
உனைவரங்கேட்டேன் இனிவிடமாட்டேன் (மெய்ஞ்)

ரு. அதன் அவள் அதுவென அடங்காமூலா
அகண்டாதீத அபேதவிசாலா
சிவமுறுவேதநாயகன் அநுகூலா
ஜெகபரிபாலா சுகமுறுசீலா (மெய்ஞ்)

---

சஉ-இராகம்-ப்ரசுதாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

தேவாதிதேவபல-ஜீவாதிகாரணு-உன்
சேவடியை-நம்பினேனே-ஓ (தேவா)

அநுபல்லவி.

நாவாரநானேபல தேவாரம்பாடவே
நாதா-வரம்-தோ-கன (தேவா)

சரணங்கள்.

க. அக இருள்மூடினேன் மிகமிகவாடினேன்
அஞ்சாதேயென்றுசொல்லி ஆளொன்றுதோ
இகபரம்நாடினேன் சகலிலதேடினேன்
என்மேல் இரக்கம் உனக்கேனென்றுதோ
பகவானேநீயெனது முகம்நோக்கியேதயை
பண்ணியருள் புண்ணியர்தொழும். (தேவாதி)

உ. அன்னையும்பிதாவும்நீ ஆவியும்உடலும்நீ
ஆசாரியன்கடவுள் யாவும்நீயே
முன்னும்நீபின்னும்நீ முத்திசித்திநீ
மூலாதிகாரணமும் மூர்த்திநீயே
நின்னேசவாரியில் நான்என்னேரமும்படிய
நித்தியம்பல சித்தியருள் (தேவாதி)

ந. ஏழைநான் அல்லவோ என்னதான்சொல்லவோ
ஈசா என்மீது தயை எண்ணுவாயே
பாழுடலைநம்பினேன் தாழுமனம்வெம்பினேன்
பாசாந்தகாரம் அறப்பண்ணுவாயே
சூழும் அடியார்கள்மனம் வாழும்வேதநாயகா
சத்தமுறு சித்தம் அருள். (தேவாதி)

---

கங-இராகம்-பலஹம்சா-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

ஞானமார்க்கம் நானேசேர
நல்வரம் அருளையனே

அநுபல்லவி.

ஈன அசேதன இருள்வழிநீக்கத்
தானமுமோனமுந் தர்மமுமோங்க (ஞான)

சரணங்கள்.

க. நீசனானாலும் உன்தாசன் அலவோ
நின்னை அல்லால்தெய்வம் இன்னமும்பலவோ
ஈசனே என்குறை எவரிடஞ்சொல்லவோ
என்மொழிகாட்டிலே எரித்திடுநிலவோ (ஞான)

உ. கர்த்தனே ஒழியாக் கவலைப்பிரபஞ்சம்
கண்ணிவிற்படவையோற் கலங்கினேன்நெஞ்சம்
உத்தமகுணக்தா உனக்குண்டோபஞ்சம்
உன்னையல்லால் இனி வேறில்லை தஞ்சம் (ஞான)

ங. அகோர்காரசோபன அமிர்தபக்ஷணனே
அனந்தபேதக ஜீவாத்மாக்ஷணனே
சமாஞானசற் குணசலக்ஷணனே
தாசன்வேதநாயகன் பிரதக்ஷணனே (ஞான)

---

கூசு-இராகம்-சஹாநா-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

உதவிசெய்யலாகாதா-ஓ-ஜகநாதா (உதவி)

அநுபல்லவி.

நிதநிதம் உன்றிணையடிகளை
நெஞ்சில்நினைத்திட வரம்நீ (உதவி)

சரணங்கள்.

க. அடியேன்துயர் படவேதகுமா
சுடர்முன் இருள் தானேபுகுமா
கொடிதாகிய வினையால்நிலை
குலைந்தேன்-மனம்-மலைந்தேன் (உதவி)

உ. மணிவாழ்வுறு துயர்தான்மலையே
உனையல்லது கதிவேறிலையே
அனையேகொடு வினையால்மனம்
அயர்ந்தேன்-தினம்-பயந்தேன் (உதவி)

ங. சுரசேவித பரமேசுரனே
ஈரபோஷக கருணாகரனே
வரவேத நாயகனேகுண
வானே-பரம்-பரனே (உதவி)

௯௫-இராகம்-சாளங்கபைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உன்னைமறவாமல்-எனக்கருள்வரமே
பரம-சுபகரமே (உன்னை)

அநுபல்லவி.

பொன்னைநாடெளியர்போலும் எக்காலும்
அன்னைதன்னைமறவாப் பிள்ளைபோலும் (உன்னை)

சரணங்கள்.

க. மங்களமாகப் பெருவாழ்வுவந்தாலும்
சங்கடமுடன்கன தாழ்வுவந்தாலும் (உன்னை)

௨. பூமண்டலம் எங்கும் புகழ்ச்சிவந்தாலும்
ஈமக்கொள்ளையென இகழ்ச்சிவந்தாலும் (உன்னை)

௩. மகிழ்வுறவேவெகு மானம்வந்தாலும்
இகழ்வுறவேகன ஈனம்வந்தாலும் (உன்னை)

௪. தலைகீழாக இத்தரைபுரண்டாலும்
அலைகடல்பெயர்ந்த தன்கரைபுரண்டாலும் (உன்னை)

௫. அருமையாகிய சதானந்தநிலையே
மருவும்வேதநாயகன் மகிழ்கலையே (உன்னை)

---

௯௬-இராகம்-கண்டா-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வாவாவாதேவே-வந்தெனைக்
காவாயோகோவே (வாவா)

அநுபல்லவி.

காவார்பூவே கலையோர்பாவே
ஓ ஓ வேதாவே (வாவா)

சரணங்கள்.

க. வனவேடன்வலையே-மாட்டி-மனநோயுறுங்கலையே
எனவேதுயர் அலையே-சார்ந்த என்-இடர்யாவையுந்தொலையே
வனமார்நிலையே மதியோகலையே
கனயார்குணமலையே (வாவா)

உ. உடலில்விழுந்திடுமனமே-பானே-உனேயே அநுதினமே
திடமா என்மனமே-நினேந்நறம்-செய வ அருள்கனமே
அடியார்தனமே அயலார்சினமே
யடியார்தமக்கினமே (வாவா)

ங. வினேயா என்மதியே-உலகில்-நிதமும்செயும்சதியே
வினேநீர் இதுததியே-பாவும்-வேதநாயகன்நிதியே
அனேவோர்திதியே அருள்வாரியே
தனேநேர்பாகதியே (வாவா)

---

கஎ-இராகம்-உசேனி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

தருணம்-ஈதையா-இக்கால-ஹாணம்-ஏதையா

அநுபல்லவி.

கருணேபால் உலகனேத்துந் தாங்குபகாரா-தீரா-உதாரா
காணும்பிரபஞ்சம் தனிற்சிக்கிக்
கோணும்பொய்வஞ்சம் இனி உந்தன்
பேணும்பொய்வஞ்சம் இனி உந்தன்
மாணடிதஞ்சம எனேத்தொடர்
கருமந்தனனே யகீக்க தருமந்தனேவிலயாக்க (தருணம்)

சரணங்கள்.

க. ஆண்டான் அடிமையை வேண்டாமெனத்தள்ளின்
ஐயாபுகலினி ஏது-மிக
நீண்டநின்கால்களேப் பூண்டுகொண்டேன்விடேன்
நீ எங்கினிச்செல்வதோது-சற்றும்
நீண்டாதெனேத்தள்ளினுலும் விடுவேனே
திருவே-தருவே-குருவே
நினல் என்மீது கினதபி
மானம்விடாது தினமதி
மீனச்செப்பிடு தொலபமெய்ஞ்
ஞானம்நீ ஓது பழுதறு
சித்தத்தமரும்கோவே கர்த்தத்துவமுறுதேவே

௨. நீயெனை நீக்கிடில் எங்கும் உன்னோனெனும்
நின்பெயர்க்குக் குறைவாமே-அமுஞ்
சேயர்தமக்கமு தீயாதிருப்பாரோ
சிறந்த அன்னையர் தாமே-வரம
ஆயிரந்தான் கேட்டுங்கொடாயிது
அழகா-குழகா-பழகா
தற்றபொன்போலே நடையின்றி
முற்றமென் மேலே பலகலை
கற்றும்பொய்யாலே கொண்டேன் எந்தன்
சிற்றறிவாலே எனைநிதம்
ஆளாய்பலபுவிநாதா மாளாநலமுறுநீதா (தருணம்)

௩. எத்தனை சொல்லினுஞ் சித்தம் நன்மார்க்கத்தில்
என்றும்பதிந்திட இல்லை-மிக
இத்தரையெங்கும் பிரசித்தேனேநீசற்
றிளகச்செய்வாயிந்தக் கல்லை-உயர்
வித்தகனே வேதநாயகன் போற்றிடும்
மேதா-நாதா-அபேதா
மின்னும்பிரகபியாதா அடியன்மேல்
இனனமும்வாதா எனை அஞ்சல்
என்னஒண்ணுதா நின்காதில்-என்
சொன்னுழையாதா அநுதினம்
வேதத்தமர்சர்வேசாதீதற்றவர்மணவாசா (தருணம்)

---

௯அ-இராகம்-பூரிகல்யாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நம்பினேன் உனையே-தற்காத்தருள்
வெம்பியஎனையே-அநுதினம்-நம்பினேன்

அநுபல்லவி.

அம்புவியெங்கும் நிரம்பும்பலஉயிர்க்
கின்பம்பொழிபுயலே உந்தன்செயலே
உண்டோஅயலே அநுதினம் (நம்பினேன்)

சரணங்கள்.

௧ புவனகாரண-பவநிவாரண-நவதாரணனே
சம்பூரணனே-மெய்யாரணனே-அநுதினம் (நம்பினேன்)

௨. கோவினைப்பரி-கார அகில்விஷ-தார அதிகார
உபகார-அதி தீர-அனுதினம் (நம்பினேன்)

௩. சகுணசேகர-மிருமனோகர-சகிர்தசாகரனே
பராபரனே-தயாபரனே-அநுதினம் (நம்பினேன்)

௪. பஜிக்கும்தொண்டர்கள்-புசிக்கப்புசிக்க-ருசிக்கும்
தேன்மயமே-அதிசயமே அருள்நயமே-அநுதினம் (நம்பினே)

௫. வேதநாயகன்-போதமுறப்பிர-சாதம்அருள்பொருளே
மன இருளே-தொலைத்தருளே-அநுதினம் (நம்பினேன்)

---

௬௬-இராகம்-நாதத்தொனி-திரிசிரம்-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

தேவாதிதேவனே-ஜீவனேபரபாவனே (தேவாதி)

அநுபல்லவி.

ஜீவாதிகாரனே தீரனே-ஞானே
ஜெகத்திலே மனம்வாடிநொந்தேன்
மகத்துவேஉனைநாடி வந்தேன் (தேவாதி)

சரணங்கள்.

௧. எங்கும்நிறையும் எனக்குன்னைக்காட்டாத
ஈதென்னகண் கட்மோயமோ
அங்கும்இங்குமே உனைத்தேடி
அலையவைத்தா யிதுஞாயமோ
தங்குபதேசம் செய்யாயின்னம்
தான்அடியேன் சிறுபிராயமோ
எங்குலதெய்வமே தாயேதந்தையே
இதுதான்புத்திரநேயமோ கன (தேவாதி)

௨. எத்தனைபிழை செய்தேன் அப்பிழை
என்னைஉன்னோடும் கூடுமோ
சுத்தனேநீயருள் செய்தால்என்னொடு
கருமப்பேய் போராடுமோ
அத்தனேஎன்பால் நீவரில்உந்தன்
அடிகள்வருந்தி வாடுமோ
இத்தலம்மேவில் முத்தர்கள்சமுகம்
எங்கேஎன்றுனைத் தேடுமோ-உயர் (தேவாதி)

௩. அருளிற்பெரியனீ மருளிற்பெரியனுன்
ஆதரிப்பதுன் பாரமே
பொருளிற்பிரியனு மிருளுக்குரியனைப்
புரிந்தேன்றுர் வியாபாரமே
ஒருமைப்படாது மனதுக்கேதினம்
ஊரெல்லாஞ் சஞ்சாரமே
திருளற்புதனே வேதநாயகனே
செய்வாய்நீ உபகாரமே-ஒரு (தேவாதி)

---

௧௦௦-இராகம்-குந்தவராளி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நிதம்நிதம்உனையே-தொழுதேனே
பதமலர்-அருள்கோனே (நிதம்)

அநுபல்லவி.

சத்தவைபோகா சகலநிர்வாகா
மதுரப்பிரவாகா வரகுணயோகா (நிதம்)

சரணங்கள்.

௧. அறவம்வாஇலையே அகம்அறவிலையே
மறம்ஒருமலையே மனமொருசிலையே
புறமயல்வலையே புகுமதிகலையே
துறவறநிலையே துயர்வினைதொலையே (நிதம்)

௨. மலம்வளர்நீயே மனமொருபேயே
புலமொருநாயே புலிகொமோயே
பலவிதமாயே படர்வுறும்நோயே
தலமிசைநீயே தயைபுரிவாயே (நிதம்)

௩. அடியவர்இனமே அருள்மலர்வனமே
கொடியவர்சினமே குறையறுதனமே
முடிவறுதினமே முறையுறுகனமே
அடிதொழும்வேத நாயகன்தரிசனமே (நிதம்)

---

## ௧0௧-இராகம்-சாமா-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

என்னசொன்னாலும்நீ-இரங்காதிருப்பது
ஏதோகுணக்கடலே

அநுபல்லவி.

உன்னஏகனே உலகநிர்வாகனே (என்ன)

சரணங்கள்.

௧. இச்சகம்அநுசிதம் என்பதென் அபிமதம்
தகவுறும்உயர்பதம் தாவெனவேவிதம் (என்ன)

௨. இன்னமும்என்சினம் எனக்குநின் தரிசனம்
மன்னஎன்கண்முனம் வர்வெனவேதினம் (என்ன)

௩. மாயைபடாந்திரம் மாறஓர்தந்திரம்
நீயருட்சுதந்தரம் நீட்டெனவிதந்தரம் (என்ன)

௪. உலகவியாபாரமே ஒழியாவிசாரமே
கலகசம்சாரமே கவலைஅபாரமே (என்ன)

௫. அருமறைவாசகா அடியர்பிரயோசகா
தருமம்பிரதாளகா தனிவேதநாயகா (என்ன)

---

## ௧0௨-இராகம்-இந்துஸ்தான்காப்பி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

நாதா அடியேன்-மீதேன்கோபம் (நாதா)

அநுபல்லவி.

ஆதாரமாகவே அகிலத்தைத்தாங்கும் (நாதா)

சரணங்கள்.

தாரம்சுதர் இல்லாச் சந்நியாசிஎன்றேனோ
சீருரில்லாப் பரதேசிஎன்றேனோ (நாதா)

தந்தைதாயில்லாத தனியர்என்றேனோ
எந்தஉயிரும்பெற்ற இனியர்என்றேனோ (நாதா)

பன்னும்கைப்பொருள் இல்லா வறியர்என்றேனோ
சின்னஅணுவும்நுழை சிறியர்என்றேனோ (நாதா)

| | | |
|---|---|---|
| ச. | உரிய ஆண்பெண்ணல்லா | ஒருத்தர் என்றேனே |
| | விரிபலயுகங்கண்ட | விருத்தர்என்றேனே (நாதா) |
| ரு. | ஆதி அந்தம் இல்லா | அநாதி என்றேனே |
| | ஜாதிகுலமில்லா | நிர்ஜாதி என்றேனே (நாதா) |
| சு. | வீடுவாசல்இல்லாத | வெளியர் என்றேனே |
| | ஈடன்னம்துணியில்லா | எளியர் என்றேனே (நாதா) |
| எ. | மனம்புகுந்தொளிக்கின்ற | மாயர் என்றேனே |
| | உனும்நெஞ்சக்கெட்டா | உபாயர் என்றேனே (நாதா) |
| அ. | சகல உலகச்சுமை | தாங்கி என்றேனே |
| | மிகாரர் அன்புக்கு | வீங்கி என்றேனே (நாதா) |
| கூ | மற்றோர்கண்ணிற்படாத | மானி என்றேனே |
| | முற்றும்வாய்பேசாத | மோனி என்றேனே (நாதா) |
| க0. | குணமில்லாக்களைக்காயும் | கோபி என்றேனே |
| | அணி அங்கமில்லா | அரூபி என்றேனே (நாதா) |
| கக. | சீர்பேர் இல்லா அநாம | தேயர் என்றேனே |
| | ஆரும்துணை இல்லா | அபாயர் என்றேனே (நாதா) |
| கஉ. | மாதின்றி உலகீன்ற | மாயம் சொன்னேனே |
| | வேதநாயகா இன்னம் | வேறென்சொன்னேனே (நாதா) |

---

க0௩-இராகம்-பியாகு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உன்னைப்போல எனக்குற்றவேர்கள் இந்த

உலகந்தன்னில் உண்டோ

அநுபல்லவி.

அன்னை தந்தைகுருதேவே-இந்த-அகிலகாரணபிதாவே (உன்)

சரணங்கள்.

| | | |
|---|---|---|
| க. | தந்தைதாய்க்கு | மனஸ்தாபம் வரில் |
| | சாற்றுவார்கள் | பலசாபம் மண்ணில் |
| | எந்நேரமுமே | பாவம் செய்யும் |
| | எனக்குநீசெய்வது | லாபம் (உன்) |

௨. அண்ணன்தம்பிக் குண்டுபாகம் அதை
அடையுமட்டும் அவர் ஸ்நேகம் பின்பு
என்றுவார்கள் பல துரோகம் நீ
ஈவைசன்மைகள் அநேகம் (உன்)

௩. மனைவிபோலர்க்கன்ன வஸ்திரம் தரும்
மட்டுமே அவர்கள் மித்திரம் பின்பு
வினைவர்செய்வர்பல சூத்திரம் என்றும்
நீடும் உன்னருள் சமுத்திரம் (உன்)

௪. எவல்மன்னர்க்குண்டு திறையே அதை
ஈந்திடாதவர்க்குச் சிறையே உன்னை
மேவினோருக்கில்லை குறையே தொழும்
வேதநாயகன்தன் இறையே (உன்)

---

௧0௪-இராகம்-காப்பி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி

நாளேநல்லநாள்-புண்ணியம்செய்யும்

அநுபல்லவி.

ஆளும்வேதநாயகன் தாளினைபூசிக்கும் (நாளே)

சரணங்கள்.

௧. பாபமில்லாதகால க்ஷேபமும்சஜ்ஜனசல்
லாபமுமேபரம லாபமாகக்கொள்ளும் (நாளே)

௨. வேதமும்பெரியவர் போதமும்தேவசங்
கீதமும்முதலான நாதங்களுடன்செல்லும் (நாளே)

௩. ஞானமும்ஜீவாபி மானமும்பான்பத
தியானமுமேசெய்து மோனநிலையில்நிற்கும் (நாளே)

௪. பத்தினிசுதர்குடும் பத்தவர்யாவரும்
சித்தவிமலமுடன் பக்திபுரிந்திடும் (நாளே)

௫. கூனர்குருடர் அங்க ஈனர்பிணி உடையோர்
தீனர்முதலியோர்க்குத் தானதருமஞ்செய்யும் (நாளே)

கஎ-இராகம்-சாவேரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஏதோ இன்னம்வாதோ இரங்காதோ உன்மனமே

அநுபல்லவி.

வேதவரோதய விமலச்சந்திரோதய
வித்தகதயகுண உத்தமசிரேஷ்டா
பத்தர்கள்பழுதறு சித்த அபீஷ்டா (ஏதோ)

சரணங்கள்.

க. ஐம்புலவேடர்வேட்டை ஆடித்திரியுங்காட்டை
வெம்பாசப்பேய்வாழ்வீட்டை விரும்பியேதுன்பமூட்டை-
மேவிமனம்அயர்ந்தேன் நிலைமையில்லாப்
பூவின்சுகம்வியந்தேன் அநுதினமும்
பாவவழிநயந்தேன் இனிமேல்வரும்
சாவையெண்ணிப்பயந்தேன் நிரந்தரமும்
தரைமுதலாகயெங்கும் விரியுஞ்சுந்தரமே
அரியகருணைமழை சொரியுங்கந்தரமே (ஏதோ)

உ. நியமஞ்ஜெபியாபாரந் தீர்ந்திடவேஇந்நேரம்
நீயருள்பரிகாரம் நின்பதமேஆதாரம்
நேசஅபிமானம் சற்றும்இல்லாமல்
பேசவேன்ஞானம் எனக்குலவ
லேசம்அநுஷ்டானம் இலையேஉப
தேசசன்மானம் கொடுத்தருள்செய்
தினமனமகிழ்வுறு கனதிரவியமே
அனவரதமும்ஒளிர் தினகாமயமே (ஏதோ)

ங. நீர்க்குமிழிபெனவே நிலையாவாழ்வுகனவே
பார்க்குள்உனைவினவே பரிந்தருள்வாய்நனவே
பாசம்குலையாதா எனக்குமோகா
வேசம்கலையாதா உலகம்செய்யும்
மோசம்தொலையாதா உன்மீதுகன
நேசம்நிலையாதா நிலைமைபெறு
நிரஞ்சன அபேதசகுணமே
வேதாயகருமனப் போதகாமணமே. (ஏதோ)

## கo௬-இராகம்-பந்து-ஆதிதாளம்.

### பல்லவி.

நீயேசர்வசக்தன்-நல்ல
நிச்சயனேனை அநாயனே

### அநுபல்லவி.

தாயுந்தந்தையும் தமரூமஅற்றாயே
ஊயுந்தொழிலறு வாழ்வுபெற்றாயே (நீயே)

### சரணங்கள்.

க. பாலாயிரம்அண்டம் படைப்பாய்உடைப்பாய்
எல்லாஉலகமும் எள்ளினுள் அடைப்பாய் (நீயே)

உ. அஸ்திவாரந்தான் அருஞ்சுவரில்லையே
பத்தியாகிசெய்த பகிரண்டமில்லையே (நீயே)

ரு. பலபொருள்தாங்கிடும் பர்வதம்போலே
தலையண்டகோடிகள் தாங்குவாய்மேலே (நீயே)

ச. திரிநெய்செப்பில்லாத் தீபங்கள்போலே
பரிதிசந்திரன்மீன் பலசெய்ததாலே (நீயே)

ரு. அண்டம்அகண்டம் அடங்காதசரீரம்
தொண்டர்கள்மனமலர் சுமக்குமோபாரம் (நீயே)

சு. பாரபூதங்கள்உன் பணிசெய்யுஞ்சரியே
சூரியன்உனதடம் சோதிமுன்கரியே (நீயே)

எ. யுகம்பலகோடிகள் உனக்கரைக்ஷணமே
நிகழுமுக்காலமு நினக்குக்கிரகணமே (நீயே)

அ. சகலர்க்குமுண்டிடீ தானென்றுஉண்ணாய்
நிகழும்பெருங்காவலால் நித்திரைபண்ணாய் (நீயே)

கூ. தினகரசந்திர தீபமேற்றிவோய்
வனமுகிற்கடத்தால் மழையூற்றிவோய் (நீயே)

கo. நடவாய்வறவாய் நாடெங்குமிருப்பாய்
உடலாய்உயிராய் உயர்வாய்பொருப்பாய் (நீயே)

கக. மாங்கனினுழைந்தே மலர்வாய்கிளைப்பாய்
காங்கனில்லாதே கருமங்கள்விளைப்பாய் (நீயே

கஉ. கண்ணுய்ப்பொருள்களைக் காட்டுவாம்பார்ப்பாய்
அண்ணுசகலமும் ஆட்டியேதீர்ப்பாய் (நீயே)
கங. கனைகடல்உனதிருட் கடலிலோர்திவலை
இனிவேதநாயகா எனக்கென்னவேலை (நீயே)

---

கள-இராகம்-தோடி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஞானகுருபாவடிவே அருமறையின்முடிவே (ஞான)

அநுபல்லவி.

மோகனசுகாசனசம்பிரம முத்தியளித்திடும் நித்தியபாப்பிரம (ஞா)

சரணங்கள்.

க பரமானணுஎன்மீ துனக்குக்கிருபையிலையா எந்தன்
பாவம்தொலைத்தெனை ஆள்வதுனக்கொருமையா
தாமதம்நீசெய்யதேகம் எனக்கென்னநிலையா நிதம்
தஞ்சம்பத கஞ்சம்பிர பஞ்சம்தரு நஞ்சம்தொலை (ஞான)

உ. தினகிருபாநிதியென்று பேர்கொண்டேநீஅலவா அருள்
செய்தெனை ஆள்வதினல் உனக்கியாதொருசெலவா
ஆனமலர்பதம்அண்டம் நான்கின்ளேநீஇலவா புவி
அஞ்சம்புலன்அஞ்சப்பகை நெஞ்சம்செயும் வஞ்சம்கொலை(ஞா)

ங. நின்மலநித்திய நிரஞ்சனநீதவிநோதா நாளும
நிகிலசராசரம் யாவையும்தாங்கும்பிரக்கியாதா
தன்மவிலாச சொரூபவானந்தநீதா
சாடும்வினை வாடும்வழி பாடும்பா விடும்கொடு (ஞான)

ச. நம்பும்அடியவர் துன்பம்அகற்றுங்குணளா
நாசமகேசபிர காசவிலாசதயாளா
அம்புவியில்வேதநாயகன் போற்றும்பொற்றாளா இங்கும்
அங்கும்புவி எங்கும்புகழ் தங்கும்பகி ரங்கம்பெறு (ஞான)

---

கஅ-இராகம்-நசமனேகரி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

மெய்யிது மெய்யிது மெய்யிது தேவே (மெ)

அநுபல்லவி.

ஐயையோ என்செய்வேன் அருள்புரிகோவே (மெய்)

சரணங்கள்.

க. மலர்தூவிப்போற்றுத வாயனும்நானே
கலந்துமின்பணிசெய்யாக் காலனும்நானே (மெய்)

உ. கண்டுநீர்பெருகாத கண்ணனும்நானே
அண்டும்பாவியர்க்கெல்லாம் அண்ணனும்நானே (மெய்)

ஈ. நிதம்உனைநினையாத நெஞ்சனும்நானே
மதங்கொண்டுதிரிகின்ற வஞ்சனும்நானே (மெய்)

௪. கனிந்துனைச்சேவியாக் காதனும்நானே
தினந்தினம்வணங்காத சிரத்தனும்நானே (மெய்)

ரு. கருதிஉன்புகழ்கேளாக் காதனும்நானே
சுருதியைமறுத்திடும் சூதனும்நானே (மெய்)

௬. கடுகஆலயம்செல்லாக் காலனும்நானே
முடுகிபவினைக்கெல்லாம் மூலனும்நானே (மெய்)

எ. போதஅபேத புநிதவிஷ்கோபா
வேதநாயகன்தொழும் விமலசொரூபா (மெய்)

---

௯௦-இராகம்-சாமா-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பரபிரமமே திருவருள் தரல்பிரமமே அநுதினமும்

அநுபல்லவி.

வாருணைசகாருபாவ
சாகணபூஜிதவைபவ (பரபிரம்)

சரணங்கள்.

க செய்வதெல்லாம் நீவினையே
நினையளவும்உனை நினைவேன்
தெய்வமேசபிநேன் உனையே
நீர்த்தருள்வாய்துபர் தனையே (பரபிரம்)

உ. அறியேன்மேற்குக் கிழக்கு
அன்புமில்லேன்வின் கழற்கு
சிறியேன்மேல்என் வழக்கு
ஜெபசபத்தில்எனைப் பழக்கு (பாபீரம்)

௩. பாழ்மனமோவல் விரும்பு
பாவம் அதற்குக் கரும்பு
தாழ்வுறுநான்சிறு துரும்பு
சாமிஎன்மேல்மனம் திரும்பு (பாபீரம்)

௪. வினையேன்தர்மம் அதர்மம்
நிலமிசைநான்மூட ஜென்மம்
அனையேஎதின்னம் வர்மம்
அகற்றிடுவாய்எனது கர்மம் (பாபீரம்)

௫. அகண்டமண்டலாதி பத்திய
ஆதியந்தமி்ந நித்திய
மிகுந்தகுணபாண சத்திய
வேதநாயகன் ஸ்துத்திய (பாபீரம்)

---

## ககo-இராகம்-பியாகு-ஆதிதாளம்.

### பல்லவி.

பாதம்நம்பினேனே-போதம்அருள்கோனே

### அநுபல்லவி.

வேதமுதலோனே மாதவர்பிரானே

### சரணங்கள்.

க. ஆதாவுநீயே ஐயனேஎன் தாயே
வாதைமலரோயே மாற்றிஅருள்வாயே (பாதம்)

உ. திங்குகள்அனேகம் செய்திடும்என் துரோகம்
நீங்கிடவிவேகம் நீஅழில்அமோகம் (பாதம்)

௩. முத்தர்கள்சமுகனே முக்கியபிரமுகனே
உத்தமசமுகனே ஓவேதநாயகனே (பாதம்)

## ககக-இராகம்-கனகவசந்தம்-ஆதிதாளம்.

### பல்லவி

நீயே துணைபரனே-துன்பம்
நீங்கிட-அருள்வரனே

### அநுபல்லவி.

மாயாதிமிர விஜயதினகரனே
தாயாகியசர்வ சாக்ககரனே (நீயே)

### சரணங்கள்.

க. அடியேன்செய்வதெல்லாம் அரும்பாவம்
கொடியேன்மீது கொள்ளாதேகோபம் நீயே

உ. பண்ணேன்துதிய படியேன்விதியே
கண்ணேமணியே கதியேநிதியே (நீயே)

ங. உனையேநம்பிடில் உண்டோபயமே
அனையேவினைதீர்த் தருள்வாய்ஜெயமே (நீயே)

ச. மாதவம்உடையயிர் மகிழ்மலரகிதா
வேதநாயகன்தொழும் விபுதர்கள்சகிதா (நீயே)

---

## ககஉ-இராகம்-பைரவி-திரிபுடைதாளம்.

### பல்லவி.

நாதாகன-மேதாவினம்-நீதாவரமே

### அநுபல்லவி.

போதாகை-தாதா அதி-யோதாபிர-சாதபுவி (நாதா)

### சரணங்கள்.

நித்தியம்அநித்திய சகத்தினை மதித்திடு
வைத்தியம்விடுத்தினிய சத்தியம்உதித்திடவே (நாதா)

உ. சுந்தர மடந்தையர்கள் சந்திரமுகந்தனை
நினைக்கெனதுநிதைசெய் தந்திரம்ஒழிந்திடவே (நாதா)

ங. சொப்பனமேஒப்பனைகொள் அற்பஉடலைப்பொருள்
எனப்பிரியம் வைப்பதற்கு நற்பலனுற்புவன (நாதா)

ச. மாதர்விதிபூகமேல் ஆதார்உருவபடி
சாகப்பிரவேபாதமருள் வேதநாயகன்புகழும் (நாத)

கo-இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வேதநாயகனை-மெய்-மெய்-மெய்-மெய்

அநுபல்லவி.

பாதகஞ்செய்தழலும் பாழ்மதியே ஐயன்
பாதகங்கள்அன்றி நமக்காகதியே
பூதலவாழ்வினைநீ புகழ்விதியே வெறும்
பொய்-பொய்-பொய்-பொய் (வேத)

ச. ரணங்கள்.

க. அத்தமியாதொளிர் திவாகரனை அதி
அற்புதமான சிவாகரனை
சித்தமிசைஒளிர் சுதாகரனைத் துதி
செய்-செய்-செய்-செய் (வேத)

உ. பூதலமனைக்கும் இசைபோனவனை அதி
புனிதனைஉயிர்க்குயிர் ஆனவனை
மாதவர்காணுகின்ற மானவனை உன்றன்
வை-வை-வை-வை (வேத)

ங. நாதபூதபௌதிகஸ் தாபனை வேத
நாயகன்மீதில்என்றும் ஞாபகனை
ஓதரிதானசர்வ வியாபகனைப் பணிந்
துய்-துய்-உய்-உய் (வேத)

கக-இராகம்-கௌளிபந்து-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஓஓஜெகநாதா-ஒருவாம்-உதவிடல்ஆகாதா

அநுபல்லவி.

வேதவேதினம்பல பாவேபாடிஎன்
நாவேயிளைத்தேனே (ஓஓ)

சரணங்கள்.

க. மனம்விஷயப் பிரியம் சகலமும்
வாகா சைங்கரியம்
சினமமதம் மாற்சரியம் பூண்டனன்
செய்கைகள் ஆச்சரியம்
இனமாயெயபக்த ஜனமுடன் ஐக்கியம்
கனவிலும்நீங்காமல் (ஐய)

உ. பொய்மைமெய் யெனநாடி அநித்தியப்
பொருள்களை யேதேடி
வையகம் எங்கும்வோடி நான்செய்த
வஞ்சகம் பலகோடி
மையற்கரிஇடர்கள் செய்யவேதொடருதே
ஐயோ-கூ-கூ-கூ (ஐய)

ந. நேசர்சிந்தா மணியே அடியேன்
நெஞ்சகம்பூண் அணியே
ஆசையில்வரும் பிணியே தொலைந்தால்
அறமேவிடப் பணியே
ஈசனேஉனைத்தொழும் தாசனவேதநாயகன்
பாசவலையுருமல் (ஐய)

---

சகூ-இராகம்-தேசமுகாரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

போதம்தாஎன்ன விவாதம்-எனக்கமல
போதம்தாஎன்ன விவாதம்

அநுபல்லவி.

வேதம் உணர்ந்தொழுகும்
நீதம் உடையவர்க்குப்
பேதம் அறவரப்பிர
சாதம் அருள்தெய்வமே (போத)

சரணங்கள்.

க. மோகம்பெருகியவெள்ள
கேம்எனும்பெரும்பிர
வாகந்தனில்அழுந்தி
ஆகம்மெலிந்தேன்ஐயா (போத)

௫. நெஞ்சோர் புறம்புனல்கள்
அஞ்சோர் புறம்பின்னோர்கள்
நஞ்சோர் புறம்வருத்தும்
என்சோர் வெலாம்அகலப் (போதம்)

௬. பெண்ணாசை யாலும்வளர்
மண்ணாசை யாலும்பிதி
எண்ணாசை யாலும்மனம்
புண்ணாகி வடிவானேனே (போதம்)

௭. ஏதும் அறிவில்லாஎன்
மீது வர்மஞ்செய்தல்ந
காது பரமபக்தர்
ஓதும்வேதநாயகா (போதம்)

---

௧௪௬-இராகம்-கௌளிபந்து-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சருவேசாசரணம்-எனக்குன்-தாளே ஆபரணம்

அநுபல்லவி.

இரவும்பகலும் உனையே அநுசானம்
இசைந்திடச்செய்யிது நல்லபிரகாரணம் (சரு)

சரணங்கள்.

௧. நீயேசெய்வதெல்லாம் உபகாரம்
இன்மேற்சொல்லஉண்டோ விவகாரம்
நீயேன்புரிந்திடும்பிழைகள் அபகாரம்
தேவாதிசெய்இதற்போர் பரிகாரம் (சரு)

௨. புண்ணியம்செய்திலன் எதெருப் பிரமாணம்
பொய்யன்நான் ஆவிருப்பிது பிரமாணம்
எண்ணிடில்எனக்குமின்னூர் கிழிபாணம்
என்சரித்திரம்பெருங்கதா புராணம் (சரு)

௩. பேசல்தெல்லார்வாசா ஞானம்
பெரும்பாவியர்க்கெல்லாம்நான்பிர தானம்
நேசாசகலமும்உனதா தீனம்
நீயருள்எனக்குக்கிருபாமத பானம் (சரு)

௪. ஈமேல்தொடுகின்றபாணப் பிரயோகம்
எனைநீமுனிந்திடில்ஏது நிர்வாகம்
மாமோகாதியில்மயங்கி னேன் ஆகம்
வரவேதநாயகா அருள் பரிபாகம் (சரு)

---

ககள-இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சமயம்ஈதையா-நலம்எனக்-கமையுதையா

அநுபல்லவி.

அமர்செய்ததீவினைச் சுமைதொலைத்தெனை
அமலன் ஆக்கிடல்கீர்த்தி-ஒரு
சமமிலா அருட்பூர்த்தி உறு
விமலகாரணமூர்த்தி (சம)

சரணங்கள்.

௧. இன்னந் தாமசமோ வினைசுமந்
திடஎன்றால் வசமோ எனக்
கின்னல் சகசமோ உனக்கருள்
ஈய அவசமோ
அன்னமென்னடை-மின்னல்நேரிடைக்
கன்னியர்விழி இணையே மனம்
தன்னில்பாய்ந்திடும் கணையே இனி
என்செய்வேன நீ துணையே (சம)

௨. கருணை கூறாயோ எனதுளக்
கவலை தீராயோ இந்தத்
தருணம் வாராயோ எளியேன்
தன்முகம் பாராயோ
இரணியம்பெண்கள்-தாரணிபீடந்தக்
காணமேவமெய் துறந்தேன் கடல்
திரணம்போலெருமை பறந்தேன் அன்றன்
சரணபங்கயம் மறந்தேன் (சம)

௩. மாயை நீக்காயோ எனைமுகம்
மலர்ந்து நோக்காயோ வினைத்
தீயப் போக்காயோ எனைவிதி
சிலன் ஆக்காயோ

நீயலாதுசகாயம் ஒதினித்
தியவர்பயங்கானே-மல
நோய் அற அருள்வானே-வேத
நாயகன்தொழும்பானே (சம)

---

௧௧அ-இராகம்-இந்துஸ்தான்காபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

வாவா-வாவா-என் இருதயந்தனில்
வந்தேமலரடி-தந்தே ஆண்டிட (வாவா)

அநுபல்லவி.

சாவால்வருந்துமுன் காவாகாத்திடில்
தாவா-பூவார்-ஜீவா-தேவா (வாவா)

சரணங்கள்.

௧. மின்னார்கள்விழிவலை தன்னால்தயங்கினேன்
உன்னாதரவில்லாமல் பன்னாள்மயங்கினேன் (வாவா)

௨. பொய்யானவாழ்வுதனை மெய்யாகநம்பினேன்
ஐயாநின்னடிக்கன்பு செய்யாமல்வெம்பினேன் (வாவா)

௩. சிந்தாகுலங்கெட விரைந்தாளில்தின்மையா
எந்தாயேநீயெனை முனிந்தேகல்நன்மையா (வாவா)

௪. வேதநாயகன்தொழும் சீதமலர்ப்பாகனே
ஆதவன்எனப்புவி மீதில்வரும்நாதனே (வாவா)

---

௧௧௯-இராகம்-இந்துஸ்தான்காபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இன்னமும் என்மீதுனக்-கேன்பராக்கு
நின்னருள் தந்தே-யெனை நீகைதூக்கு (இன்ன)

அநுபல்லவி.

பன்னரியபுவன மநோகரா
உன்னதப்பிரதாப கிருபாகரா (இன்ன)

சரணங்கள்.

க. ஏதுங்கதியில்லா ஏழைநானே
என்னசெய்யும்சலம் நீங்குமீனே
பாதவனசமலரே நம்பினேனே
பாகேஅமுதே பசுந்தேனே (இன்ன)

உ. கானலெனுங்காயசுக போகம்நாடிக்
கத்தனேசெய்தேன் வினைகோடிகோடி
வேனில்வெயிலுற்ற புழுப்போலவாடி
வேதனைவந்தேன் உந்தன்பாதந்தேடி (இன்ன)

௩. அண்டபகிரண்ட சார்வாதிகாரா
அவ்வியக்தமய அசகாயசூரா
தொண்டன்வேதநாயகன் மனோசஞ்சாரா
தோஷபரிகாரா உதாரதீரா (இன்ன)

---

௧௨௰- இராகம்-சுருட்டி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

இப்படிப்பட்டநான்-எப்படி உன்முகத்
தேவர்துவிழிப்பேன்-ஐயா (இப்ப)

அநுபல்லவி.

தப்பறியாதவர் தமதறிவினைத்துண்டும்
தாயேதந்தையேஎன்மேல் நீயே இரங்கவேண்டும் (இப்ப)

சரணங்கள்.

க. பாதாதிகேசபரியந்தமும் நான்விடம்
பகலும் இரவும்மாயைபண்ணும் என்நெஞ்சில்நடம்
ஏதம்அற அந்நெஞ்சம் ஏகா இடமஎவ்விடம்
எனினும் உன்னிடம்வாவெனில் அதமுழுமூடம் (இப்ப)

உ. கர்த்தனே என்மேல்அற்பக்காற்றடிக்கினும் பொறேன்
காசினியெல்லாங்கேட்டுங் கலங்கினும்தயருறேன்
எத்தனைபொருள்பிறர் எனக்கீந்திடினுமுறேன்
எச்சிற்கையாலுங்காகம் ஓட்டிநான் இழிவுறேன்(இப்ப)

௩. இகமிசைநான்சமர் — டுவேதுபழிச்சுமை
எனினும்பிறர்செய்யற்பஇடருக்கும்செய்வேன்க்ஷமை
மிகஅற்பர்தமைச்சேர்வ — தலைால்மேலவர் மை
வேதநாயகனேநான் — மேவி அறியேன் இமை (இப்ப)

---

௧௨௧-இராகம்-மோகனம்-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

எந்தவிதமும்உன்-சுந்தமலர்ப்பதமே-அடியேன் அடைந்திடச்
சிந்தைமகிழ்ந்தே-தந்தருள்வாயிதமே (எந்த)

அநுபல்லவி.

அந்தரமெங்கும்-அமர்சர்வசாக்ஷியே
வந்தனைசெய்பவர்-மானசக்காக்ஷியே (எந்த)

சரணங்கள்.

௧. சகசமானிடர்தமக்குப்பாவமே-பிழையாவும்பொறுத்துத்
தயைசெய்தாள்வதுநின் சுபாவமே
தகவே உன்சரித்திரப்பிரபாவமே அநுதினமும்பாடிச்
சாதகம்பெற என்மனமே பாவமே

தந்தைநீதானே-உனக்கொரு
மைந்தனும்நானே-இவ்வாறுநான்
சொந்தமானேனே-தரிசனம்
தந்தருள்கோனே-புவிதனில்

நிகரில்லாத நியாயப்பிரசுத்தனே
சகலலோக சராசரகர்த்தனே (எந்த)

௨. மணல்அன்னத்தில்கல்லாய்நிடும்வகையே-எனைசோதித்திடில்
என்மனத்தில் உள்ளதெல்லாம் வினைத்தொகையே
குணர்உண்டோபுவிவாழ்வுவெறும்புகையே அதைவிரும்பி
என்மனக்குரங்கும் ஐம்புலன்களும் செயும்பகையே

கோதையர்போகம் தனில்வரும்
வாதை அநேகம் எவர்க்குமே
ஈதறபோகம் எனக்கினிப்
போதும் இப்போகம் அநுதினம்

புணரும் ஆநந்த பொக்கிஷசாலையே
மணமிகுந்தருள் மலரும்சோலையே (எந்த)

௩. தாதைபிள்ளையைத்தள்ளல்பார்தமா இதுதான் நபேரும்
சரியென்றெப்புக்கொள்ளும் சித்தாந்தமா
நா யினை எனைமுனிதல்சாந்தமா எனதுள இறும்பையெங்
நாளும் இமுக்குமவிஷயம்காந்தமா உனையேசதியென

நண்ணியசித்தர் பெருந்தவம்
பண்ணியசித்தர் கீசாறு
புண்ணியபத்தர் முதலிய
எண்ணிலாமுத்தர் அடையுமுன்

பாதநிதி அவர்க்கேயிதிராஸ்தியா
வேதநாயகன்பங்கென்னநாஆஸ்தியா (எந்த)

---

௧௨௨-இராகம்-பைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஏகாகனையோசா-அநுதினம்-எனையாண்டருள்வாயே

அநுபல்லவி.

சேகாகுணதிவ்ய தேஜோமயகாத்திர
பாகவித்தியானந்த பாக்கியமகேக்ஷத்திர (ஏகா)

சரணங்கள்.

௧. கண்டுகிகர்மொழியும் வண்டுகிகர்விழியும்
தண்டுகிகர்புயமும் கொண்டுமயக்குமந்தப்
பெண்டுபிள்ளைகட்குழைத் துன்றெங்கிதமும்
மண்டுவினையலாதுன் தொண்டுசெய்தறிகிலன் (ஏகா)

௨. நாடேன்பெரியரோடு கூடேன்புண்ணியந்தன்னில்
நீடேன் உனதருளைத் தேடேன் உனதுபுகழ்
பாடேன் அநுதினங்கொண்டாடேன் பதாமரைச்
சூடேன் அருவினையைச் சாடேன்சார்புகழும் (ஏகா)

௩. நாதாதிவ்யப்பிரசாதா அகண்டசமூ
நிதாநிர்விளக்கநிதா அடியர்கள்ச
மேதாநிலேகொள்பஞ்ச பூதாதிரிகர்மவி
கோதா தினந்தினமும் வேதநாயகன்புகழ் (ஏகா)

---

௧௨௩-இராகம்-மோகனம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இன்னம்பராமுகமாமோ-வினை
மின்னருள்தானின்றிப்-போமோ

அநுபல்லவி.

மின்னல்உறுபுகழ் நன்னலமேவிய
வேதார்த்த-கனபோதார்த்தா-ஓ (இன்)

சரணங்கள்.

௧. வன்பிழைஉலப்புக்கொண் டாலே க்ஷமை
மன்னர்செய்வார்புவி மேலே
என்பிழையைப்பல காலே ஒப்பி
னேனேமுனிவேதென் பாலே
அன்பெனும்தெப்பம் இல்லாமல்வினைக்கடல்
ஆழ்ந்தேனே-துயர்-சூழ்ந்தேனே-ஓ (இன்)

௨. தன்பதியெப்பகை யோரே கொள்ளத்
தான்பார்த்திருப்பவன் யாரே
மின்பதிஎன்பதி தேரே அதில்
நீங்காமல்உன்கண்முன் நேரே
உன்பகையோரெனும் காமக்குரோதிகள்
உற்றாரே-ஜெயப்-பெற்றாரே-ஓ (இன்)

௩. நெஞ்சங்கவலைக்கு வீடா ஐயா
நின்சோதனைக்குநான் ஈடா
அஞ்சாதேநீஇங்கு வாடா என்
றருளாதின்னம்வேறு பாடா
தஞ்சமெனவேதநாயகன் போற்றிடும்
தாதாவேபெற்ற-மாதாவே-ஓ (இன்)

௧௨௪-இராகம்-உசேனி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

ஏகநாதா அரும்பரம் போகம்தா

அநுபல்லவி.

பாகவிகசித வற்பகாரண்ணிய
பதிதபாவன பரமகாருண்ணிய

தேகம்நிறையதி ரூபலாவண்ணிய
நியர்தமைச்சிக்ஷை செயும்கீர்த்தாக்ஷண்ணிய (ஏக)

சரணங்கள்.

௧. நாளுமூழ்கினன் பாபஅங்கணம்
நாடினேன்பெரி யோர்கள்வங்கணம்
ஆளும்படி தரித் தனைநீகங்கணம்
அன்போடெனைச்சேர் நல்லோர்கள்தங்கணம்
நீளும்அகண்டிதமாகியோங்கிய
மாளுந்தொழிலுறு மாசுநீங்கிய (ஏக)

௨. அடியன்மீதுனக் கென்னபிணக்கமே
அகற்றுவாயென தகங்கள்உனக்கமே
கொடியனின்பத மலர்க்குவணக்கமே
விதமும்நான்செய்ய அருள்நல்லிக்கணமே
கடியதுயர்கடல் கடக்கஉனதிணை
அடியலாதினி அயலுண்டோபுணை (ஏக)

௩. உதிர்க்கும்பலகதிர் நிகரும்விதானே
உயிர்நித்தியானந்த நகரச்சதுரனே
துதிக்கத்துதிக்கவே இனிக்கும்மதுரனே
குழும்சிவாசிகள் தம்பிதிரனே
குதிக்கும்மாயையைக் கொன்றுதாழ்விக்கும்
மதிக்கும்வேதநாயகனை வாழ்விக்கும் (ஏக)

௧௨௫ இராகம்-புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தயைபுரியே எனதுளத் துயர்பிரியே (தயை)

அநுபல்லவி.

உயரும்தர்மசம் வர்த்தனை
உத்தமர்தம்மன கீர்த்தனை
சுயவர்இழிகுல மர்த்தனை
கருதரும்புண்ய யர்த்தனை (தயை)

சரணங்கள்.

௧. புண்ணியம்நாயேனுக் கெட்டி
பொய்களெல்லாம் வெல்லக்கட்டி
திண்ணியமெய்ஞ்ஞான திட்டி
சிறிதீயில் என்னநட்டி
சின்மயமே மெய்வேத நன்மயமே எனையுறு
தின்மைப்பழியோடே நன்மைப்பலனீட
உன்மெய்ப்பதம்நாட கன்மப்பயிர்வாட (தயை)

௨. என்குறை பாராட்டாதே
இன்னமஎன்னை வாட்டாதே
நின்கோபம் காட்டாதே
நிபங்கள்என்மேற் சாட்டாதே
நிச்சயமேநிலைபெரும் அக்ஷயமே கனமுறு
நேசத்திடம்ஓங்க பாசத்திடம்நீங்க
மாசற்றறம்வீங்க வாசத்தலைதாங்க (தயை)

௩. அண்டசராசர ரூபா
ஆதிகளுக் கநுதாபா
விண்டலமண்டல பூபா
வேதநாயகன் லாபா
விண்மணியே எனதிரு கண்மணியே பழிசெய்யும்
வேகப்பவமோட்டி மோகப்பகைவிட்டி
பாகப்பதம்நீட்டி யோகப்பதிகாட்டி (தயை)

---

௧௨௬-இராகம்-ஜங்கலா-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

நல்லவரந்தாருவாய்
நாதனே அபேதனே (நல்ல)

அநுபல்லவி.

அல்லும்பகலும் உன்னைநாடி
அற்புத பரமார்த்தந்தேட (நல்ல)

சரணங்கள்.

௧. அன்பருடனேகூடவும் அநுதினம்துதிபாடவும்
இன்பசாகரம்ஆடவும் ஈனரைக்கண்டால்ஓடவும் (நல்ல)

௨. பஞ்சபுலனை அடக்கவும் பாவக்கடலைக்கடக்கவும்
நெஞ்சம்ஒடுங்கிக்கிடக்கவும் நீதிநெறியில்நடக்கவும் (நல்ல)

௩. நினர்களையேதாங்கவும் சிந்தைத்துயரம்நீங்கவும்
ஞானவழியில்ஓங்கவும் நாளும்அடியில்தூங்கவும் (நல்ல)

௪. பத்தர்பாவுந்தேவனே பரமதிவ்வியசுபாவனே
வித்தகமனோபாவனே வேதநாயகன்ஜீவனே (நல்ல)

---

௧௩௭-இராகம்-பூரணச்சந்திரிகை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இன்னம்தான்பராமுகமோ இதுதகுமோ ஸ்வாமி

அநுபல்லவி.

சந்நிதானதரிசனம் அருளாமல் (இன்னம்)

சரணங்கள்

௧. செந்தாமரைப்பதமே சேரேன்நானிதமே
நொந்தேன்பலவிதமே நோய்தீர்த்தருள் ஹிதமே
சிந்தைதனிற்பிரமை கொண்டேன்
தீமைகள்செய்து கைகண்டேன்
சந்ததமும்நலம் விண்டேன்
சஜ்ஜனசங்கமும் அண்டேன்(இன்னம்)

௨. பூண்டேன்அபசரிதம் புகழேனின்சரிதம்
ஆண்டோய்என்துரிதம் அறவேசெய்துரிதம்
நீண்டபெருந்தகை பூணேன்
நீதிதனையுமே பேணேன்
மூண்டபெரும்பழி நாணேன்
முத்திபெரும்வழி காணேன்(இன்னம்)

௩. அடியார்திரவியமே அமலோதயஸ்வயமே
வடிவார்ஆலயமே வளர்த்தேஜோமயமே
திடமுறு புவனாதாரா
தினகரகோடி சரீரா
விடயமுரு அதிகாரா
வேதநாயகன் உபகாரா(இன்னம்)

---

## கஉஅ-இராகம்-பிலகரி-ரூபகதாளம்.

### பல்லவி.

கருணாலயநிதியே-தினமும்உன்
சரணம்புயம்கதியே (கருணாலய)

### அநுபல்லவி.

சருவபேதவிநோதகாரண
பரமசாதகபவநிவாரண (கருணாலய)

### சரணங்கள்.

க. நிதம்வெளுக்க வெளுக்கவெண்தூசு
நிதந்தோறும் நிறையுமேமாசு
அதுபோல்எந்தன் அகமுறும்ஆசு
அகலவேஉன் அருள்ஒளிவீசு
அகிலகோடி விலாசகற்பித
சகலஜீவதயாள அற்புத(கருணாலய)

உ. இங்கென்செய்கையாள் யாவும்நிகிர்ஷ்டம்
எனக்குப்புண்ணியம் என்றும்அநிஷ்டம்
பங்கம்தீர்க்கில் உனக்குண்டோகஷ்டம்
பரமனேயருளாயோ உத்கிரிஷ்டம்
பாரமாகவே பண்ணும்பாதகம்
தீரவேநீசெய்வை சாதகம்(கருணாலய)

ந. அமலபாஸ்கரா கோடிசொரூபா
அகண்டசச்சிதானந்த பிரதாபா
விமலவேத வேதாந்தநிருபா
நிர்விகற்ப நிரஞ்சனதீபா
நீதபூரண நிலயமஞ்சித
வேதநாயகன் இதயாஞ்சித(கருணாலய)

---

## கஉகூ-இராகம்-அமீர்கல்யாணி-ரூபகதாளம்

### பல்லவி.

நாதாகிடையாதா வரமேஜெகநாதா

### அநுபல்லவி.

பாதாரவிந்தம்நம்பும் பாவியமேதாவியாக்க (நாதா)

சரணங்கள்.

க. எந்தநாளுமுடவிர்த்தி இல்லையேதிரிகரணசுத்தி
மந்தமானஎன்துர்ப்புத்தி மாறவேஅருளாயோசித்தி (நாதா)

உ. அவமெனுமதயானைஎன்வசம் ஆகவேயருள்ஞான அங்குசம்
சகதுக்காதிகளில்சமரசம் தோன்றவேஅருள்வாய்தயாரசம் ( )

ங. அபயவரதகாரநிர்வாக ஆபத்பாந்தவஅருட்பிரவாக
விபவசார்வகௌமயோக வேதநாயகன்ஸ்வாநுபோக (நாதா)

---

கங0-இராகம்-அபூர்வம்.

பல்லவி.

சருவவிநோதா திருவருள்தாதா-சருவ

அநுபல்லவி

இரவுபகல் உனதிணையடிநாடவும்
தருமநிர்மலசுக சாகரமதூடவும் (சருவ)

சரணங்கள்.

க. பசிதாகசோகரோக சாபசரீரம்
கசிவுறுமலஜல காயபண்டாரம்
கசிஅறும்இதில்விளை தோஷம்அபாரம்
நிசமயனே அருள் நீபரிகாரம் (சருவ)

உ. கடல்நடுவேகரை காணாதகாகம்
இடர்உறல்போலவே எனதுநிர்வாகம்
மடம்அறஅருள்செய்நிர் பலபரிபாகம்
கடவுளேநாடினேன் கருணைப்பிரபாகம் (சருவ)

ங. சரகணசேவித துரிதவிநாசன
சருவதயாபர சாபவிமோசன
கருமநிவார கருணாவிலோசன
வரவேதநாயகன் மனகமலாசன (சருவ)

---

கஙக-இராகம்-சரசாங்கி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

எத்தனைகவிபாடினும் பலன்ஏதுமில்லையே (எத்தனை)

அநுபல்லவி.

சித்தம்வாக்குக்கிரியை அத்தனையும்தினம்
உத்தமமார்க்கத்தில் உத்துநில்லாமல்

௧. சந்ததமும்பரன் சுந்தரபாதத்தை
அந்தரங்கந்தனில் சிந்தனைசெய்யாமல் (எத்தனை)

௨. மோசஞ்செயும் ஆபாசங்களென் றும்பி
சாசந்தனைச்சர்வநாசஞ்செய்யாமல் (எத்தனை)

௩. கோபம்பொறாமைபொய் லோபம்மதமுதற்
பாபங்கட்கேமனஸ் தாபங்கொள்ளாமல் (எத்தனை)

௪. மும்மலபாசத்தை நிர்மூலமேசெய்து
நிர்மலசித்தனாய் தர்மஞ்செய்யாமல் (எத்தனை)

௫. தாயகனும்வேத நாயகன்தீனர்ச
காயன்தனைநெஞ்சுகள் நேயப்பண்ணாமல் (எத்தனை)

---

௧௩௨-இராகம்-ஹம்சத்வனி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

ஞானோதயவரம் அருளே

அநுபல்லவி.

பானோதயபரம்பொருளே (ஞானோ)

சரணங்கள்.

௧. மாயவிகாரசெகமே தேயாமல்அருள்சுகமே
தூயர்நேசனே ஸ்வயம்பிரகாசனே
தீயர்நாசனே சித்விலாசனே (ஞானோ)

௨. தேகாபிமானம்அறவே யோகாநுசாரம்உறவே
பாகம்நீட்டுவாய் பாதம்காட்டுவாய்
மோகம்ஓட்டுவாய் முத்திகாட்டுவாய் (ஞானோ)

௩. ஆதாரம்வேறிலையே பாதாரவிந்தம்நிலையே
போததாயகா புண்ணியஆபகா
வேதநாயகா விமலதூயகா (ஞானோ

கக௩-இராகம்-தீரசங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஆதிமூலனே நீதிமூலனே நித்ய (ஆதி)

அநுபல்லவி.

வேதபோதசாதகம்பெற நீதயைபுரியாய் நித்ய (ஆதி)

சரணங்கள்.

க. திட்டமாகமாயைக்கே அஷ்டதிக்கும்விஜயமானான்
துஷ்டன்ஆதலால் உனக்கும்என்கிட்டவரப்பயமா
கெட்டஇதயமேஅதில்ஈஷ்டம்உதயமே
சிஷ்டரோடெனைக்கூட்டிஞானநிஷ்டன்ஆக்குவாநித்திய (ஆதி)

௨. துணைஉன்பாதஇணையலாது சொல்லவேருண்டோ
இணையிலாயொருதினையிராய்தெய்வம் எனக்குத்தான்இரண்
குணம்தருவாயே அருள்மணம்தருவாயே [டோ
உணரொண்ணாதனிதசேவைபுணரவேஅருள்வாய்நித்திய ()

௩. மனையைச்சுத்தஞ்செய்தினிதுறல்மனிதர்க்குச்சகசமே
நினதகமெனும் எனதுநெஞ்சம்நிதமலவசமே
புனிதம்செய்வாயே அதில்இனிதமர்வாயே
நயன்வேதநாயனுக்குன்தரிசனமருள்வாய்நித்ய (ஆதி)

---

கக௪-இராகம்பியாகு-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பிக்ஷை அருளாயோ ஞான (பிக்ஷை)

அநுபல்லவி.

அக்ஷயநிர்மல லக்ஷணனேஜீவ
ரக்ஷணனே அதி பக்ஷமுடன்ஞான (பிக்ஷை)

சரணங்கள்.

க. சத்தியுமாறுதபுத்தியும்ஒபாத
பத்தியுமெய்ஞ்ஞான சித்தியுமுத்தியும் (பிக்ஷை)

௨. நேசருடன்சக வாசமும்ஞானப்பிர
காசமும்என்விசுவாசமுநேசமும் (பிக்ஷை)

௩. தானம்பொறை அருள் வானம்இதாமி
மானம்நிதானமும் மோனமுர்த்தியானமும் (பிக்ஷை)

௪. பூதமெல்லாம்விபரீதம்உருமலே
ஆதரவுசெய்யும் வேதநாயகனே (பிக்ஷை)

---

௩௫-இராகம்-சௌராஷ்டிரம்-சாப்புதாளம்

பல்லவி.

இந்தமனம்-கெட்டதையா
பந்தவலைப்-பட்டதையா (இந்த)

அநுபல்லவி.

சந்ததம் புண்ணியந்திரண்ட
சுந்தரதேகா நான்கொண்ட (இந்த)

சரணங்கள்.

௧. சொன்னபடி கேளாச்சண்டி
தோஷமூட்டை தூக்கும்பண்டி
உன்னிடம்வாரவே நொண்டி
ஓடும்விஷயத்தை அண்டி (இந்த)

௨. இதார்வாழ்க்கைக்கண்டால் வாட்டம
எவருங்கெட்டாலோ கொண்டாட்டம்
மதனநெருப்புக்குக் காஷ்டம்
வாயுவினும் வேகம் ஓட்டம் (இந்த)

௩. சகநுக்கபேதம் போதிக்கும்
சூழ்நலமெல்லாம் பேதிக்கும்
பகல்இரவென்று சாதிக்கும்
படுவிஷம் உண்டு சோதிக்கும் (இந்த)

௪. காடுங்கரையும் சஞ்சாரம்
காமப்பசாசுக் காகாரம்
நாடும்பிரபஞ்ச வியாபாரம்
ஞானம் இதக்கெட்டாத தூரம் (இந்த)

௫. பாதகங்கட்கெல்லாம் குரு
பாசம்விளைவிக்கும் எரு
ஏதுவில்லா விஷதரு
எனக்கனுகூல சத்துரு (இந்த)

௬. பஞ்சபூதாதி நிர்மாணா
பக்தர்கள் இதயவாணா
விஞ்சையாம் சாஸ்திரபுராணா
வேதநாயகம் பிரமாணா (இந்த)

---

௧௫௬-இராகம்-மனோகரம்-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

எந்தையே-உனக்கும்-அடியேனுக்கும்
எத்தனை-பேதம்-ஐயா (எந்தை)

அநுபல்லவி.

சந்ததசர்வ சாம்பிராஜயபிரபுத்துவ
சாசுவததேவதேவ மகத்துவ (எந்தை)

சரணங்கள்.

௧. தேவனீசகல புவனேசன்
சிறியனான் உந்த தாசானுதாசன்
காவலனானீ ஸ்வயம்பிரகாசன்
கசடனான அந்த காரப்பிரவேசன் (எந்தை)

௨. சத்தியமாக நீதர்மசொரூபி
தாரணிமீதிலே நான்பெரும்பாபி
நித்தியனான நீசுத்த அரூபி
நிச்சயமாக நான்மெத்தக்குரூபி (எந்தை)

௩. சாயில்லாதநீயே மலரகிதன்
சாயிநான் உலகில் மலசகிதன்
விமலனேநீபல பிராணிகள்விகிதன்
வேதநாயகனேநான் எவர்க்குமே அகிதன் (எந்தை)

## காலை ஸ்தோத்திரம்.

கஙஎ-இராகம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்.

### பல்லவி.

உனக்கேநமஸ்காரமையா-இடர்
ஒன்றும்வாராமலே-நன்றுசெய்தாயே (உனக்கே)

### அநுபல்லவி.

தனக்கோர்நிகர் என்றுமிலாத
தயாகாருண பராபரனே (உனக்கே)

### சரணங்கள்.

க. நேத்திரங்களேநீயெம் மாத்திரமூடாமற்
காத்திருந்தாயெனை இராத்திரிமுழுதும் (உனக்கே)

உ. சத்துருபயமின்றி நித்திரைசெயவெனைப்
பத்திரமாயுன்கையில் வைத்திருந்தாயே (உனக்கே)

ங. மூர்த்தும் அரவம்விஷ ஜெந்துக்களால்அபாயம்
வந்துகெடாமலேகா பந்துசெய்தாயே (உனக்கே)

ச. தீயும்வெள்ளமும்காற்றும் பேயும்கிலங்கும்பல
நோயும்வாராமற்காத்தாய் தாயும்தந்தையும்போல (உனக்கே)

ரு. நாங்களோர்தடையின்றித் தூங்கஇராமுழுதும்
வீங்கிருட்போர்வைதனைத் தாங்கினின்றாயே (உனக்கே)

சு. இருட்டுமோறிவிடியும் பொருட்டுவெளிதனை
உருட்டிஇராமுழுதும் புரட்டிவைத்தாயே (உனக்கே)

எ. பூதநாயகனேபிர போதநாயகனேசங்
கேதநாயகனேநல் வேதநாயகனே (உனக்கே)

௧௮-இராகம்-கமாஸ்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சருவஜீவாதார-பரனே நமஸ்காரம்-சாக்ஷாதி ஏகனே நின்
தயவினுக்களவிடொணாதே-பரிஸ்காரம்

அநுபல்லவி.

கருணாம்பாகுண கர்த்தவ்யனே-ஞான
திருவிலாசவறையின் தெளிவேபூரணத்யான (சருவ)

சரணங்கள்.

௧. எந்தத்தியினிலும் காத்தருள்புரிதேவே
எல்லாமுணர்ந்தருளியும்
ஏகவைபோகனே மாசிலாமெய்க்கோவே
சந்ததம்வந்தடுக்கும் பிந்தயனைத்துந்தீர்ந்த
சுந்தரசுகுணமலி துத்தியன்விழிபார்த்த (சருவ)

௨. பாழுலகிடுத்தெந்தனை வாதித்திடுங்கோரம்
பரிபூர்ணக்ருபைபாலித்து
பாதுகாத்தருளதை தந்தேயுபகாரம்
தாழும்படிசெய்பல சதிசற்பனைகள்நாளும்
தானடையாவலாண்டாய் தயவதுலோவிலாசம் (சருவ)

௩. இருளதுமாறிதிங்க ளவன்ஒளியைத்தரவே
இமையதுமூடாமற்காத்தனை
இடர்தரும்சத்துருவோடுபல்விஷம்அண்டாமற்காத்த இறை
கருத்துக்கெட்டாததெல்லாம் கருதிசிந்தனைசெய்த [மேய
கனசுகமேமெய்வாழ்வே கலங்காதெனக்குள்உய்த (சருவ)

௪. வாதம்பற்பலநூதம்காதக மெல்லாம்துரந்தா
வள்ளலாய்க்கிருபைக்கண்பார்த்த
மாசிலாதபரனே வல்லவனேநிரந்தா
வேதநாயகன்மனம் போதநாயகனே துதி
விபூதர்ப்பாவிதொழும் விமலனேயருள்கதி (சருவ)

---

## ககூ-இராகம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

### பல்லவி.

ஆளாயோஎனையே-நம்பினேன்நெடு
நாளாகஉனையே (ஆளா)

### அநுபல்லவி.

நீளும்புவனதாரா நேயருக்குபகாரா
நிகரறும்இகபர சுகமருள்வரதா
அகம்அறுசுகுணர்கள் புகழ்அநவதரா (ஆளா)

### சரணங்கள்.

க. எத்தனைபதங்களுக் கெடுப்பேன்கற்பனைநிதம்
எல்லாஞ்செலவாய்ப்பாட்டுக் கினிமேல்இலைஆஸ்பதம்
அத்தனேஇரங்கிநீ அருள்வாய்பரமபதம்
அன்றேற்பழம்பாட்டன்றி அறியேனன்புதுப்பதம்
அல்லல்வினையகல நல்லவரந்தந்தெனைஆளுவாய் அகு
தல்லவெனிற்பதங்கள்சொல்ல நல்வாக்குநவிலுவாய் கன
அகணித-சுகுணபிர-முகபரமேசா
ஜெகமயல்-அகலமெய்-திகழ்உபதேசா (ஆளா)

உ. கனியினல்மாத்துக்குப் பலனுண்டோஅதுபோல
காசினிமீதடியேன் பேசினநிதினாலே
இனியபயன்பிறருக் கீயினும்அதனாலே
உள்ளளவுநலந்தான் எனக்குண்டோபுவிமேலே
இலக்கஅர்நூலின்மிசைவிலகியதுர்க்குணங்கள்யாவுமேவெகு
கலக்கமுறஎன்மனமலர்க்கண் அநுதினமுமேவுமே எந்தன்
இதய-மதயமலே முதல்அறநீக்கி
நிதம்நிதம்-உனதிரு-பதமலர்நோக்கி (ஆளா)

ங. ஓங்ககிலாண்டகோடி தாங்கிடும்பரிசன்னியா
உத்தமமூர்த்திகர சுத்தபிரமசைதன்னியா
நீங்கருமாமகிமை வீங்கிவளர்சௌஜன்னியா

நீதநெறியிலருபாதகம்அற அறனூட்டுவாய்-பெருங்
கோதகல்இகபரசாதக ஞானநிலைகாட்டுவாய்-அரு
நிதிபர-கதியெனும்-நிறைடபதேசா
நதிசெய்-வேதநாயகன்-மதிஅமர்நேசா. (ஆளா)

---

கா0-இராகம்-பைரவி-அடதாளம்.

பல்லவி

நெடுநாள்நம்பினேனையா-நீனிலத்திலுந்தனைமெய்யா
நின்னருள் புரிந்தாளையா

நிபுணருளத்தோங்கும்-நித்தியானந்தபரனே
நித்திரையிலுமறவா-பத்திகொண்டேன்காபனே (நெடு)

அநுபல்லவி.

புடவியுமுளயாவும் பூர்த்தவனேமெய்போதா
புகலொணுஞானமிழ்ந்தே பூசார்து திநாதா

தினமுஞ்செய்வாதனைத்துந் தீர்த்திடுவோனேநீதா
சினமும்நின்கழலே சிந்தித்தேன்தெரியாதா (நெடு)

சரணங்கள்.

க. கருணைவாருதியேமா காருண்யசீலனே
ககனமெல்லாம்பணிசெய் கழுமறைநூலனே
அருணேதயனைசுந்தர அபஞ்சிதமூலனே
அழகுநின்பதங்காண ஆசைகொண்டேத்யாலனே (நெடு)

உ. எல்லாம்உணர்ந்தோனியே எங்குநிறைந்தநீயே
இயாவும்சிருஷ்டித்தோனியே என்னுளத்தோனும்நீயே
வல்லபகர்ப்பொருள்நீ மயல்தவிர்ப்போனும்நீயே
மஞ்சரும்பதங்காண மகத்வஆசையும்நீயே (நெடு)

ங. வேதநாயகன்மன வியாபகனேவிநோதா
விண்ணவர்பாவிப விமலனேகுணாதீதா
பாதமேகதியென பற்றியனந்தகாலம்
பணிந்தேன்நினைந்தேன்திவ்ய பரனேவிசாலம் (நெடு)

---

## தாதுவருடத்துப் பஞ்சத்தைப்பற்றி பாடியது.

கசரு-இராகம்-உசேனி-திஸ்ரஜாதி-மட்டியதாளம்.

பல்லவி.

பஞ்சம்தீர்ஐயா-உனையன்றித்
தஞ்சம்ஆர்-ஐயா (பஞ்சம்)

அநுபல்லவி.

வஞ்சகமேகம் உலோபர்கள்போலே
மண்ணில்மழை பொழியாமையினாலே
சஞ்சலமாகித் தளர்ந்தோமேன்மேலே
சாமிகதிஉந்தன்-தாமரைக்காலே (பஞ்சம்)

சரணங்கள்.

க. எட்டுநாள்பத்துநாள் பட்டினியோடே
இடையிலேகந்தை இருகையில்ஓடே
ஒட்டிஉலர்ந்தஉடல் என்புக்கூடே
ஒருகோடிபேர்கள் வசிப்பதுகாடே
ஊரும்இல்லாமல் குடிக்கத்தண்
ணீரும்இல்லாமல் அன்னமெனும்
பேரும்இல்லாமல் பசிதீர்க்க
ஆரும்இல்லாமல்
பாரில்அநேகர் பரதேசிஆனாரே
ஊரில்அநேகர் உயிர்மாண்டுபோனாரே (பஞ்சம்)

உ. தாரங்களையே புருஷர்கைவிட்டார்
தந்தைதாய்பிள்ளைகளை விலைவிட்டார்
வேறுஇலையும்கிழங்கும் சாப்பிட்டார்
வெறுங்கையராய்வெளியே புறப்பட்டார்
வேலியும்அற்றார் பெண்சாதிகள்
தாலியும்விற்றார் வேலைசெய்து
கூலியும்பற்றார் பலபல
சேவிகள் உற்றார்
தோலும்எலும்புமாய்த் தோன்றியேசோம்பினர்
பாலரும்தாய்முலைப்பால் அற்றுத்தேம்பினர் (பஞ்சம்)

௩. பஞ்சம்இதுபோலக் கண்டதில்லையே
பலபேர் அடுப்பில் வையார்கள்உலையே
நஞ்சம்போல்நாட்டு நாள்எறும்விலையே
நாங்கள்படுந்துன்பம் நாலுறுமலையே
நார்கள்மெய்வாடி மனமிக
உருகித்தள்ளாடிக் கண்ணீர்ஆறுய்ப்
பெருகியேஓடிப் பிச்சைகேட்க
வருபவர்கோடி
இரவுபகல்எங்கும் ஏழைகள்சத்தமே
பானேகலியொடு பண்ணினுர்யுத்தமே (பஞ்சம்)

௪. ஏரிகுளம்யாவும் நீர்சுண்ட
ஏமாக்கோடைகனல் எங்குமண்ட
சேரிமாடாடுகள் செத்துப்போய்வெண்ட
ஜெகமுழுதும் உதராக்கினிஅண்ட
தீனர்கள்நாட அவர்களை
ஈனர்கள்ஜாட தங்கள்கத
வானதைமூட அதுகண்டு
மானிகள்வாட
மேனிகுலைந்து மெலிந்தாரே இப்படி
கோன்உலையன்றிக் குடியாவதெப்படி (பஞ்சம்)

௫. மண்ணில்அநேகர் என்கண்ணின்முன்மாய்ந்தார்
மாஞ்செடிபுல்லையு மாடுபோல்மேய்ந்தார்
எண்ணில்லாப்பேர்கள் சருகுபோற்காய்ந்தார்
இளைத்துக்களைத்துத் தவித்துடல்ஓய்ந்தார்
ஏங்கிடுவாரும் களைகொண்டு
தூங்கிடுவாரும் அன்னம்உண்ண
வாங்கிடுவாரும் உடன்உயிர்
நீங்கிடுவாரும்
ஈங்கிந்தவண்ணம் இருண்டதுமேதினி
தாங்கும்வேதநாயகா தஞ்சம்எதினி (பஞ்சம்)

## ஸ்ரீதோபதேசக் கீர்த்தனைகள்.

### கடவுளைத் தியானிக்கும்படி வற்புறுத்தல்.

கசஉ.-இராகம்-குந்தலவராளி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

மனமேநீ-ஈசனாமத்தைவாழ்த்துவாய்-தினம்
வாழ்த்துவாய்

அநுபல்லவி.

அனவரதமும்நீ அரும்பதம்பாடிக்
கனசுகமேவிடக் கலந்துகொண்டாடி (மனமே)

சரணங்கள்.

க. வம்புவார்த்தைகளே பெரும்பாவம்
வாய்க்குச்சேதமல்லால் என்னலாபம்
எம்பிரான்திருமகிமைப் பிரதாபம்
எடுத்துப்பேசுவது சத்காலக்ஷேபம் (மனமே)

உ. ஏகமாக உள் ளுருகியேபரிய
இருகண்ணானந்த பாஷ்பங்கள்சொரிய
தேகபரவசம் தாயன்புவிரிய
சிரகாதிகள் அஞ்சலிபுரிய (மனமே)

௩. கரும்புதின்னக் கைக்கூலியும் ஏனோ
கற்கண்டோ அமுதோ பசுந்தேனோ
விரும்பும்பிரமானந்த மேயதுதானோ
வேதநாயகன்பேர்க் கிணைசொல்லநானோ (மனமே)

---

இதுவும் அது.

கசங-இராகம்-அடாணா-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மனமேநீமறவாதே-ஐயன்பதத்தை (மனமே)

அநுபல்லவி.

கனவிலும் நிதமுறு நனவிலும்பலபல
நினைவிலும் ஒழியாமல் அனவரதமுமே (மனமே)

சரணங்கள்.

க. மண்ணுஞ்சராசரமும் விண்ணும்படைத்தளித்தழிக்கும்
பராபரன்றன்
வண்ணமலர்ப்பதத்தைக் கண்ணும்பொழுதில் இன்பந்தேக்கு [ம்
ஆசையினாலே
உண்ணும்பொழுதும்வேலை- ண்ணும்பொழுதும்-ஒன்றை
எண்ணும்பொழுதுந்-துன்பம்-நண்ணும்பொழுதுமே (மன)

உ. கல்லும்பெருமரமும் புல்லும்புனமுமேசஞ்சாரம்
செய்யுமந்திபோய்
தில்லும்புல்லுந்திரியாவரமுஞ் செய்தென்னசாரம்
வெளியிலேதான்
செல்லும்பொழுதும்-வார்த்தை-சொல்லும்பொழுதும்-பகை
வெல்லும்பொழுதும்-பின்னும்-அல்லும்பகலுமே (மனமே)

௩. அஷ்டதிசையும் ஓடிக் கெட்டலைந்தோம்புவோம் சரீரம்
இருப்பிடத்தை
விட்டகலாமல் நிபானநிஷ்டை செய்வதில் என்னபாரம்
பலவியாதி
குஷ்டம்வந்தாலுந்-துரைப்-பட்டம்வந்தாலும்-பெரும்
கஷ்டம்வந்தாலும்-பிறர்-வெட்டவந்தாலுமே (மனமே)

ச. கெடுக்கும்பவவினையை ஒடுக்கும்வேதநாயகனுமம்
துயர்வாராமல்
தடுக்கும் இகபரமுங் கொடுக்குந்தினமும் உண்டுக்ஷேமம்
நித்திரைசெய்யப்
படுக்கும்பொழுதுந்-துலகில்-உடுக்கும்பொழுதும் ஒன்றைத்
தொடுக்கும்பொழுதும்-சுகம்-அடுக்கும்பொழுதுமே (மனமே)

இதுவும் அது.

---

கச -இராகம்-கல்யாணி ஆதிதாளம்

பல்லவி.

இனியாகிலுமனமே-ஐயனை நீ-நினையாயோ தினமே
இகபரசித்திபெறவே (இனி)

அநுபல்லவி.

தனியிளம்பருவமுந் தாண்டிப்போனேமே
பனிபோல்வளர்ந்து கிழப்பருவமானேமே (இனி)

சரணங்கள்.

க. ஆசைக்கொருகுறைப்பு மயிரோனும்இல்லையே
ஐயையோகொக்குப்போல் நரைத்ததுதலையே
காசுக்குதவாக்கிழ மென்பதுமில்லையே
கன்னியர்களும்இனிநாம் கசக்கும்வேப்பிலையே (இனி)

உ. கண்கள்இரண்டும் மூக்குக்கண்ணாடிதேடும்
காலூசலாடும்ஓர் கழியைக்கைநாடும்
தன்கொள்ளும்வேர்ற்றுத் தந்தங்கள் ஆடும்
தடுத்த லும்மில்லாமல் யௌவனம்ஓடும் (இனி)

ங. பசிவந்தபின்னெல்லை விதைப்பதுமதியோ
படுந்தாகம்வந்தபின் வெட்டுதல்நதியோ
விசயஞ்செய்திடச்சாகுங் காலமேதகியோ
வினையுனக்குக்கெட்டுப் போகச்சம்மதியோ (இனி)

ச. காலந்தனக்கென்ன செய்தோம்அபகாரம்
கனத்தை ஆயுசைஅறு தினஞ்செய்யுஞ்சோரம்
மேலும்மேலும்உடலில் விளைக்கும்விகாரம்
வேதநாயகன்சொல்லே வேதாந்தசாரம் (இனி)

---

கசரு-இராகம்-சஹானா-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மறவாதே-கருணாம்பானடியிணை-மறவாதே
மாசிலாதபானை நேசக்ருபாகரனை (மறவாதே)

அநுபல்லவி.

நிரந்தரநிராதார நின்மலவடிவினை
நித்யானந்தவாழ்வினை நிகரில்முடிவினை (மறவாதே)

சரணங்கள்

க. பஞ்சவேடர்மயலில் தஞ்சமென்றேபுகுந்து
சஞ்சலமாம்பிறவி தன்னில்உவந்து (மறவா)

உ உலகவ்யாபாரத்தில் உன்மத்தம்போலலைந்து
நலமிலாகுணத்தினை நாடிமதிகுலைந்து (மறவா)

௩. சகலசுகுணமலி சாஸ்விதமதந்தள்ளி
பகலர்தகன்போல்துள்ளி பாவந்தனைகையள்ளி (மறவா)

௪ நிமைமூடாமல்காக்கும் நிமலனடியைத்தேக்கும்
சுமையா பிறவிபோக்கும் சுத்தமனத்தனுக்கும் (மறவா)

௫. பாதகம்நிறைவாழ்வை பற்றிமயலோகொள்ளி
வேதநாயகன்குண விபாபகனைத்தள்ளி (மறவா)

---

துர்க்குணங்களை வெளியிடல்.

௧௪௬-இராகம்-எதுகுலகாம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நெஞ்சே-இந்தநாடெங்குந்தேடினும
நேர்நமைப்போலுண்டோ

அநுபல்லவி.

அஞ்சாமல்நாளும் அகந்தைகள்நீடுவோம்
சஞ்சலப்பேயால் தலைசுற்றிஆடுவோம் (நெஞ்சே)

சரணங்கள்.

௧. தேகம்உயிர்முதல் யாவையுமேதந்த
தேவன் தனைமறப்போம்-கரு
மேகநிழல்போல் மறையும்பொய்வாழ்வை
விரும்பிநலந்துறப்போம்
மோகவிகாரத்திலே தடுமாறுவோம்
முன்னொன்றும்பின்னொன்றுமாகப் பொய்கூறுவோம்
ஏகமாய்எங்கும் பிறர்களைத்தூறுவோம்
எப்படிஐயையோ கரைஏறுவோம் (நெஞ்சே)

௨. கோயில்குருக்கள் ஜெபதபம்யாவும்
கொடுவிஷம்போல் வெறுப்போம்-தினம்
நேயமதாகவே தூயமறைசொல்லும்
நீதிகளைமறப்போம்
ஆயிரம்பாவம் அடிக்கடிபண்ணுவோம்
அன்னியமாதரை ஆசையாய்எண்ணுவோம்
சபாடலோபகுணத்தையே நண்ணுவோம்
ஏழைபசியாயிருக்க நாமுண்ணுவோம் (நெஞ்சே)

வள்ளலுக்குமிக ஏனபொய்மொழி
வசனித் தாட்டுவாய் ஞான
வாக்கியந்தனை பலர்க்குமவட்டியும்வீண்
வழியில் பூட்டுவாய் குணம்
மாறியென்னை யோட்டுவாய் ஐயோ(பாழ்)

ங. எண்ணித்தொலையா பாவஞ்செய்யினும்
எங்கிநினைந் திலையே தனத்தால்
இறுமாப்பினைக் கொண்டலைந்தென்றும்
எங்கு மலைந்தாயே உனைப்போல்
எவருளர் சொல்வாயே ஐயோ(பாழ்)

ச. யாவுந்தந்தாள் பரனடித்தொழ
யாதும் கருதிலையே புல்லர்மேல்
பாவி சைத்துப்பாடி எக்களித்துக்கொண்ட
பாவமோ மலையே இதற்கு
பரிதாப மிலையே ஐயோ(பாழ்)

ரு. நிநிலாதசின் மயப்ரமானந்தம்
தேடிபணிந் திலையே ஞான
வேதநாயகன் மனங்கமழ்தேவை
வேண்டிநினைந் திலையே பவமற
விரும்பினிந் திலையே ஐயோ(பாழ்)

---

## மனமயக்கந் தவிர்த்தல்.

கசஅ-இராகம் எதுகுலகாம்போதி-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

நீமேலக்காதே நெஞ்சே-நீமேலக்காதே

அநுபல்லவி.

நேசத்துடன்ஐயன்-நாமத்தைப்போற்றிடில்
க்ஷேமத்தைக்கொள்ளுவே-ஞ்நாமத்திலேசிக்கி (நீமேலே)

சரணங்கள்

க. மோகத்தையும்அவி வேகத்தையும்
போகத்தையும்உத்தி யோகத்தையும்

உ. அட்டையும்மர்தையின் மாட்டையுங்கட்டிய
வீட்டையுமுன்கட்ட கேட்டையுமேஎண்ணி நீமேலே)

ரு. பேச்சுக்கிச்சென்றொடும் மூச்சுப்போனால்ஒரு
பேச்சுக்காகாமலப் பீச்சுக்குழல்நம்பி (நீமலே)

௬. நாட்டைக்கொள்ளையிடும் வேட்டைக்காரன்நமன்
காட்டைக்கலைத்துயிர்க் கூட்டைக்கொள்வான்ஐயோ (நீமலே)

௭. கேட்டைத்தருஞ்சோற்று மூட்டைதனைஒன்ப
தோட்டைப்பாண்டத்தைக் கற்கோட்டையெனநம்பி (நீமலே)

௮. கொண்டையிலேரத்நத் தண்டையிலேவிழிக
ளெண்டையிலேமதன சண்டையிலேசிக்கி (நீமலே)

எ. சேலையென்றும்முத்து மாலையென்றும்தினம்
வேலைகொள்ளும்பெண்கள் காலைத்தழுவியே (நீமலே)

அ. சொத்துதமக்கென்று கத்துவதன்றிஆ
பத்துக்குதவாத புத்திரரைநம்பி (நீமலே)

௯. தாயகனைவேத நாயகனைவிட்டு
மாயவலைபட்டுத் தூயநெறிகெட்டு (நீமலே)

---

## நற்புத்திகூறல்.

கசகூ-இராகம்-சுருட்டி-திரிபுடை.

### பல்லவி.

போனதுபோகட்டும் நீஇனியாகிலும்
புத்தியாய் வாழ்மனமே

### அநுபல்லவி.

ஞானமில்லாத நடக்கையைத்தொட்டாயே
நம்பினஎன்னை நட்டாற்றிற்கைவிட்டாயே (போனது)

### சரணங்கள்.

க. எத்தனைநாள் இருந்தாலும்-ஒருநாள்
இறப்பது சத்தியமே-அப்போ
தென்னவரும்புண்ணிய பாவம்அல்லாமல்மற்
றெல்லாம் அநித்தியமே
பித்தஉடம்பை வளர்த்திடச்செய்கிறாய்
பிரேதவசித்தியமே-என்றும்
பேதமில்லாப்பரன் பாதம்பணிந்தோர்க்குப்
பேரின்பம் சாசித்தியமே

பத்தர்சங்கத்தைநீ நித்தம்பிரிந்தாயே
பங்கம்புரிந்தாயே எங்குந்திரிந்தாயே (போனது)

உ. தன்முனம்அன்றிப் பரதாரந்தாய்க்குச்
சமானம்இதுநேரே-கெட்ட
தாசியைக்கண்டால் நமஸ்காரஞ்செய்துநீ
தப்பவழிபாரே
இன்றுநாளையென்று நாள்போக்காமல்வினை
இக்ஷணமேநீரே-பின்னும்
எந்தவுயிரையும் சொந்தவுயிரென
எண்ணித்தயைகூரே
என்றும்பணப்பேய் தனைநீநம்பிட்டாயே
எச்சுக்குட்பட்டாயே சிச்சிநீகெட்டாயே (போனது)

ந. நாதனைப்பேசிடும் நாவினால்அற்ப
ஸ்துதிபாடாதே-நாளும்
நானெனதென்றபி மானம்பிடித்துநீ
நாடெங்கும் ஓடாதே
சாதகபாதகம் என்னவந்தாலும்
தவம்விடக்கூடாதே-கோடி
தர்மம்உனக்குண்டு கர்மம்விளைக்கும்
தனத்தினைத் தேடாதே
போதவேதநாயகன் தாள்விடுத்தாயே
பொன்னைஅடுத்தாயே என்னைக்கெடுத்தாயே (போனது)

---

## நித்தியானந்தந்தேடல்.

கஙூ-இராகம்-ஹிந்துஸ்தான்-காப்பி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நித்தியானந்தத்தைநாடு-பர
நின்மலசுகந்தேடு-மனமே (நித்தியா)

அநுபல்லவி.

சத்தியமார்க்கந் தனிலேகூடு
சற்சனசங்கத் துடன்உறவாடு (நித்தியா)

சரணங்கள்.

௧. இந்திரஜாலம் உலகவைபோகம்
இன்றைக்கிருப்பதுவோ சந்தேகம்
அந்தரமின்னல்போல் அழியும்தேகம்
ஐயோ அதனுடன் உனக்கென்னஸ்நேகம் (நித்தியா)

௨. தனதானியமுத லானசம்பத்து
சாசுவதமோ அதற் காயிரந்தத்து
தினமுங்கவலை விளைத்திடும்வித்து
சீச்சீ அதனை விரும்பல்விபத்து (நித்தியா)

௩. மெய்யேஒன்றுக்கும் உதவாப்பண்டம்
மிருகாதிகள்சூழ் மாமிசக்கண்டம்
பொய்யோஇதற்கிங்கு நித்தியகண்டம்
புண்ணியஞ்செய்யுனக் காயிரந்தண்டம் (நித்தியா)

௪. காண்பதெல்லாம்நிலை யல்ல அநித்தியம்
காயம்இறங்கிட வேண்டும் அகத்தியம்
வீண்பெருமாள்மீதுனக் கென்னபைத்தியம்
வேதநாயகன் சொல்லேசத்தியம் (நித்தியம்)

---

௧௩-இராகம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மனமேநான்-சொல்வதைக்கேள்-வீண்
மாயச்செருக்கினிலே-மலைந்துகுலைந்துகெட்ட
மனமேநான்-சொல்வதைக்கேள்

அநுபல்லவி.

கனகவிகாரயுன்னை காட்டியேமறைகிறாய்
காலம்கழித்துப்பொய்கள் கட்டுவித்தைசெய்கிறாய்
சினமதுமிகுந்துவீண் செய்கையிலுழல்கிறாய்
தெய்வதாபக்தியை சிந்தியாதலைகிறாய்
சீச்சீயுதவாது இதிலென்னசுகம்
மூச்சுப்போமுன்னேதெ தெய்வவிஸ்வாஸ

பேச்சைப்பயிலாதே நானுமுடிவிலொன்றும்
ஆச்சர்யமில்லாத இருநாணாமல்
அலைந்துமதிகுலைந்து-நிலைதவறியுழலும் (மனமே)

சரணங்கள்.

க. காரணங்கடந்துநின்றாயே கணக்
கடங்காநிலைமைசெய்தாயே கடையில்விழிப்பாய்நீயே
கருத்தறியாதேன்பேயே
தாரணிமுழுதிலும் ஆண்டிடநினைந்தாய்
தகவிலாகுணத்தில் தழைத்துநீநனைந்தாய்
ஆரணநெறியெல்லாம் அறிந்தார்போல்குனிந்தாய்
அற்பமுந்தெரியாமல் அறியாமல்பணிந்தாய்
ஐயோ இதென்னதன்மை இதையறிந்தால்
மெய்யாகவதின்மை வீணில்வயங்கி
செய்தாயேகொடிவன்மை ஆர்க்குதானேற்கும்
நெய்தாய்பவந்தன்பன்மை இனிதுணர்ந்து
நிமலனடிதுதிப்பாய்-விமலகுணங்கதிப்பாய் (மனமே)

உ. செய்வதெல்லாம் பலதந்த்ரமே-உனது
சிந்தைகளியாவும்வீணே ஜெனித்தாய்பூமினில்தானே
தெரியாபடிப்பாய் மந்தாமே
ஐவர்நிறைந்தகாட்டை அருமலையெனவெண்ணி
ஆசைபூண்டலைந்தாயே பதினாலேதினங்குண்ணி
வையகத்தாசையில் மலைத்தனையேபண்ணி
மாசற்றவெளியினில் மகத்வனைநிதமெண்ணி
உய்யும்வகையை நாதேடு உன்னை
உணர்ந்தால்சுகமோனாமே இது
மெய்யல்லபொய்கூடு நம்பும்
வினர்க்குமுமலமோடு இதை
விட்டுமதியைநாடு-விபூதர்வாழ்வினில்நீடு (மனமே)

ங. எத்தனைஉனக்குபோதிப்பேன்-இதுத
எவ்வினையினைநடுக்கும் இன்பவழியில்விடுக்கும்
எததகைமையாக சாதிப்பேன்
பித்துபிடித்தலைந்தாய் பேதைகுரங்கே
பிரபஞ்சவாழ்க்கையிற் சுகமுண்டோஇரங்கே

அத்தனைப்பணிந்திட வாசைகொண்டிராங்கே
அற்பபாவங்களுன்னை யணுகுமுன் னூரங்கே
சுத்தனடியோசிலம் மாய
சுகத்திலேதனுகூலம் ஞான
பத்தரின்மறைமூலம் படித்தால்
பயனும்ஞானத்தின்பாலம் ஆதலால்
வித்தகன்கழலோசொந்தம்-வேதநாயகன்சொல்லந்தம் (மன)

---

கருஉ-இராகம்-யமுனகல்யாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வித்தியாநந்தமேசொந்தம்-இதை
விணையார்க்குமுடிவில்-நிர்ப்பந்தம்
விகவிலாபரம்பொருளிணையிணை தினந்தொழு
நிபுணர்ப்பராவும்ஞான-விமலன்பாதத்திற்கழு (வித்தி)

அநுபல்லவி.

பத்தர்மனம்பரவும் பகரொணுமயனை
பாலித்தருண்மலியும் பாக்கியமாநயனை
சத்தசாகரமியாவும் தந்தவிற்பயனை
சதானந்தபூர்ணந் தருகும்பொற்புயனை (வித்தி)

சரணங்கள்.

க உலகஞ்செய்திதஹோ மாயமென்றுரைப்பாய்
உத்தமர்பணிபதம் உசிதத்தால்நிறைப்பாய்
நலம்புகும்வகையினில் நாடியேகறைப்பாய்
நாடோறும்பகவானை நம்பிமயலைமறப்பாய் (வித்தி)

உ. காமக்குரோதமதத்தை காட்டாமலடிப்பாய்
கர்த்தவ்யன்கழலுக்கே காலத்தைமுடிப்பாய்
க்ஷேமந்தனைவேண்டிட நீயர்முன்னொடிப்பாய்
திவ்யரசக்யமுதை தேடியேகுடிப்பாய் (வித்தி)

ந. பொல்லாமயலினைத்தும் புறம்பேபிதள்ளு
புனிதமெஞ்ஞானநெறி போற்றியுட்கொள்ளு
நில்லா கடந்தினை நிசயலவென்றெள்ளு
நிபுணர்பணிந்தவிலை நீபெறதுள்ளு (வித்தி)

௬. பாவவழியகன்று பத்தியில்சேரு
பரமானந்தசந்தோஷம் பார்க்கவேகோரு
ஆவல்நிறையுலகை நித்யமதைபாரு
அல்லாமல்கதிவேறு மிலையெனமீரு (நித்தி)

௭. பாதகஞ்செய்யாத வகையதுநீதம்
பாவசங்கொண்டா லுண்டுசுகாதீதம்
வேதநாயகன் விளம்பினதுநற்போதம்
விதமறிந்தவர்க்கு என்வேறொருவேதம் (நித்தி)

---

## கள்ளஞானம்.

---

கஙரு-இராகம்-இந்துஸ்தான்-காப்பி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

புண்ணியம்போல்-பாபம்-மனமே
புரிந்தோம்நாம்-தினமே (புண்ணியம்)

அநுபல்லவி.

திண்ணமாகக்குளிக்கப் போயுந்தன்மேலே
சேற்றைப்பூசிக்கொண்டு திரும்புதல்போலே (புண்ணியம்)

சரணங்கள்.

க. கையிலேநாம்பிடிப்பது ஜெபமாலை
கக்ஷத்தில்வைப்பதுவோ கன்னக்கோலை
பொய்யாகத்தினம் படிப்பதுதர்மநூலை
மேலுமேலும்நமக்கு துன்மார்க்கவேலை (புண்ணி)

உ. ஒருபெண்வேண்டாமென்றுகொள்வோம்சந்நியாசம்
ஊரில்உள்ளபெண்கள் மீதெல்லாம்நேசம்
பருகப்பசியில்லாத போதுபவாசம்
பசித்தால்ஒருபானை பருக்கையும்நாசம் (புண்ணி)

ங. கடவுளைதுதிப் து போல்வாய்பாடும்
கண்ணுங்கருத்துமகண்ட இடமெங்கும்ஓடும்
திடமாகக் கோயிற்குள்ளே தேகம்போய்கூடும்
சிந்தனைவெளியிலே திரிந்துதிண்டாடும் (புண்ணி)

ச. ஆனதலையில்வளர்ப்பது ஜடைமுடியே
அனுதினமும்கெடுப்ப தாயிரங்குடியே
தானம்பிறர்அறியக் கொடுப்பதோர்நொடியே
தனியேவர்தவனுக்குத் தான்தடிஅடியே (புண்ணி)

ரு. அடித்திடும்கொடுமையிற் புலிக்குநாமேலே
ஆகையினுல்ஆசனம் புலித்தோலே
கடித்திடுங்குரங்கு நாம்சேஷ்டையினுலே
நமக்குள்ளகுறைவு பின்புறத்தொருவாலே (புண்ணி)

சு. அங்கமெல்லாங்கரு மேகவியாதி
அதனைமறைக்கமெய்யில் அணிவோம்விபூதி
நங்கையாள்இல்லாப்பொருள் மனையாதி
நாம்துறந்தோம்நல்ல துறவறநீதி (புண்ணி)

எ. ஏகஅன்னம்தள்ளிப் பிடிப்போம்ஒருசந்தி
இதபக்ஷணங்களால் நிறைப்போம்தொந்தி
தேகபலம்ஒடுங்கில் விரக்தியாம்பிந்தித்
திடமானுல்நம்செய்கை சிரிக்குமேசந்தி (புண்ணி)

அ. உள்ளத்தின்அழுக்கை என்நாளுமேகழுவோம்
உடலைக்கழுவநீரில் அடிக்கடிவிழுவோம்
கள்ளத்தனமாகச்சந் நிதிமுன்னே அழுவோம்
காசுக்குநாயையும் கைகட்டித்தொழுவோம் (புண்ணி)

கூ. பசியில்லாதவர்க்குச் செய்வோம்அன்னதானம்
பசித்துவந்தோரைச் செய்வோம்அவமானம்
சசியாகப்பிறர்க்குப தேசிப்போம்ஞானம்
துர்க்குணகடலிலே தினஞ்செய்வோம்ஸ்நானம் (புண்ணி)

க0. பெருமையாயணிவது காவிவஸ்திரமே
பிரதிஷ்டைசெய்வது தர்மசத்தி.மே
பாவியநமது துர்க்குணம்சமுத்திரமே
பாடோம்வேதநாயகன் சத்திரமே (புண்ணி)

---

## கருச-இராகம்-கேதாரகௌளம்-ஆதிதாளம்.

### பல்லவி

புண்ணியம்போல்பாபம்மனமே-புரிந்தனையேதினமே
புகழிதிலுண்டோ-மனமே

புகழ்ச்சியும்இகழ்ச்சியும்-பேதமறியாமலே
அகந்தையிலிறுமாப்புற்றலைந்தாய்தெரியாமலே (புண்)

### அநுபல்லவி.

கன்மவசத்தினாலே காலந்தனையறிந்து
கருத்தறியாதலைந்து கரணம்புண்ணாய்ப்பரிந்து

### சரணங்கள்.

௧. ஒன்பதுவாசலுள்ளத்தை இதைமறுத்திடவாசனை
ஊட்டிவைப்பாயேசோத்தை

ஒளியிருந்துமந்தகன் போலலைவாயேசட்டை
ஒன்றுக்குதவாத உசிதமில்மண்கோட்டை-ஒன்

எண்ணிக்கையில்லாமல் நல்லோர்க்கிடரென்றுமேபுரிவாய்
ஏதுமிலர்க்குதுரோகம் எந்நாளுஞ்செய்துதிரிவாய் (புண்)

௨. வையகத்தோர்காணநீர்பூசுவாய் வாயிலேஹீனசொற்களை
வழுக்கிமலைத்துபேசுவாய்

கையில்செபமாலைகொண்டகம் வேறேசொல்லுவாய்
கழுத்தில்ஆரங்கள்பூண்டே கட்டுகதைபுகலுவாய்-வைய

துய்யஞானங்குழறுமென்று சொல்கட்டியேபுகட்டி
தூயநெறிபோல்கெடுப்பாய் தொகையாயிரம்புகட்டி (புண்)

பசியில்லாதோரை அழைப்போம் பசித்தவரைவெருட்டிமிகப்
பாதகஞ்செய்தே பிழைப்போம்

பரனின்னாள் ஒருபோது என்றுசொல்லியேபசித்தால்
பானைசோத்தையுமுண்டு பந்தடிப்போம்ருசித்தால்

விசனித்தோர்கள்தன்னை வேசாறிபல்கடிப்போம்
வேதநாயகன்சொல்லை வேண்டாதுயிர்மடிப்போம் (புண்)

# பொருளாசை யொழித்தல்.

கருரு-கனவவசந்தம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பொருளைவிரும்பவேண்டாம்- மனமே
பொருளைவிரும்பவேண்டாம்

அநுபல்லவி.

ஒருவரிடமும்மில்லா னூரெங்கும்பறக்கும்
திருவேதநாயகன் சேவடிதுறக்கும் (பொருளை)

சரணங்கள்.

க பணமுள்ளவர்க்கு நமன்பயப்படுவானோ
குணமுடன் அவர்களைக் கும்பிடுவானோ (பொருளை)

உ. தனவான்களைத்துயர் சார அஞ்சிடுமோ
கனசுகம் அவருடன் கலந்துகொஞ்சிடுமோ (பொருளை)

ந. பார்க்கவொட்டாமலே பார்வையைக்கெடுக்கும்
வார்த்தைசொல்லாமலே வாயையுந்தடுக்கும் (பொருளை)

ச. மண்டலத்தில்நமக்கு வயிறொருகுதியா
கண்டபடிஉண்ண நாம்கபந்தனுக்கெதிரே (பொருளை)

ரு. ஊரில்நம்மிருப்பிடம் ஒருமுழமட்டே
பாரிலேநமக்கேன் பலமனைக்கட்டே (பொருளை)

சு. உலகில்வயிறுநமக் குள்ளதுசாணே
மலைமலையாக்குவித்து வைக்குதல்வீணே (பொருளை)

எ சங்கையில்லாமற் பணந்தலைவெட்டும்ஒருவாள்
தங்கைவருவாள்பின்பு தமக்கையும்வருவாள் (பொருளை)

அ. வித்தாரமாகப்பொருள் வேண்டுதல்தாழ்வு
செத்தால்தெரியுமே செட்டியார்வாழ்வு (பொருளை)

க. அருளுடன்ஏழைக் குதவாப்பணம்தணமே
பொருள் அதைக்குழிவெட்டிப் புதைக்குதல்குணமே (பொரு)

கo. பூதமானாலும்உண்ணப்போதுமாகாணி
ஆதலால்நமக்கேன் ஆயிரங்காணி (பொருளை)

கக. கெண்டைச்சேலைக்காரிதான் கிழவியாகாளோ
கொண்டைப்பூமுடிந்திடும் குமரிசாகாளோ (பொருளை)

கஉ. வெறுங்கழுத்தாயிருந்தால் விக்குமோதொண்டை
உறுந்தலை அணிபோல் உடையுமோமண்டை (பொருளை)

கந. கடுக்கன் இல்லாவிட்டால் காதுகள்மீளாதோ
உடுப்புகள் இல்லாவிட்டால்உடம்புமீளாதோ (பொருளை)

கச. கந்தலை அணிந்தவள் கர்ப்பம்ஆகாளோ
விந்தைநகைஉள்ளவள் மெலிந்துபோகாளோ (பொருளை)

கரு. பொருந்தச்செலவிடாமல் புதைத்திடும்பணமே
இருந்தென்னபோயென்ன இதில்என்னமணமே (பொருளை)

கசு. நிதிவெள்ளிபாதிகள் நிச்சயம்பண்ணே
புதையல்தன்னினமென்று புசிப்பாள்மண்பெண்ணே (பொரு)

## செல்வச் செருக்கு.

கருசு-இராகம்-தேவமனோஹரி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

வீண்கர்வம்என்மனமே உனக்கு
வீண்கர்வம் என்மனமே

அநுபல்லவி.

காண்பொருள்சகலமும் கடவுள் ஆதீனம்
கனகொண்டமானுந் தோட்டியுமேசமானம் (வீண்)

சரணங்கள்.

க நம்முடன்பிறந்ததுண்டோ உத்தியோகம்
நமக்குமுன்னே அநுபலர் அநுபோகம்
அம்ம அதற்குக் காத்திருப்பார்அநேகம்
அனைவர்க்கும்உண்டு ராஜீகதெய்வீகம் (வீண்)

உ. நாசிகள்போல்செல்வம் பலருடன்கூடும்
தனமிருந்த இடத்தில் தரித்திரம்நாடும்
கூசாமல்யானையைக் கொசுகுமேசாடும்
குப்பைஉயர்ந்து கோபுரத்தையுமூடும் (வீண்)

ங. கனவில்கண்ட சுத்திரிக்காய் கறிக்காமோ
கல்லால் இரும்பால்காயங் கொண்டோமோ
தினம் அசையாமல்மண்ணில் வேர்கொண்டோமோ
சினந்துநாம்சபித்திடில் திசையெல்லாம்வேமோ (வீண்)

ச. தம்பொருளென்பர் மனைவியர்மைந்தர்போரா
தப்பினால் விடுவரோ தாயாதிக்காரர்
வெம்பிச்சமயம் பார்த்திருப்பார்சோரர்
மிச்சத்தைசுருட்டுவார் மேல்அதிகாரர் (வீண்)

ரு. இடையிற்கோவணமின் றிப்பிறந்தோமெய்யே
இறந்திடுங்காலத்தும் நாம்வெறுங்கையே
உடைமைநமதுசொந்தம் என்பதுபொய்யே
ஊரார்பொருளைநாம் சுமந்தோம் ஐயே (வீண்)

சு. ஜெகமுழுதும்நமக்குச் சர்வமானியமா
சிந்தித்தகாரியம் எல்லாம் ஜயமா
சுகதுக்கபேதம் இல்லாதிவ்பமயமா
துஷ்டன் இயமனுக்கு நமைக்கண்டால்பயமா (வீண்)

எ. நீடேந்தங்கையுந் தமக்கையும் அதிநேசம்
விதமுங்கைம்மாறிக் கொள்வார் அவர்வாசம்
சூடுண்டமாடுபோல் துள்ளல் ஆபாசம்
துள்ளினமாடுபொதி சுமக்கும்பிரகாசம் (வீண்)

அ. தாய்வயிற்றில் இருந்து ஜனித்திட்டபோது
சட்டைதலைப்பாகுடன் நாம்வந்ததேது
மாயப்பிரபஞ்சத்தில் வாழ்வெல்லாஞ்சூது
மாவேதநாயகனை மறக்கவொண்ணாது (வீண்)

---

கடுள-இராகம்-தன்யாசி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மனமே உனக்கு-ஏன்கர்வம்-முடிவில்
வாய்த்திடுமோசெல்-தர்மம்-பாழ் (மனமே)

அநுபல்லவி.

கனவிற்கண்டவுமையின் கதைபோல்முடியும்வாழ்வு
கனமில்லெனநம்பி காலங்கழித்திடில்தாழ்வு

சரணங்கள்.

௧. பொருளதுவும் மலையாமே நம்பிடில்
புறைதவிர்த்திடும் நிலையாமோ
கருணாம்பரசுகுண கர்த்தவ்யனடிதினம்
கவனியாதலைந்தாயே காதகமுப்பகைமுனம்
தருணமறிந்தவரும் தகைவிலா எமனின்சினம்
தணித்திடலாகுமோ சஞ்சலநிறைநன (மனமே)

௨. அந்திமைவொகசுருசாடிடுமே-உனது
அவபக்தியாவும் பொய்யாம்விடுமே
சத்தசாகரம்யாவும் தந்தருள்செய்காரண
சுருவாநந்தகுண சாஸ்விதமைம்பூரண
அத்தனடிவினையா தகந்தைபூண்டாய் ஆரண
அந்தரங்கமறந்து அலைந்தனையேஹீன (மனமே)

௩. மோகப்பிணியதிலே நிலைத்தாய்-உன்னை
முழுதுணராமல் காலங்கழித்தாய்
யோகஉத்தியோகமென முற்றிநம்வாடி
போகவத்தியாயத்தில் மலைத்தனைநாடி
தேகம் நிலையென்றெண்ணி தீங்கிழைக்கோடி
செருக்கினிலழன்றயே திறமென்னநீடி (மனமே)

௪. உண்டாகில்வருவார் பற்சுற்றம்-அதனை
உரைப்பதற்கியல் புண்டோசீற்றம்
கண்டவுடன்பணிந்து காலைக்குப்பிடுவார்
காசிலாவிடிலோவின் கதைபுகன்றிடுவார்
அண்டர்க்கும்விசிதமாய் சீர்கூறிடுவார்
அனியாயமிதைக்கண்டு அகந்தைகொண்டிடுவார் (மனமே)

௫. நீதநிறைந்தலைந்தாயே-உனது
செய்கையனைத்துணரில் மாயே
போதனுசக்திமை போக்கடித்திடுவாய்
பொல்லாபஞ்சவேடரால் பொழுதைநோக்கிடுவாய்
வேதநாயகன்சொல்லை விடிலோநீகெடுவாய்
விமலனடிமறந்தால் வேதையுட்படுவாய் (மனமே)

## உலகவாழ்வை வெறுத்தல்.

கடுஅ-இராகம்-ஹிந்துஸ்தான்காப்பி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

வாழ்வைநம்பாதே-மனமே-வாழ்வைநம்பாதே.

அநுபல்லவி.

தாழ்வில்லாத நமதுஸ்வாமி
தாளைத்தேடுபோடு பூமி (வாழ்வை)

சரணங்கள்.

க. தேகமாம்ஸ மூட்டை பல
ஜெந்துவுக்கும்நல்ல வேட்டை அதில்
ஓகோ அனந்தம் ஓட்டை உயிர்
ஓடிட எத்தனை பாட்டை இந்த(வாழ்வை)

உ. இன்றைக்காணுவார் நாடு நாளை
எடுப்பார்கையிலே ஓடு உடல்
ஒன்றுக்குதவாத கூடு இதை
உற்றுபபார்த்தால் வெட்கக்கேடு புவி(வாழ்வை)

ங. பெண்டுபிள்ளைக் கென்னவாட்டம் நம்மைப்
பிடுங்கித்தின்பதில் நாட்டம் கையில்
உண்டாகும்போது கொண்டாட்டம் செல்வம்
ஒய்ந்தால்சகலரும் ஓட்டம் புவி(வாழ்வை)

ச. இந்த உலகத்திற் பிறந்தார் முன்னம்
எத்தனையோபேர்கள் இறந்தார் பெற்ற
தந்தைதாய்பாட்டரும் பறந்தார் நாளு
தாரங்கள்போய்நம்மை மறந்தார் புவி(வாழ்வை)

ரு. இன்றுபல்லக்கினிற் போவார் நாளை
எடுக்கும் ஆள்களும் ஆவார் நமர்
என்றவர்யாவருஞ் சாவார் மதி
ஈனர்நரகத்தில் வேவார் புவி(வாழ்வை)

சூ. கூத்தில்அரசனைப் போலே வேஷம்
கொண்டவர்க்குண்டோ செங்கோலே புவி

சாத்தியநாட்டை சாலை அந்தச்
சாலையில்நாம் எந்தமூலை இருந்த(வாழ்வை)

௭. வண்டியும் ஓடத்தில் ஏறும் ஓடம்
வண்டியில் ஏறும் நாள்தோறும் நாம்
கொண்டபொருள் கைம்மாறும் வேதம்
கூறுஞ்சொல்லே நிறைவேறும் புவி(வாழ்வை)

௮. எண்ணிக்கையில்லாமல் இங்கே முன்னம்
இருந்தவரெல்லாம் எங்கே நாமும்
நண்ணிப்போகவேண்டும் அங்கே வேத
நாயகன்பாதம் நம் ங்கே புவி(வாழ்வை)

---

௧௫௯ இராகம்-கனகவசந்தம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

நம்பாதே-வாழ்வை-நம்பாதே-நெஞ்சே
நம்படிபோற்று-வேத
நாயகன்துதியை சாற்று
நாளும்கொண்டேற்று (நம்பாதே)

அநுபல்லவி.

வெம்பிதினமும்வாடும் வேஷமலிந்துகூடும்
வம்புசிறைத்துநாடும் மயங்கிமுடிவில் ஓடும்
வாதுமுழுதும்சூது-இது
தகாதினிமயலிது
சுகம்பெறவே ஓது (நம்பாதே)

சரணங்கள்.

௧. ஐம்புலர்கூடியவீடு அசித்தியலூத்தைக்காடு
ஐயோவதின்பற்பாடு அழிந்திடும் ஓட்டை ஓடு
பொய்யால்வந்ததிது-வீண்
புண்ணிபூண்டதிது
போகுங்கால் சொல்லாதிது (நம்பாதே)

௨. எத்தனைபேர்களோஜனித்தார் எல்லாருமெங்கேயொளித்தார்
சித்தமொடுங்கிகளைத்தார் சீலாதென்றேதொலைத்தார்

சித்துநிறைந்ததிது-மாய
பித்துபிடித்ததிது
சத்துபோனால் தெரியுமிது (நம்பாதே)

ந. மண்டலீகர் இருந்தாரே மாய்ந்துமாய்ந்து ஓடினரே
கண்டபடிதிரிந்தாரே காலங்கழித்து
கண்கட்டுவித்தையிது-ஹீன
புண்பட்டுவந்ததிது
துன்புற்றுழல்வதிது (நம்பாதே

ச. எண்சாணிதுகோட்டை எக்காலத்தும்மிருகவேட்டை
நண்பிலாதவீட்டை நமபிடில்வருங்கேட்டை
நாயகனடிசொந்தம்-வேத
நாயகன்பிரபந்தம்
நாளுந்துதிஅந்தம் (நம்பாதே)

---

## உடலை வெறுத்தல்.

கக0-இராகம்-இந்துஸ்தான்காபி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

உடலைநம்பாதே-மனமே

அநுபல்லவி.

குடலுந்தசையும் சலும்புந்நரம்பும்
கொழுத்துப் புழுத்துநிரம்பும் (உடலை)

சரணங்கள்.

க. இந்திரியம்மலமூத்திரம்—தசை
இரத்தம்நிறைந்தபாத்திரம்—பாச
பந்தப்பேய்வளர்க்ஷேத்திரம்—வெறும்
பவந்நாடக சூத்திரம்—இந்த (உடலை)

உ. ஆசைப்பட்சியின்கூடு—பல
அசுத்தஞ்சேர்குப்பைமேடு—இதை
ஏசிப்போபோவென்னும்வீடு—சுட்ட
எட்டிவாவாவென்னுங்காடு—இந்த (உடலை)

௩. கண்ணிற்பீளைகள்வடியும்—இரு
காதிற்குறும்பிபடியும்—சளி
வண்ணமூக்கில்வந்திடியும்—நல்ல
வாயுமெச்சிலாய்முடியும்—இந்த (உடலை)

௪. பயனின்றுவிழும்மட்டை—கொடும்
பாம்புகழற்றுஞ்சட்டை—போலே
உயிர்போனால்வெறுங்கட்டை—இதை
உற்றுப்பார்த்தால்லொடலொட்டை—இந்த (உடலை)

௫. காகம்நாய்நரிக்கூட்டம்—பல
கழுகுக்கும்நல்ல வேட்டம்—கரு
மேகநிழல்போல் ஓட்டம்—இது
மெய்யல்லப்பொம்மலாட்டம்—இந்த (உடலை)

௬. எத்தனைபேர்புவியாண்டார்—அவர்
எல்லவருமுன்னே மாண்டார்—இங்கே
செத்தவரில் எவர்மீண்டார்—தெய்வ
சித்தம்ஒருவருந் தாண்டார்—இந்த (உடலை)

௭. மோடியேன் ஒருக்காலே—உடல்
முழுதும் எலும்புந்தோலே—அதில்
நாடி ஒடுங்கினாலே—பின்பு
நமக்கிங்கே என்னவேலை—இந்த (உடலை)

௮. கணவன்தெய்வமென்பாள் பாரி—அவன்
காரியத்திற்கெட்டிக்காரி—செத்த
பிணமுன்வருவாளோநேரில்—சுகம்
பிரிந்ததற்கல்லோ ஒப்பாரி—இந்த (உடலை)

௯. கிருமிகட்குபகாரணம்—தசை
கிழிந்துவடியும் இரணம்—சிறு
கருமமேற்கொள்ளுந்திரணம்—இது
காரணந்தப்பினால்மரணம்—இந்த (உடலை)

௧௰. வேதநாயகன்கூறும்—சொல்லை
மீறினால்நலமாறும்—பல
காதந்துர்க்கந்தம்நாறும்—பித்தம்
கபமலஞ்சலம் ஊறும்—இந்த (உடலை)

கசுக-இராகம்-கமாசு-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

உடலைநம்பாதே-என்மனமே
உடலைநம்பாதே

அநுபல்லவி.

புவியோர்புகழ்க் தேற்றுங்கனத்தால்
மடமையாய்நம்பி வாழும்சினத்தால் (உடலை)

சரணங்கள்.

க. ஒழுங்கினர்தானே-இதில்
சேர்ந்ததெல்லாம்வீணே
பாழாம்கடமதைப் பற்றிச்சுகமுண்டோ
வீழ்ந்தவுடன்நரிநாய் விழுங்கதடையுண்டோ (உடலை)

உ. மூத்திரமிந்த்ரியமே-இதினுல்
மூற்றுமாதந்த்ரமே
காற்றும்பஞ்சகநவி சரிந்திடும்நாற்றமே
சாஸ்விதம யிவீனத்து சாவதுமாத்ரமே (உடலை)

ங. பறவைக்கேவேட்டை-உற்றுப்
பார்க்கினில்மண்கோட்டை
பிறந்துமிறந்துப் பிணியதேசேட்டை
பிரபஞ்சவாழ்க்கையில் பேசில்நவஓட்டை (உடலை)

ச. நாறும்சமுத்திரமே-இதை
நம்பிலனித்தியமே
பீறுமலசலம் பீற்றற்றுறுத்தியே
பேசாமலோடுங்கால் பின்னென்னசித்தியே (உடலை)

ரு. திதுநிறைக்குணமே-காற்று
செயல்முடிந்தால்பிணமே
வேதநாயகன் விளம்புதலுண்மையே
விற்பன்னவாக்கினை யுணர்ந்திடினன்மையே (உடலை)

---

## பணதூஷணை.

### ௧௧௨-இராகம்-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பணமேஉன்னால் என்னகுணமே-தண்டம்
பண்ணினேன் சற்றும்-என் கண்ணின்முன்னில்லாதே (பண)

அநுபல்லவி.

மணமில்லாதமத மோகங்குரோதந்தான்
மார்க்கமுமூர்க்கமும் யார்க்குமேபோதிக்கும் (பண)

சரணங்கள்.

௧. தேடிஉனைவைத்து மூடியவர்க்குநீ
தீர்க்காயுசுதருவாயோ-இனி
நாடியமன்வந்து சாடும்போதுநீ
நானென்று முன்வருவாயோ
கூடியபேர்கள் குடியைக்கெடுப்பாயே
கொல்லச்சொல்லிப்பின்னும் காட்டிக்கொடுப்பாயே
ஓடிஓடிஅற்பரைப் போயடுப்பாயே
உத்தமரைக்கண்டால் ஓட்டமெடுப்பாயே (பணமே)

௨. மத்தியில்உன்னைப் படைத்ததல்லால்முன்
வரும்போதுகூடவந்தாயோ-இஷ்ட
சித்தியும்சத்தியும் நித்தியங்கைகூடச்
சிலாசாசம் நீதந்தாயோ
புத்தியிருக்கும் இடம்விட்டுநீங்குவாய்
பொய்யும்புரட்டும் உள்ளஇடத்தோங்குவாய்
எத்திசையுங்கெடுத்துப் பழிதாங்குவாய்
ஈயாதவர்கையகப் பட்டுத்தூங்குவாய் (பணமே)

௩. மண்ணில்உனைநார்பண்ணினதன்றி
மனிதரைநீபண்ணினாயோ-உயர்
விண்ணினைமண்ணினைப் பண்ணினோன்நேசம்
விலகச்செய்சத்துருநீயே
எண்ணரிதான இடமெங்கும்ஓடுவாய்
இந்திரஜாலஞ்செய்து விளையாடுவாய்

வண்ணநார் ள் மனக்கண்ணைமூடுவாய்
வைத்துப்புதைப்பவர் வாயில்மண்போடுவாய் (பணமே)

ச. வஞ்சகமாயப் பிரபஞ்சமெல்லாம்நீ
விளைத்துச்செய்வாய்கொடுங்கோன்மை-கெட்ட
நஞ்சம்நிகருனை நெஞ்சம்என்னுதமெய்ஞ்
ஞானிகட்கல்லவோ மேன்மை

பஞ்சமாபாதகஞ் சட்குரு ஆலயம்
பாரில்துன்பமென்பதெல்லாம் உன் தன்மயம்
துஞ்சஉனையுடையோர்க் கொழியாப்பயம்
வேதநாயகன்மே லுனக்குண்டோ ஜயம் (பணமே)

---

கசுங-இராகம்-தோடி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பணமேஉன்னுல்என்னநற்குணமே-பாழுமயலதைத்தரும்
பணமேவந்து-பெறுதல்பற்சினமே

அநுபல்லவி.

கணமோழும்கருத்துநிலையாகாலங்கழித்துமினரைப்புகழும்
கவனங்கொண்டவர்பாதத் தொண்டு
காட்டுகிருய்-என்னைம்-மூட்டுகிருய்-ஐயோ (பணமே)

சரணங்கள்.

க. அலக்கழித்து யாவரையும்சேர்ந்து
அற்பரிடத்தெலாம் அன்பதுகூர்ந்து
சலக்கமுறவேசெய்கிருய் நேர்ந்து
கண்ணின்முன்னில்லாதே காட்டுமெயல்நீதே (பணமே)

உ. புத்தியற்ருேரிடம் புதையலானுய்
பூர்த்திசிந்தையில் லார்மேல்தயவானுய்
சத்தியம்நீங்கி அசத்தியமானுய்
சார்ந்தோர்க்கெல்லாம் பொல்லாசற்பனையானுய் (பணமே)

ந. உனனுல்விளைவதற் குண்டுமோகணக்கு
வரையெல்லாம்வாயில் போடுவாய்பிணக்கு
நன்றியில்லாரிடம் நடஞ்செய்யுனக்கு
நாட்டமுடனேதின் டாட்டம்வீன்கணக்கு (பணமே)

ச. வாதுடன்றீதுபலவும் வாய்த்தாயே
வஞ்சகவாழ்விற்கே துணையதுநீயே
வேதநாயகன் வெறுத்ததுமுன்னையே
வேண்டேனுனைக்கையால் தீண்டேன் இனியே (பணமே)

---

## பரஸ்திரீகமனம் விலக்கல்.

கஉச-இராகம்-கமாஸ்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மாதரை-நினையாதே-நெஞ்சே (மாதரை)

அநுபல்லவி

பூதமேல்பெரும் பாதகமும்விப
ரீதமுமேவரும் ஆதலினல்மறு (மாதரை)

சரணங்கள்.

க. அருமஞ்சட்பூச் சல்லவோமுகக்காந்தி
அடிக்கடிபெண்கள் கிறமாறும்பச்சோந்தி
ஒருமையாஅவர்களை விரும்புதல்பிராந்தி
உடற்குட்புகுந்துபார்த்தால் வரும்வாந்தி (மாதரை)

உ. முன்னழகும் பின்னழகுமேபட்டு
முகஅழகானது நெற்றியிற்பொட்டு
அன்னநடையென்பது கவிஞர்கள்கட்டு
அழகுநில்லாமற் பறந்திடுஞ்சிட்டு (மாதரை)

ங. மரித்திடுமாதர்கள்சுகம் அரைக்ஷணமே
மறுகிமிசத்தில் உண்டாந்துன்பரணமே
பிரித்திடல்மலஜலம் எலும்புதோல்விணமே
பிராணன்போனல்நரி நாய்பிடுங்கிடும்பிணமே (மாதரை)

ச. மேனிமுழுதும் வெளிவேஷத்தின்தனுக்கு
மினுக்கெண்ணெய்பூசியே காட்டுவார்களுக்கு
ஈனம்அறவேதினந்தினந் தண்ணீர்முழுக்கு
இல்லாவிடில்கப்பல் ஏற்றலாம்அழுக்கு (மாதரை)

ரு. இடையில்மயக்குவது சாலியன்சேலை
இருகாதில்ஜொலிப்பது தட்டான்வேலை
கடையிலேவிற்பது கொண்டைப்பூமாலை
கன்னிக்குச்சொந்தமெல்லா வெறுந்தோலே (மாதரை)

கன்னியர்விழிஉயிர் பிளந்திடும்அம்பு
கனதனம்கமன்குழல் உயிர்க்கட்டுந்தும்பு
அன்னியமாதர்கள் விஷமெனநம்பு
அவருடன்பேசுவதே பெரும்வம்பு (மாதரை)

எ. இதமாகவேமனஞ் செய்தசிமாட்டி
இகபரம்இரண்டிக்கு மேவழிகாட்டி
இதாயின்னர்வனைச் சேர்வோன்காமாட்டி
என்றைக்கும்அவனுக்கு மூத்தவள்பேட்டி (மாதரை)

அ. என்றும்காமாதுரர்க்கு ரோகங்கள்கிலேயே
ஈளரும்போட்டகையில் வேண்டும்வேட்பிலேயே
அன்றுகொண்டமன் அறிந்தால்வருங்கொலேயே
அற்பசுகத்தில்வரும ஆபத்துமல்லேயே (மாதரை)

கூ. கழுவிவாசனைவட்டாவிடில் கெட்டவீச்சு
காதவழிஅடிக்கும் இதுசிசப்பேச்சே
தொழும்அழகென்பதெல்லாம் மேற்பூச்சு
தோகையர்கிழமானல் கனஏச்சு (மாதரை)

கய அழகழகென்பதெல்லாம் வெறும்ஜாலம்
அணியும்துணியும்போனல் அலங்கோலம்
விழல்நிகர்சுகத்தினை வெறுப்பதுசீலம்
வேதநாயகன்சொல் அநுகூலம் (மாதரை)

---

கசாடு-இராகம்-இந்துஸ்தான்காபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கேள்மனமே-நான்சொல்வதைய நுதினம்-பல

அநுபல்லவி.

சூழ்புவிவாழ்வை சுகமெனநம்பாதே
தாழ்வினைகொடுத்திடும் தாசிகளாலவெம்பாதே (கேள்)

சரணங்கள்.

க திரேகமென்பதுகண்ணில் கண்டதசையே
ரோகமவரால்வந்து நோயுறபசையே (கேள்)

௨. நாறும்உடலில்வாசம் நாடோறும் பூசுவார்
சேறும்தனத்தைக்காட்டி செய்கைகண்ணைவீசுவார் (கேள்)

௩. சிக்கடித்திடுங்கூந்தல் தினமும்வாரிடுவார்
புக்கும்படிநடத்தில் புகவேசெய்திடுவார் (கேள்)

௪. ஒய்யாரகதைபடித் துலகைவசமாக்குவார்
கையும்படிசெய்துன்னை நமனுக்கிரையாக்குவார் (கேள்)

௫. தட்டான்செய்நகையால் சாடைகாட்டிடுவார்
ஒட்டயாமாகவுன்னை உருக்கியோட்டிடுவார் (கேள்)

௬. நலமிலாநாயைப்போல் நாளுமேதிரிவாள்
குலமொன்றிலாமலே கூகைபோல்சரிவாள் (கேள்)

௭. பாஸ்திரீகளைகண்ணினுல் பார்ப்பதுதோஷம்
திரமாதியாடைபூண்டு காட்டுவார்வேஷம் (கேள்)

௮. பூதஉடல்வளர்க்க புத்திமயக்கிடுவார்
வேதநாயகன்சொல்லை விரும்பாமல்தியக்கிடுவார் (கேள்)

---

## இதுவும் அது.

௧௬௬-இராகம்-கௌளிபந்து-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மனமேஉனக்குமகாசுகிர்தம்-மறு
மாதரைவிழையாதே (மனமே)

அநுபல்லவி.

தினமென்சொற்படி கேட்டாலுனைத்துதி
செய்வேன்மறத்திடில் வைவேன்வைவேன் (மனமே)

சரணங்கள்.

௧. சட்டமுகத்தைச்சந்திரபிம்பமென்றும் வெறும்
சதைக்கட்டிகளைத்தங்கக்கும்பமென்றும்
முட்டிக்கால்களைச்சொர்ணஸ்தம்பமென்றும்-மாதர்
மூன்மலக்குஞ்சபாத்கமபமென்றும்
மொட்டைதலைக்குமுழங்கை நூசகும்பிணைத்தே
முடிந்தாயே-விலை-படிந்தாயே (மனமே)

௨ உச்சிட்டதை அமிர்தக்கட்டியென்றும்-நாறும்
ஊத்தைவாயைபவளபெட்டியென்றும்
மச்சம்பீனைவடியுக்கிட்டியென்றும்-தே
வாங்குருவை அபூர்சிட்டியென்றும்
பிச்சைக்காரன்கந்தையை-மெச்சிக்கொள்வதுபோல்
பிடித்தாயே-பொய்யைப்-படித்தாயே-கெட்ட (மனமே)

௩. செட்டிகளால் அல்லவோ இடையழகு-எண்ணெய்ச்
செக்கார்களால் அல்லவோ-சடையழகு
தட்டார்களால் அல்லவோநடையழகு-மாதர்
தம்மழகெல்லாம்பலகடையழகு
குட்டிச்சுவரில்முட்டவெள்ளெழுத்தோடீ
குதித்தாயே-பெண்ணைத்-துதித்தாயே-கெட்ட (மனமே)

௪. சொத்தைபற்களைமுத்துச்சரங்களென்றும் மிகச்
சூம்பியதோளைமூங்கில்மரங்களென்றும்
சித்தமாகக்கமலக்கரங்களென்றும்-நாறும்
சிக்குமயிரைசலதரங்களென்றும்
பித்தன்போல்வர்ணித்துவேதநாயகன் அடி
பிரிந்தாயே-துன்பம்-புரிந்தாயே-கெட்ட (மனமே)

---

இதுவும் அது

க௬௭-இராகம்-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பெண்ணாசையேபெரும்பித்து-அதில்
பிரமிப்பதெல்லாம்விப்த்து (பெண்)

அநுபல்லவி.

கண்ணாலேவலைபூட்டி அற்பசுகம்
காட்டிப்புருஷரைவாட்டிவதைக்கும் (பெண்)

சரணங்கள்.

௧ கலகலென அசைப்பார் அவர்தண்டை
காட்டுமிருகமயிரே கொண்டை
உலகைமயக்கும் அவர்சேலைக்கெண்டை
உற்றுப்பார்த்தால் நன்மைஉதவாஅண்டை (பெண்)

உ. கேவலம் அங்கமெல்லாம் பிணநாற்றம்
இறுகிறெண மயக்கந் தலைக்கேற்றம்
ஒளிபமேனிமினுக்கும் பொய்த்தோற்றம்
உள்ளே திரும்பிப்பார்த்தால் முழுநாற்றம் (பெண்)

ங. கட்டிகட்டியாகக்கண் பீளைசாரும்
வாதிற்குறும்பிசளி எச்சல்சேரும்
கொட்டும்வியர்வை தலைப்பேனும்ஈரும்
கும்பிநாற்றமாங் குளித்திட்டநீரும் (பெண்)

ச. மண்ணில்எலும்புதோல் அல்லவோமாது
மற்றதெல்லாஞ்செட்டி தட்டார்செய்சூது
பெண்ணில்லாவிட்டால் பிழைப்பவர்க்கேது
பெண்ஜெபமும் அவர்பேருஞ்செல்லாது (பெண்)

ரு மண்ணிற்பரஸ்திரீயைச் சேருநிமித்தம்
வாழ்வுஞ்சுகமுந்தனமும் அநர்த்தம்
எண்ணில்லாத்துன்பமும் புண்களும்சித்தம்
ஈனமும்புக்குமகோற்சவம் நித்தம் (பெண்)

சு. இரவிற்கூத்தாடிகள் வேஷம்எடுப்பார்
இருட்டில்எவரும்மயங்கிக் கொடுப்பார்
தரையில்மின்னார்பகல் வேஷம்தொடுப்பார்
ஜாலவித்தைசெய்துகுலத்தைக் கெடுப்பார் (பெண்)

எ. உண்டால்விஷம்வெட்டினாற் கொல்லுங்கத்தி
உன்னினோர்கண்டோரைக் கொல்லுமபெண்சத்தி
அண்டாமல்ஆடவர் ஓடுதல்புத்தி
அமர்வேதநாயகன் சொற்கேட்டால்சித்தி (பெண்)

---

## உய்யும் வழி.

கஅ-இராகம் சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

உய்யும்வகையிதநெஞ்சே - வேறு
செய்யும்உபாயங்கள்வஞ்சமே

அநுபல்லவி.

மையல்தருமும்மலக்கனிீக்கு
ஐயன்பொற்பாதத்துக்குன்னை ஆளாக்கு (உய்யும்)

சரணங்கள்.

க. நிந்தைமலந்த மூவாசையே - நாளும்
நிக்கிரகஞ்செய் அப்பசாசையே
எந்தவிதத்திலு மாசையே - ஒழித்
தென்றென்றுஞ்செய் தெய்வபூசையே (உய்யும்)

உ. நானெனதென் றபிமானமே - மிக
நாட்டுவது மதியீனமே
ஏன் உனக்கிந்த அஞ்ஞானமே - நீதான்
என்றுஞ்செய்வாய் ஜெபத்தியானமே (உய்யும்)

ங. ஒ ண்செய் பண்டபதார்த்தமே - பெரும்
பீடையாம் அந்தச்சங்காத்தமே
கொண்ட அறந்தான்யதார்த்தமே-இதைக்
கூடில்உண்டாம் பரமார்த்தமே உய்யும்)

ச. மையல்மிகுந்து கெடாதே - புவி
வாழ்வென்பது வெறுஞ்சூதே
நையுமெய்யன்பு விடாதே - வேத
நாயகனை நிதம்ஓதே (உய்யும்)

---

கசுகூ-இராகம்-தன்யாசி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வழியிதுஉய்வதற்காமோ-பல
மாய்கையுந்தனைவிட்டுபோமோ-நெஞ்சே (வழி)

அநுபல்லவி.

அழிந்திடும்மலம் - யாவையும்தள்ளு
அருள்பெரும்வகைக்க ய்-அநுதினம்துதிகொள்ளு (வழி

சரணங்கள்.

க. வீண்சம்பிரதாயங்களை-வெறுப்பாயே
நான்எனும்அபிமானம் நாடிமறுப்பாயே (வழி)

உ. வையகவாழ்வு பொல்லாதே
தையலுடன் தனமும் சற்றும்இல்லாதே (வழி)

ஙு மாயையில் மலைத்துநீ திரியாதே
தூயநெறிபகற்றில் தூய்மைவறியாதே (வழி)

ச. செய்யுந்தருமமில்லை-யாருமல்லாது
பொய்நிறைவாழ்வின்-பூரிப்பே யில்லாது (வழி)

ரு. பாதகந்தொலைத்திட-பானடிதேடும்
வேதநாயகன்சொல்லை-விரும்பிக்கொண்டாடு (வழி)

---

## நெஞ்சொடு பிணங்கல்.

கஎ0-இராகம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அநுதினம்இந்தப்படி-உன்னுடன்போர்கொடுக்க
யாராலாகும்நெஞ்சே (அநுதி)

அநுபல்லவி.

கனபக்தரொடுநள்ளாய்-கர்மானுபந்தந்தள்ளாய்
தினமும்என்னுரைகொள்ளாய்-சீச்சீ-இதென்னபிள்ளாய் ()

சரணங்கள்

க. அனந்தமுறைநான்சொல்லக்கேளாய்
அகந்தை அழியாதோ
தினந்தினமும் நீபுரிந்திடுந்துற்
செய்கைகள்ஒழிய யோ-நீ
நினைந்ததே திடமா-உன்னால்
நிதமுஞ் சக்கடமா
சினந்தகவலை கு நீஇருப்பிடமா
செய்வதெல்லாம் ஹடமா (அநுதி)

உ. படித்தநனிவேதந்தான் சொல்லிய
படிநடவாயோ
கடித்தவிஷம் ஒப்பாகியவினையின்
கடலைக்கடவாயோ நீ
பிடித்ததேபிடியாய்-ஆசைப்
பேயுன்னிடங்குடியா
எடுத்தமாயைக்கு நீமிதியடியா
உன்தொழில் இப்படியா (அநுதி

௩. கடந்தமேலோர் பகர்ந்தமொழியைக்
கனவிலுமறியாயோ
நடந்தபொய்யாகி வழிநீங்கி
நல்லவழிமிதியாயோ-நாம்
உடைந்தஉடல்சதமா-புவிவாழ்
வானதுசாசுவதமா
தொடர்ந்துவேதநாயகன் ஹிதமாய்ச்
சொல்லியுமேமதமா (அறி)

## துர்குணம்போன்ற நற்குணங்கள்.

கனக-இராகம்-தன்னியாசி- ஆதிதாளம்

பல்லவி.

செய்ய வேண்டுமோஞல்-நீஅநுதினம்
செய்-செய்-செய்-மனமே

அநுபல்லவி.

ஐயோவெறுத்தாய் நற்செய்கைகளையே
ஆசையிற்பினசொலும் துர்ச்செய்கைகளையே (செய்ய)

சரணங்கள்.

க. எதிர்உதவிகருதி ஈயலோபம்
ஈனர்கள்காற்றடிக்கினும் அதில்கோபம்
வதிதீவினைமேல் தீராக்கோபம்
வருவதுவரட்டும் இப்படிப்பாபம் (செய்ய)

உ. அரன் அடிமீதில் அடங்காமோகம்
பலதெய்வங்களைப் பணியாத்துரோகம்
இரவும்பகலும் புண்ணியந்தன்னில்இராகம்
இப்படியேதான் பாபம்அநேகம் (செய்ய)

௩. எவருக்கும்உதவிசெய்வதில் பலவந்தம்
பரஸ்த்ரீக்கிடம் ஈயாதவிர்ப்பந்தம்
தலமிசைபிறர்க்கிடர் செய்வதில்மந்தம்
தளராதிவ்வகை தோஷம்அனந்தம் (செய்ய)

ச. பொய்கொலைகளவுகள் செயஅறியாமை
புனிதர்போல்நாம் இலையென்னப்பொறுமை
மெய்விலகிய அவதூறுதாராமை
பேன்மேல் இப்படியேபலதீமை (செய்ய)

ரு. நற்குணர்துர்க்குணம் எனச்சொலும்அசத்தியம்
தன்காரியம்பெறுத அபத்திடம்
நற்கதிபெறுவதில் ஒழியாப்பத்தியம்
நானிலத்திவ்விதமான துஷ்க்கிருத்தியம் (செய்ய)

சு. நன்மைதுன்மைகள் காமக்குரோதம்
நாளும்செய்கையிலே பிடிவாதம்
தன்மநிமித்தம் சர்வலோகவிரோதம்
தளாதிவ்வாறே அபராதம் (செய்ய)

எ. ஆட்கொள்வேதநாயகன் பாசமுத்தாரம்
அணியெனஉனக்குரைத்தேன் சவிஸ்தாரம்
கேட்கிலைஆதலிற் கொடுத்தேன்உத்தாரம்
கெட்டசெய்கைகள் உனதிஷ்டப்பிரகாரம் (செய்ய)

## மனவஞ்சகத்தைப்பற்றி.

களஉ-இராகம்-பந்துவாளி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

புரட்டெல்லாம்எங்கே-படித்துக்கொண்டனை
புகலுவாய்மனமே-இந்தப்

அநுபல்லவி.

முரட்டுமார்க்கம் சென்றிறைகிறாய்-அறு
முனியின் உள்ளும்நீ நுழைக்கிறாய்-இந்தப் (புரட்)

சரணங்கள்.

க. பொருளைத்தந்தவன் அருளைமறந்து
பொருளுக்கேஉபசாரம்-செய்யும்
மருளர்போல்அற்பப் பொருளைவிரும்பி
வான்பரன்உபகாரம்-தன்னை

மறந்தாய் என்னைத் துறந்தாய் பொன்னைச்
சிறந்தாய் பின்னைப் பறந் தாய் பாரில்
அருளில்லாமல்தேரோட்டுகிறாய்-கன
உதயம் இரவிற்காட்டுகிறாய்-கன
இருள்கொள்பாசத்தில்மாட்டுகிறாய்-நாளும்
என்னைப்பம்பரம் ஆட்டுகிறாய்-இந்தப் (புரட்)

௨. மண்டலந்தனில்கண்ட பொருளெல்லாம்
வண்மையென்று நிகுறித்தாய்-பிர
சண்டஆசைக்கள் உண்டதாலே நீ
தலைமயங்கியேவெறித்தாய்-தனத்
தாசிஎனும் பேசிவினை
பூசினையே சீசீ பாச
அண்டங்களைக்கை அடக்குறாய்-காலபோல்
ஆழ்கடல்மீதும்நடக்குறாய்-பல
எண்டருவின்னுங்கடக்குகிறாய் புண்யம்
என்றால் எமுரமடகிடக்குகிறாய் இந்தப் (புரட்)

௩. என்னசொல்லினும் உன்னல்செய்யாயுனைக்
கேனிர்தத்தலைபாட்டை மாளும
முனைமேஐயோ பின்னஞ்செய்கிலை
மூளுந்தீவினைத்திரட்டை இரு
மோசம்எய்தும் நாசம் லவ
லேசம் விசு வாசம் இன்றி
அன்னம்பே லெங்கனும்பறக்கிறாய் கல்லின்
ஆவிடத்தும் பால்கறக்கிறாய் சுக
நன்னலந்தனைத்துறக்கிறாய் வேத
நாயகன்சொல்லைமறக்கிறாய் இந்தப் (புரட்)

---

## மனமயக்கம்.

௧௭-இராகம்-வசந்தா-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மயங்கிரும்மனமே ஐயோவீணே (மயல்)

அநுபல்லவி.

மயங்கிறாய்மனமே வாழ்வுசொப்பனமே
மாறாமல்தினமே ஐயோவீணே (மயங்)

சரணங்கள்.

க. ஏகனைமோக்ஷத் தியாகனைக்கருணைப்பிர
வாகனைப்பணியாமல் ஐயோவீணே (மயங்)

உ. எண்ணியபெரியோர் நண்ணியபொருளாம்
புண்ணியம்புரியாமல் ஐயோவீணே மயங்)

ங. நேயம்உள்ளோர்கள் தாயகன்வேத
நாயகனைத்தொழாமல் ஐயோவீணே (மயங்)

---

களசு-இராகம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

மனமேநீ மயங்குவதேனோ தினம்
மருந்துக்காகினும்நல் வழியில்லாதேனோ ஐயோ

அநுபல்லவி.

அநுதினம்செய்வது அகந்தையேராளம்
அகற்றிடச்சொன்னாலே வரும்ஹீனமூலம்ஐயோ (மன)

சரணங்கள்.

க. நிலையில்லாவாழ்வினை நிசமாய்நம்பினையே
தொலையாவிசாரத்தில் துவண்டுவெம்பினையே ஐயோ (மன)

உ. கவலையேகுடிகொண்டு காலங்கழித்திட்டாயே
அவனியிலுனைப்போல அற்பருண்டோசொல்வாயேஐயோ()

ங. சித்தம்துன்பத்திலே நீயலைந்தாயே ஐயோ
அத்துவைதபதம்வேண்டாமல்அந்தமாயிதுபொய்மையோஐயோ()

ச. கருணையென்பதில்லாமல் ஞானத்தைக்கெடுத்தாய்
அருநெறியுணராமல் அகந்தையில்படுத்தாய் ஐயோ (மன)

ரு. விஞ்சையதைவெறுத்து வீணில்மலைத்தாய்
அருசலெனவந்தாரை ஆதரியாதொலைத்தாய்ஐயோ (மன)

சு. போதநாயகனைநீ புகழ்ந்திடாதிருந்தாய்
வேதநாயகனுனை விரும்பில்நீபறந்தாய்ஐயோ (மனமே,

---

## காலதூஷணை.

---

கஎடு-இராகம்-தர்பார்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஓகோகாலமே-உன்போலெவர்க்-குண்டிந்திரஜாலமே (ஓகோ)

அநுபல்லவி.

போகமாகவே அண்டம்பூவெல்லாமேய்வாய்
பூனைபோலிருந்துநீபுலியைப்போற்பாய்வாய் (ஓகோ)

சரணங்கள்.

க. எல்லாருந்தூங்கினும் உனக்கில்லைதூக்கம்
ஓயாமலோடுவா யுனக்குண்டோதேக்கம்
ஆர்கெட்டாலுனக்கென்ன அறியாய்நீநோக்கம்
அதிகவட்டிகள்கொடுப் பவர்க்குன்மேல்ஏக்கம் (ஓகோ)

உ. பாலரைக்கிழவராய்ப் பண்ணியேகொடுப்பாய்
பகைமதன்ஜெபம்கட வாமலேதடுப்பாய்
காலிரண்டுடையார்க்குக் கோலொன்றுகொடுப்பாய்
காலனுக்குயிரெல்லாங் காட்டியேவிடுப்பாய் (ஓகோ)

ங. ஆயுதமில்லாமல் யாவையும்அறுப்பாய்
அழுதாலுந்தொழுதாலும் அகன்றெம்மைவெறுப்பாய்
சாயுந்திராசுபோலே சகலமுமநிறுப்பாய்
சகலஉயிரையுஞ்சட்டி யில்விட்டுவறுப்பாய் (ஓகோ)

ச. கல்லைப்போலுடம்பையும் வில்லைப்போல்வளைப்பாய்
கணந்தினம்மதிவாரம் ஆண்டெனக்கிளைப்பாய்
சில்லைப்போல்வதனத்தைச் செல்லைப்போல்துளைப்பாய்
சிங்கமுகியர்க்குத் தேவாங்குருவிளைப்பாய் (ஓகோ)

ரு. துக்கமுற்றவர்க்குநீ தொலையாமற்கிடப்பாய்
சுகமுள்ளபேர்க்குநீ துரிதமாய்நடப்பாய்
விக்கலும்இருமலும் வேதையுங்கொடுப்பாய்
மிஞ்சுங்கருமயிரைப் பஞ்சுபோற்கொடுப்பாய் (ஓகோ)

சு. மலைகள்மண்டபங்களை வலிமையாஇடிப்பாய்
வாரிஎழுகடலும் வற்றிடக்குடிப்பாய்
தலைதடுமாறநீதான் கொள்ளைஅடிப்பாய்
தனிவேதநாயகனை தயையாலேநடிப்பாய் (ஓகோ)

## சத்தியோக சம்பந்தக் கீர்த்தனைகள்.

### நியாயபரிபாலனஞ்செய்ய வரவேண்டல்.

கஎ௯-இராகம்-சாவேரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நானே பொதுநீதி தானேசெலுத்திட
நல்லவரம் அருள்கோனே (நானே)

அநுபல்லவி.

தானேயாகிய சாக்ஷாத்காரமே
தேனே அமுதமே திவ்யஞானசாரமே (நானே)

சரணங்கள்.

க. வட்டஉலகில்யாரும் பொருளில்அநுபவிக்கும்
மழைகால்வெயில்பூதாதி போலவே
இஷ்டர்அநிஷ்டர்தமர் எளியர்செல்வர்பெண்புமான்
என்றும்பேதம் உன்னுமல்லலவே
திட்டமாச்சரிநீதி செலுத்தலின்மனம்நாட்டிச்
சிறியவழக்கும்பெருவழக்கெனத்திண்ணம்நீட்டி
சட்டசாஸ்திரங்கள்மிக உணர்ந்தறிவினைத்தீட்டி
சகலஉயிர்களும்என் தன்னுயிர்போல்பாராட்டி
சிட்டபரிபாலன னெனுமுடிசூட்டித்
தீயர்மொழிபுகாமற் செவிவழிபூட்டிக்
கொட்டஞ்செய்துட்டர் கண்ணில்விரலைவிட்டாட்டிக்
கூகூஎனப்போய் கதறும்படிமாட்டி (நானே)

உ. அருணன்சந்திரனிலை கெகினுந்தலைபேல்கிழ்
ஆயினும்அறத்தைநான் விட்டாமல்
வருணன்பேற்பொருள்மாரி வழக்கர்பெய்யினும்அதை
வாங்கபாசகன் போற்கைநீட்டாமல
வரும்வழக்கர்மனத்தை வன்சொற்களாற்சுடாமல்
மற்றைக்கீழ்இத்தியோகஸ்தர் வயபுக்கிடக்கொடாமல்
அருமடியால்வலக்காராய்ச்சியில்பின்னிடாமல்
அப்பன்பாட்டன்சொன்னும் அறநெறிகைவிடாமல்

தருமதேவதைஞாய ஸ்தலந்தனில்நடிக்கத்
தப்புச்சாக்ஷிகள் கிடுகிடெனவேநடிக்க
இருமைபகல்அநீதியே ஒட்டம்பிடிக்க
இலஞ்சம்வாங்கிகள் வெட்கத்தாய்உயிர்மடிக்க (நானே)

௬. அந்தவிலங்குமுடன் கூன்குருடுமைமுத
லானஜென்மம்வாராமல் தடுத்தாயே
மூந்தமானிடஜென்மந் தந்ததுமன்றிப்பின்னும்
முன்பெதிகாரமுங் கொடுத்தாயே
இந்தஉபகாரத்தை இதயத்தெழுதித்தேக்கி
எவர்க்கும்பெரியவனானெனும்அகங்காரம்நீக்கி
நந்தாவிளக்கம்போல் நவையிருளினைப்போக்கி
நான்செய்ததீதினுக்கென் நடையைத்திட்டாந்தமாக்கித்
தெந்தமெனவேவிளையாடிஉண்டுதூங்கிச்
சுகஉடலம்வளர்க்குஞ் சோம்பினைநீங்கி
விந்தைநன்முயற்சியில் மேன்மேல்ஓங்கி
வேதநாயகன்நல்லோன் என இசைதாங்கி (நானே)

---

## துர்வழக்காளிகளைப் பற்றி.

---

களஎ-இராகம்-சௌராஷ்டிரம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

இந்தவழக்குக்கெல்லாபரம்தானு கோட்டில்
வந்தவன்எல்லாமநமக்கெஜமானு (இந்த)

அநுபல்லவி.

நந்தன்வலியச்சண்டைபிடித்தானும் அந்த
நாதனைத்திட்டிஅவன் அடித்தானும்

சரணங்கள்.

க தந்தைதுர்மார்க்கஞ்செய்துகெட்டானும் பிள்ளை
தாங்களைத்தெருவில்விட்டானும்
முந்தஅதிகக்கடன்பட்டானும்நிலம்
முழுதுந்துர்விநியோகம்இட்டானும் (இந்த)

௨. அண்ணன்தன்தம்பிகளைவெறுத்தானும் அவர்க்
காஸ்திபாகங்கொடாமல் மறுத்தானும்
கண்ணன்வயலைப்பொன்னன் அறுத்தானும் கடைக்
காரன்கெட்டசரக்கை நிறுத்தானும் (இந்த)

௩. ககனப்பூவர்திமகன் கொய்தானும் அதைக்
கண்டுகுருடன் அம்பால் எய்தானும்
ஜெகமிசைஊமையானும் வைதானும் அதைச்
செவிடன்கேட்டுநகை செய்தானும் (இந்த)

௪. நங்கன்வாதியைக்கண்டு சிரித்தானும் அங்கன்
நம்பிஇருமிகெட்டி முரித்தானும்
தங்கள்இரண்டுகையும் விரிந்தானும் அந்தச்
சாந்தனுந்தன்முகத்தைச் சுரித்தானும் (இந்த)

௫. காமிலான்வாதியைப் பிடித்தானும் இரு
காலிலான்உதைத்துதைத் திடித்தானும்
சிரமில்லாதவன்கடித் தடித்தானும் பதம்
தினம்வேதநாயகன் படித்தானும் (இந்த)

## உத்தியோக சங்கடம்.

௭௮-இராகம்-நாதநாமக்கிரியை- ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அப்பா இதென்ன அதிகாரம் ஐயோ
எப்போதுபக்திசெய்ய இல்லையேநேரம் (அப்பா)

அநுபல்லவி.

சப்பையரோ அபத்தமூட்டை அந்தச்
சந்தையர்வழக்கிலே தொள்ளாயிரம்ஒட்டை
அப்பையர்கற்பிப்பார் பொய்ச்சீட்டை அந்த
அனந்தையர்கட்டுவார் ஆகாசக்கோட்டை (அப்பா)

சரணங்கள்.

௧. சிலர்கேட்பார் கற்பகச்சோலை வேறு
சிலர்கேட்பார்கமல் அறு காமலேயோலை
பலர்கேட்பார் நூறுபுலிப்பாலை அல்லும்
பகலும்உலகில் நமக்கிதுதானுவேலை (அப்பா)

உ. அண்டப்புரட்டன் அந்தவாதி-அகி
லாண்டப்புரட்டன் அப்பா அவன்பிரதிவாதி
சண்டப்பிரசண்டன் நியாயவாதி-நாளும்
சகஸ்திரப்புளுகன்சாக்ஷிக் காரனெனும்கியாதி (அப்பா)

ரு. எப்போதும்பொய்வழக்கர் கூட்டம்-அவர்க்
கிந்திரலோகங்கிடைத்தாலும் இன்னமுந்தான்வாட்டம்
தப்புச்சாக்ஷிகள்வாய் நீட்டம்-பொய்ச்
சத்தியம் ஆணையென்றால் அவர்க்குக்கொண்டாட்டம் (அப்பா)

ச. பேராசைக்காரன் குப்பன்செட்டி-அவன்
பிரமாதிகளிடத்தும் வாங்குவான்வட்டி
சேரான்வழக்கில் சிங்கக்குட்டி-இவர்
சூதால்வேதநாயகன் பதந்தொழ அட்டி (அப்பா)

---

## இதுவும் அது.

கஎ௧-இராகம்-புன்னாகவராளி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

போதும்போதும் உத்தியோகனமே-இதில்
ஏதுசுகம்நமக்குமனமே (போதும்)

அநுபல்லவி.

ஓதக்கடகன் அலைக்கோய்வுண்டோ-ஆவாரம்
வேதநாயகன்நாமம்விளம்பஉண்டோநேரம் (போதும்)

சரணங்கள்.

க. சிலர்சிலவழக்குகள்தொடுப்பார்-வேறு
சிலர்பணவழக்குச்செய்தடுப்பார்
பலரும்நம்முடன்சண்டைதொடுப்பார்-அல்லும்
பகலும்நம்பிராணனைஎடுப்பார்
உலகில்வழக்கேதோர்ஊரெங்குந்தூற்றுவார்
நலமில்அப்பீல்கோட்டார்நம்தீர்ப்பைமாற்றுவார் (போதும்)

௨. ஒருவன்கேட்பான் அளகாபுரியை-வே
றொருவன்கேட்பான்மேருகிரியை
ஒருவன்கேட்பான் அருணன்பரியை-வே
றொருவன்கேட்பான்வெள்ளைக்கரியை
நார்பக்ஷந்தீர்த்தால்வின்றுட்டோர்க்குமனஸ்தாபம்
சார்பக்ஷந்தீர்ப்புச்செய்தால்துஷ்டனார்க்குக்கோபம் (போ)

௩. எந்தநேரமும்ஜபவேலை இதில்
என்னபெற்றீருத்தமலே
அந்தவுத்தியோகமேஆலை-அதில்
அகப்பட்டநாம்கரும்புபோலே
சந்ததமுமுழைத்துந்தணிந்ததுண்டோக்ஷாமம்
இந்தக்கூழுக்குத்தானோஇருபதுபட்டாராமம் (போதும்)

௪. எழுதிஎழுதிஎன்னகிரீடம்-பெற்றீரும்
இங்கிதம்தெரியார்நீர்மூடம்
பழுதுசொல்வதிவர்க்குப்பாடம்-பஞ்ச
பாதகர்களுக்கிவர்பீடம்
அழுதாலுந்தொழுதாலும்அவர்துர்க்குணம்போமோ
கழுதைக்குவாழ்க்கைப்பட்டுக்கடிஉதைக்கஞ்சலாமோ (போ)

---

## பெரியதுரையாகிய கடவுளுக்கும்
## மனுஷத்துரைக்கும் உள்ள பேதம்.

௧௮௦-இராகம்-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அந்தப்பெரியதுரைக்-கிந்தத்துரைகள்சரியா
மூடமனமே (அந்த)

அநுபல்லவி.

இந்தப்புவியில்நமைச்-சொந்தப்பொருளாகச்செய்த
தந்தைக்குகோகச்-சிந்தைக்குள்உறையும் (அந்த)

சரணங்கள்.

க. அந்தத்துரைநாம்செய்யும் எந்தப்பிழைகளையும்பொறுப்பான்
இரக்கமின்றி
இந்தத்துரைநாம்செய்யும் எந்தப்பிழைக்கும்தலை அறுப்பான்
வேலைகொள்ளாமல்
அந்தத்துரைதாய்நமக் கெந்தப்பெருளுந்தந்துவிருப்பான்
வேலைவாங்கியும்
இந்தத்துரைநமது சொந்தப்பொருளையுமேமறுப்பான்
விளையாட்டாக

அந்தத்துரைஉலகம் அமைத்தளித்தழிப்பான்
இந்தத்துரைகந்தலை இரண்டாகக்கிழிப்பான்
அந்தத்துரைதனிமை யாய்ப்பாகலுழிப்பான்
இந்தத்துரைபடைகள் இருந்துமேவிழிப்பான் (அந்த)

உ. அந்தத்துரைவாகனமின்றி அண்டங்களெல்லாம்கடப்பான்
மூடவன்போலே
இந்தத்துரைவாகனம் இல்லாவிட்டால் விழுந்துகிடப்பான்
எக்காலமுமே
அந்தத்துரைதானென்றும் அருந்தாமல்நமக்கன்னம்படைப்பான்
சோறுங்கறியும்
இந்தத்துரைதான்நமக் கீயாமல்தன்வயிற்றில்அடைப்பான்
பலவகையில்

அந்தத்துரைதான்நமக் கனுதினம்உழைப்பான்
இந்தத்துரைதான்நம்மை எவல்கொண்டுபிழைப்பான்
அந்தத்துரைஎன்றைக்கும் அழிவின்றித்தழைப்பான்
இந்தத்துரையைஇனி இயமன்வந்தழைப்பான் (அந்த)

ங. அந்தத்துரைசகல அந்தரங்களையுந்தெரிவான்
குருடன்போலே
இந்தத்துரைஉலகில் எதுந்தெரியாமலேதிரிவான்
துஷ்டரையெல்லாம்
அந்தத்துரைஅடக்கி முதசிஷ்டருக்கருள்சொரிவான்
பொய்யரையெல்லாம்
இந்தத்துரைஉயர்த்தி வந்தநல்லவர்க்கிடர்புரிவான்
சத்தியமாக

அந்தத்துரைதான்சுத்த அமலசொரூபி
இந்தத்துரையுலகில் இணையில்லாப்பாவி
அந்தத்துரைவேத நாயகன்மனவியாபி
இந்தத்துரையெவர்க்கும் ஈயாதலோபி (அந்த)

## கோட்கொள்ளும் உத்தியோகஸ்தர்களைப்பற்றி

கஅக-இராகம்-அசாவேரி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி

எந்தநாளிலும்தர்மமேஜெயம்-என்மயக்குறாய்-பெண்ணே

அநுபல்லவி.

நிந்தனைபலர் கூறட்டும்-அவர்
நினைவெல்லாம் நிறைவேறட்டும்-பின்பு
சிந்தனை தடுமாறட்டும்-அவர்
சிரிப்பார் சிரித்தாறட்டும்-பெண்ணே (எந்த)

சரணங்கள்.

க. எரிகிறவீட்டில் பிடுங்குவதுலாபம்
என்றுசொல்வார் அந்தவண்ணமே
பெரியகோட்சொல்லிநம் உத்தியோகத்தைப்
பிடுங்குவதிர் எண்ணமே
சரியிவர்எண்ண முடிக்கட்டும்-லஞ்சம்
சர்வகொள்ளைகள் அடிக்கட்டும்-உண்மை
துரைமகன்கண்டு பிடிக்கட்டும்-அந்தத்
துஷ்டரைடஜன் அடிக்கட்டும்-பெண்ணே (எந்த)

உ. வரும்இடரெல்லாம் வரட்டும்நாம்அதில்
வருத்தங்கொண் டென்னசாரமே
சருவமூடர்கள்வாழும் நாட்டினில்
சாதுக்கட் கபசாரமே
துரைமகன்பகைமைக்-கெடுக்கட்டும்-அந்தத்
துஷ்டர்க்குத்தியோகம் கொடுக்கட்டும்-அவர்
தரையில்கெட்டபே ரெடுக்கட்டும்-பின்பு
தம்பிமார்களை முடுக்கட்டும்-பெண்ணே (எந்த)

௬. வல்லவனுக்குப் புல்லும் ஆயுதம்
வாழ்வது நமக்கருமையா
நல்லவர்க்கிதுகாலமா இங்கு
கல்வில்லார் இவர் உரிக்கட்டும்-அவர்
கால்விலங்கு தரிக்கட்டும்-கண்ட
எல்லவருமே சிரிக்கட்டும்-மிக
என்சொல் அப்போது சரிக்கட்டும்-பெண்ணே (எந்த)

௭. கோளும்பொங்களும் கூறட்டும்-நாய்
குலைத்துநத்தம் பாழாகுமா
மூளும்சூரியன் ஒளியைக்கையினால்
மூடமறைந்து போகுமா
நீளுந்தீயர்கள் குதிக்கட்டும்-அவர்
நெஞ்சில்வஞ்சகம் பதிக்கட்டும்-நமை
நாளுமே அவர்மதிக்கட்டும்-வேத
நாயகன்சிகைக்ஷ விதிக்கட்டும்-பெண்ணே (எந்த)

---

## சுவாமியை நினைக்க நேரமில்லையென்று முறையிடல்.

௧௮௮-இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்

பல்லவி

நினைப்பதெப்போதுநெஞ்சே-ஐயன்பதத்தை
நினைப்பதெப்போது-நெஞ்சே (நினை)

அநுபல்லவி.

தனத்தையும்மாதர்-யௌவனத்தையும்-உத்தியோக
கனத்தையும்-எண்ணிப்பல-தினத்தையும்கழித்தால் (நினை)

சரணங்கள்.

௧. பாட்டிலும்பலவிளையாட்டிலும்துர்விஷயக்
காட்டிலும் புத்திதனை நாட்டிநாள் கழித்தால் (நினை)

௨. தாரத்தைப்பிள்ளைகள்சம் சாரத்தை எண்ணித்தூர்வியா
பாரத்திலேமது நேரத்தைக்கழித்தால் (நினை)

௩. தரைக்குள் ஒருசாண்குக்ஷி இரைக்காகவெள்ளைக்காரத்
துரைக்குக்கைகட்டிச்சாகும் வரைக்குநாம் உழைத்தல் (நினை)

௪. பாருக்குள்வரும்கக்ஷிக் காரர்க்கும்பின்னும் இந்த
ஊருக்கும் உழைத்துநம் வீரத்தைக்குலைத்தால் (நினை)

௫. தொண்டைகிழித்துக்கொண்டு சண்டைசெய்யும்வக்கீல்கள்
அண்டையில் இருந்துநம மண்டையை உடைத்தால் (நினை)

௬. ஞாலத்தில்பெண்கள்செய்யும் சாலத்தைநம்பி அவர்
மூலத்திலேநமது காலத்தைக்கழித்தால் (நினை)

௭. உழக்கில்தெற்குவடக் கிழக்குமேற்கென்றுசொல்லும்
வழக்கர்பெருஞ்சமுத்திர முழக்கத்திலிருந்தால் (நினை)

௮. வேதநாயகன் திருப் பாதங்களைமறந்து
பூத உடல்வளர்க்கக் காதல்கள் அலைந்தால் (நினை)

---

## உத்தியோகத்தை வெறுத்தல்.

௧௮௫-இராகம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்த உத்தியோக-மென்னப்பெரிதா-நெஞ்சே
இதுபோனல் நாம்பிழைப்பதரிதா (இந்த)

அநுபல்லவி.

எந்த இடம்போனலும் கந்தபொடிவாசிக்கும்
அந்தவிதமாய்நம்மை அகிலமெல்லாம்பூசிக்கும் (இந்த)

சரணங்கள்.

௧. நல்லபிரபுக்களெல்லாம் நாட்டைவிட்டே அகன்றார்
ஞானசூரியரெல்லாம் நமக்கதிபதியென்றார்
இல்லாததோஷம்நம்மேல் எடுத்தவர்முடிக்கின்றார்
இரவியினுக்களங்கம் இருக்குமெனப்புகன்றார் (இந்த)

௨. ஆகாதகாலம் இதில் அசடர்தலை எடுத்தார்
அருங்குணசீலர்கள் அதிகாரங்கைவிடுத்தார்
போக மற்கோனரும் பொய்யரும்வந்தடுத்தார்
பூவிற்றகடையிலே புல்லுவிற்கத்தொடுத்தார் (இந்த)

௩. இந்த உலகுக்கெல்லாம் அவரே அதிபதியா
இவருக்குழைக்கமக் கென்ன தலைவிதியா
அந்தமாகவேபடி அளப்பதிவர்பொதியா
ஆயிரந்தொழிலிலும்நாம் அறியாதசங்கதியா (இந்த)

௪ பாரில்இவரைக்கண்டோ படித்திட்டோம்பலபாடை
பட்டதற்கென்னதந்தார் பாக்கியங்கூடைகூடை
ஊரில்உத்தியோகம்போனால் ஒழியும்பிடித்திட்டபீடை
உயர்வேதநாயகன் உதவுவான்அன்னம்ஆடை (இந்த)

---

## துன்பத்துக்கு அஞ்சாமை.

---

கஅ௪-இராகம்-முகாரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னவந்தாலுமே-மனமே-ஐயன்
இருக்கையில்-என்னவினமே (என்ன)

அநுபல்லவி.

மன்னர்பகைக்கில் உயிர் தன்னைவதைப்பர்வே
றென்னசெய்வார்நிதம் பன்னரும்இடர்கள் (என்ன)

சரணங்கள்.

க. உத்தமமானசஞ்சீவி-கையில்
உடையவரைக்கொல்லுமோ-நாவி
அத்தனைநம்புமேதாவி- தன்னை
அலைக்குமோகுயாமுமேவி
சுத்தனைமறந்தவர் சித்தயமகவலைகள்
தைத்தபாத்திரமாகும் சித்தமும்துன்பம் (என்ன)

உ. ஈடறுராவுடன் ஓடை-அரு
கிருக்கையில் என்செய்யுங்கோடை
மாடகூடகோபுரமேடை-தனில்
வசிப்பவர்க்குண்டோகுளிர்வாடை
தேடரியபுண்ணியபொற்பீடம அமர்ந்தன்பெனும்
கிரீடந்தரித்தோர்க்கின்பம் நாடகம்செயும்நோய் (என்ன)

௩. ஓதரும்தேவதாபத்தி-காருண்ய
உலகெல்லாவையும் வெல்லுஞ்சக்தி
போதமுடன் அதுவேமுத்தி-அதில்
புருஷார்த்தங்களெல்லாம் சித்தி
வேதநாயகன்பத்தர் மீதடருந்துன்பங்கள்
ஆதவன்முகபனியாம் ஆதலில்துயரம் (என்ன)

---

## பிறர்மேல் குறை கூறுமை.

௧௮௪-இராகம்-பைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஒருவர்மேலுங்குறைநீ கூறாதே-திரு
உளச்செயற்காப்பிறரைச் சீறாதே (ஒருவர்)

அநுபல்லவி.

வருவதுவந்தொழிய மாறாதே-கரு
மஞ்சக்கிணைகிருபேசன்-கஞ்சக்கழல்மறந்து
வஞ்சக்கடலில்விழும்-நெஞ்சக்குராங்கேநீ (ஒருவர்)

சரணங்கள்.

௧. துன்பம்என்பதெவர்க்கும் சுதந்தரமே-அதைத்
தொலைப்பதற்குண்டோ ஒருதந்திரமே
இன்பம்உற்றவரெவர் கிரந்தாரே-பிறர்
இடிக்கவந்தாலுங்-கட்டி-அடிக்கவந்தாலும்-பழி
முடிக்கவந்தாலும்-உயிர்-மடிக்கவந்தாலும்-நீ (ஒருவர்)

௨. பொறுமை எக்காரியம் சாதிக்குமே-அதைப்
பூண்டவர்க்கேசுகம் ஆதிக்கமே
மறுமையின்துயரத்தைப் பேதிக்குமே-மிக
மகிழ்ந்தபோதிலும்- துயர்-நிகழ்ந்தபோதிலும்-பிறர்
புகழ்ந்தபோதிலும்-உனை-யிகழ்ந்தபோதிலும்- நீ (ஒருவர்)

௩. மற்றவர்தாம்செய்யினும் பெருந்தீங்கு
மனதிற்கொள்ளாதிருப்பதே நன்கு
குற்றமாகியவழிதனை நீங்கு-மிகக்
கோத்தபலபுவனம் காத்தபரன் அடியை
எத்தும்வேதநாயகன் வார்த்தையின்படி-நீ (ஒருவர்)

## பரிதான கண்டனம்.

கஅ௬-இராகம்-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சீச்சீநீர்லஞ்சம்வாங்கல் ஞாயமாமோ-அதனால்உமைச்
சேர்ந்ததரித்திரம் விடிந்துபோமோ (சீச்சீ)

அநுபல்லவி.

வீச்சிலும்வீண்பாட்டுப்-பேச்சிலும்பணம்வாங்கும
தேர்ச்சியுடையவினைப்-பூச்சிஒப்பவரோ (சீச்சீ)

சரணங்கள்.

க. வரவேண்டியகடனை வகையுடன்கேட்டுவாங்கிக்கூசிப்
பலரிருக்க
வலியநீர்கேட்டுவாங்க மனம் எப்படிவந்ததோ சீசீ
உலகில் நீங்கள்
பாவியபெருந்தவம் பதினாயிரம்வருஷம் ஊசி
முனையில்நின்று
பண்ணினும்போமோ அந்தப்பாவம்ஒருமுந்திரிவாசி
இலஞ்சந்தனைக்
கரம்வாங்கினோர்கள் தந்தோர்க்குப்பாததூசி
கள்ளர்க்கும்வேண்டும்மடி இரவமாவாசி
இரவும்பகலும் உமக்கேஏகாசி (சீச்சீ)

உ. தனதுகேடறியாமல் சகலர்க்கும்சாஸ்திரஞ்சொல்லும்பல்லி
கழுநீர்விழ்ந்து
சாகுதல்போலயாவுந் தெரிந்தமகிமைக்கொத்து மல்லி
ஆகிய நீங்கள்
மனமயங்கும் எளியரிடம் வாங்கலாமோதனம்இல்லிக்
குடநீர்போலே
வாழ்வுந்தனமுங்கெட்டுத் தாழுமென்பதுள்ளங்கை நெல்லி
ஆகையால் ஏழை
ஜனம் அழவாங்கிடுந் தனம் உயிர்கொல்லி
சாய்க்குமே அதுவாழ்வின் வேரினைக்கெல்லி
தினமுமே அடிக்கிறீர் நீர்ஜெகஜல்லி
திருட்டுத்தொழிலில்நீங்கள் ருத்திராக்ஷப்பில்லி

௪. அழிவுக்காலயமான உமையஷ்டமச்சனிபற்றுதோ
பொல்லாத்துஷ்டர்நீர்
என்றுசனிபிடிக்க அஞ்சிறும்பாதகஞ்சுற்றுதோ
புண்ணியங்கைவிட்டு
வழிகெட்ட உங்களுக்கு எளிதியாவுமேவற்றுதோ
ஒருசாண்கும்பி
வளர்த்திட உங்களுக்கு வருமாதச்சம்பளம்பற்றுதோ
குண்டோதரன்போல்
ஒழிவில்லும்முசாக் குராப்பெங்குழியா
உம்மாற்சகலஉத்தி யோகர்க்கும்பழியா
விழியவியாதோஉமக் கென்னகெட்டசுழியா
வேதநாயகன்உரைப்பது வீண்மொழியா (சீச்சீ)

---

இதுவும் அது.

---

கஅஎ-இராகம்-சங்கராபரணம்-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

ஏதுக்குவாங்கிறீர்லஞ்சம்-உமக்
கிதைவிடவேறுண்டோபஞ்சம் (ஏதுக்கு)

அநுபல்லவி.

வாதுக்குவினை வழக்குரைபேசி
வாங்கிறீர் என்னபிழைப்பது சீசீ (ஏதுக்கு)

சரணங்கள்.

௧. நீசப்பொருளின் ஆசைப்பட்டேநல்ல
நீதியைநீக்குகிறீர்-ஐயோ அபக்
கியாதியைத்தூக்குகிறீர்-உமக்கும்பொய்த்
தாசிக்குமென்னபேதம்-நீர்தான்
சாதிப்பதென்னபிரமாதம்-பிறர்
காசுக்கேன் இந்தவிவாதம்-அப்பு
காத்தன்முதலோர்க்குநீர்முதற்பாதம (ஏதுக்கு)

௨. மணமுமலரும்போன்றநேயர்களிடத்திலும்
வாங்குவீர்பரிதானம்-உமைவிட்டு
நீங்குமோ அ மானம்-அலக்ஷியம்
பணமென்னநாணும்பாஷாணம்-பிறர்
பணமென்றால்விடுகிறீர் ப்ராணம் அதில்
குணமுண்டோகடுகுப்பிரமாணம்-வாங்கக்
கூசுகிறீரிலையிடையாதே நாணம் (ஏதுக்கு)

௩. பாழில்இறைத்தஜலம்போல் உமக்குப்
பரிசளித்தாவதுண்டோ-துரைதீர்ப்புப்
பண்ணுவதும்மைக்கொண்டோ-வெட்கமின்றி
ஏழைகளிடத்திற்கைக்கூலி-வாங்க
இச்சைகொண்டீர்என்னகேலி-வந்து
சூழுமேபலபலகோலி-நிஜம்
துரையறிந்தால்உங்கள்-உத்தியோகம்காலி (ஏதுக்கு)

௪. உழக்கிற்கிழக்குமேற்குண்டாக்கி ஒருக்காலே
ஊரைப்புரட்டுகிறீர்-வியாதிக்கும்
பேரைமருட்டுகிறீர்-நிச்சயமுண்டோ
வழக்குச்சேற்றினில்நட்டகம்பம்-பிச்சை
வாங்கியும்உமக்கென்னடம்பம்-ஞாயம்
இழக்கின்றபேர்படுந்துன்பம்-உமக்
கிசைந்திடுஞ்செல்வத்தை அறுத்திடும்கயபம் (ஏதுக்கு)

௫. சிலையில்நார்உரிப்பதுபோலேஎவரையும்
திட்டமாளத்துகிறீர்-கைகளில்அகப்
பட்டதைச்சுற்றுகிறீர்-பெரிதான
மலையோஉமதுகாயஸ்தூலம்-நீர்தாம்
வாழ்வதுண்டோகோடிகாலம்-ஊரில்
கொலைஞர்களவர்கள்விசாலம்-ஆனால்
கொடுக்கவேண்டுமுந்திஉமக்குத்தாம்பூலம் (ஏதுக்கு)

௬. ஆடுந்தறந்தெனவாடிப்பஞ்சைகளிடம்
அடிக்கிறீர்சர்வகொள்ளை-உமைவந்து
பிடிக்குமேபெரியசள்ளை-வாங்கினபின்பு
போடுகிறீர்பட்டாராமம்-ஒரு
போதும்விடியுமோக்ஷாமம்-உமை
நாடிமிஞ்சாதொருரோமம்-தேவ
நாயகன்சொற்கேட்டால்உமக்குண்டுக்ஷேமம் (ஏதுக்கு)

## இரவும் அது.

---

கஅ-இராகம்-பியாகடை-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

ஆர்வேணுமோ அவர்-வாங்கட்டும்லஞ்ச
ஆசைவையாதே-நெஞ்சே (ஆர்)

அநுபல்லவி.

சீர்வளரும்குளத்தூ ரெறும்பதி உள்ளார்
செல்வன்வேதநாயகன் சொல்லும்உரையைக்கொள்ளார் (ஆர்)

சரணங்கள்.

க. சம்பளமிருக்கப்பின் மேல்வருமானம்
தனைநாடி ஏன் அதன்மேல் நித்தியதியானம்
அம்புவியிலசை விளைந்திடும் அவமானம்
அதைவிடஎடுக்க லாமே உபாதானம்
அஞ்சிடும்பல-பஞ்சையோர்களையே-மிதம்துன்பஞ்செய்து
மிஞ்சவே அவர்-லஞ்சமேதர
வஞ்சமேபுரி-பஞ்சபாதகர் (ஆர்)

உ. கக்ஷிக்காரருக்குன்னால் ஏதுபகாரம்
கனதுரைதீர்ப்பான் தன்மனதுப்பிரகாரம்
ரக்ஷிப்பேனெனப்பொய் சொல்வதில்என்னசாரம்
லஞ்சமென்பதுபட்டப் பகலிற்செய்சோரம்
ரத்னராசியும் அர்த்த-நாணயமும்-தந்தால்-உன்காரியம்
சித்தியென்றுப-யத்திரானையும்
எத்திவாங்கிடு-உத்திபோகர்கள் (ஆர்)

ந. அயலார்பொருளின்மேல் நமக்கென்னசொந்தம்
உதகியமடிபிடித் தேன்பலவந்தம்
இயலவாங்கிக்கெட்ட குடிகள் அநந்தம்
இகபரம்போம்வரும் நரகவிர்ப்பந்தம்
இக்கணத்தில் உன்பக்கமாகிடவே-செய்வேன்-தந்தாவென்று
அக்கிரமத்தில்-அலக்ஷ்மித்து
மக்களைத்தொடர்-துர்க்குணத்தர்கள் (ஆர்)

4. ஒருகாசாகிலும் வாங்குதல்துரோகம்
ஊர்கொள்ளை அடிக்கவோ உனக்குத்தியோகம்
தருபவர்க்கென்ன உன்னாலேநிர்வாகம
தனதுக்கேன்செய்கிறாய் நீபிராணத்தியாகம்
சட்டம்நீதிபுரட்டி வாதியையே-தினம்தெட்டித்தங்கக்
கட்டிவெட்டி-உருட்டிஒட்டிய
பெட்டிகொட்டி-மருட்டுமெட்டிகள் (ஆர்)

பிரபுத்துவ தூஷணை.

கஅக-இராகம்-தன்னியாசி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஓஓபிரபுத்துவமே- தினமும்
உன்னால்கன-உபத்திரவமே (ஓஓ)

அநுபல்லவி.

காவளர்பூமியில் என்னிடத்துன்தொழிலைக்
காட்டாதேஎன்னை-வாட்டாதே (ஓஓ)

சரணங்கள்.

க. அன்னத்தைக்கண்டால் விஷம்போல்வேம்புபோல்
அருவருத்துண்ணத் துணியாய்
ஆயிரம்பக்குவஞ்செய் தொருவாய்சாதம்உண்
டாலும்நீ ஜீரணியாய்
என்னத்துக்கிந்தஅன்ன மென்றெண்ணிஏழைகளுக்
கிந்தவர் பசிதணியாய்
இறுமாப்போதிமிர் வாதமோ
ஈசன்வந்தாலும் எழுந்துபணியாய் (ஓஓ)

உ. பார்க்கச்சகியாஅங்க ஈனர்அழகரென்று
பலருந்துதிக்க விதிப்பாய்
பலசாலிநானென்று துள்ளிக்கொண்டுசெத்த
பாம்பையுமே மிதிப்பாய்
ஊர்க்குள்எவருஞ்சொல்லும் நிந்தையை அறியாமல்
உன்னையே நீதுதிப்பாய்
உண்மைசொல்வோரை-தள்ளிப் பொய்சொல்லுவோர்களை
உற்றவரென்று மதிப்பாய் (ஓஓ)

௩. காரியமில்லா வீண்டம்பவிஷயத்தில்
காசெல்லாம் செலவழிப்பாய்
காலத்தையும் உனது காயத்தையும்விஷய
காமத்திலே கழிப்பாய்
பாரில்சுகம்எளிய ராலென் றுநினையாமல்
பார்த்துநீ இளைப்பாய்
பத்துப்பேர்மித்தம் உனைத்தாங்க இல்லாவிட்டால்
பாக்கப்பாக்க விழிப்பாய் (ஓஜ)

௪. பாலையும்விஷயஞ்செய்யும் பாம்புபோற்சுகமெல்லாம்
பாழாக்கிக் கெடுப்பாய்
பலநோய்களுக் கிருப்பிடமாவைத்தியர்
பலருக்குவேலை கொடுப்பாய்
காலையுமாலையுங் காரணமின்றிக்கடு
கடுத்துநீ சிடுசிடுப்பாய்
கைப்பொருள்போனால் ஒருவேலையுந்தெரியாமல்
கையிலே ஓடெடுப்பாய் (ஓஜ)

௫. சீமையிற்கவிசொல்லக் கம்பனும்கொல்லச்
சேஷன்நானென்று விரிப்பாய்
சேஷனீயென்பதற்குச் சாக்ஷியாகவிஷத்தைக்
கேழுழுதுந் தரிப்பாய்
ஊமைக்குள றுவாயன் சண்டப்பிரசண்டனென
ஓயாமல் விவகரிப்பாய்
உயர்கவிஞரைக்கண்டால் ஒன்றும்பேசாமல்நீ
ஓட்டத்தை அனுசரிப்பாய் (ஓஜ)

௬. பெருநொண்டிபோல்உனைத் தூக்கச்சொல்லிப்பல
பிராணிகள் கழுத்தொடிப்பாய்
பெருந்தொழில்செய்து களைத்தவன்போல்உடம்பெல்லாம்
பிடிக்கச்சொல்லி அடிப்பாய்
அரும்பலசாலிகள் தூக்கிவிட்டால்பிணக்கா
டாக்குவேனென்று நொடிப்பாய்
ஐயன்வேதநாயகன் அடிமைமறந்துபெண்கள்
அடிகளையே பிடிப்பாய் (ஓஜ)

## குடும்பசம்பந்தக் கீர்த்தனைகள்.

### தாய்தந்தையரை நமஸ்கரித்தல்.

---

௧௧௦-இராகம் பியாகு-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. உற்றவரே எனைப் பெற்றவரே தினம்
உமக்கே நமஸ்காரம்
முற்றுமேநீர்செய்த உதவிக்குநான்என்ன
மொழிவேன் உபசாரம்

௨. பத்துமாதம்என்னை வயிற்றிலேசுமந்து
பலதுயர் சகித்தீரே
எத்தனைபிராண சங்கடமுடனேஎனை
ஈன்றுநீர் வகித்தீரோ

௩. பெற்றீர்வளர்த்தீர் பெயரும்இட்டீர்ஜீவப்
பிரதிஷ்டை செய்வித்தீரே
உற்றஉம்உதிரத்தை முலைப்பாலாகவே
ஊட்டியே உய்வித்தீரே

௪. தேனினும்அமிர்தினும் இனிதேஎனக்குநீர்
செப்பியதாலாட்டு
வானிலும்அமரர்க்கு வருமோ இதுபோல்
மங்களத்திருப்பாட்டு

௫. மாந்தவியாதிகள் எனையணுகாமலே
மருந்துகள் கொடுத்தீரே
வாந்தியும்மலஜல அசுத்தமும்சகித்தெனை
மார்புற எடுத்தீரே

௬. உடல்உயிர்சகலமும் நீர்தந்ததேயன்றி
உண்டோ இனிவேறு
அடரும்உலகெலாம் உமக்களித்தாலுமே
ஆமோ கைம்மாறு

௭. சிவன்போல்நீர்என்னை வளர்த்திட்டஅருமையைச்
செப்பஎன்னால் ஆமோ
நாவேஆயிரம் இருக்கினும்நீர்செய்த
நன்மையைச் சொல்லப்போமோ

அ. கவலையெல்லாம்என் கவலையல்லால்வேறு
கவலையொன்றறியீரே
புவியிலேஎன்சுகம் அல்லதுவேறொரு
பொருளைக்குறியீரே

௯. பாலியாதிகள் எனை அணுகாமலே
பத்தியம் பிடித்தீரே
காமமெல்லாம்பல விரதங்கள் அநுஷ்டித்துக்
கருமங்கள் முடித்தீரே

௧0. இரவுமுழுதுமே தூங்காதிருந்தீர்
என்தனைக் காத்தீரே
அரவுமுதற்பல ஜெந்துக்களால்வரும்
ஆபத்தைத் தீர்த்தீரே

௧௧. தரணியில்என்சுகம் வேண்டியேநீர்பல
தருமங்கள்செய்தீரே
கருணைசெய்யும்படி கடவுளைத்துதித்துநற்
காணிக்கை செய்தீரே

௧௨. சற்றுநீர்என்னைமுன் மறந்திருந்தால்நான்
சடலம் பெருப்பேனோ
உற்றஉலகிலே இந்நாள்மட்டும்நான்
உயிர்வாழ்ந் திருப்பேனோ

௧௩. காணாததெய்வத்தின் அருளாலேவந்த
கண்டகண்ட தெய்வம்நீரே
ஆணாப்பெண்ணாயிரா அந்தத்தேவையும்
அனைதந்தை என்பாரே

௧௪. எனக்கொருசுகம்வரில் உமக்குவந்ததுபோல்
எக்களிப் படைந்தீரே
எனக்கொருதுயர்வரில் உமக்குவந்ததுபோல்
ஏங்கிஉள் ளுடைந்தீரே

௧௫. பாலும்சோறும் பக்ஷணங்களும்எனக்கிட்டுப்
பழஞ்சோறுண்டீரே
காலமெல்லாம்நல்ல சோமனுன் உடுக்கநீர்
கந்தையைக் கொண்டீரே

கசு. சப்பிரமஞ்சத்தில் நான்படுத்துறங்கநீர்
தரையிலே படுத்தீரே
கைப்பொருளெல்லாம் என்னிமித்தம்பரி
காரிக்குக் கொடுப்பீரே

கஎ. வாக்கால் உளரும்என் மழலைச்சொற்கேட்டுநீர்
மகிழ்ந்தே துதித்தீரே
காக்கைக்குந்தன்குஞ்சு பொன்குஞ்சென்பதுபோல்
கரிசனம்பதித்தீரே

கஅ. குற்றம் எத்தனையோ செய்தேன் அவற்றைக்
குணமாய்க் கொண்டீரே
சாற்றுநான்நோய்களில் அன்னம்நித்திரையின்றித்
தளர்ந்துமெய் துவண்டீரே

ககூ. தோளினும்மார்பினும் இடையினுமென்னைத்
தூக்கிக்கொண் டலைந்தீரே
நீள்பஞ்சகாலத்தில் உள்ளசோறெனக்கிட்டு
நீர்பசித் தலைந்தீரே

உ௦. சுயநலம்வேண்டிஇங் கொருவருக்கொருவர்
துணைசெய்வர் மெய்தானே
பயனென்றும்வேண்டா தெனைநீர்வளர்த்திட்ட
பக்ஷம்என் சொல்வேனே

உக. உறவினரெல்லாம் உம்மாலேவந்த
உறவினர் தாமலவோ
அறநெறிகாட்டும் குருவுமேநீரெனில்
அயலினி எஞ்சொலவே

உஉ. பலபொருள்எனக்குச் சம்பாதித்துவைக்கவே
பலவிதம்உழைத்தீரே
நிலமிசைஉம்முயிர்க் குயிர்நானேஎன்று
நினைத்துநீர் பிழைத்தீரே

உங. தாம்போனால்மறு தாரம்வருவர்பெற்ற
தநயரும் அப்படியே
நீர்போனால்வேறு தாய்தந்தையர்வந்து
நேருவதெப்படியே

உச. தக்கபருவத்தில் எனை அடக்கிப்பாட
சாலையில்விட்டீரே
பக்கமெல்லாந்திரிந் தென்னாலேபல
பாடுகள் பட்டீரே

உ௫. இளங்கைப்பருவத்தில் என்னால்வருந்துன்பம்
எல்லாம் பொறுத்தீரே
தளர்ந்தபருவத்தில் உம்மால்வருந்துன்பம்
சகிப்பது பெறுஞ்சீரே

உ௬ துக்கங்களெல்லாம் நீர்வகித்துக்கொண்டு
சுகம்எனக் களித்தீரே
மக்களேசகலபாக்கிய மென்றெண்ணி
மனம்மிகக் களித்தீரே

உஎ. மண்பிள்ளை ஆயினுந் தன்பிள்ளையென்றெனை
மகிழ்ந்தாதரித்தீரே
பண்புடன்என்பொருட் டாகநீர்பலரையும்
பணிந்துபசரித்தீரே

உஅ. தெரியாமல்நான்செய்த பிழைபொறுத்தென்னிடம்
திருவருள் பதிப்பீரே
அருமவேதநாயகன் அருள்செய்யும்படிஎன்னை
ஆசீர்வதிப்பீரே (உற்றவரே)

---

தகப்பன் மகனுக்குப் புத்திகூறல்.

---

191-இராகம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மார்க்கம் இதுமகனே-சந்திரன்
தோற்கும் எழில்முகனே-சன் (மார்க்கம்)

அநுபல்லவி.

மூர்க்கருடனே உறவாடாதே-பழி
மூண்டிடும்சூதுவினையாடாதே-இந்தப்
பார்க்குள் ஒருபொய் சொல்லக்கூடாதே-மது
பானம்விரும்பிமனம்வாடாதே-சன் (மார்க்கம்)

சரணங்கள்.

க. நித்தியன்பொன்னடியிணையே-துயர்க்கடலை
நீக்குதற்குதவும புணையே
புத்திமான்கட்குண்டோ இணையே-கடவுள்நேசம்
பரகதிக்கு வழித்துணையே
சத்தியமார்க்கத்தைப்பிரியாதே-பல
தப்புவழியை அனுசரியாதே-சுய
புத்தியில்லாமல் எங்குந்திரியாதே-இந்தப்
பூவில் எவர்க்கும் இடர்புரியாதே-சன (மார்க்கம்)

உ. புண்ணியபாவங்கள் இரண்டே-நிச்சயம் அந்தப்
புண்ணியவழியைநீ அண்டே
மண்ணினுமேமகிமைகொண்டே-பிழைப்பதன்றி
மறுமையினும்பாக்கியம் உண்டே
கண்ணியமாகஎன்றும் பிரகாசி-நல்ல
கனதந்தைதாய்பெரியர் அடிபூசி-தினம்
அண்ணன்தம்பி சோதரிகளைநேசி-நிதம்
அன்னம்எளியர்க்கிடு நயம்பேசி-சன் (மார்க்கம்)

௩. சத்தியம்அடக்கம் பொறையே-முதலாகிய
சற்குணங்களொடுநிறையே
சித்திபெறில் ஒருகுறையே அணுகாதெனச்
செப்பினேன் சான்றீர்முறையே
சுத்தமாகவே தினம்நீ ராடு-நல்ல
தூயவஸ்திரங்களைக் கையாடு-கன
புத்திமான்களுடனே தினம்கூடு-கெட்ட
புல்லரைக்காணில் அஞ்சியே ஓடு-சன் (மார்க்கம்)

௪. கல்விநமக்கவசியமே-கற்றவர்க்கிந்தக்
காசினி எல்லாம் வசியமே
செல்வமுடன்வரும்நயமே-கற்றவர்க்கென்றும்
ஜீவனத்துக்கில்லை பயமே
பலவகைப்படிப்பையும் நீங்காதே-உன்
பாடம்படிக்காமலே தூங்காதே-நீ
நல்வழிநடக்கப் பின்வாங்காதே-எந்த
நாளும்நீகடன் வாங்கி ஏங்காதே-சன் (மார்க்கம்)

௬. பாடமெல்லாம்நெஞ்சில் இருந்து-எழுதப்பேசப்
பாடவும்பழக்கம் பொருந்து
நீடுகையெழுத்தும் திருத்து-கற்றபடிநீ
நிற்கவேண்டும் ஈதென்கருத்து
ஏடெங்கையுமா இருவாடாதே-நீ
என்றும்பிறர்பொருளை நாடாதே-சர்வ
மூடரைக்கூடிவிளையாடாதே-என்றும்
மூக்குத்தூள்புகையிலே போடாதே-சன் (மார்க்கம்)

௭. சிலத்தைக்கைவிடாதே-துர்ப்போதனை
செய்பவர்க்கிடங்கொடாதே
ஜாலத்துக்குட்படாதே-மாதுஷ்டனென்று
தாரணியிற்பேர் எடாதே
காலத்தைவிருதாவிற்கழிக்காதே உன்
கைப்பொருள்வீணிற்செலவழிக்காதே-இந்த
ஞாலத்தொருவரையும்பருக்காதே-வேத
நாயகனைமறந்துவிழிக்காதே-சன் (மார்க்கம்)

---

## தகப்பன் மகளுக்குப் புத்திகூறல்.

கக௨-இராகம்-சஹா ஞ ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

புத்தி இதுமகளே-உனக்குநற்-புத்தி இதுமகளே (புத்தி)

அநுபல்லவி.

நித்தியமும்பான் நேசம்விடாதே
சத்தியமார்க்கத்தைத் தாண்டிக்கெடாதே (புத்தி)

சரணங்கள்

க. ஆலயம்குருக்களை அசட்டைபண்ணாதே
அடிக்கடிஜெபஞ்செய்யா திருக்க ஒண்ணாதே
காலந்தனைவீணிற் கழிக்க எண்ணாதே
கண்ணேபிகைஷயிடாமல் உண்ணாதே (புத்தி)

உ. மாதாபிதாக்களை மகிழ்ந்துநீதாங்கு
மண்ணில்நல்லபிள்ளை யென்றுபேர்வாங்கு
தீதுகள்எனக்குச் செய்தோர்க்குமேதீங்கு
செய்யாமலிருப்பது திருவுளப்பாங்கு (புத்தி)

௩. ஞானபுஸ்தகங்களை நாளும்நீவாசி
நல்லவருடன்கூடி நாதனைநேசி
ஈனர்தமக்குஞான மே உபதேசி
என்றுங்குணவதி யேமகாராசி (புத்தி)

ச உயிர்போனாலும் நீ ஒருபொய்சொல்லாதே
உன்வீடுகடந்தயல் வீடுசெல்லாதே
பயில்மறுபுருஷர்கள் பார்க்கநில்லாதே
பாவத்தைக்கனவிலும் நினைத்தல்பொல்லாதே (புத்தி)

ரு. அம்புவிழியே அறங்கைவிடாதே
அற்றப்பொருள்விரும்பி ஐயோகெடாதே
வம்புக்காரிகளுடன் வார்த்தைகெடாதே
மற்றவர்பொருளைக்கண் டாசைப்படாதே (புத்தி)

சு. வாழ்வுவந்தாலும்நீ மயங்கித்துள்ளாதே
மற்றவர் இழிவைஉன் வாயால்விள்ளாதே
தாழ்வுவந்தாலும்நீ சலித்துக்கொள்ளாதே
சகலமும்பரன்செயல் தடுத்துத்தள்ளாதே (புத்தி)

எ. மாமிநாத்தினை மதித்துறவாடு
மகளுந்தாயும்போலே மகிழ்ந்துநீகூடு
சாமியாகுங்கணவன் தயவைநீதேடு
தலையணைமந்திரம் ஓதுதல்கேடு (புத்தி)

அ தப்பாமல் எளியரைத் தாங்கி தூக்கு
தானதருமஜெப தபத்தில்நாள்போக்கு
கைப்பாதகத்தாலே உன் கணவனார்மூக்கு
கம்மென்றுமணமேறக் காய்கரியாக்கு (புத்தி)

கூ. விடியுமுன் எழுந்துநீ வேலையைநாடு
வீட்டைக்கண்ணாடிபோல் விளக்கிவையாடு
உடலும் ஆடையும் அழுக் கொழியநீராடு
உடலம்பெருக்கத்தினி உண்பதுகேடு (புத்தி)

௧௦. சொந்தவேலைகள்செய்யச் சோம்பிநையாதே
துன்பஞ்செய்தவர்க்கும்நீ துன்பஞ்செய்யாதே
வந்த எளியவரை வாட்டிவையாதே
மாவேதநாயகன் வார்த்தைபொய்யாதே (புத்தி)

---

## உத்தமஸ்திரீயின் லக்ஷணம்.

---

கஙகூ-இராகம்-சாரங்கா-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

எவளோ அவளேகுலநாரி-அவள்
இகபரம் இரண்டுக்கும் உபகாரி (எவளோ)

அநுபல்லவி.

அவனிதனை விதிக்கும்- ஆண்டவனைத் துதிக்கும்
அனகபூஷணி-அமிர்தபாஷணி
கனகதூஷணி-கலகதுவேஷணி (எவளோ)

சரணங்கள்.

௧. நித்திரையிலுங்கணவன் தியானம்-என்றும்
நீங்காதபெரிய அபிமானம்
பத்தினிகளுக்கெல்லாங்குருஸ்தானம்-அவள்
பரபுருஷருக்குமாதாசமானம்
சத்தியம்பொறை ருள்-சாந்தம் அவட்குப்பொருள்.
தர்மகஞ்சனி-சமபாஞ்சனி
கர்மபஞ்சனி-கனரிஞ்சனி (எவளோ)

௨. உத்தமகுணங்களே ஆபரணம்-ரத்ன
ஓலைமுதல்நகைகள் ஒருதிரணம்
பத்தாவைப்பிரிவதுவேமரணம்-வரும்
பந்துஜனங்கட்கெல்லாம் ஆதாரணம்
சுத்தசித்தம் உடையாள்-தூய அன்னநடையாள்
துதிகொள்சுந்தரி-சுபசிரந்தரி
மதியில்மந்திரி-வசனதந்திரி (எவளோ)

௳. சந்திரபிம்பம்போ லுந்திருமுகமே-அவள்
தரிசனம்பிர மா னந்தசுகமே
எந்தவேளையி லிருநுவாசகமே-சீலம்
ஈவாள் அருந்ததிக்கும் யாசகமே
வந்ததனை அடுக்கும்-வறியர்க்கெல்லாங்கொடுக்கும்
மலிவாரணி-வடிவபூரணி
குலசிரோமணி குண உதாரணி (எவளோ)

. குண அழகொன்று லக்ஷாந்தரமே-கொல்லுங்
கொடுவிஷம்குணமில்லாள் சுந்தரமே
உணர்வில்லாள்வீடு வனாந்தரமே
உத்தமிக்கென்றுஞ் சுதந்தரமே
அணுகும்பர்த்தாகுருபம்-அவட்குத்திவ்ய
அதிகநயவதி-அமிர்தகிரணமதி
புதியசுபநதி-புருஷர்தவநிதி (எவளோ)

ரு. சகலமுந்தெரிந்த வித்யாதீபம்-என்றும்
தலைவன் ஊழியமே காலக்ஷேபம்
பகா ஒன்றுமகிமைப் பிரதாபம்
பாக்கியங் கணவன் பிரியசல்லாபம்
நிகரில்வேதநாயகன் நேசமேபேசுஞ்சுகம்
நிதியநவமணி-நிகர்வகுண அணி
அதிகவிதரணி-அரியகிரகணி (எவளோ)

---

## பெண்பார்க்கத் தூதனுப்புதல்.

---

ககூச-இராகம்-உசேனி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நல்லபெண்ணைப்பார்தூதா
நல்லபெண்ணைப்பார்தூதா (நல்ல)

அநுபல்லவி.

அல்லடாகேள் இந்தப்பூமியின் மேலே
ஆயிரங்காலத்துப்பயிராகையாலே (நல்ல)

சரணங்கள்.

க. அதிகபேச்சுக்காரி பெரும்வம்பி
ஆயிரமானாலும் அவள்வேண்டாந்தம்பி
நிதம்நிதம் ஊரெல்லாம் நீட்டுவாள்கம்பி
நிச்சயம் அவள் ஆகாள் நீ என்சொல்நம்பி (நல்ல)

உ. எழுத்துவாசகம் அறி யாதவள்மட்டி
ஏதும் அறியாள் அவள் சூரன்வாள்சட்டி
கழுத்திலே அவளுக்குத் தாலியைக்கட்டிக்
காரியமில்லை அது காசுக்குநஷ்டி (நல்ல)

ந. அழகுங்குணமுமுள்ள வள்நல்லஜோடு
அழகில்லையாயினும் குணத்தையைதேடு
பழகுநற்குணமில்லா அழகியின்வீடு
பாம்புபுலிகாடி வாழ்ந்திடுங்காடு (நல்ல)

௪. வீட்டுவேலைதெரி யாதவள்வேம்பு
மிணுக்கும் அவள்குலுக்கும் மேவெறும்வீம்பு
கூட்டுநற்குணமில்லாக் கொடியவள்பாம்பு
குலத்தைக்கெடுக்கவந்த கோடாலிக்காம்பு (நல்ல)

ரு. நகைகள்தரித்துமஞ்சள் வாடைகள்பூசி
நாடெங்குந்தெரியவே நகைத்துக்கைவீசி
சொகுசுடன்நடப்பவள் ஆயிரந்தாசி
சும்மாவந்தாலும் அவள் வேண்டாம்சிசீ (நல்ல)

சு. தேவதாபத்தி இல்லாதவள்கள்ளி
திருட்டுக்கும்புரட்டுக்கும் அவள் ஒருபள்ளி
தாலிபுருஷன்குடிக் கவள்பெருங்கொள்ளி
சனியனைவிலக்கு வாங்காமல்நீதள்ளி (நல்ல)

எ. உடமைகளுடன்பணங் காசின்மேல் இச்சை
உள்ளவள்சண்டைக்குக் கட்டுவாள்கச்சை
இடைவிடாமல்கெடு மே என்லச்சை
இவளைக்கொள்ளுவதிலும் எடுக்கலாம்பிச்சை (நல்ல)

அ. சந்ததங்கணவன்மேல் ஒழியாப்பத்தி
சாந்தம்பொறுமை தயைதானம்நற்புத்தி
எந்தவேளையும் உடல் ஆத்துமசுத்தி
இல்லாதவள் அவன் கழுத்துக்குக்கத்தி (நல்ல)

௯. நல்லவள்ளமையானாலுந் தடாதே
நானூறுபோனாலும் நீபின்னிடாதே
பொல்லாதவள்கையில் காட்டிக்கொடாதே
புலியைக்கொண்டுவந்தென்னைத்தெருவில்விடாதே (நல்ல)

௧௦. சகலகாரியமுந்தெரிந்தவள்சிலாக்கியம்
தரித்திரதசையிலும் அவள்பெரும்பாக்கியம்
இகபரம் இரண்டுக்கும் அவளேயோக்கியம்
என்றுசொன்னான்வேத நாயகன்வாக்கியம் (நல்ல)

## தூதன் பெண்பார்த்துவந்து சொல்லல்.

௧௩௬-இராகம்-சௌராஷ்டிரம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி.

பஞ்சவர்ணக்கிளிபோல் ஒருபெண்ணை நான்
பார்த்துவந்தேன்சாமி

அநுபல்லவி.

கொஞ்சமுஞ்சந்தேகமில்லாமலே அந்தக்
கோலமயிலைநீர்கொள்ளும்-அநு
கூலம்வந்ததென்றுதுள்ளும்-நல்ல
காலம்கவலையைத்தள்ளும் (பஞ்ச)

சரணங்கள்.

௧. பூரணசந்திரன்போலும்முகத்திற்குப்
பூமியிலுண்டோசமானம்-தெய்வப்
பூவையர்சுந்தரம்வேண்டில்அவளிடம்
போய்வாங்கவேண்டுமேதானம்-அந்த
நாரிகண்வாய்செவிமூக்குக்குவமையை
நாட்டுவதுமதியீனம்-அவள்
நடைஅழகுக்கும்சடைஅழகுக்குமே
நானென்சொல்வேன்உபமானம்-அந்த
மானின்சொல்லேதேவகானம்-இடை
தானுண்டோவெனுமனுமானம்-நாளும்
மீனங்கண்ணெனில்அவமானம் (பஞ்ச)

உ. பாக்கியவதி அவள் பக்கத்திலிருந்தாலும்
பாவமெல்லாம் பறந்தோடும்-அவள்
பால்வடியும் முகம்பார்த்தாலும் போதும் சௌ
பாக்கியம் வந்தணையாடும்-திரு
வாக்கால் அவள் மழைபெய்யென்றால் பெய்யுமே
வர்ணிக்கயாராலே கூடும்-கிட்டி
வந்தனுமக்குத் தாக்காயோகம்
வருத்தங்களைத் தீர்த்தள்ளிப்போடும்-இனிக்
கருத்தில் அவளையே நாடும்-மிகு
திருத்தமாகக் கவிபாடும்-நல்ல
பொருத்தம் ஆனந்தக்கூத்தாடும் (பஞ்ச)

௩. வெள்ளியும் தங்கமும் அள்ளிக்கொடுத்தாலும்
வேறொருவர் முகம்பாரான்-நல்ல
மேன்மைத் துரைமகள் ஆனாலும் விட்டு
வேலைக்குப் பின்னிட்டுச் சோரான்-நிதம்
தண்ணீர் வைத்தடித்தாலும் கைநோகுமே
சாமியென்று தொழுஞ்சீரான்-பெற்ற
தாய் தகப்பன் அழைத்தாலும் உமைவிட்டுத்
தற்றவமணி நேபாள்-நாளும்
குற்றமுள்ளோர் சகை சேரான்-செய்த
சற்றும்பிரிந்திட நேராள்-மூ
நற்றவத்தால் அன்றி வாராள் (பஞ்ச)

ச. காரியம்பார்ப்பள் கணக்கும் எழுதுவள்
காய்கறி ஆக்கவும் கெட்டி-அவள்
கைபட்டால் வேம்புங் கரும்பல்லவோ ருசி
கண்டுநீர் மண்டுவீர் சட்டி-அவள்
ஊரிலே மாமியார் நாத்திமார் எல்லாம்
உவந்திடு கற்கண்டுக்கட்டி-தினம்
ஓயாதிருந்து வந்தாலும் சலியாம
உண்ணச்சொல்வாள் அன்னங்கொட்டி-அந்த
வண்ணக்குயிலேர்கிட்டி-இரு
கண்ணிற்கண்டாற் பறிந்திட்டி-துரை
பெண்ணைக்கொள்ளல் அட்டி (பஞ்ச)

ரு. சிந்தாமல்மங்காமல்வீட்டுப்பொருள்களைச்
சிவன்போல்காக்கும்நிர்வாகி-தினம்
செலவைக்குறைத்துவரும்படியில்மிச்சம்
சேர்த்துவைக்கும் யூகி நிதம்
சுத்தம்உற வதன்வீட்டையுந்தன்னையும்
சுசுத்தம்செய்சாசீகி-தானும்
கனவில்னவில்லெப்போதும்தெய்வத்தைக்
கணவனைத்தியானிக்கும்ஸ்நேகி-நகை
பணம்விரும்பாதவிவேகி-சாந்த
குணமுடையகனதியாகி-நல்ல
உணர்வுடையஉபயோகி (பஞ்ச)

சு. ஆபத்துவேளையில்அறிவுசொல்மந்திரி
அரும்பிணிக்கவளேசஞ்சீவி-துன்பம்
அணுகும்போதாறுதல்தரித்திரகாலத்தில்
அருநிதியாம் த்தேவி-உம்மைப்
பாபத்தில்வீழாமல்போதிக்கும்சற்குரு
பாடவு வல்லமேதேவி-தெய்வ
பத்திரப்புத்தி க்கம்பொறுமை
பாவிபசற்குணவாவி-கொள்ளும்
ஒருவருக்கே அவள்ஆவி-மற்றப்
புருஷருக்கவள்வற்சாவி-அவள்
பெருமைக்கோர்குறைசொல்வோனபாவி (பஞ்ச)

எ. சங்கீதம்பாடியும்இங்கிதம்பேசியும்
தாள்பிடித்துத்துயர்தீர்ப்பாள்-நாளும்
தன்வேலைக்கார பலர் இருந்தாலும்
சகலமும்தன்கண்ணால் ார்ப்பாள்-வீட்டில்
அங்கும்இருப்பாள்பி இங்கும்இருப்பாள்-உம்
அண்டை பிலும்கட்டிக் ார்ப்பா -உமக்
கற்பவருத்த இல்லாமல்கவலைகள
அத்தனையும்தவிர்ப்பாள்-திருச்
சித்தமென்னவென்றுகேட்பாள்-மொழிப்
புத்தமிசைச்செவிவார்ப்பாள்-உம்மை
உத்தமமார்க்கத்தில்சேர்ப்பாள் (பஞ்ச)

௮. நீர்மகிழ்ந்தால்அவள் தானமகிழ்வாள் துன்பம்
நீர்கொள்ளில்அவட்கும் விசாரம் அன்னம்
நீர்உண்ணில்அவள்பசி தீரும் இருவர்க்கும்
நிச்சயம் ஏகசரீரம்-இந்த
ஊரில்நீர் இல்லாத போதுறங்காள் அன்னம்
உண்ணாள்பண்ணாள் அலங்காரம்-நீர்
ஊமைகுருடர் ஆனாலும் செய்வாள்உமக்
குரிமையாய் ராசோபசாரம்-ஆனால்
பரமாதருடன் நீர்சஞ்சாரம்-செயில்
வரும் அவளுடைய நிஷ்டூரம்-அதற்
கொருநாளும் இலைபரிகாரம் (பஞ்ச)

௯. பாவம்நீர்செய்யச் சொன்னாலும்செய்யாள்வேறே
பண்ணாள்உமக்கபசாரம் பெறும்
பாலர்க்குநல்வழி காட்டித்தினமும்
படிப்பிப்பாள் வேதாந்தசாரம்-வந்து
தாவும்எளியவர்க் கில்லைஎன்னாமலே
தாய்போல்செய்வாள் உபகாரம்-செல்வம்
தாழினும்ஏழைக்குத் தான்உண்ணும்அன்னத்தைத்
தந்துமெலிவாள்சரீரம்-தய
யந்தியுமேநமஸ்காரம்-செய்யும்
சுந்தரிசிலம்விஸ்தாரம்-உமக்
கந்தமின்னேநல்லதாரம் (பஞ்ச)

௰. பாயும்படுக்கையுமாக நோய்கொண்டாலும்
பர்த்தாவேலைக்குப் பின்வாங்காள்-உந்தன்
பக்ஷம்ஒன்றேகோடி லக்ஷம்என்றெண்ணிப்
பலதுன்பம்வந்தாலும் ஏங்காள்பெற்ற
தாயும்பிதாவும் நிகர்வேதநாயகன்
தாமரைப்பாதத்தை நீங்காள்-நல்ல
சத்தியகீர்த்தனை புத்தியின்மந்திரி
சட்டக்குடித்தனப்பாங்காள்-வேலை
முட்டமுடியுமுன் தூங்காள்என்றும்
கெட்டவள்என்று பேர்தாங்காள்-உமக்
கிஷ்டமுள்ளாள் பழிஓங்காள் (பஞ்ச)

---

## தலைவியிடத்து வைக்கவேண்டிய நேசத்தைப்பற்றி தலைவன் கூறுதல்

கசுக-இராகம்-சௌராஷ்டிரம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி

பத்தினிபோல்நமக் கித்தரைமீதினில்
உற்றவர்யார்மனமே (பத்தினி)

அநுபல்லவி.

சத்தியமாகவே தாய்க்குப்பின்தாரம்
தாரத்தினுல்அல்லவோ சமுசாரம் (பத்தினி)

சரணங்கள்.

க. இல்லாளுநாமுமே ஏகசரீரம்
என்பதுவேமறு நீதியின்சாரம்
நல்லவளேநம் மனைக்கலங்காரம்
நாட்டிலேமற்ற உறவெல்லாந்தூரம் (பத்தினி)

உ. கைப்பொருள்இல்லா விட்டாலும்நற்பாரி
கைவசமானல் அவளேபொன்மாரி
எப்பொருளுமிருந் தாலும்ஓர்நாரி
இல்லாதவீடு தண்ணீரில்லாயேரி (பத்தினி)

ங. பெண்ணென்றுற் பேயும் இரங்கும்என்பாரே
பெண்ணை அடித்தால் வருங்கெட்டபேரே
கண்ணை இமைகாப் பதுபோலேநேரே
காதலிதன்னைக் காப்பாற்றுதல்சீரே (பத்தினி)

ச. பந்துஜனமெல்லாம் வீண்பரிவாரம்
பாரில்அவரால் உண்டோஉபகாரம்
அந்தரந்தன்னில் உதருவாள் தாரம்
ஆபத்துவேளைக் கவளே ஆதாரம் (பத்தினி)

ரு. தாய்தந்தையாரையும் விட்டுவந்தாளே
சம்சாரபாதத்தைத் தாங்கிநின்றாளே
தோய்ஞுல்பிரசவந் தன்னில்நொந்தாளே
தன்பத்தைத்தான்கொண்டு சுகத்தைத்தந்தாளே (பத்தினி)

## தலைவனுடைய மேன்மையைத் தலைவி
## தோழிக்குக் கூறுதல்.

---

௧௬௭ இராகம்-பிலகரி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

நாயகர்பக்ஷமடி-எனக்கது
ஆயிரம்லக்ஷமடி (நாயகர்)

அநுபல்லவி.

நீயறிவாயோ அவர்குணம்மானே
நாயறியுமோ ஒருசந்திரப்பானை (நாயகர்)

சரணங்கள்

௧. பத்தாவின்பக்ஷம் உள்ளாள் மகராசி
பத்தாவின்பக்ஷம் இல்லாள்பரதேசி
வித்தாரமாகத் திரவியராசி
மேன்மேலிருந்தும் பலனென்னசீசீ (நாயகர்)

௨. ஏழையானாலும் எனக்கெசமானே
என்றும்அடிமை அவருக்குநானே
கூழைஉண்டாலும் எனக்கதுதேனே
கொண்டவர்இருக்கக் குறையென்னமானே (நாயகர்)

௩. மாலைபொன்னோலைகள் வண்ணமுத்தாரம்
மற்றநகைகளெல் லாம்பெரும்பாரம்
சீலமுங்கற்புமே தேசிகசிங்காரம்
இவ்மாணிக்கத்துக் கேன் அலங்காரம் (நாயகர்)

௪. ஆயிரந்துன்பங்கள் வந்தாலும்நானே
ஐயர்கிருபை உண்டானால்அஞ்சேனே
பாயேர்பிடித்தவன் என்னசெய்வானே
பாலைபிடித்தவன் பாக்கியந்தானே (நாயகர்)

## தன்பஞ்செய்தாலும் தலைவனே கதியென்று தலைவி தோழிக்குசொல்வது.

### ௧௯அ-இராகம்-சாவேரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

அடித்தாலும் அவரே துணையல்லாமல்
ஆர் துணையடி தானே (அடி)

அநுபல்லவி.

மடித்தாலும் அவருடன் வாய்மதமிஞ்சலாமோ
வானத்தி லிருந்து மழையிடிக்கஞ்சலாமோ (அடி)

சரணங்கள்.

௧. குற்றங்குறைகள்கண்டால் கொண்டவர்பொறுப்பாரோ
குணமாகநாம்நடந்தால் கோபித்துவெறுப்பாரோ
இன்றைக்குச்சொல்வோரெல்லாம் என் இடம்இருப்பாரோ
இழவுக்குவந்தவரெல்லாந் தாலியறுப்பாரோ (அடி)

௨. அடிக்குதம்ஒருகை அா வணைப்பதும்ஒருகையே
அழுதழுதும்பிள்ளை அவள்பெறவேண்டுமெய்யே
இடிக்கும்கணவருடன் எதிர்த்தால்வாழ்வதுபொய்யே
எரிகிறநெருப்பிலே இடலாமோபின்னுமெய்யே (அடி)

௩. என்ன அவர்சொன்னாலும் எதிர்மொழிவிள்ளலாமோ
எரியும்அக்கினிதன்னை இருகையால்அள்ளலாமோ
சின்னமதியாலேநம் செல்வத்தைத்தள்ளலாமோ
தின்கின்றசோற்றிலே மண்போட்டுக்கொள்ளலாமோ (அடி)

௪. நன்மையாகநடந்தால் நமக்குண்டாம அவர்நேயம்
நல்லஉத்தமிக்கெந்த நாளுந்தெய்வசகாயம்
செல்வம்உள்ளமட்டுக்குஞ் சேருமோஓர் அபாயம்
சிவனும்உடலும்போற் சேர்ந்துவாழ்வதுபாயம் (அடி)

௫. ஆனைகட்டச்சங்கிலிதான் எடுத்துக்கொடுக்கும்
அப்படிப்போல்நமது வாயே நம்மைக்கெடுக்கும்
ஞாயமாகநடந்தால் நன்மையெல்லாம்அடுக்கும்
நல்லவள்தெய்வமென்று நாடெல்லாங்கையெடுக்கும் (அடி)

௯. மதயானைமேலெடுத் தெரியலாமோமண்ணுண்டை
மணவாளர்இடத்தில வளக்கலாமோசண்டை
முதலாளிஇல்லாவிட்டால் மூத்தவளேநம்அண்டை
மொட்டைத்தலையிலேநாம் முடிக்கலாமோகொண்டை (அடி)

---

தலைவன்செய்த நன்மையைத்

தலைவிகூறல்

௧௩௯-இராகம்-அசாவேரி-திரிபுடைதாளம்

பல்லவி.

எத்தனை ஆனாலும்-பத்தாவைப்போல்எனக்
கிசைந்தவர் ஆரடி (எத்தனை)

அநுபல்லவி.

வித்தாரக்கள்ளிநீ வீண்வம்புபடியாதே
ஒத்துவாழாக்குடி ஒருநாளும்விடியாதே (எத்தனை)

சரணங்கள்.

௧ மாணிக்கச்சிலைபோலப் பெண்கள்பலரிருக்க
மானே அவரையெல்லாம் விட்டாரே
மைத்துனியேசொந்தப் பத்தினியென்றென்னை
மாலையிடவுடம் பட்டாரே
காணிக்கையாகநான் புத்தியறியுமட்டும்
காத்திருந்தென்னைக்கை தொட்டாரே
கால்முதல்தலைமட்டும் பொன்காய்த்தமரம்போலக்
கனத்தநகைகளெல்லாம் இட்டாரே
ஆணிப்பொன்னேஅறி யேன்நான்ஒருகஷ்டம்
அத்தானல் அல்லவோ எனக்கித்தனை அதிர்ஷ்டம்
பாணிக்கிரகணஞ்செய் தவருடனேஇஷ்டம்
பாராட்டினால்நமக் குண்டோஒருநஷ்டம (எத்தனை)

௨. தங்கக்கிண்ணியில்சோறும் வெள்ளிக்கிண்ணியில்பாலும்
சட்டமசட்டமாக உண்டேனே
தாதியர்கால்பிடிக்க மேல்மாடியில்நல்ல
சப்பிரமஞ்சத்தயில் கொண்டேனே

அங்கமாய்நான்ஏற வண்டிபல்லக்குகள்
அற்பவருத்தமும் அண்டேனே
அன்னத்துக்கில்லாமல் என்னோடொத்தபெண்கள்
அழுதுவலியன்கு க் கண்டேனே
மங்களமாகவே சிங்காரமனைக்கட்டு
வகைவகையாயுடுக்க ஜெகமோகனப்பட்டு
எங்கும்பஞ்சமானாலும் எனக்குண்டோ ஒருதட்டு
இத்தனைபாக்கியமெல்லாம் அவரைத்தொட்டு (எத்தனை)

௩. கோபமுள்ள இடத்தில் குணமும்இருக்கும்அவர்
கோபித்தோர்வார்த்தை சொல்லலாகாதா
கொண்டவர்இடத்திலே சிண்டுபிண்டுஞ்செய்தால்
கோதையேகுடிகெட்டுப் போகாதா
சோபனஞ்செய்தென்னைக் காத்தவர்மேலொரு
தோஷஞ்சொன்னாலும்வாய் வேகாதா
சூரியனைக்கண்டபனிபோல் அவர்முன்னென்
துன்பமெல்லாம்பறந் தேகாதா
ஆபத்தைதீர்ப்பவர் அவர்பெருநிதியடி
அடித்தாலும்வைதாலும் அவரேகதியடி
பாபபுண்ணியம்பாராதவள்மதியடி
பாலுந்தேனும்போல் வாழ்வதுமதியடி (எத்தனை)

௪. எரியைக்கோபித்துக் கால்கழுவாவிட்டால்
எரிக்குண்டோநஷ்டம் ஏதடி
எசமானைக்கோபித்தால் எனக்கேநஷ்டம் அல்லால்
எஜமானுக்குநஷ்டம் ஏதடி
சூரியனைக்கல்லால் அடிப்பதுபோலத்
துணைவரைப்பகைத்தால் தகாதடி
துள்ளினமாடே பொதிசுமக்கும்கெட்ட
துஷ்டைகளுக்கென்றும் நீதடி
நீருள்ளமட்டுக்கும் மீனுக்குக்கொண்டாட்டம்
நீர்வற்றினால்பின்பு நிற்குமோமீன்கூட்டம்
பாரியர்க்குப்பர்த்தாவாலே ஆட்டபாட்டம்
பர்த்தாவுக்குப்பின்பு சோற்றுக்குத்திண்டாட்டம் (எத்தனை)

## மாமிசாத்தி முதலானவர்களின் கொடுமையைப்பற்றி ஒரு ஸ்திரீ முறையிடுதல்.

உ00-இராகம்-கல்யாணி-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ஊருக்கெல்லாம்வச்சா-சகியே-இது
ஆருக்கும்-ஒருபேச்சா (ஊருக்)

அநுபல்லவி.

பாருக்குள்ளே எந்தன் கணவருங்நானுமே
பாசமாய்விசு வாசமாய்அதி
நேசமாய்ச்சக வாசஞ்செய்வது (ஊருக்)

சரணங்கள்.

க. பத்தாவுடனேநான் கூடிச்சல்லாபம்
பண்ணினல்மாமியார்க் கென்னடிகோபம்
ஒத்திருந்தால் அவ கேன்மனஸ்தாபம்
ஓகோசகியே இதுவென்னபாபம
ஒதடி இது-சூதடிபெரும்
வாதடி கன-தீதடிஇது (ஊருக்)

உ. நானும் அவரும்பேசில் நாத்திக்கேன்சலிப்பு
நாங்கள்பிணங்கிக்கொண்டால்அவட்கென்னகெலிப்பு
ஆனாலும் எனைக்கண்டால் அவளுக்கேன்வலிப்பு
ஐயையோ ஊரெங்கும் இதுவே ஓமலிப்பு
அன்னமேயடி சொன்னமேமொழி
பன்னவேதடை இன்னம் ஏதடி (ஊருக்)

௩. கலியாணம்செய்தும் உண்டோ சந்நியாசம்
கடனுடன்வாலகியும் ஏன் உபவாசம்
பலமாகவேகங்கைக் கரையிலேவாசம்
பண்ணியுங்குளிப்பதற் கெனவபிரயாசம்
பாபமோவிது சாபமோதெய்வ
கோபமோபரி தாபமோதினம் (ஊருக்)

௪. சட்டமாய்ப்போய விட்டால்வாழ்க்கைப்பட்டு
சபலம்என்னஇது பிராமணக்கட்டு
கட்டளையாகக் கலதந்தினிற்சோறிட்டுக்
கையைப்பிடிப்பது போல்என்னதட்டு
காந்தரோடதி-சாந்தமாகவே
சாந்தமாகவே-சேர்ந்துவாழ்வது (வீருக்)

௫. பிரபலமாக முகூர்த்தமுங்கோலிப்
பேசாதிருக்கவோ கட்டினூர்தாலி
அரசாக்குமஎனக்கும் உண்டோஙடுவேலி
ஆறுலுந்தோழி இதுவென்னகேலி
அக்கரைப்படு-சக்களத்திகழ்
அக்களிப்போடு-கெக்கலிப்பட (வீருக்)

கணவனைப்பகைத்த ஸ்திரீயை
அவன்தாய் கண்டித்தல்.

௨0௪-இராகம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மார்க்கம்அல்லடிமானே-கண ருடன்
மூர்க்கஞ்செய்வது-தானே (மார்)

அநுபல்லவி.

தீர்க்கமாய்ச்சொல்லைச்சொல்லத் திரும்வாது செய்யலாமோ
ஜென்மக்குணத்தைச்செருப்பால்அடித்தாலு போமோ (மார்)

சரணங்கள்.

௧. அரும்பிழைசெய்துபத்தா அன்பைமுறிக்கலாமோ
அணைகடந்தால்வெள்ள தை பாருமறிக்கலாமோ
கரும்புருசியென்றுவே ரோடுபெயற்க்கலாமோ
கண்ணுனவரைப்புண் ணுக்கிபுரிக்கலா மா (மார்)

௨. தலைவன்முகங்கோணினூ சகலவாழ்வுமேகோணும்
சபையிலேயுனைச்சேர்க்கச் சகலர்மனமுங்காணும்
தொலை ாவிசாரமெல்லாஞ் சூழ்ந்துவர்தனைக்காணும்
சுவரைவைத்துக்கொண்டல்லோசித்திரம்எழுதவேணும (மார்)

௩. தனைஎன்பதே இல்லாமல் தானே உண்டாமோபுகை
சரியாககேட்டால் தலைவற்குண்டாமோபகை
குணபூஷணிகட்கு வேண்டுமோவேறுநகை
குப்பையிற்கிடந்தாலும் மாணிக்கப்பெருந்தொகை (மார்)

௪. கணவனைப்பகைத்தவள் கரையேறுவதேதடி
கடல்கொதித்தால்விளாவத் தண்ணீர்எங்கேயேதடி
உணர்வாககேட்டால் உண்டோஒருநீதடி
உறுதிநான்சொல்லச்சொல்லஉனக்கேனின்னம்வாதடி (மார்)

௫. கனமோடிசெய்துதுயர்க் கடலிலேமுழுகிறாய்
கலியாணவீட்டிலே கட்டிக்கொண்டழுகிறாய்
உனதுமனதுபோன படியெல்லாம்ஒழுகிறாய்
உற்சாகத்தாலேநீ மச்சேரிவிழுகிறாய் (மார்)

---

## தங்களுக்குப் படிப்பிக்கும்படி ஸ்திரீகள் புருஷர்களை வேண்டுதல்.

---

௨௦௫-இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

ல்லவி.

வித்தையைப்படிப்பியுங்கள்-தயைசெய்து
வித்தையைப்படிப்பியுங்கள் (வித்தை)

அநுபல்லவி.

உத்தமவான்களே-சத்தியபூமான்களே
உங்கட்குகண்களான பெண்களாம்எங்களுக்கு (வித்தை)

சரணங்கள்

௧. திருத்தமாவேலைகள் எல்லாமுடிப்போம்-வேலை
தீர்ந்தபின் புஸ்தகங்களைபடிப்போம்
வருத்தமீர்படக்கண்டால் மனம்துடிப்போம்கீ
வண்ணங்கள்பாடிக்கொண்டு கால்பிடிப்போம்-பாட
மாட்டோமோ-வீணை
மீட்டோமோ-நயம்
காட்டோமோ-சுக
ஊட்டோமோ-நல்ல (வித்தை)

௨. வரவுசெலவின்கணக் கெழுதிவைப்போம்
வகைவகைஉடுப்புகள் உமக்குத்தைப்போம்
பாவும்பலதொழிலீர் பண்ணவைப்போம்-நல்ல
பக்ஷணம்கறிகளும் செய்யத்தப்போம் நாங்கள்

படியோமே-இருள்
விடியோமே-மருள்
முடியோமே-அருள்
பிடியோமே-நல்ல (வித்தை)

௩. வாணியும்நீரும்ஒரு கோத்திரமா
வரப்பிரசாதம்உமக்கு மாத்திரமா
வீணில்அவட்கெங்கள்மேல் க்ஷாத்திரமா நாங்கள்
மெய்ஞ்ஞானமார்த்துக் காபத்திரமா உம்மை

வெல்லோமோ-கல்வி
கல்லோமோ கவி
சொல்லோமோ-புத்தி
இல்லோமோ-நல்ல (வித்தை)

௪. கொஞ்சம்நீர்கோபஞ்செய்யில் அஞ்சிடுவோம்எங்கள்
குற்றம்பொறுக்கச்சொல்லிக் கெஞ்சிடுவோம்
தஞ்சமதாகஉமை நம்பிடுவோம் உம்மேல்
சாகித்தியஞ்செய்துதினம்கும்பிடுவோம்-நாங்கள்

தாழ்ந்தோமே-துயர்
ஆழ்ந்தோமே-உம்மைச்
சூழ்ந்தோமே-காலில்
வீழ்ந்தோமே-நல்ல (வித்தை)

௫. அடித்தாலும் இகழ்ந்தாலும் கதிரே உம்மை
அன்றிஎங்களுக்கினித் துணையாரே
படித்தால்பிழைத்துப்போவோம் பெரியோரேஇந்தப்
பஞ்சைகள்முகம்பாரும் துரைமாரே உங்கள்

பதம்பூண்டோம்-அபி
மதம்நீண்டோம்-உங்கள்
இதம்தாண்டோம்-அசங்
கதம்வேண்டோம்-நல்ல (வித்தை)

௬. படியாதஆண்கள் உடனே நேசம்-சற்றும்
பண்ணாதீர்சம்மதியீர் லவலேசம்
மடம்உறும்எங்களுடன் சகவாசம் செய்ய
மட்டும்உமக்கில்லையோ சந்தோசம் இது

மதிமோசம்-வரும்
அதிஹாசம்-மனம்
பதிபாசம்-அற
இதிகாசம் உடன். (வித்தை)

௭. வித்தையில்லாபுருஷன் செய்கையைப்பாரும்-அந்த
விதமல்லவோபடி யாமடவாரும்
உத்தமியையேவிரும்புவீர்நீரும் கல்வி
உணராவிட்டால்குணம்எப்படிச்சேரும்-இதை

ஓரீரோ-முகம்
பாரீரோ-துயர்
தீரீரோ-தயை
கூரீரோ-நல்ல (வித்தை)

௮. உத்தியோகம்தந்தாலும்ஒரு கைபார்ப்போம் தினம்
உதவிசெய்துங்கள் தொழில்களைத்தீர்ப்போம்
பத்தியாய்க்குடித்தனம் நலஏற்போம் கல்வி
பாலர்க்குப்போதித்துநல் வழிசேர்ப்போம் எங்கள்

பதிநீரே-சர்வ
கதிநீரே-தினம்
சுதிநீரே-கன
மதிநீரே-நல்ல (வித்தை)

௯. படித்தால்மிருகம்போல்நாள் கழிப்போமோ என்றும்
பரபுருஷர்முகத்தில் விழிப்போமோ
அடித்தாலும்முகம்கோணிக் கழிப்போமோ கல்லா
தவர்கணவரானாலும் பழிப்போமோ-பல

அணிவேண்டோம்-நல்ல
துணிவேண்டோம்-நவ
மணிவேண்டோம்-நல்ல
பிணிவேண்டோம்-நல்ல (வித்தை)

௧௦. இ வில்நீர் தூங்கினபின் நாம் டுப்போம்-நீங்கள்
எழுமுன்னெழுந்துவேலை களைத்தொடுப்போம்
தருமவதிகளென்று பெயரெடுப்போம் நாங்கள்
சந்ததம்வேதநாயகனை அடுப்போம் மிகத்

தழையோமோ-கல்வி
நுழையோமோ-உமை
அழையோமோ-ஜீவன்
பிழையோமோ-நல்ல

---

## இதுவும் அது.

## ௨௦௫-இராகம்-மோகனம்-திரிபுடைதாளம்.

### பல்லவி.

கேளும்புமான்களே கிருபைவைத்
தாளும்சீமான்களே (கேளும்)

### அநுபல்லவி.

நாளும்கதிஇல்லா எங்கள்மேல்வர்மமோ
தாளுறும்தூசிபோல் தள்ளுதல்தர்மமோ

### சரணங்கள்.

௧. கர்லைக்கும்ம லைக்கும் மூலைக்குள்எங்களை
ஆலைக்கரும்புபோல் தேய்த்தீர்-பாக
சாலைக்கும்மன்மத லீலைக்கும்வினை
வேலைக்கும்எங்களை மாய்த்தீர்

மூலக்கல்விநாங்கள் வாசித்தால்ஆபத்தோ
மூடப்பெண்கொள்வீர் உமக்குப்பெரும்பித்தோ
ஒலைக்கிரந்தங்கள் உங்கள்பாட்டன்சொத்தோ
உமக்கென்னகாணும் தலைமேல்தலைபத்தோ (கேளும்)

௨. ஆதி ற்பெண்ணாலே மேதினி யார்உன்
டானவகைமறந்தீரோ-பெண்
சாதிபுருஷனில் பாதியென்றமனு
நீதியையுந்தாக்கீரோ

பாதிஉடலைப் பறக்க விடலாமோ
பாவபுண்ணியம்தெரி யாமல் கெடலாமோ
நீதிஇல்லாதெம்மை நிந்தித் திடலாமே
நிந்தித்துப்பின்எங்களை நீர்தொடலாமோ (கேளு)

௩. நாரியரை ஒரு காரியம்இல்லா
நடைப்பிணம்என் றெண்ணினீரே-தேவர்
ஊரில்பெண்கள்கொண்ட சீரினை ஆகிலும்
உற்றுப்பாரும் ஐயர்மாரே

பாரிதனைநாவில் வைத்தான்பிதாமகன்
பாகம்சிரம்வைத்த தால்சிவன் மாசுகன்
மார்பில்வைத்தான்ஹரி பெண்திருடன்குகன்
மங்கைதேடிச்சந்து வந்தான் கரிமுகன்(கேளும்)

௪. உங்கட்குதவியாய் எங்களைத்தேவன்
உண்டாக்கியதை அறியீரோ-செல்வ
மங்கைஉடன்கல்வி நங்கைமுதலானோர்
மாதர்என்று குறியீரோ

எங்களை அல்லாமல் நீங்களுதித்தீரோ
எறிஆகாயத் திருந்துகுதித்தீரோ
அங்கப்பால்உண்ணாமல் தேகம் உதித்தீரோ
அடிமைஎன்றெங்கள் தலையில் விதித்தீரோ(கேளும்)

௫. போதகயூரோப்பு மாதர்களைக்கண்டு
பொங்கிப்பொறாமை கொண்டோமே-என்றும் –
பேதம்இல்லாஇந்தி யாதினில்நாங்கள்
பிறந்தென்னலாபம் கண்டோமே

நாதக்கல்விக்கு நகைஎந்த மூலையே
நாங்கள்விரும்போம் நவரத்ன மாலையே
வேதநாயகன்செய் பெண்மதி மாலையோ
வேண்டினோம்தாரும் விடோம்உங்கள் காலையே(கேளு)

## மூடனை விவாகஞ்செய்யாதபடி ஒரு ஸ்திரீயைத் தடுத்தல்.

உ0௯- இராகம்-புன்னாகவராளி- அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

மாதே-என்வார்த்தைதள்ளாதே-அந்த
மாப்பிள்ளை தன்னைக்-கொள்ளாதே (மாதே)

அநுபல்லவி.

ஆதாவாக அவனைத் தொடலாமோ
ஆழமறியாமற் காலைவிடலாமோ
போதமில்லானுக்கு வாழ்க்கைப்படலாமோ
பொன்னே ஒளிர்-மின்னேகேடு
முன்னேமதி-சொன்னேனடி (மாதே)

சரணங்கள்.

க. பொன்னே அவன் ஆளழகனானுமே
புத்தியில் உலக்கைக் கொழுந்து-வித்தை
தன்னையறியானைக் கொள்ளைதைப்பார்க்கிலுஞ்
சாகலாங்கிணற்றில் விழுந்து
உன்னைக்கைப்பாடுபடச் சொல்லித்தாக்குவான்
ஊர்மாடுமேய்க்கவேதான் தடி தூக்குவான்
பின்னையும் உன்னைத்தான் பேய்க்கோலம் ஆக்குவான்
பெண்ணே இரு-கண்ணே இதை
எண்ணேமொழி-பண்ணேநிகர் (மாதே)

உ. உத்தமியே அவன் ஞானமிருக்கின்ற
வரையும்பார்த்தறியானே-தினஞ்
சுத்தவிர்மூடரைக் கூடிக்குடித்துச்
சுகநலத்தைக் குறியானே
நித்தமும்தாசிகள் வீடுகட்டோடுவான்
நீங்காமற்சூதுநிதம் விளையாடுவான்
சித்தமுனக்கும்பட்டா ராமம்போடுவான்
தேனேமட-மானேதிடம்
நானேசொன்-னேனேயடி (மாதே)

௩. மன்னுக்குள் ஆணுக்கழகுபடிப்பும்
மதியுஞ்சுகுணமுந்தானே-பெண்ணுக்
கண்ணுக்கழகும்பணமும் இருந்தென்ன
காரியஞ்சொல்லடி தேனே
புண்ணியவான் ஏழையானாலுங்கொள்ளடி
பொய்யன்பணக்காரனானாலுந் தள்ளடி
வண்ணங்கொள்பெண்ணுக்கான் பந்தமேயில்லடி
மாதே இது-நீதே இனி
வாதேசெய்யாதேயடி (மாதே)

---

மைத்துனர் கலியாணத்திற்பாடிய
பரிகாசக் கீர்த்தனை.

௨௦௫-இராகம்-பரசு-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

மைத்துனரே-இன்றுமுதல்-மகாராஜர்நீரே

அநுபல்லவி.

கொத்தார்குழலி எங்கள் குயிலைக்கொண்டீரே

சரணங்கள்.

௧. ஏதும்வஸ்திரங்கட்டி அறியாதாம் இடுப்பு
இனிஉமக்கும்பல வகைவகை உடுப்பு
ஓதும்புகைந்ததுண்டோ முன் உமதடுப்பு
உள்ளதைநான்சொன்னால் உமக்கென்னகடுப்பு (மைத்)

௨. சொன்னமயம் எங்கள் சுந்தரிதேகம்
தோற்குமே உமக்கண்டம் காக்கைஅநேகம்
என்னவிதமாகவோ அடுத்ததுயோகம்
ஈடோ இதற்குத் தேவேந்திரபோகம் (மைத்)

௩. உழவுதொழில்செய்துமக் குடம்பெல்லாஞ்சேறு
ஊத்தைகழுவப் பற்றுமோ ஒன்பதாறு
பழங்கூழுண்டஉமக்குப் பாலுடன்சோறு
பயப்படாதிரும்உமக் காயிசுநாறு (மைத்)

௪. காதவழிநடப்பீர் காலேசாக்ஷி
கடிபல்லக்கினி உமக்குண்டோதாக்ஷி
ஏதுமற்றஉமக்குப் பலகாணியாக்ஷி
இசைந்ததுஹே ஹோ ஹோஎன்னகாட்சி (மைத்)

௫. எருமைருழையும்உம திருகாதின் தாள்ளை
இனிஉமக்குவச்சிரக் கடுக்கன்கள்கொள்ளை
ஒரு கையும்இல்லாமல் உற்றீர்சேசள்ளை
வர் அதிபதிக்கிப்போ துகந்தமாப்பிள்ளை (மைத்)

௬. சந்திரசூரியர்மழைபனி கற்றுக்கோடை
தாங்கியஉமக்கினி நவரத்னமேடை
உந்தம்அசுத்தங் கொள்ளுமேபலகூடை
உமக்கினிப்புஷ்பஞ்சந் தனம்பன்னீர்வாடை (மைத்)

௭. இப்போதுமக்குவாச தைலங்கள்கடலே
இதற்குமுன் என்னைப்பட் டறியாதும்முடலே
அப்படியிருக்கஎன் வீண்தடபுடலே
ஆகாசந்தனைமறைப் பதற்குண்டோபடலே (மைத்)

---

## மைத்துனருக்குப் புத்திபோதித்தல்.

---

௨0௫-இராகம்-ஹிந்துஸ்தான்காபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மைத்துனரேநாளும்-நான்சொல்லும்
புத்தியையே-கேளும்

அநுபல்லவி.

சித்தமும் உம்மிடம்சேசயேசேரும்
உத்தமி இவளைநம் உயிரெனஆளும்

சரணங்கள்.

க. நன்றுமிப்பெண்ணுமக்கு வாய்ந்ததே அதிர்ஷ்டம்
நரிமுகத்தில்விழித் தீர்நல்லசட்டம்
இன்றுமுதல்உமக்கு விடிந்ததுகஷ்டம்
இதைமறந்தார்பயித் தியகாரப்பட்டம் (மைத்)

உ. சந்திரபிம்பம்இவள் முகமென்றதேறும்
சர்வகோணமில்உமக் கிணையில்லையாரும்
சந்தேகமிருந்தால்கண் ணாடியைப்பாரும்
தலையைக்கவிழ்ந்துகொண்டு மூலையிற்சேரும் (மைத்)

௩. அணங்கின்அழகுக்குப்பெண் களுங்கொள்வார்ஆசை
அழகிலேநீர் ஆயிரம்அமாவாசை
இணங்கியவாழ்வதில் என்னபிரயாசை
இவளைநீர்மணஞ்செய்ய என்செய்தீர்பூசை (மைத்)

௪. சுந்தரிஇவளும் நீரும்ஒருதேகம்
சுகதுக்கம்இருவர்க்குமே சமபாகம்
வந்தமறுமாறைச் சேர்வதுதுரோகம்
மலருமணமும்போல வாழ்வதுஸ்நேகம்(மைத்)

௫. தெரியாமற்செய்தபிழை பொறுப்பதுநேயம்
திட்டிப்பெண்சாதிகளை அடிப்பதந்நியாயம்
பிரியமாய்ப்பேசித்திருத் துவதேஉபாயம்
பெண்ணென்றாற்பேயுமே செய்யும்சகாயம் (மைத்)

௬. நயமில்லாவார்த்தைக ளாற்பகைமூளும்
நன்மையினாற்குறை வில்லைஎந்நாளும்
நடையுடன்என்னைப்போற் பாரியைஆளும்
சந்தேகமிருந்தால்உந் தமக்கையைக்கேளும் (மைத்)

௭. இவளைப்பிரிந்தாள்இவள் தாய்தந்தைமாரே
இனிமேல்தாய்தந்தை சகலமும்நீரே
அவனியில்இவள்உம தாவிக்குநேரே
அன்பில்லாவிடில் உமைப்போற்கெட்டபேரே (மைத்)

அ. நற்புத்திஇவள்சொன்னால்அதைச் செவிகொள்ளும்
நமக்கொருவிகாரில்லை யென்றுநீர்தள்ளும்
துற்புத்திதான்சொன்னாற் கேளாமற்தள்ளும்
தோஷத்தைநீக்கிநற் குணங்களைஅள்ளும்(மைத்)

தந்தைதாய்குருசொன்ன படிநீர்நில்லும்
சாஸ்திரம்உணர்ந்தறி யாமையைக்கொல்லும்
அந்தமின்னூலையும் படித்திடச்சொல்லும்
அடிக்கடிசொல்லிடிற் கரையுமேகல்லும் மைத்)

௧௦. உன்னரியகடவுள் அடிக்கன்புகூரும்
உத்தமவான்களையே என்றுஞ்சேரும்
இன்னந்தெரியாவிட்டால் மாயூரம்வாரும்
இசைவேதநாயகன் நீதிநூல்பாரும்(மைத்)

---

உ௦எ-இராகம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அருமைமைத்துன பாக்யமே உமதரியகுணம்பார்க்கில்
அனைத்துமுமக்கே வாய்க்குமே
அவனிமேலுடைய்செல்வம யாவும்வந்ததுவே
அம்பான்கருணையென் றெனநினைவருவே (அருமை)

அநுபல்லவி.

உருமைமிகுந்தஉந்தன் உண்மைக்குண்டோநிகர்
உயராம்வாழ்க்கைமிகுந்த துபருமில்லையோபகர்
உண்டென்றெனவறியன் உலகமதனில்சுகம்
உவந்தால்சர்வசந்தோஷம் ஒப்புடன்வரும்இக
பரசுகமதுவந்து பற்றினதல்லவோ
பாருயர்ந்தோரில்நீரே பண்பதனைச்சொல்லவே (அரு)

சரணங்கள்.

க. எல்லாசுகமும்வந்ததே எங்கள்குலமனதகிர்த்திக்க
எண்ணிரங்கமின் தந்ததே
எப்பாரும்போற்றிட இனியமங்களமே

எடுத்துக்கொண்டதால் எப்போதும்நல்வளமேஎல்லா
நல்லதபோபலத்தால் நாடிகொண்டீரேபெண்
நானில்புகழுமே நற்கனதனமேடன்
உல்லாசகுணத்திற்கு உண்டுமோரிகரும்நன்
உயர்வாம்மண நதைச்செய்து உகந்தீர்சுகமதுஎன்

உத்தமியாள் வந்தடனேநல்கீர்த்தி
உதிரமாய்வருவது உண்மையாம்நேத்தி (அருமை)

உ. தங்கையால்அல்லோகிலாக்கியம் தான்வந்தடைய
சம்பாங்கொண்டீர் யோக்யம்
சதிருடன்பெண்ணினுல் வருவதுபோகம்
தானெனவுலகோர் சொல்வதேபோகம் தங்கை

துங்கவளம்பெறுக சுபசோபனமதாக
தூயகுணம்வரவே சொல்லும்சுகமாக
எங்கும்புகழுந்தங்க இனியவைபவமாக
எத்திசையும்போற்ற எங்கள்தங்கையும்சுக

இங்கிதமாகவே மங்களமதுகொண்டீர்
எல்லாசுகம்வந்ததே எங்கள்முன்விண்டீர் (அருமை)

ந. தாலமதுகொண்டாட சம்பத்ததுகூட
தனகனமிருகூட
சந்தோஷகரமாக தங்கைமனங்கதிக்க
சருவஆடம்பரங்கள் தான்பூண்டீர்மதிக்க

வேலிகர்விழியென் விசிதபொன்னுளிபோல
விகிர்தகிளைசுரம் மேவினதேசால
மேல்வனுகரியும் விளங்கினையேசில
வேதநாயகன்மன விய்ப்புறவேமேலும்

மின்னுங்குணந்திகழ மன்னும்புகழ்கமழ
துன்னும்மனமகிழ சுபகாமதுகுழ (அருமை)

---

## மைத்துனனை வாழ்த்தி புத்திக்கூறல்.

உ0அ-இராகம்-கரகரப்பிரியை-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

புத்தியாய்வாழ்வீர் மனமொரு
மித்துபுகழ்-சூழ்வீர்
புனிதனருள்-நணிகொண்டிட (புத்தி)

அநுபல்லவி.

சத்தசாகரம்சூழ் மித்தகாருண்ணிய
சத்தப்பிரசத்துவ அத்தவிதரண்ணிய
கர்த்தன்மாபுண்ணிய வித்தகசைதன்னிய
பத்தருளத்தோங்கும் மூத்தன்வரநண்ணிய
படிமீதில் திடமாகவே (புத்தி)

சரணங்கள்.

க மங்களமாகுண வைபவமேகுண
துங்ககுணமிகு தூய்மையதாங்கண
எங்கும்விராதர ஏகனருள்மனந்
தங்கும்மலர்போல தங்கைநீரும்இனம்
தயவாம்நீடவாம்கூட (புத்தி)

உ. இத்தரைமீதிலே சுந்தகுணம்தங்க
எழிலார்வசுற்றம் இதங்கிருழ்ந்திலங்க
இத்தர்க்கருடந்த முன்னோனருள்விளங்க
முகிலதைபோலவே முபன்றுநீதுலங்க
முதிகுஞ்சுவை மதுரம்போல (புத்தி)

ங. கொண்டமனைவியின் குணத்தையறிந்து
குற்றங்களைந்துநல் குபேரனாய்விளைந்து
அண்டர்பிரானருள் ஆகுளித்தணைந்து
அவனிமேல்தங்கை ஆசையைமணந்து
அதிபோகயோகமாய் (புத்தி)

ச. சீதகுணத்துடன் மாதர்க்கனிகலம்
சிறப்புடன்ஞான சீர்த்தியால்நிலம்
வேதநாயகம் விளம்பிதநாளும்
வேண்டியபேர்க்கு விசியுத்தினாலம்
மிகவாம்புகழதுதங்க (புத்தி)

# மங்களம்

## இராகம்-தேசிகம்-அடதாளம்

பல்லவி.

மங்களம்-மங்களம்-சுபஜெய
மங்களம்-மங்களம்

அநுபல்லவி.

எங்குந்துங்கமாய் தங்கும்பரனுக்கும்
புங்கவர்துதிவிளங்கும் பூசரனுக்கும் (மங்களம்)

சரணங்கள்.

க சருவலக்ஷணசாக்ஷிதநாதனுக்கும்
கருணையாய்முத்தி யாழில் கடக்கும்தேனுக்கும் (மங்களம்)

உ. நித்தியவைபவ நின்மலரூபிக்கும்
முத்திசேர்த்தாரும் மோனவியாபிக்கும் (மங்களம்)

ங. வேதமியாவும் விளம்பும்விமலனுக்கும்
சேதமோக்ஷானந்த செப்பவமலனுக்கும் (மங்களம்)

ச. வானவர்பணிவள்ளல்திகம்பரர்க்கும்
ஞானவாழ்வருள் நற்சுகாதிதர்க்கும் (மங்களம்)

ரு. எண்குணந்திகழ் அண்ணல்கழலுக்கும்
பண்ணவர்பணி பங்கயத்தாளுக்கும் (மங்களம்)

சா. முத்தர்பதர்க்கும் முன்னமறைகட்கும்
சுத்தமாய்நிறை தூய்கலியர்கட்கும் (மங்களம்)

எ கிரந்தஞான நிரூபிக்குமிதனை
பிரகாஞ்செய்திடும் பிரபல்யசிலர்க்கும் (மங்களம்)

அ பூதலம்புகழ் நேமமதாகவே
வேதநாயகன்விளம்புல்துத்யாதிக்கு (மங்களம்)

சர்வசமயசமரசக்கீர்த்தனை.

முற்றிற்று.